

MIC. # 4957A (RAB. 1739)

YALKUT.

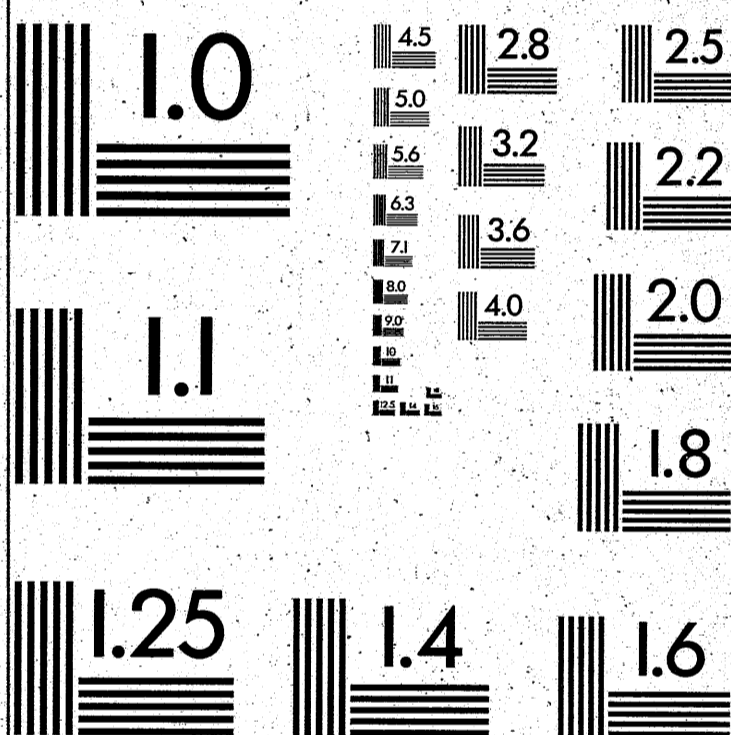
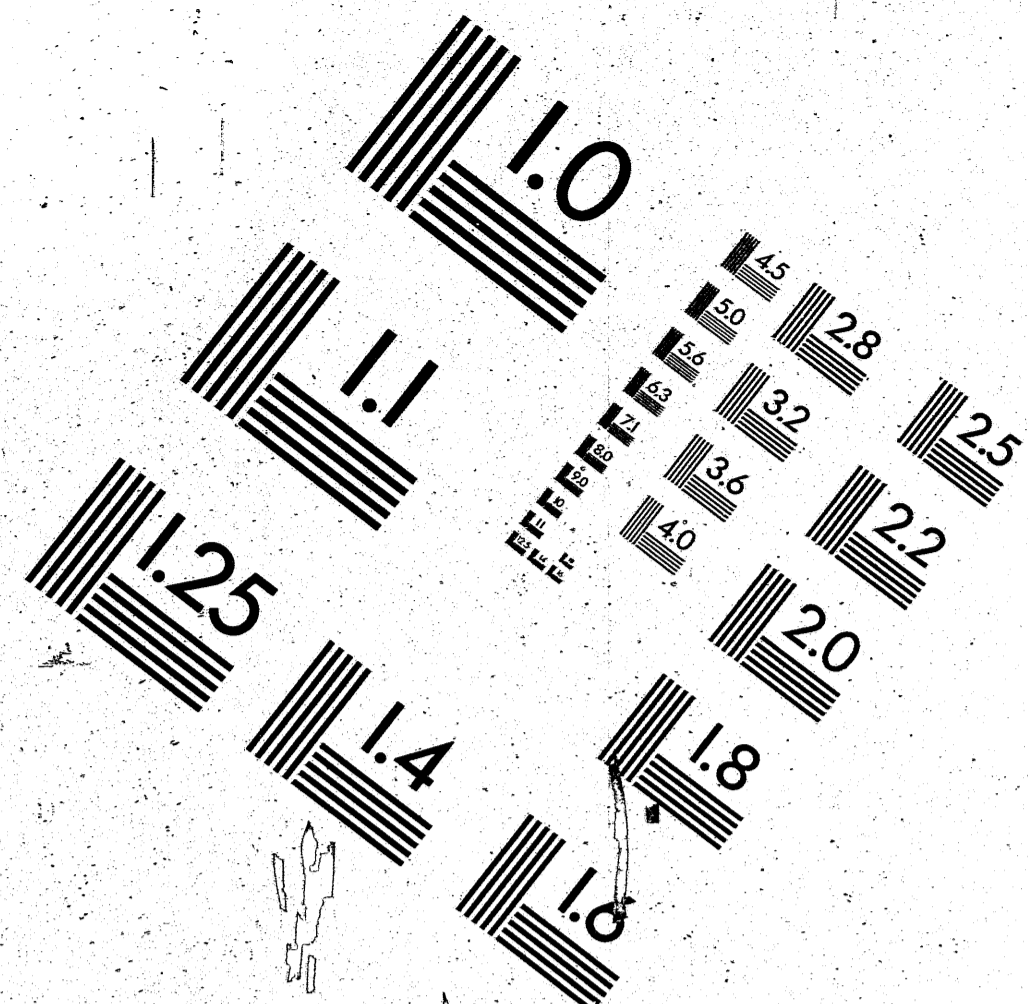
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ילקוט.

YEMEN: [17--]

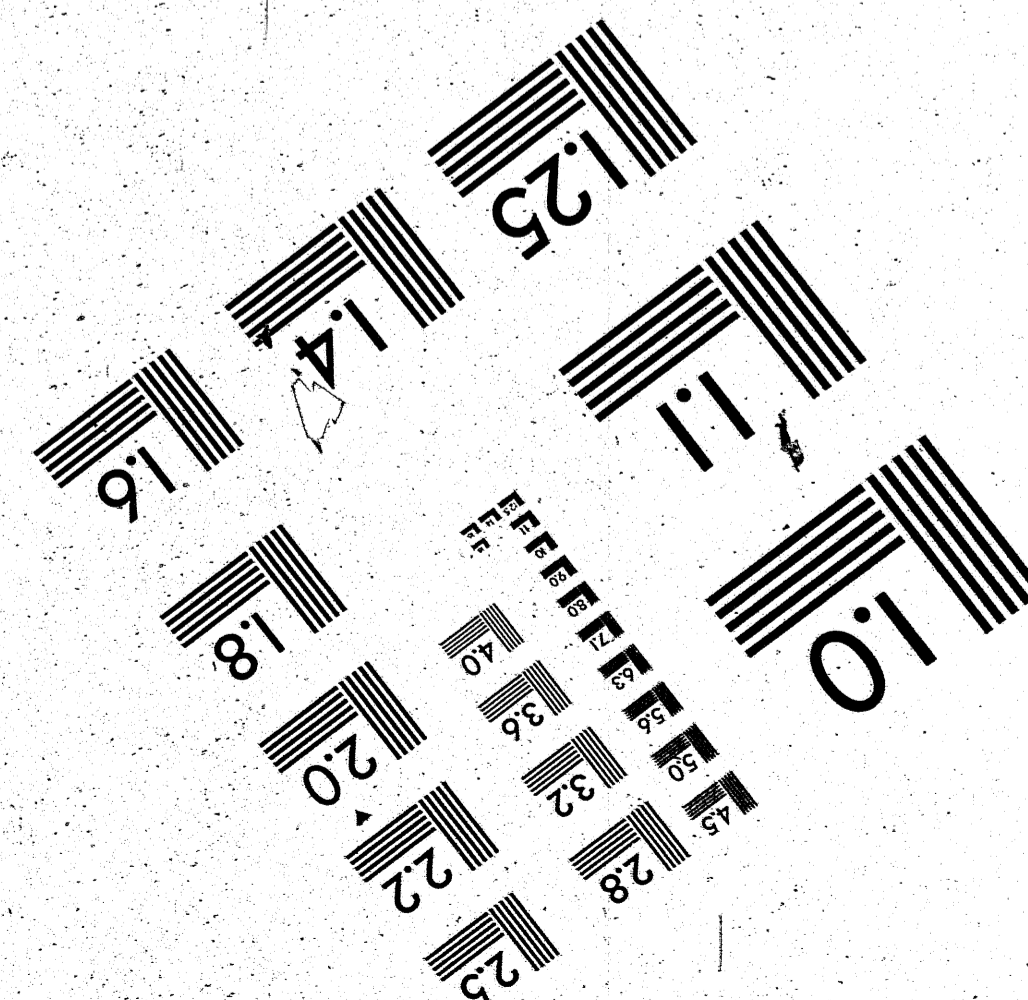
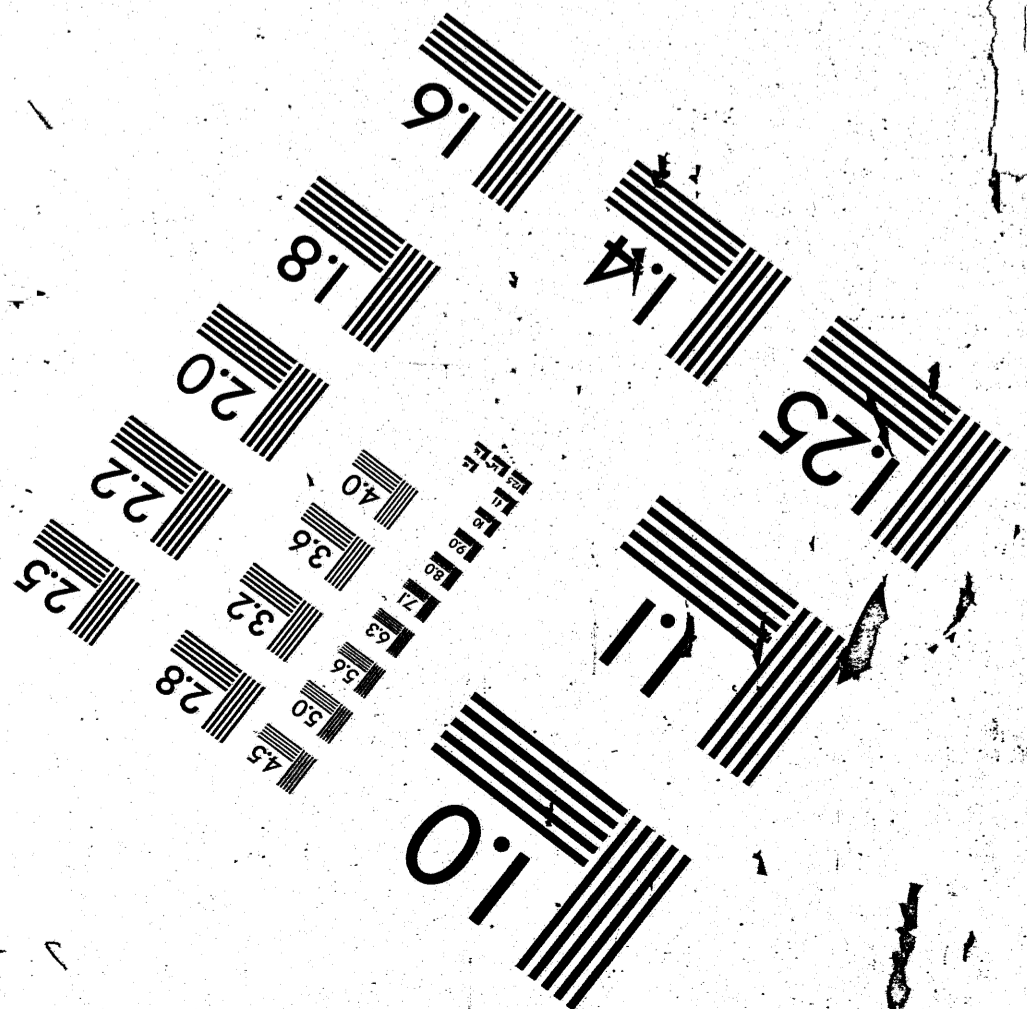
YEMENITE SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

150mm

6"

1653 E. MAIN STREET
ROCHESTER, NY 14609
TEL (716) 422-0300
FAX (716) 288-5989

11 2776
Mic 4957
Brunner 1739

38.c

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

PRESENTED BY

Professor Saul Lieberman

ברית
סוד

בשם רחמן

03108 ילקוט פא

איל לכתוב לקוטים חדשים נשים
על שם תתחדש כנשר נעוריה

פרק ראשון

במה יסד ארץ חין חכמה אחת
אמתכם ובינתכם מלמד שבר
ביתורה תדע במילוי חכמה חית כן
יג' ובת בהאשית ברא חין ראשית אחת
קנני ראשית דרבוקמם עב

שית בג' בתורה יצר ללמדך שבתורה יצר
כיצד א' אחד ב' שנים דרי' ג' ג' דרי'
ה' דרי' טו' ו' דרי' כא' ז' דרי' כח'
טט' דרי' מה' שים אותך לצד אחד
י' דרי' ק' כס' ק' לעה מסה סך הכל
ס' אותה עס מה דרי' צה' שים צה' ע'
נמצא תק' חסר ק' היא ה' מומשיתו
ה' מ' שלים למחציתך והעולם נבר
שנים והוא עומד בתורה לך

העולם שג' אסלא ברית יומם ולילה חוקות ש"ן לא
זמתי בתורה הכתוב מדבר שנהגית בו יומם
ה' ע"כ ג' בזכות ג' אבות וד' אמהות
ו' ז' ריעים ו' ז' ארצות וי"ב שבטים כנגד י"ב
ה' אברהם יצחק ויעקב בגי' ת"ל"ה ש"ה
רחל לאה בגי' א"ה כו' ראובן שמעון לוי יהודה
זבולון בנימין דן נפתלי גר אשר בגי' לאסו
שורון יא מאות ו' ז' תורה נביאים וכתובים
למים שנה שהעולם עומד אמריס מנשה
את כש' א"ה לה רי' ז' למים כנגד ו' למים
העולם עומד ותהו' לכן נשארו בימיו
יחב' למים שלא ברעו לבעל ו' למים בימיו
זכ' ד' והגית בו יומם ולילה תדע שב
יום יהגה בתורה כשתחשוב כל כסוק תורה צוה
לנו משה מורשה קהלת יעקב בא"ת בש' יעלה חמו
וג' א"ת פחות מ' כיצד א' פעם א' תהי' ו' פעמים
ה' תה' ג' כ' הוא ת' ה' כ' הוא ת' ה' תורה
זל' י"ט מאות ו' ל' ה' כ' הוא ת' ופ' הוא ת' ה' כ' ו
ואת' ה' ה' ה' צוה עולה יג' מאות ו' כ' כ' לו מאות
הוא ת' ופ' הוא ת' ה' ה' צוה עולה לו מאות
מת ופ' הוא ת' ה' כ' הוא ת' ה' כ' הוא ת' ה' כ'
ה' ה' מורשה עולה לה מאות זל' ד' כ' הוא
י"כ מ' הוא ת' כ' כ' הוא ת' ה' כ' הוא ת'
קליפת כב' מאות ו' יג' מאות זכ'

בוא ת"ץ ד"פך הוא ת"ץ כפ"ש הוא ת"ץ ת"ץ ת"ץ
 וכל יום מאות ו"ץ ד"פך הוא ת"ץ סך הכל ו"ץ
 חס פחות מ" וכן יש י"ב שעות ביום וכל שעת
 ת"ץ חלקים ת"ץ י"ב כעמים ת"ץ ת"ץ עולה ו"ץ
 זכ"ס פחות מ" וכן כלולה וזה הוא והגית בו יומם
 כלילה כ"ד ספרים כנגד כ"ד שעות ביום וכלילה
 ששה ספרים כנגד ו" ימי השבוע ד" ספרים
 כ"הן גמרא כנגד ד' ימים בשבוע כלל קריאת
 תורה וד' ספרים מעמידם ובתורה היתה עשרת
 ימים הקב"ה ע"כ ה' אב"ד ה"ז ח"ט י"ץ כ"ה
 ע"מ ת"ץ ה' חומשיתורה כאשר זכרנו הוספיה
 ד"ש ת"ץ הוא א"ף ת"ץ ט"ו מאות כ" ה"א ת"ץ ס' ה"א
 ד" ו"ה ת"ץ כ" ה"א ת"ץ כ" ה"א ת"ץ כ" ה"א
 ד"ס ו" א"פ ק"י ע"למא וזה הוא בר"א שיתברא
 י"ס ר"ת כ"א ובכ"א כ"א בש ששת ע"כ
 בר"א שית כ"א כ"א להודיע כי בשתי אותיות משית
 בר"א כ" עולמות הע"ז וה"ב ש"כ כ"י ב"ה ה' צור
 ו"למים הע"ז כ"ה והע"ב כ"י כ"י להע"ב עלה
 מחשבה לבראות קודם לבי"ב הקד"ס י" ל"ה ועד
 ית"ז הע"ז ש"ס לו ג' דמנות כמו בית י' שגברא
 ו"מאמדות כנגד י' הדברות ת"ז תחת המיתים
 בוד כ" ג"ה מנה ל"א לומר יחיד לעולם כ"ה
 ע"ך לעולם ע"כ בר"א שית בר"א שית
 ש"ש בר"א העולם היה ר"ה בריתאש ואחכנתוסנו

עליו ד' בריתות ברית מילה ברית קש"ת ברית
מלך יסורין ברית כהונה והינודל ביום ההוא
ברית ה' את אברהם שבברית אש ברית עמו ביום
כ"ו היה רק ברית אחד ע"כ ח' ועל כן
כשחטאו דוד המלך אמר הקב"ה אם אני מביא
עליוס דין אחד לא יזיק להם ענין הברית
אש' והיאר אוכל לכלותם מפני ברית אש' שנבא
העולם מה עשה הקב"ה הביא עליהם מכות
חיים דבר המכבה אש להעביר הרשעים מן העולם
שנמשל לאש העבירים במים שנמשלן ג' למים
שנ' והרשעים כים נגרש ואחכ כשחטאו בסדר דגם
באש וזה הוא מהאש יצאו והאש תאכלם כל מהאש
יצאו בברית העולם ואחכ דגם באש עצמו שאם
דגם בדיון אחד לא היה מזיק להם מפני אור
הברית אש לבן הוצרך לדגם במים דבר המכבה
אש ופעמים באש עצמו ע"כ ט'

בראשית נטו' א' בת יצא נברא העולם ואר
שברית העולם לא היה בא בתשרי רק בריאת
העולם היה באחד בתשרי כיון ביום ו' היה דה' וה
ימים הראשונים היה העולם תוהו מ"מ אתי ביהא
דתנין שטרי חובות המאחרים כשרים כי בא
הרמז על בריאת העולם שאז הושלם התכלית
למעשה שמים וארץ ומטא זמן היו ביהו על כל
היצורים כולם לשמור את תפקידם ואף שבבראש
נאמ' ביום א' בברית העולם מ"מ שמיר כתי' דמדע

ברית

בריא את האדם כי שטרי חובות המאוחרים כשנים
ע"כ" ו' כשרצה הקבה לברא את העולם
נכנסו לפניו כל האותיות בדרכי תש"ה אמרת
ת"ב יברא את העולם ממני שהוא חותם אמרת
השיב לה הקבה אין את כדאי למי שעתיד כך
אבדו צדיקים דכ' והתוית תיו על מצחות האנשים
ולא עוד לא שאתה חותם מות" ש' אמרה בי
יברא העולם שבי נקראת ש"י השיב לה הקבה
ודאיות ש' הוא אות של אמרת לא למי שאות
ק"ה שהם אותיות דאתחזין על סטראבי ש"ה
מתחברים עם השין לק"י שקה שבהם כי כן
דרך כל הרוצה לשהר באמת פותח לכל אותיות
שקה שהם סטרא בישא מתחברים עם השין
כי רוצים שיהיה להם ק"ו עם אות שין שהיא
אות של אמרת לכל לא ברא בה העולם "ש'
ע"כ" הסוד" כ' אמרה בי יברא העולם שאני נדות
עין אמרה אני ע"ה הושיב לה הקבה כ' היא פשע
וכן הע' הוא סוף מלת פשע ועוד שהיא עון "ס'
אמרה אני סמיכה לכל הנוכלים "נ' אמרה בי
בת' נורא תהלותי וכן נ"ה תהלה הושיב לה הקבה
שוב למקומך שהרי ס' שבה למקומה לסמוך אותך
לכן שוב למקומך ושב אצל ס' לסמוך בה "מ'
אמרה בי נקראת מלך אל הנותנת ולא תזוז
ממקומך כי העולם צריך למלך וכן ל' וכ' מטעם
בי שלשתן מלך" ואות כ' על כל זה הנצירה

שיצא בה ואמרה אני כבודך וכשהלכה ב' מהקדמו
 רעשו מאתן לה עלמין ואזרעזע כוסס יקרה
 ורצה כל העולם ליחריב אל הקבה ב' מה ארץ
 עושה שוב למקומך לא אברא בכ העולם כי כך
 בת' כליה כלה ונחריצה מיד שבה למקומה
 ה אמרה אני אות א' משמך השיב לה די לך בזה
 ולא תעקר משמי ט אמרה בי נקראת טוב
 וישר הושיב לה טובתך גנוז בכ מה רב טובך
 אשר צננת ליראיך לכן אין לך חלק בעולם הזה
 ועוד שמשום שטובתך גנוז וצפון יגרום ששערי
 ירושלים יטבעו דכ' טבעו בארץ שעריה ועוד
 שאות ח' סמוכה לך וכשאת מתחברת עמה הרי
 חט ולכן אותיות חט לא היו בשבטים ז אמרה
 בי שומרים שבת דכ' זכור את יום השבת לקדשו
 אמר הקבה בכ כל כלי זין לכן אין ראוי לברא בכ
 העולם וה טענו כמו יוד והושיב להם כמו
 שהושיב ליוד ג' אמר להם הקבה די לכם שאתם
 תדבקו ולא תפראו זה מזה לעולם שתפרנסו אחד
 את חבירו שהרי דלים אינם פוסקים מן העולם
 והג' רמז לגמילות חסד דלים ב' אמרה אני
 ברכה לעולם והסכים הקבה עמה א' לא
 יכנסה כלל אל הקבה למה לית את נבגסרת
 אמרה הרי כבר נתתה מתנה לב ואין כבוד
 המלך לחזור אל הקבה אח עג דברא העולם
 באות ב' את תהא ראשון לכל האותיות ואין חוד

לא באחד זכר ותחילו כל החשבונות ע"כ יא
 כשנא הק"ה לברא את העולם נכנסו כל האותיות
 והוסיב להם כדלעיל נכנסה ב' ואמרה ב'י
 וברא שבי וברא שאומרים בכל יום ברוך ה'
 לעולם אמר הק"ה בן הוא והתחיל ב' בראשית
 א' לא נכנסה אל הק"ה למה את א"ת נכנסת
 אמרה כל האותיות מרובין בחשבון ואני מועטת
 אחי לה א' אל תיראי שאת ראש לכולן במלך
 את אחד ואני אחד והתורה אחת שאני עתיד
 ליתן בק' תורה לעמי ישראל ולהתחיל אנכי ה'
 וכו' ע"כ יב' ומנין שא' נקרא א' שנ' איברי
 ירדוף אחד אף הק"ה שנ' שמע ישראל יי' אלהינו
 יי' אחד י' התורה שנ' תורה אחת יהיה לכם אנכי
 ראש לכל הדברות א' ראש לכל האותיות ע"כ
 יג' העולם נברא בתשרי כיו מתחלה עליה
 במחשבה לברא את העולם במד' הדין ונכנסו
 האותיות וזהו א' ש' דכל למפרע הוא דין -
 דאף שאין העולם מתקיים צירוף עמהם אור
 של דחמים והם א"ב גטל הק"ה מן האותיות
 כסדרן שם א"ב ולמפרע שהם ש' ושיתר
 בהן י' של שמו ונעשה בראשית ולפי כך החוטא
 שאבר את העולם צריך להתודות באבר' וכו'
 ובתשרי וכו' ע"כ יד' והנה שירותי
 האותיות דלמפרע תשרי לא שצירוף אותיות השם

הגדול והינות שרי הרי ו' וגבי מזבח צורה לו ה'
דב' והיתה הרשת עד חצי המזבח בנה דבורה
והתמה בו ו' ש' ותשר דבורה הרי השם "ע"ז"
טו הא דכתיב ד' תיבות לפני תיבת השמים
בראשית ברא להים את והדר השמים היונו דב'
כנגד ד' שנסתכל הקבה בתורה קודם שברא
את העולם דב' אז ראה ויספירה הכינה וג'
וה' ויאמר לאדם "ע"ז" י' בשברא
הקבה את העולם השקיע בתוך התהום אבן אחד
חקוק עליו בשמו והשקיע בתהום וכשהמים רצים
לעלות רואים השם הקדוש חקוק על ההוא
צרור ושבים לאחוריהם ועד היום הזה ההוא
צרור חקוק בשמו גו תהומה וכשבני האדם
נשבעים באמת האי צרור עולה ומקבל השבועה
זו וחוזר לתוך התהום ומקיים העולם וכשבני
לשקר האי צרור עולה לקבל השבועה וחוזר
לאחוריו והמים גוברים וצפים ואותיות החקוקים
על הצרור מורחים לתוך התהום ומתפזרים
מיד המים רצים לעלות ולהציף העולם עד
ששולח הקבה מלאך ששמו יעזריאל שוש בידו ע'
מפתחות ברזא דשמה קדישא וחתק על ההנה
צרורא האותיות כבתחלה וכדין העולם מתקיים
ע"ז י' בשברא הקבה את העולם ברא
ביום ראשון שמים והתנה שיעלה ליהו השמימה
וכן הוא וכן התנה עם החשך לשמו במצרים

שלשת

ל
וכן
תמה
אמנ

כ"ג עוד שם פגת צמון ברא הקב"ה ולא גמרו
אמר כל מי שיאמר שהוא לזה יבוא ויגמור את
הגנה ההיא שהנחתי וידעו הכול שהוא אלוה
ושם הוא מדור מזיקים והועות ורוחות ושרים
וברקים ורעמים ומשם רעה יוצאה לעולם דנת
מצמון תפתח הרעה ע"כ כ"ד ה"ב יש לה
ג' קוים נגד ג' מחיצות העולם ומתוחה לצמון -
כ"מ צמון תפתח הרעה ולעתיד לבא יסתם ה"ב
מצד צמון ותהיה מס סתומה בסוד מס סתומה
של מרבה המשרה ע"כ כ"ה כל מעשה
בראשית בצביונם נבראו בדעתך נבראו בקומתן
נבראו וזה צדקתך צדק לעולם ד"ת של צביונם
דעתם קומתן שהם סוד נפש רוח נשמה צביונם
הוא הנפש דעתם הוא הרוח קומתן הוא הנשמה
ע"כ כ"ו כי מעולם המה ל"ל משעת בריאת
העולם המה שברא הקב"ה את עולמו ביצחק
ראה שאינו מתקיים שיתק לו את אברהם ראה
שצריך עוד תיקון שיתק לו גם את יעקב והנה
מירושן הכא בתחלה ברא הקב"ה את העולם
ביצחק שהוא מ"ה ראה שאינו מתקיים שיתק
לו את אברהם שהוא חסד ועדין אינו רחמים
גמורים לכן שיתק לו את י"ש שהוא מד' רחמים
בעצמו לכן בתחלה הוא אומר ראה שאני
מתקיים ואח"כ אומר ראה שצריך עוד
תיקון ע"כ כ"ז אותיות אמית בשתי

רגלים ושקר ברגל אחת כל העושה אמת מתקיים
 ושקר אינו מתקיים אותיות אמת מרוחקות זה
 מזה ושל שקר מרוחקות זה לזה כי אמת
 קשה לעשות ושקר עומד אחרי האוזן פ"ש רגל
 בא ליטמא פותחין בא ליטמא מסוייעין אותו
 ע"כ כח אותיות קר ונקים סט"א
 רמסאבא ומהם יניקת בלעם שמהם שני בתי
 דינין קשה ורפה ובמילואס קוף ר"ש עולין
 תרצו למנין קשה ורפה ומהם יניקת בלעם
 לכן ותלחץ רגל בלעם להקיר כי שר אין לון
 רגלים לכן נרמז בשמו שכן מלוי בלעם בית
 למד עין מים אמת רצו למנין קשה ורפה ע"כ
 כח אמת הוא מרדף ובו ברא הקדש את עולמו
 כוסת של ברא אהים את אמת הוא אמת וז"ש רמ
 דברך אמת והטעם מפני שלעולם כל משפטי
 צדקך והוא מרדף ע"כ פ' פעמים נרמז
 בששת ימי בראשית חותם אמת רק בשלשה ימים
 לא נרמז בו חותם אמת והוא ב' ו' ו' וס' ב' ג' ד'
 מלשון בגידה במש בגד בוגדים בגדו וגם אותיות
 בגד הם באות ב"ש שקר וכן הזכיר שלמה בתנלתו
 בבנין בית המקדש ופ' ואתה תשמע השמים
 ובכולם אמר מכון לשבתך רק בפעם ב' ו' ו'
 לא אמר מכון לשבתך כי אמת הוא המכון
 להפסא של הקדש שהעולם עומד עליו פ"ש והוכן
 בחסד כסא וי"ש עליו באמת ולפי שבג' ימים
 לא לא אמר אמת במעשה בראשית לכן

לא אמר שלמה ג' מכון לשבתך ע"כ לא
והוכן בחסד כסא כבר ידעת שחסד עולה ע"כ
כנגד שם בן ע"כ שבו נראה העולם כש אמרתי
עולם חסד יבנה וכן הכסא עמידתה בשם ע"כ
וזה הוא והוכן בחסד כסא וכן כסא עם האותיות
והקב"ה הוא עולה להים והכונה שהקב"ה משתף החסד
שמו לחסד עם הדין כדי שיתקיים העולם כשחול
על כסוד ביום עשות ה' להים ארץ ושמים דא הקב"ה
שאין העולם מתקיים בדין שיתק עמו מדת לחמים
ודוק כי כל ה' עולמות קשורים וחד ורמוזים ברית
ביום עשות ה' להים אותיות אביע אצילות בריאה
יצורה עשירה ע"כ
נעשו וברוח פיו כל צבאם אל שמואל בר נחמני
א"י יונתן כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקב"ה נברא
מלאך ד"א בדבר ה' שמים נעשו השמים למכון
כסאו נבראו במאמר אחד אבל כל צבאו הרבה
יגע כביכול הקב"ה מנהיג עולמו בשני מדות נכח
ברוח נשמת פיו ונבראו כל צבא השמים ע"כ
ל' הקב"ה מנהיג עולמו בשני מדות ונרמזים
בדבר ה' שמים נעשו במדת דין ובדת לחמים ע"כ
ל' הקב"ה מנהיג עולמו ב' קוין הנרמזים במות
ג' והם ארוס לבן ירוק שהם חסד דין לחמים ע"כ
ל' לאה יש שתי צורות הא' יני והוא כסוד החסד
וב' היא יני והוא כסוד הדין וסימ' אחד חסד דין וגם

נרמז בזה כי לא הוא חסד ופ' הוא דין ע"כ ל'
 העולם מתנהג ב' קוין ופ' חדר חסד דין רחמים
 ופ' שתמלא מלת ארץ אף ריש צ"י עולה כמנין
 חסד דין רחמים וז' אניה עושה חסד משפט
 וצדקה בארץ בארץ דוקא ע"כ ל'
 בשעת בריאת העולם נכלו רמ"ח ניצוצות —
 לתהומא יבא והרמז ורוח אלהים מרחפת על
 פני המים כי המים הזדונים הן הקליפות ומימי
 מרחפת רמ"ח מת כי שכינתן זו היא מיתתן —
 ובג' א' מצריס העלה משה מהם רב ניצוצות
 וז' וגם ערב רב עלה אתם ונשתיירו פ' ער
 הר סיני ש' ומה עלה אלהים גימ' פ' ע"כ
 ב' קרן דרומית מזרחית בעולם היצירה
 יש כמין חתיכה מרובעת ושם צורת נחש ואדם
 שממנו יניקת עש הרשע שנקרא אדם רע וגם
 נקרא נחש וז' הצילוני נח נטריקון נחש אדם
 וכן בלעם היתה יניקתו משם מהררי קדם נטריק
 קרן דרומית מזרחית ע"כ ט' ענין
 ל' אזכרות ראשונות של בריאת העולם כולם
 שם אלהים חסדיוס חוץ מאותו הזוג האחרון שהוא
 תחילה לשם מלא על עולם מלא ובו הקדוים
 מדת הרחמים ושיתמה למדת הדין וזה הו'
 עקר הדין להחלוש תוקף מדת הדין לקיימ'
 העולם ומיד סמיו ענין צמיחת ג'ע ולקיומ'
 האדם והנחתו בג'ע והכל כנגד יצחק שהוא מ'
 שהיה בשעת העקידה בן ל' שנים ונעקד מאברהם מ'

הרחמים ואחר העקידה נגנז בגעג' שנים " עכ"
מ' אמ' חזל ר"ש התימני את ר' זירא שמעתי עליו
שאתה בקי בחדידותורה ושלח אחת אני שול לך
אל כמה שני עולם אל ששת ~~לפי~~ לפי אל מני
לך אל מני האותיות א ב ג ד ה ו ז ח ט י הרי חמשים
ואחד כל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת הרי לך ותק חסרה
חזור לאותיות הכפולות מ נ צ פ כ הרי ג' לפים ותק
נמצא חשבון כל האותיות ה' לפים חסרה החזור לא
שהוא ראש לאותיות עדין חסרים ה' לא כיון דבתינ
כי ביה ה' צור עולמים וכת' בהבראס בה בראס
הרי ששת לפים שנה וה' שבת יוס דין הגדול וכן
תיבות שבבראשית הם ו' חוץ מן השם כנגד ו' לפים
שנה נשתתף שמו של הקב"ה להשלים עמידת
עולמו ו' לפים שנה שיעמות העולם והשם ה'
כנגד יוס הדין שיהא הקב"ה דין את העולם
ויעמוד חרב לך שנה אל הרי מן האותיות יש לך
מקום אחר אמל הין משמות ז' רקי עים ושמות ז'
ארצות שהם נכנסין בחשבון זה שמים רקי ע'
שחקים זבול מעון מכון ערבות חשוכ שכ'
ארצות ארץ ארקה גיא יבשא חרבה תכל חלד
והחושב כולל החשבון אותיות דרקי עים ע'
חשבון אותיות הארצות והם ז' לפים ועו הוצא
מהם ו' לפים לעולם ולך ליוס הדין הגדול שהוא
שבת נשתיירו עו הוסיף עליהן ה' משמו שנשתתף
עם עולמו שנה ביה ה' צור עולמים הרי פה ומה
טיבן של פה הללו שהותירו מלמד שנשתתף שמו

ובסמוך עמיהן לקיים עולם שכן כסא עולה מן זמנו
 כך לא היה העולם מתקיים עכ"ל
 אין העולם מתקיים לא על ידי ג' דורות עברו ואחר
 לעתיד לבא וזהו שרמזו חז"ל בפסוק כי מאה אחת
 בגאולת מצרים נגלו בזכות ג' אהרן משה וחור
 והשכינה ובימיחמן אסתר מרדכי חרבוני
 והשכינה ולעתיד לבא יהיו משיח ח' נסויים
 והשכינה עכ"ל מ"ב
 ר"ל עלו במחשבה שיהיו תורה רומז לשכל הכולל
 תשובה רומז לנפש הכוללת כסא רומז רומז לגלגל
 המקיים ג' ע' רמז לא גלגלים גיהנם רמז לעולם
 ההוה וההפסד בית המקדש רומז לנפש המדברת
 ושמו של משיח רומז לדגה הנשאר מן האדם עכ"ל
 מ"ג
 דא' ז' דברים נבראו קודם לעולם כלומר
 הפירוד תורה דא חכמה עלאה תשובה אימור
 רעלמא דהיא הבינה כסא הכבוד דא תפארת
 ג' ע' דא חסד גיהנם דא גבורה כה דא מלכות
 ושמו של משיח צדיק נצח והוד עכ"ל מ"ד
 ה' קנש ראשית דרכו קדם עולה קמוד כן היוז
 תחלת השם עולה קדם עולה קמוד כן היוז תחלת
 השם עולה קדם כיוצא יוד יוד וי' דיו דיו עולה
 קב וי' אותיות ו' תיבות הכול עולה קדם עכ"ל
 מ"ה
 מלאך המונה על התהום שמו יעזריאל
 גימ' חשר וזהו חשר על פני תהום גם על
 המזכיר שש לבטלה לכן אומרי צרוך שפ' מלך
 גימ' יעזריאל עכ"ל ע' ממתחות בידו עכ"ל

פרק שני

בענין כלם ודמות שהיה במעשה בראשית הנה
במתן תורה היו כל הענינים מכוונים בנגד מעשה
בראשית כי הנה מצינו טעם כתיב כל אשר דבר
ה' נעשה בלחוד והדר נעשה ונשמע והדר ושמענו
ועשינו והדר דבר אתה עמנו ונשמעה ולא ידבר עמנו
אליהם והענין כי נעשה הוא כנגד הכלם ונשמע הוא
כנגד הדמות והנה מתחלה נתעלו ישראל מאד
ואחזו בכלם והיה נכלל בו הדמות ואחכ אמרו
נעשה ונשמע בממשלת הכלם על הדמות כצדיק
גמורים והדר ושמענו ונשינו בממשלת השמוע
על העשייה מדת בעלי תשובה שבנגדס מלאכי
השרת שמוכרחים מתחלה לשמוע מפי הגבורה
על איזה שליחות מצוים והדר עושים וכש אמרו
דבר אתה עמנו ונשמעה נתעלם הכלם לגמרי
ונשאר רק הדמות והיא גרמה לנו הורדת עדינו
מהר חורב"ע" ב' במאמר נעשו
אדם אמרו בבראשית רבא כלכו נמלך במלאכי
השרת נמלך בנשמותיהם של צדיקים נמלך
בשמים וארץ נמלך הענין כי הנה מצינו דלשות
בבריא את האדם כתיב בצלם אלהים ברא אותנו ולא
נזכר דמות כי היה הדמות נכלל בשרשו שהיה
הצלם ואחכ כתיב בצלמינו כדמותינו שהצלם
שהוא חשוב מדמות שליט על הדמות לכך נאמר
בצלמינו תחילה ואחכ גבי לידת שת ויוכל בדמות

בצלם

בצלמו שהדמות שלט על הצלם ואחכתיב —
בדמות להים עשה אותו ולא הזכיר צלם והנה
זה לעומת זה כי הנה בהתייחד הקבה לבדו לברא
את האדם בעצמו ובכבודו אזי בלבו נמלך לברא
אותו בצלם והדמות נכלל בצלם ולא נזכר —
וכשנמלך בנשמותיהם של צדיקים לא היה לוחני
כל כך והיה גם כן בחינת הדמות אצל הצלם שולט
על הדמות וכשנמלך במה נאמ' דמות תחלה
ששלט הדמות על הצלם והיא מדידת בעלי השנה
שמתחבבים בדמות ולכך בלידת אדם את שם
אחר שיהיה אדם בעל תשובה נאמ' בדמותו —
בצלמו וכשנמלך בשמים וארץ שנמסר אדם
לתולדות שמים וארץ שישלטו בו נאמר דמות
לבד שהיא מדרגה התחתונה וזהו אנוס אמרתי
אלהים אתם היינו הצלם ואחכ ובעי עליון כולכם
היינו הדמות בענין ארמה לעליון ולו היה כן —
שהצלם היה שולט על הדמות היה האדם ראוי —
לרדות בעליונים ותחתונים לא שהעון גורם שהלך
הצלם לגמרי ולא נשאר רק דמות לבן נגזר —
המות עכ"ל
וכנגדן יש לו ד' מלאכים מלאכים מימין וד' מלאכי
משמאל מימין מיכל גברי'ל גור'ל רפ'ל ומשמאל עון
אח משחית חמה גם מימין מטט'רון ומשמאל סמל
לא בלי מזלו של אדם משתנה סדרן של לו המלאכים
אי מזליה ~~הוא~~ אר'יה המלאך מיכל ברמס
ואחכ גברי'ל גור'ל רפ'ל אי מזליה נשר גור'ל
מיכל גברי'ל רפ'ל אי מזליה אדם רפ'ל מיכל גברי'ל

נורא ע"י ד' מדות טובות יש באדם והם
 ה' יסודות אש רוח מים עפר וזולטין עליו
 ד' משרתי עליון והם מיכל בבריאל נורא דפ"י
 ובס"טרא אחרא הם ד' עון משחית אף חמור
 זולטין דברים אלו שבאדם מרה לבנה דריאה
 שיש בה סרכות מטרימין ומרה ומרה אדומה
 שבכבד שהוא במאדים מרה ידוקה התלויה בכבד
 שהיא הרבו שלמלאך המות דאתאמר בה ואחרית
 מרה כלענה חדה בחרב מות מרה שחורה לוילית
 שבתא הוא בטחול שהוא עצמות שאל תחתית
 חושך עניות בפיה הפמד רעבון ע"כ
 עור האדם יש לו דמיון לרקיע כמו שהרקייע הוא
 מכסה האדם העליון ויש בו כוכבים קבועים ולכל
 מה שנגזר הן לדין הן לרחמים מתראה ע"י כוכבים
 חוץ לרקיע כן באדם התחתון העור מכסה גופו
 וכל מה שנגזר עליו מתראה ע"י השרטוטין ע"כ
 ו' אל לו ו' דברים משמשים את האדם
 ברשותו ו' אינן ברשותו העין אינו ברשותו שרואה
 מתאות מה שאינו ברצונו וכן האוזן שומע וכן
 החוטם מריח פתאום ג' ברשותו היד לבדוק
 ולבגוב וכן הרגלים לרוץ לרעה וכן הנה לדבר
 כלשון הרע וכן הרבה דברים התלויים בלו ה' ג'
 איברים ואם זוכה האדם עושה הקנה בשביל
 שאפי' ה' ג' שברשותו אינם עושים רצונו לרעה
 הנה מיצחק שרצה לקלל את יעקב ובעל כרחו
 אמר גם ברוך יהיה היד מירבעם שרצה לתקוף

את הנביא ותובש ידו הרגלים שני בני א תלך
בדרך אתם וזה הוא צריך עיון קצת עכ"ל
א"ר חנינא בשבחה הקב"ה את האדם נמלך במלכותו
השרת וגילה להם שצדיקים יעמדו ממנו ולא גילה
שיעמדו רשעים ממנו שלא ימנעוהו בביכול
מלבדאות דכ"פ יודע ה' דרך צדיקים ודרך רשעים
תאבד עכ"ל חסד ואמת נמגשו בשעה שזכו
הקב"ה לבדא את העולם האדם נעשו המלאכים
כתות חסד אמר יברא שכולו חסד שהוא גומל
חסדים אמר אמר אל יברא דכוליה שהיא צדק
אמר יברא שהוא מלא צדקות שלום אל' ליברא
דכוליה קטטה מה עשה הקב"ה נטל אמת והשלינו
לארץ אל' מל' הש' לפני הקב"ה לפי שמה ארצה
מבזה אותם שלך תעלה אמת מן הארץ שני אמת
מארץ תצמח עכ"ל וייצר ה' אלהים את
האדם בב' יודין שיש לאדם ב' יצרים יצר טוב
ויצר רע והרמז בענין כי האו והב' יודין הם כו'
כמספר שם הויה וזה רמז על יצר הטוב היונק מצד
החסד שם של הויה ואותיות צד רומזים על יצר
רע שמצד ומחשיך עיני הבריות והוא יונק מצד
הדין משם אלהים ואותיות צד גימ' אלהים במילוי
כא' אף למד הי' יוד משם חסד ו' לכך אמר הכתוב
וייצר ה' אלהים פיתיונות וייצר כולל אויה אלהים
אך הוא חסד י' ועץ נאמר ותחסרהו מעט מאהים
כל האדם הנכלל בתיבת וייצר הוא גמטרי
הויה אלהים חסד מעט מאהים פו' אין לך יותר
אות קטנה בצורה מאות היוז' ונ' יאמרו גמוליה
אשר גלם מיד צד רל לעתיד לבוא יאמרו גמולי

ה' אשר גלם מיד צר זה הוא יצר הרע שיבטל מן
העולם ויתגוררנה וצהלה לה' אשר גלם מיד צד
הא דכתיב והארץ היתה תוהו ובוהו זו בכל
שנ' ראיתי את הארץ והנה תוהו ובוהו זו מדי שנ'
ויבדילו את המן וחשך זו יין שהחשיכה את עיניו
של ישראל בגזירותיהן על פני תהום זו מלכור
הרשעה שאין לה חקר כהיום ורוח להיום מרחפת
זו רוחו של משיח שנ' ונחה עליו רוח ה' באיזה זכות
בזכות התשובה שנמשלה למים "עב"י
והארץ היתה תוהו זה האדם ובוהו זה קין וחושך
זה דוד אנוש על פני תהום זה דוד הפלגה ורוח
להים זה דוד המבול ויאמר להים יהי אור זה אפל
ויקרא להים לאור יום זה יעקב יום אחד רמז לעולם
הבא דא זה יום הכפורים ולכולהו מייתי קראי
עב"י אחר שנחברו ב' מקדשים נהמכה
הארץ לחשך וזש וחשך על פני תהום נשאר
אחד מן מספר היתה תוהו רמז למקדש ג' שיבנה
אותו המלך המשיח וזה הוא ורוח להים מרחפת
על פני המים ואין רוח להים לא המלך המשיח
ב' בחטא אד' הר' נתקלל נרג' דילה וכל אחד
ואחד היה כלול מם רבוא לבן חיה יצחק קרם
שנים לתקן ג' קטרין של כל העולם שהיו תלויים
באדם הראשון שהם נרג' שכל א' כלול מסבוא
ומזה השעה היה גם ראוי לחיות ק"ף שנה רב
מפני רעות עשו נחמרו ה' שנים ובן יעקב היה

ראו לחיות קה' רק בעבור שאמר עם אשר תמצא
 להיך לא יחיה נחמיו משניו לב' שנים מעין יחיה
 ע"כ אדם הר' פגע בעזגע טד ובזר
 קלהל ג' עולמות ביע דתמן נלנ ואחכ נית
 עי ג' אבות אברהם תיקן נמשו של אד' הר' עי תיקן
 חטא עז ויצחק תיקן רוחו עי חטא טד ויעקב
 תיקן נשמתו עי חטא גע וגם משה תיקן פרצות
 אדם ע"כ טו ראשו של אדם הוא כנגד
 אדם הר' זרוע ימין כנגד אברהם זרוע שמאל
 כנגד יצחק גומא כנגד יעקב היינו איברים
 שבחוץ ואיברים הפנימיים כבד לימין טחוק
 לשמאל הם עשו וישמעל הלכ הוא באמצע הוא
 יעקב דהוא נראה דבת וידעת עם לבכיר
 כאשר ייסר וגו' כל הנה כאשר באים עליו יסורין
 וחולו אל תבעט בהם לשם לומר כי הקב"ה עושה
 כך דעה בזה שהרי דבר זה תלמוד מלכך שהנה
 יעקב שהרי הוא מן הקב"ה על החלשה בדחיתא
 בגמ' אבל ריאה וכליות כנגד אברהם ויצחק
 ריאה שהוא שואב כל המסקין הנקראים עשמים
 שהוא אברהם והכליות שהם אש שהם מבשלין
 את הזרע היורד ממוחה הוא יצחק ומפני שהנביא
 הוא לימין אצל אברהם לכך בניו הם בגלור
 אדום והמרה התלויה בכבד היא חרבו של הקב"ה
 דאתאמה ביה ואחריתה מרה כלענה ואם ישר
 בגבות אדום שהיא בימין חוטאין אז צריכין להקיז
 דם כל לקח מהם ממון כלו שופכי דמים דע"כ

חשוב כמות ואם חוטאים יותר צריכים להיות -
צריכים להקיז דם מורידו ראשיהם דר -
שהצדיק צריך לסבול חטאם ע"ש ומפייס וי -
לדבר שגורמים שילכו אברהם ויצחק ויעקב
ואד' הר' והצדיקים שביניהם בשבילם ע"כ
אותיות מנצמך אברהם תיקן ר' שפיא לך
לך רמז למלכות יצחק מ' של פי עצמת ממנו
מאד רמז לתבונה יעקב ב"ה צילוני נח רמז
להוד משה כ' דפקוד בפקוד יפקוד משיח צדיקנו
יתקן צ' דכתיב צדיק ונושע ע"כ י"ז אברהם
שורש הנפש לכל ישראל יצחק שורש הרוח ייעקב
שורש הנשמה וכשהולכים מן האדם ע"י חטאם
נקרא חלל רשע בגי' אברהם יצחק יעקב כ"ל
שהם הולכים ממנו והנה הנפש היא בעשיה רוח
ביצירה והקליפות גוברין בעשייה לכך בטוהרה
דעשו דמתי מי צחק דהוא רוח דיצירה ולא בטוהרה
דישמעל דמתי מאברהם דהוא עשייה ששם הקליפות
גוברין ע"כ יח הא דכתיב יעקב ויפגעו בו
מלאכי אלהים היינו נשמותיהם של אברהם ויצחק
ופי תימא הרי יצחק היה עדין חי היה י"ל שבשעת
העקידה פרח ממנו ולכן נסתמו עיניו מלראות
(ואי אפשר הזוהר) ומפייס כאן שזה הוא ש"ל לולי זה
אבי אברהם ומח' יצחק היה ליו"ט (ע"ש הזוהר)
יט תפילת האימהות שרה רחל רבקה לאר
בלהה זלמה לא נתקבלו לא בסוד שמיט -

ויוכל וצבולס יש אות ה' הנרמוז לבינה ומלכות
שהם בסוד שמיטה ויוכל לבד מרחל ש אין בה ה
וכראות רחל זאת אמרה הנה אמותי בלה שיש
לה ב' הדין ע"כ כ' כי אברהם לא ידענו לשון
עבר וישראל לא יכירו לשון עתיד אתה הוא וכו'
הענין כי הנה יצחק לבדו מתאמץ לפני הקב"ה
להציל בניו מן הדין כמו שאמרו בגמ' הנה הענין
כי בברית העולם ה' ע"הו חסד אברהם ומדת
יעקב שמור לעתיד לבוא וע"הו הוא מתנהג ע"י
יצחק לזה אמר כי אין לי צחק לסמוך על חסד אביו
שקדס לו כבוד ולא על יעקב שהוא שמור לעתיד
לבא ע"כ כ' וזכרתי את בריתי יעקב ואף
את בריתי וצחק ואף את בריתי אברהם הנה
ביצחק ואברהם כת' אף את דהו תרין דיבין דיבין
אחר דיבין למעט כי כמעט תמה זכות אבות וכבוד
הג'נו על ב' מקדשות שנחרבו אבל ביעקב אינו
דק דיבין א' שלא בטעם מאומה כי הוא כנגד
מקדש ג' שעתידי הקב"ה לבנותו בנין קיים עולמית
ע"כ כ' רק באבותיך חשק ה' ר"ת חלם שבא
קמץ הוא הן הן האבות קמץ הוא מים דהיינו דרוע
דימינא אברהם שבא היינו אותיות באש דרועא —
דשמאל יצחק חולם הוא רוח אחיד בתרין הן יעקב
ע"כ כ' חביבה היא המלאכה יותר מזכות
אבות הציל ממון בזכות האבות שנ' לולי להי אבי
אברהם כי עתה ריקם שלחתני הדי ממון ובזכות
מלאכה הציל נמשות שנ' את יגיע כפי ראה להיום
ויוכח אמר שומר השמר כך מדבר עם יעקב ע"כ

כ"ד זכות האבות מכוונים כנגד מהלך מן -
שמים לארץ דהיינו תה' שנה שאברהם חיה
קעה שנה יצחק קה' יעקב קמז ופיתומה קה'
ב' שנים יתרים יש לומר ב' שנים של אברהם אינם
מן המען שעדיין לא הכיר אברהם את בוראו עד
שנה ג' כ"ה אברהם נמשל לחמר
יצחק ללבנה יעקב לכוכבים ועתידים חמר
ולבנה בוששים ואין בושל לכוכבים למי שאברהם
ויצחק כניהם מתברכמין בשביל ישמע ועשו
ולאמין ובני קטורה אבל יעקב אין לו בושל כי אין
מסול במטתו שנ' לא עתה יבושי יעקב" כו'
משגיא מן החלונות מציץ מן החרבים מן החלונות
היינו בזכות האבות מן החרבים בזכות האמהות
ללמדך שבשם שיש הפרש בין חלון לחלון כה' ש
הפרש בין זכות האבות לזכות האמהות" כז'
מצות עשה מצד אברהם ומצות לא תעשה מצד
יצחק לבן לוקין על לוין שבתורה כמנן יצחק"
כ"ח חודש זין הוא חודש אייר ר"ת של אברהם
יצחק יעקב רחל שהם סוד המרכבה" כ"ט
ד' וצ' מעמים נזכרו האבות בתורה ביוש
מתחלה אברהם ואח"כ יצחק ואח"כ יעקב וד' וצ'
אבות בתורה למכרע והכל בכלל מ"ח שמיכלו
מן מ"ח טיבין שיוצאות מן ג'ע של מעלה על הארץ
ומ"ח נביאים היו שכל אחד קיבל טיפה אחרת
לבן בן מ"ח שנה הכיר אברהם את בוראו והתורן

נקנית במחמלנות ל' כשבא אברהם
 לקנות את מערת המכפלה שהיו דרים בעיר
 יבוס ועש' נקראו יבוסים ולא מכרו לו עד שברת
 ברית ונשבע להם שישוכבשו בניו ארץ ישראל
 לא יקחו עיר יבוס ל' כשנכנסו אנשי סדום
 לביתו של לוט אמרו הוציאם ליגונדעם נעשה
 כמהגינו מה עשה לוט נתן נפשו עליהם כשב
 שנתן משה נפשו על ישראל כך נתן לוט נפשו על
 המלאכים ולקח שתי בנותיו ל' אברהם
 גויס נתתיך היינו אברהם הגן ביהמון גויס נתתיך לית
 הגן ור' אברהם לכול העתיד לזכות בג' אחר
 שכפר על כל יורדי גיהנם ברדתו לאור כשדיים
 ל' אמ' אברהם ואנכי עמר ואמר עמר מיצירה
 ראשונה שנעשה אדם עמר מן האדמה ואמר מאו
 כשדיים שקייס בעצמו נסילו ליהם תשרמון בא
 ממה שביקשו כל הבריות להשתחות לאד' הר'
 אפ' ע' שלא קיבל ונמשך להם טעות זה מאכילת
 עץ הדעת שהמריד אותם לשמים וכבר חשבו
 הנחש ורוכבו להמריד גם האדם ואמרו והייתם
 כלהים ר' כאותו הרוכב שה' סמל כמנו למרוך
 לשמים ואדם בתוקף תשובתו עשה מלכוד
 בלבר על כל הבאים להשתחות להחזיר
 למוטב ולא קיבל ח' להיות לזה ואמר אני ואתם
 בואו ונשתחוה לה עושינו על כן זכה אד' הר'
 שכל שנתנו לא היה בעולם עז ולא טעה אנוש

בימיו לך כשם שהדור הראשון כגון קין -
 נשא את אחותו מטעם דלא כפי כל אלה כי כפי
 עולם חסדי יבנה וקב"ה נוסח את אחותו חסד
 כך הוא נזדמנה לאברהם בת אחיו שאין אדם
 נמנע מלקרותה אחותי כמה דכתיב כלוט כי נשנה
 אחיו וכן ירמיה שקרא לחנמל בן דודו דודו" לך
 האדב' ולאחרם הטיב בעבודה אין פ' פרעה לא -
 הקב"ה הטיב לו לתת לו צאן ובקר בעבודה מ' צאן
 שנהג בבור כשרה כשחז' ל' אוקירו לנשיכו ותתעורר
 לו בשעת העקידה שיתם אברהם עמו את יעקב
 ובניו דב' ויבדק עצי עולה ויבדק אותיות ויעקב עצי
 עולה או השבטים אשר היה בצדקתם בנו את בית
 ישראל אמריון עשה לו ממנו המלך שהשלוס שלו
 לך כל אותן השנים שנזדווגו אברהם ושרה
 ולא ילדו לא היה זיווג לריק חו' לא המשיכו בכונתן
 מצלם הנשמות שהם עתידות להברות לגרים
 הראוים להדבק בשכינה ובזרעו של יצחק כטעם
 הנמש אשר עשו בחרן ואחז'ל אברהם גי'ר אנשים
 ושרה נשים לא על כן אותם הגרים שבאותו הזמן
 לאור קאמר לא כל הגרים שעתידיים להתגייר -
 והיתה להם ע' אברהם אחר שגדחו ע' חטא אדם
 הר' וע' זיווגן של אברהם ושרה היה משלים לתולדות
 של אדם הר' והיה כעין מעשה יבום לך מצוה
 להתפלל על הרשעים שיחזרו למוטב ולא ירדו
 לגיהנם שנ' ואני בחלותם לבושי שק ואיכא דאמי
 אסור להתפלל על הרשעים שיסתלקו מן העולם

שְׁלֹ סוֹלֵחַ הָרֶבֶה לְתֹרַח מִן הָעוֹלָם כִּשְׁהִיָּה עֲעִזָּה
 בִּא חֲבֵרָהּ אֲבִינוּ לְעוֹלָם וּשְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיוּ וְהַמֶּלֶךְ
 דָּוִד וְהַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְהַתּוֹרָה לֹא נִיתְּנָה וְכָל אֲדָתָהּ
 וְהַחֲסִידִים וְהַנְּבִיאִים לֹא הָיוּ בְּעוֹלָם ט"ל אֲבֵהֶם
 בְּכָל מִדּוּם שֶׁהָיָה שֶׁם נִטְעַן אֵינֶנּוּ וְלֹא עָלָה לוֹ כְּהוֹנֵן עַד
 שֶׁבֹא לָאֵל וְנִטְעַן שֶׁם וּבְאֲדָתוֹ אֵינֶנּוּ בְּדָק בְּנֵי אָדָם מִי שֶׁ
 רָבוּ בִּשְׂכִינָה הָאֵלֶּיךָ מִדֶּשׁ עָלָיו עֲנַפּוֹ וְכִסֵּה אֶת־נֶאֱמָר
 וְעָשָׂה עָלָיו צֶלֶל וְמוֹ שֶׁדָּבָר בְּעִזֵּי הָאֵלֶּיךָ מִסֵּלֶךְ אֶת־עַמּוֹ
 מִמֶּנּוּ וְהָעֲנָפִים עוֹלִים לְמַעַלָּה וְלֹא הֵנִיחוּ אֲבֵרָהּ
 עַד שֶׁגִּיּוֹרָו וְכֵן הָיָה תַּחַת הָאֵלֶּיךָ מִעֵין מוֹסֵם מִי שֶׁצָּרִיךְ
 טְבִילָה הַמּוֹסֵם עוֹלִים לְקִדְּמָתוֹ וְהָאֵלֶּיךָ מִסֵּלֶךְ עֲנַפּוֹ
 כְּדִין יָדַע אֲבֵרָהּ שֶׁהוּא טָמֵא וְצָרִיךְ טְבִילָה וְאִם לֹא
 הַמּוֹסֵם יִכְשֹׁן וְיָדַע אֲבֵרָהּ שֶׁהוּא צָרִיךְ זֶה ז' נְקִיִּים
 מ' הָאֵלֶּיךָ שֶׁהָיָה תַּחַת אֲבֵרָהּ דָּבָר וְהַשְׁעָנוּ תַּחַת
 הָעֵץ הָיָה תְּקוּן לְעֵץ שֶׁחֲטָא בּוֹ אָדָם ה' מ"א
 וְיָדָא לֹט וְיָרֵךְ לְקִדְּמָתָם לְפִי שֶׁרָאָה דְּיוֹקְנוֹ שֶׁלֹא אֲבֵרָה
 עָלִיהֶם וְחָדָם אָמַר שֶׁכִּינְתָּה דָּאָה עָלֵיהֶם מ"ב
 כִּשְׂבָח לֹט לְדָוִד בְּסִדּוּם בִּא לְכָל הָעוֹלָם וְלֹא רָצוּ
 לְבַד מִמֶּלֶךְ סִדּוּם שֶׁקִּיבְּלוּ בִּשְׂבִיל אֲבֵרָהּ לְכֹנֶת
 וְלֹט יוֹשֵׁב בְּעֵרֵי הַכֶּכֶר ר"ל שִׁישׁ בְּכָל הָעֲרִיסִים בִּא
 לְעִידָהּ וְלֹא קִיבְּלוּהָ בִּא לְעִיר אַחֲרָתָהּ וְלֹא קִיבְּלוּ
 וְכֵן כּוֹלֵם עַד שֶׁקִּיבְּלוּ מֶלֶךְ סִדּוּם מ"ג רָאוּס
 הָיוּ עַמּוֹן וְמוֹאֵב לְצִאת מִלֹּט וְחֲשִׁתּוֹ לֹא שֶׁהָיָה נִגְזָר
 עַל הָיוּ דְּיוֹקָא וְלֹא נִזְדַּמְּן יוֹן רֶק בְּאֲדָתוֹ פֶּעַם וּמִיָּג
 הָתֵם עָלָה נִסּוּק וְשֶׁתִּמְנֵן הָיוּ וְשֶׁכֶּר דְּגָבִי נח"י
 מ"ד ה' אֲדָבִי בְּכִידָה וְלֹא יָדַע בִּשְׂכָנָה וּבְקוֹמָה בִּי

ונצטורה חסר רמז דגבי כפירה חיה פיוע דלעולא
 טפי בגין דיפוק מניה מלכא משיחא משאכ בצעירה
 ונראה לוי שיבואר ג"כ על המדרש דגבי נחשון כרת
 וקרבנו ויתורה רמז למלך המשיח שיחזרו לו ודגים
 שבא מנחשון הוא הדין כדין רמז על משיח באופן זה
 וממורש ולא ידע בשכבה ובקומה דל לוטלא ידע
 מה שעתיד לצאת ממנו דהיינו דות דכתיב גבה
 ותשכב מהגלותיו עד הבוקר ותקם בטרם יכיר
 איש את רעהו מה דרוש ארוך על אברהם
 ושרה אברהם הוא הנשמה ושרה היא הגוף ובעינת
 הם שאר גופות הצדיקים ועפרון הוא המלך דומה
 הממונה על שוכני עפר אברהם שהוא הנשמה
 באה ומבשרת מבני חת הם גופות הצדיקים שוכנים
 עמהם במעין גוף שלו וכולם מסכימים עמה וקוראים
 לה נשיא אלהים כי מקודם יצא הכרוז מהקבה בגין
 עדן שיפנו מקום לנשמה זו של צדיק ואח"כ מבקשת
 הנשמה גם מעפרון שהוא דומה

פרק שלישי

בכור מצטרא דמיכל דרגיה בסף לבן על כן -
 כדיון בכור ה' סלעים בסף כנגד ה' דאברהם כיון
 שהוא בדרגיה דאברהם דאיהו חסר בסף לבן כ'
 לו לא היה לישראל זכותיה דיוסף וזכותיה דאברהם
 לא נקדע להם הים והיו ישראל ח' אבירים והיננו דכתיב

וישב הים לאיתנו כד"א משכיל לאיתן האזרחי -
 ובזכות יוסף נאמ' במצרים נסים לקראתו ונאמר
 ביוסף וינס ויצא החוצה ד"א לאיתנו לתנאו שהתנה
 הק"ה עם שרו של יוסף שיקרע ליושרג' ג' האד"ל
 באברהם ויחשבה לו צדקה מי' אברהם חשבה לצד
 מי' הק"ה אמר לו צא מאצטגנינות שלך ובשר א'
 בכה יהיה זרעך ומדת כה שהיא מלכות מתעריין
 מיניה דינין ואמ"ה חשבה אברה' לצדקה לרחמי' **==**
 כי מרת אבר' חסד שהוא רחמים "ד' אחזל בני
 חיי ומזוני לאובדותא תליא מלתא והא מצינו באבון
 שמזלו היה שלא יהיו לו בנים וזכותו גרם שהוציאנו
 הק"ה ממזלו וזכה לבנים ומשני דהא דבני חיי -
 ומזוני לא בזכותא תליא מלתא הוינו קודם מתן תווי
 אבל אחר מת בטל זה והוציא הק"ה לאברהם ה'
 אברהם מוליך לרמוז שעתידין בעו לקבל התורה
 שהיא ה' חומשי תורה לכן הא לכס זרע ובפרט כי
 אברהם קיים כל התורה כידוע" ה' גיעזר
 עבר אברה' הו' עוגמלך הבשן ומרסות רגליו מ' מיל
 והיה אברהם סומנו בכף ידו כעס' גער בו ומיראתו
 נפלה שינו ממנו ונטלו אברהם ועשאו מטת שן וויין
 ישן שם וי"א כסא עשאו וישב בו כל ימיו ומי נתנו -
 לאבר' נמרוד ואכילתו היתה אף שורדים וכן מכל
 חייה ושתיותיו אף מדות ומים של זריעותיו כל' וששה
 ליטריין "א' הק"ה לאבר' אתה נתת לאבר'
 מלך מלשתיים ז' כבשות חיוך שאני משה בשמחת
 בשר ז' דורות וכמו באן הורגים מבניך ז' דיקיי **==**

שמשון חנני מינחם שאל ושלש בניו וכמו כן בניו
 אחריבין ז' משכנות אהל מועד וגלגל ונוב וגבעון
 ושיכלה ובית עולמים ז' נתירא משה חנני עוב
 ז' לך הבשן לפי שהיה בו ניצוץ קדושה והו' ר' שמעון
 בן נתנאל שהיה ירא חטא וזהו ר' שלבשן אל הקנה
 לתירא אותו כי לפי שהיה ירא חטא לתירא הו' יהיה
 בידיו כי הו' תלמידו של ר' ב' שהיה א' מזרועותיו
 של משה כי הו' ר' עקיבה ב' זרועות ימין ושמואל
 ולבך רצה משה שתנתן התורה ע' ר' עקיבה שהיה
 אור זרוע ימין של משה ולבך חיו ק' שנים כמו משה
 והלל שהיה גב במדרגת משה ענו מאד והו' סוד
 היה לך לעזאני ומשה והלל סמוכים זה לזה בשמות
 עב היוצאים מ' נסוקים ויסעו יבא ויט והם מהש
 ללל הסמוכים ע' שוכן ר' לעזר היה ניצוץ משה
 בשחזל שיצא מחלציו ח' כל המברר מקחו
 של צדיק כלו קיים ו' הדברות ראיה מבני חת
 שהזכיר אותם י' פעמים כנגד י' הדברות ט
 מה שתיקנו אברהם ושרה ויצחק קלקלו בימי
 ירמיהו הנביא אברהם נטל האש והמאכלת להקריב
 את בנו ויצחק טעון עצים לישרף ושרה לשה עוגה
 למלאכים והם החלימו הכל לעז האבות מבערים
 האש והבנים מלקטים עצים י' כל מר
 שהיה אברהם אבינו עוקד את יצחק למטה הו'
 קבה בונת שריהם של אומות למעלה והו' כמותם
 עד שחטאו ישראל בימי ירמיהו וכיון שחטאו בימי ירמיהו
 אתרן לו הכמותים וזהו ש' כי עד פירים סבובי

וְאֵל אֲבֵרָהָם לֵאמֹר כִּי לֹא יִשְׁלַח עִמּוֹ לֹא זֶיג
הַקָּבֵה בְּכָלֹת כְּמִין ב' רַב־נִסִּים וְנוֹכְעוֹת וּמַלְמֻדוֹת
אוֹת וּמִכְמָה וְעַל אֲמַר דּוֹר אֶחָד לִילּוֹת יִסְרוּנִי כָּלֹת
יב' ל' כַּעֲמִיִם הַקְנָה טוֹבָה שֶׁאֵל מִלֵּא קִינָה
אֲבֵרָהָם לֵאמֹר שְׁמִי וְאַרְץ כְּכִי שֶׁאֲמַר לְמַלְכֵי
צָדִיק כִּי צָדִיק יִצְחָק מִן הַתִּיבָה אֵל בְּזָכוֹת הַצָּדִיק
שֶׁעָשָׂה אֵל וְכִי טַעֲמִים הֵיוּ שֶׁס־אֵל לֹא הֵיכָלָו
לִפְנֵי בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף בָּהֵמָה שֶׁעָשָׂה אֵל אֲבֵרָהָם אֵל
עָשׂוֹ צָדִיק עִם בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף לֹא הֵיוּ יוֹצֵאִים אֵל
אִם אֵעֲשֶׂה צָדִיק עִם בְּנֵי אָדָם עֲמָכֹן מִיָּד וְיִטַּע
אֲכִילָה שְׁתִּיָּה לִוְיָהִי יג הא דאמר הקב"ה לא
הִבְטַחְתִּי הַשְׁמִימָה ה' יְתוּחָה דְּהוּהָ לְמִימַר הַשְׁמִימָה
לֹא אֲמַר הַקָּבֵה בָּהֵמָה ה' בְּרָאֲתִי אֶת הָעוֹלָם הָרִנִּי
מִוִּסְיָה עַבְדְּךָ יד וְהַגִּיעַ תּוֹרָה מִהוֹתוֹ
לֹא תוֹרָה וְגוֹזֵל שְׂרָאָה אֲבֵרָה אֲכִילָה בֵּין הַבְּתָרִים הֵיוּ
אֲסִתֵּר שְׁבִתֵּרָה בְּתוֹךְ וְהִיא הָיְתָה מִן מִפִּיל עָלֶיהָ גִּדְלָה
שֶׁאֵל עָלָה שְׁבִתוֹב בְּאֲבֵרָהָם וְאֶת הַצִּמּוֹר לֹא בְּתֵרָה הֵיוּ
מִרְדִּכִי מִתִּירָה שֶׁמֶה יִגְרוֹס הַחֹטֵא וְהַגִּיעַ הַתּוֹרָה
וְזָכַר הַקָּבֵה הַבְּרִית שֶׁבֵּרַת עִם אֲבֵרָהָם טו
כִּשְׁהָק לִימָה נִמְרָדָת מִן הַקְּדוּשָׁה אִזְ מוֹשֶׁךְ עִמּוֹ
נִיִּצּוֹצוֹת קְדוּשָׁה וְלִכְךָ כִּשְׁנִמְרָד לֹט מֵאֲבֵרָהָם מִזֵּ
עִמּוֹ שְׁתֵּי נִיִּצּוֹצוֹת קְדוּשָׁה שֶׁהֵם רוֹת וְנַעֲמָה
יו אֲבֵרָהָם שֶׁהִיא בֶּן ק' שָׁנִים כְּלִידָת יִצְחָק תִּי
ג דּוֹרוֹת דּוֹר אֲנוֹשׁ וְדּוֹר הַמַּבּוּל וְדּוֹר הַמַּלְגָּה
שֶׁרָאִשִׁי אוֹתִיּוֹתֵיהֶן ק' וְזֹאת עֵיקָר יְרִידַת יִשְׂרָאֵל
לְמַצְרַיִם כְּדֵי לְתַקֵּן ג' דּוֹרוֹת הַלְלוֹ וְגַם מִשֶּׁהָרַצ
לִתְקַנָּם
הַקָּבֵה

וְהָקֵבָה דִּין אֶת דֹּר הַמָּבּוּל בְּמִיּוֹם לַמּוֹטָאוֹ —
 בַּחֲשֵׁת אִישׁ שְׁמִיתָתוֹ בַּחֲנֹק יְיָ יַעֲקֹב יִצְחָק
 מֵאִי לַחֲרוֹן לַמּוֹטָאוֹ שִׁירָא מֵאִי מֶלֶךְ שְׁלָא יִמְתָּה אֲוִיָּתוֹ
 שׁוֹשְׁבֵי לֹו כְּשֶׁם שְׁנֵשְׁבֵי לֹו אַבְרָהָם וַיִּצְחָק וַיִּתְּעִבּוּ
 יִשְׂרָאֵל עוֹד מִלְּבֹאֹא לֵאמֹר דְּדֹרֹת מִיִּיעָקֹב שְׁהִי עוֹ —
 שְׁנֵשְׁבֵי לֹו אַבְרָהָם נִתְּעִבּוּ יִשְׂרָאֵל מִלְּחֻלּוֹהִי הָאָרֶץ
 עַד לְאַחֲרֵי דְּדֹרֹת דִּהְיוּנוֹ אַבְרָהָם וַיִּצְחָק וַיִּעָקֹב לֹו
 קָהָת עֲמָרָם מִשֶּׁהָ לֹא נִתְּחַלְקָה עַד אֲחִיכִּי שְׁחֻלְקָה —
 יְהוֹשֻׁעַ וְאַסִּי שְׁבֵי יַעֲקֹב גַּם הוּא יַעֲבֹבֵם דְּדֹרֹת
 לְכֹן לֹא שְׁבֵי וְשִׁי לְכֹאֲוִרָה לְדִקְדָּקָה מִמֶּנָּה אִם שְׁבֹעַת
 אַחֲרֵי יִכּוֹל לַעֲבֹב דְּדֹרֹת אִיכָּ עוֹ אַבְרָהָם נִגְזַר דְּדֹוֹ
 אִיכָּ כְּשֵׁשְׁבֵי יִצְחָק הִיָּה רֵאִוִי לַעֲבֹב עוֹד דְּדֹרֹת —
 וְאַסִּי שְׁבֹעַת אַחֲרֵי אֵינָה כְּדֵאִי כִּכֵּי אִם כֹּן לְמָה יִתְּעִבּוּ
 עוֹ דְּדֹרֹת וְשִׁמְאָה עַל יְדֵיכִי שְׁבֹעַת שְׁלֵי אַבְרָהָם וַיִּצְחָק
 אֵינָה כְּדֵאִי רֵק דְּדֹרֹת וְכִי תִימָא אִיכָּ לְמָה יִתְּעִבּוּ עוֹ
 יַעֲקֹב דְּדֹרֹת יִכָּ כִּי הוּא כְּלֹוֹל מִשְׁנֵיהֶם בִּידוּעַ וְאַכֵּי
 מָה נַעֲשֶׂה עוֹ שְׁנֵיהֶם רֵאִוִי לְהַעֲשׂוֹת עוֹ יַעֲקֹב לְכֹוֹ
 וְשִׁי כְּשִׁמְתִּי יִצְחָק אִמִּי עָשׂוֹ לִיִּיעָקֹב בֹּא וְנִחְלַק כְּלָמָה
 שְׁהֵינָח אֲבִינוֹ וְאַנִּי אֲבִירָא לַעֲצָמִי כִי אֲנִי הַבְּכוֹר —
 אֲמַר יַעֲקֹב רָשָׁע לֹא תִשְׁבֵּי עֵינֵינוּ בְּחִמּוֹן מָה עָשִׂה
 כָּל עֲזָבוֹן אֲבִינוֹ לְכֹוֹ אַחֲדִי וְאַיִי לְכֹוֹ אַחֲדִי הֲלָךְ עָשׂוֹ
 לִי שְׁמַעֲלִי לְהַמְלִיךְ בּוֹ אֲמַר יִשְׁמַעֲלִי הַכְּנַעֲנִי וְהָאֲמַרִי
 בְּאַרְצָא וַיַּעֲקֹב חֹשֶׁב לִירֵשׁ אֶת הָאָרֶץ טוֹב אֶתָּה כָּל
 כְּסָף וְזָהָב שְׁהֵינָח אֲבִירָא וְלֹא הִיָּה לִיִּיעָקֹב כְּלֹוֹס הֲלָךְ
 עָשׂוֹ וְנַעֲשֶׂה בֶן וְהֵינָח אִי לִיִּיעָקֹב אִמִּי לֹו יַעֲקֹב לְכֹוֹ מֵאִין
 אֲחֻזָּתִי שְׁמַעֲלִי מִיָּד מִנָּה עָשׂוֹ כָּל אֲשֶׁר לֹו וְהֲלָךְ לֹו —
 מִמֶּנִּי יַעֲקֹב אֲחִיו וְנָתַן לֹו הָקֵבָה שְׁכָרוֹ מִדִּינֵי מַעֲשָׂיו
 עַד מִגְדִּיאל

למה

כ' למה לא זכו ראובן וגר וחצי שבט מנשה לבוא
לא' ראובן לפי שגדע בחשאי שיעקב קבור שהיא
רחל והיה קצת פגם בלידתו ובן גר שמסרה לאחר
את זלפה בחשאי ליעקב ולא נמלכה ביעקב מתחילת
כמו שעשו שרה ורחל כשרצו למסור שמחותיהם
לבעליהן דהא בתיב ותקח ותתן שלא נמלכה
בבעלה היה זה גם כן קצת פגם וחצי שבט מנשה
הטעם כי אמו אסנת ידוע כי היא היתה בת דינה
משכס החוי לא שמוטי פרי גדלה לכן נפגם חציו
וחציו הוכשר ודוקא מנשה כי הוא הבכור ומאחר
שחציו האחרון הוכשר לא היה באפרים פסולת
בכל וסימנך מגרעות נתן לבית סביב חוצה כל
מגרעות כי מגר' ר' מנשה גר ראובן בשביל עוות
שהיה בהם לכך סביב נתנו לבית חוצה דהיינו
חוצה לארץ כ"א ארץ ישראל היה ראש עמדות
תכל הפך מצרים שהיא צואר אנדרטי וזה הוא
נתנה ראש ונשואה מצרים כי מצרים היא צואר
לאנדרטי של מלכות הימך צואר הקודש שהוא
אברהם הנה היה הכל זה לעומת זה כשם שנתעלו
ישראל בצאתם ממצרים מתחת יד שליטת ראש
הקליפות ממצרים שהוא הצואר לעלות לא' שהוא
ראש עמדות תכל אשר ע"ז אמרו נתנה ראש ונשוא
מצרימה ונתנה כמו נרדי נתן ריחו שהוא כמו עזב
הכי נמי אמרו נעזב את ראש עמדות תכל ונשואו
למצרים לראש האנדרטי כך כשחטאן נתעלה
נבובדנצר להיות ראש לאנדרטי דב' אנת הוא

וישא דירה בא ומה שזכה נבוכדנצר לזה היה
 שבר עבירה שנתתה שלמה למלכת שבא ויצא
 מביניהם נבוכדנצר כ"ב עיר קטנה
 מערי הכנעני שבה שמה כנגד ד' אבות נזקין
 שור בור מבעה הכער וכנגדה עיר הקורש כ"ג
 כל הארצות חוץ מאיניזונים ע"י אי' שדים ועל כולם
 שולטת היא דאת אמר ביה נער הייתי וגו' ושריך בבקו
 ואכלו שאין להם שום חנינה רק בבקר לפני זריחת
 השמש אי' לך ארץ שמלכך נער מ' כי כל הארצות
 חוץ מאי נמסרו לשרים של מעלה ועל כולם ההוא
 דאת אמר ביה נער הייתי ואמרו ז"ל שר העולם
 אמרו ולכן אי' לך ארץ שמלכך נער שיונקים מהוא
 סטרא ולא מן הקלה בעצמו ושריך בבקר ואכריו
 מ' כי אין להם שום זכות לפרנס אותם כי אם בבקר
 לפני זריחת השמש אבל אח"כ כשהחמה זורחת
 ובאים האומות ומשתחווים לה מיד יש רוגז בעולם
 אח"כ במנחה מדת הדין שולטת כי אם כן אין להם
 בהם שום רוגז כי אם בבקר כ"ד כי' להיך
 מביאך אל ארץ וסמך ליה וזכרתי את בריתי וגו'
 מבאן אתה למד ב' דברים הא' שאי' שקולה כמצות
 מילה ש' וזכרתי את בריתי וגו' והארץ הזכור
 לומר מה מילה דוחה שבת אף כיבוש אי' דוחה
 שבת הב' לומר ששקולה אי' כנגד כל מה שברא
 הק"ה ב' ימי בראשית ביום א' כתיב וירא אלהים
 את האור כי טוב וב' כתיב כיה' להיך מביאך
 אל ארץ טובה כ"ב כתיב יהי רקיע בתוך המים וב' כתיב
 ארץ נחלי מים כ"ג כתיב תדשא הארץ דשא וב'

כתי' יהי מארת ובר' פת' לא תחפר כל בך (נפל טעות
 ברמס ולא זכר יוס' ה' גס בן יוס' לא נזכר על מתכונתו) ב' נבראו
 אר' חוה וכת' נעשה אדם ובר' כת' כיהאדם עץ
 השדה "בז' כת' ויברך אלהים את יוס' הז' ובר' פת' יב
 ואכלת ושבעת ובר' כת' כה עד שכל
 נבררה א' היו כל הארצות כשרים לדיבור ומשנברר
 א' יצאו כל שאר ארצות ואם תומר הדי דיבור
 עם הנביאים בחוזה לארץ מפני הטומאה אכל
 יש לומר היו בזכות אבות ויש אומרים ביבשה
 אינו מדבר בחול ארץ מפני הטומאה אכל עם הנביא
 היה מדבר על ימים ונהרות שהם טהורים דכתיב
 ואני הייתי על נהר פבר וכן בקעה כשרה לדיבור
 כ' רצית ה' ארצך אם הוציאו ישראל מעשרות ועושי
 את השמטים באותה שעה הוא מרצה את מעשיה
 להקבה והא' אז תרצה הארץ את שבתותיה ומו
 נושא עונות של ישראל הארץ אשר הם יושבים עליה
 שג' העם היושב בה גשם עון הרי החיים מנין ארץ
 המתים תל' וכבר אדמתו עמו מו מכפר עכ
 אדמתו עמו אשריהם יושבי א' שאין להם לא
 חט ולא עון לא בחייהם ולא במותם שג' נשאת
 עון עמיר' כ' ארץ ישראל נקראת ארץ החיים
 והלא מתים שם אלפי שמתיה חיים לימות
 המשיח ואפי' רבעם בן נבט וחביריו ואף שחטאו
 יותר מדאי כבר נפרעו מהם שג' גפרית ומלח
 שרפה כל ארצה י' שנים היתה א' בוער
 בגפרית אש ובאותן י' שנים נפרע מהם הקבה
 מירבעם וחביריו ולכך יהיו חיים לימות המשיח

ומי גרס להם להנצל מדינה של גיהנם קבורת
 אי שג' וכפר אדמתו עמו כח יוסף לבג
 נקבר גופו באי היינו לפי שהוציא טיפת שג' נדבר
 המצריים אך מאחר שלא גמר המעשה נקברו
 עצמותיו באי ומשה לא הוציא שום טיפה לבטלה
 ממ' מאחר ששפך שפקנין גמור לבקח האשר
 כושית אשת קקוגוז המצרי בדברי הומיים של
 כבעל עם אשתו לכן לא נקברו אפי' עצמותיו
 באי ויעקב שלא רצה כלל לקחת את תמונה
 נילגש עשו זכה שנקבר גופו באי והכל משום
 שאי נקראת אשה יראתה כט' מי שדר
 באי זוכה לש' עולמות ושתהא הנשמה שלו
 מתלבשת בלבוש שלה שהם אותיות לזה וכחש
 אמרת לזה צרופה כי אמרת לשון מלשון מלבוש
 כמו בצע אמרתו וזה נרמז בדבריהם זל כל הדג
 באי דומה כמי שאין לו שאר כ' אי היא באמצע
 א' הקלימים ג' הקלימים מימין ז' משמאל ואי באמצע
 שג' יפה נוף משוש כל הארץ כדמיון יוסף השבת בשאנ
 ימיה שבוש כי חד בשבא תרי בשבא ג' בשב' קמ' בשבא
 ד' בשבא ה' בשב' ו' בשבא כתר שבתא וכן ז' כוכבי
 לבת בעולם חמה באמצע שצס מזה הצד נכ' ל
 מזה הצד נמצא שאי היא כנגד החמה וז' שמש
 בשבת צדקה לעניים לא' ג' מצות נצטוו
 ישראל בכניסתן לארץ למנות להם מלך ולבנות
 בה ולהכרית זרעו של עמלק ס' מב'ע והיר
 חושב משה שיתקיים על ידו משה בן עמרם
 ר' מוב'ע אבל באמת לא יתקיים עד ביאת מנחם בן
 עמיאל

לֵב אִי נִקְרָאת כֹּלָה וּכְשֶׁם שְׁמִי גִתְקִדְשֶׁת בִּי קְדוּשָׁה
לִכְן יִכְבֹּלָה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים לֵב כְּשֶׁם שִׁישׁ
רְקִיעִים בֶּן יֵשׁ אֲרָצוֹת אֶרֶץ אֲדָמָה אֲרָמָה גִּמְלָה
נָשִׂיא צִיָּה תִבֵּל לִמְעַלָּה מִכּוֹלָם וְכֹל הָאֲרָצוֹת
לִית בְּהֶן גִּמְיִי דָגָן וְלֹא אֲכָלוּ נֶהֱמָא בְּרִי אִינוֹן
דְּרִי יְדִי בִתְבֵּל לֵב דְּאוֹתִיּוֹת רַבְתִּי הֵם בְּדָהֶם
הַסְּפָרִים וְהֵם בְּשִׁמְלָא בְּשֶׁל בְּרָאשִׁית מִשְׁלֵם
שִׁין שֶׁל שִׁיר הַשִּׁירִים אִשְׁלֵם אֲדָם שֶׁתִּמְנוֹשׁ בְּדָבָר
הַיּוֹמִים שְׁעוֹמָדִים עָלָיו נֶגְדִי דְּקְלִיפּוֹת סְבִיבָא
בּוֹרְשׁוֹר מִבְּעָה אִשׁ לֵב כְּשֶׁתִּמְלֹא אוֹתִיּוֹת
אֶרֶץ לֵב יֵשׁ דִּי גִימְחָסֵר דִּין רַחֲמִים וְזֶהֱשׁ עוֹשֶׂה
חֲסֵד מִשְׁפָּט וְצִדִּיקָה בְּאֶרֶץ כִּי כִמְלֵת אֶרֶץ רִמְזָה עַל
חֲסֵד מִשְׁפָּט וְצִדִּיקָה שֶׁהֵם חֲסֵד מִשְׁפָּט דִּין רַחֲמִים
וְגַם גִּימְחָסִיחַ בֶּן דָּוִד וְזֶהֱשׁ וְכָבוֹד ה' מִלֵּא הָאֶרֶץ
רֵץ כְּשֶׁתִּמְלֹא אוֹתִיּוֹת אֶרֶץ אִזִּי וְתִרְחַק כְּבוֹד ה'
בְּבִיאת מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד אֲכִיבִי לֵב אֲעִשֶׂה גַם
אֲנִי לְכָבוֹד וְתִרְחַק אֶגְלֵל בֵּיתִי רֵץ כִּי כֹל פִּתְחוֹת
הַנְּכֻסִּים שְׂכִינִם יִעֲקֹב בְּחָל הֵן כּוֹלָם לְפָדְיוֹן
בֵּית עוֹלָמִים שֶׁהוּא קִבְּרוֹ מַעֲשֵׂה בְּחָזֵל עַל מְסוּקָה
בְּקִבְרֵי אִשְׁרֵי בְרִיתִי לֹא וְהִבִּיאוּ רִשִּׁי מִדְּוִיגֵשׁ וְזֶה
אֶגְלֵל בֵּיתִי הוּא בֵּית עוֹלָמִים אִי נָמִי אֶגְלֵל בֵּיתִי הֵם
יב' עֲבָטִים שֶׁנִּקְרָאוּ בֵּית יִעֲקֹב וְכִמְיִן שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּחֻמָּה
לְאֶרֶץ הוֹצֵרָם יִעֲקֹב לְהִטְרִיחַ וּלְהַמְצִיא נְכֻסִּים
בִּיגִיעַ כִּמְיִן לְפָדְיוֹתָם מִסָּא וּמֵאוֹתָן הַנְּכֻסִּים שֶׁגִּר
דָּוִד לָעֵשׂוֹ וּמֵהֶם קִנָּה עֵיז שֶׁכֵּס מִיד בְּנֵי שְׁמוֹר
לֵב זְכוּתוֹ שֶׁל יִצְחָק הוֹעִיל לְיִשְׂרָאֵל שִׁכְנָסוֹ לְאֶרֶץ
שֶׁהוּא נִרְמָז בְּתִיבַת כְּנָעַן שֶׁהוּא בְּגִימְחָה קִיץ רִמְזָה
לְלִידַת יִצְחָק שֶׁהוּא ק' לְאַבְרָהָם וְצ' לְשָׂרָה

כְּשֶׁנִּבְנָה

לֹא כִשְׁנֵיבְנֵהָ כִּי נִמְתְּקוּ הַדִּינִין וְעַל נֶאֱמַר בְּאַרְצָם
 בְּלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּמֵי בְּלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל רִמְזָה עַל יִצְחָק
 שֶׁעוֹלָה בְּמִנִּין אֲרִיז וּמִדַּת יִצְחָק הוּא דִּין הוּא יִשְׂרָאֵל
 וַיִּתְּמֵהוּ בְּלִבְנֵי שְׁהוּ בֵּה וַיְהִי שְׁתּוּלִים בְּבֵית ה'
 שְׁהוּ מִדַּת רַחֲמִים ט"ל הַמִּשְׁכָּן נִבְנָה עַל שֵׁם
 הוֹיָה וְהָיָה לְכֹן יִשְׁבְּסוּק וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ כַּאֲשֶׁר אֲמַר
 וְזֶהוּ שֶׁאֵמַר וַיִּרְשָׁה הָיָה בְּצִלָּה לְצִדְקָה אוֹתִיוֹת שְׁבָה
 נִבְרָאוּ שְׁמִים וְאַרְצָה בָּהֶם עוֹלָה שֵׁם הוֹיָה וְהָיָה
 ח' הַנֶּעֱלָם שֶׁל מִשְׁכָּן יוֹפֵן עוֹלָה לְלִבְנֵי
 שִׁיעוֹר קוֹמָה וְזֶהוּ שֶׁכֵּתוּב ה' מִלֵּא אֶת הַמִּשְׁכָּן וְכֹן
 כִּינֹר גִּי' רָפוֹ מֵאֵל בְּמִשְׁכָּן הָיָה ק' לְלִבְנֵי וְק'
 קִרְסִים וְכֵן קִרְסִים וְהוּא מִנִּין רָפוֹ וְכֹן רָפוֹ צוּרִים
 בְּמִלְכֵת הַמִּשְׁכָּן וְזֶהוּ שֶׁכֵּתוּב אֲשֶׁר אֲנִי מֵרָאָה אוֹתְךָ
 רָפוֹ כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ לְךָ רָפוֹ אִיבָרִים בֶּן תַּעֲשֶׂה הַמִּשְׁכָּן
 וְכֹן יֵשׁ רָפוֹ מִצֹּת עֲשֶׂה וְזֶהוּ שֶׁכֵּתוּב וְכֹן תַּעֲשֶׂה מִצֹּת
 בְּמִשְׁכָּן הָיָה מֵאֵל קִרְסִים וְכֵן קִרְסִים יוֹפֵן מֵאֵל
 עוֹלָה תָּהָל לְתֵקֶן תָּהָל מַחֲנוֹת עַל לִילִית וְזֶהוּ שֶׁכֵּתוּב
 הַעֲדוֹת גִּי' תָּהָל מֵאֵל הַקִּרְבָּנוֹת הֵיוּ מִשְׁקִיטִים
 חֲרוֹן אַף שֶׁל הַקִּבָּה לְכֹן קִרְבֹּן עוֹלָה בְּמִנִּין אֲרִיז
 אִמִּים ט"ד לֹא בִיחָשׁ אֲהָרֹן עַל כְּנִיסָתוֹ
 לֹא־כְמוֹ מִשָּׁה לְפִי שֶׁרָאָה אֲהָרֹן שִׁתְּגַלְגַּל
 שְׁמִתּוֹ כְּעֲזָרָה וְרִמְזָה בְּסִפְרָה עֲזָרָה שֶׁכֵּתוּב אֲהָרֹן
 הִבֵּהֵן הָרָשָׁה הוּא עֲזָרָה קֵאֵל עַד לְעֵינֵי לְכֹן אֲהָרֹן
 עַם כֵּב גִּי' עֲזָרָה כִּי עֲזָרָה הָיָה דוֹר כֵּב מִן אֲהָרֹן
 מֵאֵל הִלֵּא אֲהָרֹן אַחִיר הַלְוִי רִמְזָה לֹא שֶׁאֲהָרֹן
 יִתְגַּלְגַּל אַחֲבָר וְהָיָה לְוִי וְהוּא שְׁמוֹל וְזֶה נִרְמָז בְּמִלֵּת

ונתתה לאמותך זרע אנשים רמז לב' גלגולים של
של אהרון שמו' ועזרא " מו' בשם שבת שבע
ראויה לדויד מו' ימי בראשית בן אישבע ראוי
היתה לאהרון מו' ימי בראשית אבל יש חילוק
בניהם בת שבע למלחמות לש' אישבע לרחמים
וז' אי' שבע אי' הו' מלשון א' חסד א' כל היום " מו'
כשצוה הק"ה למנות כהן אמר משה אמנה משפט
ראובן אל' הק"ה לא ראשית לנגד עיני דבר כל יעל
ש' ויכך ראובן וישכב ושפט שמעון עשות שוטים
שנאתי מה שעשו בשטים לא ידבק בו אמנה משפט
דן אל' לכב עק ש' יסור ממני שהיו עקשים וע' עז
וא' כ' ב' דבת' ועבר ב' צרה זה כסל מוכר
אמנה משפט יהודה אל' גבה עינים ורוח ליב
וכת' ויראה יהודה א' מאיזה שיבט אמנה משפט
עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי וכת' ב' י' נאמן
הוא " מ"ח נדב ואביהו הם סוד הנפש
ונרמזים בתיבת אנה ה' ר"ת איהו נדב אביהו כי
הם סוד הנפש " מ"ט נדב בן אהרן נתגלגל
בשמשון והיינו ב' דין אותיות נדב ולפי שלא רצה נדב
לישא אשה קיבל שם עונשין " נ' להנחיל
אוהבי יש אר' שבי ע"ה ר"ת יוכל שמה שהנחיל
הק"ה יוכלות ושמיות לישראל וכל לאומות העולם
ובשעה שישראל שומרים שנת השמה כראוי אזי
נשמותיהן של צדיקים משתעשעים בג' ומתחדשים
ומוסיפין כח ועז נאמר וקווי ה' יחליפו כח " פ"ה
ט' נכנסו לג' חיים חנוך ליהו משיח איעזר עבד
אברהם עבד מלך הכושי חירם מלך צר יעבץ

בן בנו של דיה סרח בת אשר בתיה בת פרעה
 ויא הוצא חירם מלך צד ונכנס תחתיו דובל
 נב אברהם מסיק טעמא וכן בכולהו אבכ
 במשה לא מסיק טעמא לפי שאברהם לא היה במדון
 עולא מתחילה כמו שהיה אחכ אבס במשה מיוס
 שכולל אספק לריא שלו היתה מאידה דבת ותר
 אותו כי טוב הוא וכת וירא להיס את האור פי טוב
 נב רבא חבירו של אבוי גמסך מקוד נעמר
 העמונית ובשנשבה לוט לקליטת נשבות גב
 נשמת רבא עד שיצתה נעמה ויצא ממנה רבא
 וזהו סוד ויקחו את לוט ואת רכושו בן אחי אברהם
 שהיה לו לומר ויקחו את לוט בן אחי אברהם ואר
 רכושן לא אמר בן לרמוז ברית רבא רכוש בן אחי
 ורל רבא הוא בן אחי אברהם כיהו יצא מלוט וג
 בשם אברהם יש אותיות רבא וכן במה שאמר כלעדי
 דק אשר אכלו הנערים דת רבא עכ פרהא

פרק רביעי

תחלת קלומו של הקב"ה לא עלה לא המים שנ
 מקולות מים רבים ומה הם אומרי' אדיר במרום ה
 אמ' הקב"ה חייבם שאני נותן לכם שכר שאינו ז
 מכס שנ יסד ארץ על מכוניה אמ' הקב"ה ומה לא שא
 לא פה ולא אמירה ולא דיבור הם מקבלים אותי
 לכשאברהם אדם מעאכו עמד דור אנוש ודור
 המבול ומרדו בהקב"ה פנו לו ויבאו ויעמדו לו דבת

ויהי הגשם וגו' יחזיר לקדמותו ומייתי משל לזה שם
עש והנה מנסיק זה כמה שהביא עליהם מכול מים
ולא עונש אחר ב' אך בהכיה לא פיר שוהמים
התחתונים מן העליונים לא ה'ה' מוכי נהרות וגו'
ר' תנחומא אמ' מהכא לפיכך תתוהמון מים וכתיב
קול ברמה נשמע נהי בלי תמרורים מהתם בפיאף
כאן קול בבי ג' פירת חכמה נקראת חכמה
עילאה והשכינה שהיא מלכות נקראת חכמה
תתאה וחכמה עילאה נקראת מים העליונים וחכמה
תתאה נקראת מים התחתונים והרקייע המנסיק
ביניהם הו' דהיינו תפארת מקבל שפע מחכמה
ומשפיע למלכות וזהו סוד א' למעלה
הו' רמז לחכמה עילאה מים עליונים י' דלמטה
רמז לחכמה תתאה מלכות מים תחתונים י'
באמצע הוא תפארת שהוא אמצעי להשפיע
לשכינה כי בה זה ממייעוט היריח והנה מים
התחתונים נקראו מים בוכים כי השכינה
מתרעמת על שצריכה לקבל שפע דרך אמצעי
והיא היתה רוצה לקבל בלי אמצעי עד שהקב"ה
עתיך להשהותה עם חכמה עילאה כי תזדקק
הלף כזה י"ו א"כ כולם יהיו שוים ויהיו כולם יו"ט
בשנה במעס א' מבתר עליון מאור האין סוף ברוך
הוא השורה עליו דמיון המעין הגדול שמקלח מים
בריבוי ומתמלאים כמה כלים בבית אחת י'
ושמים תבן במדה האדס הזה משוקל הציון מים וחצין
דס בשעה שהו' זוכה לא המים רבים עלהדס וכל
הדס רובק על המים ובזמן שהוא חוטא פעמים

שהמים רבים על הדם ונעשה אנדריוקוס הו' מין
 חולי ששמו כן ומעמים שחדם רבה על המים ונעשה
 מצורע אדם אודם והנה מה שפייס אדם אודם ה' פ'
 דהא דכת' אדם כי יהיה בו נגע וגו' לכך כת' אדם
 מלשון אודם לרמוז של כך יסבו נגע צרעת לכי -
 שגבר האדם שהו' הדם" ה' והאמין ה' אמרו
 במדרש מעשה בנערה אחת זו כ"ל יעקב ובג' ו'
 הולכת לבית אביה ר"ל ארץ כנען בית אברהם
 והיתה מקושטת בכסף וזהב וזו ביזת שכם מהגיש
 חביהיום צמאה ל"ל כשהגיע עת השעבוד בא דעב
 לארץ ראתה באר זו מצרים ואכל של רכלי זר
 יוסף ירדה ושתתנה ש' וירדו אחי יוסף עשרה
 בקשה לעלות וללא הניחו אותה מצרים לעלות
 היתה בוכה וצועקת ש' ויצעהו בני ישראל ל' עבר
 אדם עליה זה הקבה ושמע קולה ש' וישמע להם
 את נאקתם אל' מי את בתי מצרי אדם אומן המזיין
 ר"ל אל' עדין את הולכת בדרכי האבות או כבר
 טעית בגלולי מצרים אל' עדין אני מתחזקת בבית
 האבות אל' אעלה אותך ממצרים ותזדווגי לי ברח'ר
 סיני ותקבלי התורה אל' הן אל' מי יהיה ער בוניג'
 אל' השמים וחולדה ובור כלא העידותי בכס היום
 את השמים ואת הארץ היו שם חולדה ובור ר"ל חולדה
 זו הארץ כמ"ד האחינו כל יושבי חלד בור זו גיהנם
 ש' ויעלינו מבור שאן מטיט היון נזדווגה לו -
 בהר סיני וקלקלה מעשיה גירשה ולא נתן להגט
 הכך ונשא אחרת זו מלכות הרשעה שפחה כי

תירש גברתה הולידה בן חנקתו חולדה זו מלכות
 אדום והב' נמל לבור זה נבוכדנצר שנ' אך אל
 שאל תורד לירבתי בור לל כל מה שהיא מעמדה
 מלכים הולכים ואובדים והוא כל מי שתבעה היא
 ממאנת לל כל מה שאה תובעין אותה לה מיד
 דתה אינה רוצה אח' הלך לעירו ושאה ופרין
 ורבו לל כימי המלך המשיח מהרה יגלה אכ"ל
 ודברים נאמרו בת"ח ופולקו בחד קרא' להים
 נתן לי לשון למודים ליעת לעות את יעקב דבר
 יעיר בבקר בבקר יעיר לי אוזן לשמוע כלמודים
 וזה מירושן ה' להים שצריך ת"ח שיהיה בעל שימע
 לדעת שיהיה בעל דעת את יעקב דבר שאם היה
 לפניו תלמיד כלמדו ודעתו קצרה צריך שיאריך
 לו אלו עד שיכלמד יעיר בבקר בבקר שצריך —
 שיחדש בכל יום דבר חדש ולא יקרא מה שהרא
 אמש ונמצה שלא נתחדש בידו דבר חדש יעיר
 לי אוזן לשמוע כלמודים שאם מצא תלמיד —
 קטן דהוא גרים ודייה יתיר מנה לא יאמר היאך
 אמר מזה שהוא קטן למני אישים אהנו באמצע
 ויתאוו לו כמי שמתאוו לאכול מת חמה —
 למה אומדין להי אברהם להי וצחק ואלהי יעקב
 ולמה ניתוספה בו ו' ארז'ל שיעקב אבינו ניתוספו
 בו ו' מצות וסי' להם למי נמל' והם לידת יעקב
 בקדושה מיכלת יעקב בקדושה יצאו מיעקב
 יצ' שבטים בלי מסולת נאמר ע' גיד הנשר
 משמחה טובה נקראת על שמו לא נתגלו תל"ג

מדות לאברהם ויצחק כמו שנתגלו ליעקב אבינו
ע"ה ויאמר יעקב א' יוסף מ' א' ב' ר' —
מנשה ירבעם אחאב שצנה יעקב שעתידים לצאת
מיוסף שהם עובדים ע"ז ט' כיצד אומרים
לאדם ע' נפש נטריקון נתון תתן לו מתוך תמתיח
את ירך לו שלח לחמך על פני המים כבהתשלח
לחמך ד' מקוה כבהת' לו הבנים הגונים שיוצאים
ממנה ו' מנין שאין הק'בה חמץ בתמלת הגוים
ש' ואל' אשה בנדיה טומאתה לא תקרב לפי שתמלתן
חשובה כנדיה לפני הק'בה שכן נדה בגי' גוים ומזה
הטעם א"ה יורשים גיהנם שכן גיהנם גימ' ט' י"ם
ר"ל הגוים יורשים ומה של גיהנם גוים גימ' ט' י"ם
י"א למה לא טעה ר' לעזר בן ערך לא באהג'
תיבות כשעלה על סת' ואמר החדש הזה לכם
לא רמזו לו מן השמים ונמלה במקומו ההוא מלה
כיון שאדם הולך אחר תאות העה"ז אז הוא —
נעשה כחרש שהוא יער שאין בו לא אילע סד' כ'
שאינם מוכנים לא לאש כך מי שהוא הולך אחר
תאות העה"ז אינו יכול לסגל מצות ומ'ט' כד' —
שיזכה בהם לחיי העה"ב ואז הוא מוכן לדין שהוא
ריב קיטרוג של גיהנם ולאו האותיות שטעה בהן
הן ריב חלוקות דו"ך שהן בגי' א' והמ' א' י' —
ויאר לנו לעה"ב שלא נוכל לילך בחשך של —
גיהנם ה' י"ב בזכות טורה שטרה אברהם
אבינו ועשה למלאכים עגל זכה ונזדמן כ' —
איל תחת בנו והם נאחז בסבך כי אותיות עגל
הם פני אותיות סבך וסי' והלך לפיכך צד' כיך ואס

תאמר מפני מה איך ולא עגל לפני שאין הפדיון —
 מתגלגל לא מצד מידת רחמים שהאיך רומז —
 למדת רחמים ועד איך עם התיבה וג' אותיות גימ'
 אדם והיו אדם תמורת אדם וסוד זה איך אחר —
 כי יצחק עם התיבה עולה אחר וכלו יאמר איך
 יצחק יג' מען שאין אדם נכנס למדרס
 לאספן מלא ברימו לחם ובשר שג' ויאמר ליהם
 ישראל אביהם מעט צדיקות שכתב ומעט
 רבש זו שבעפ נכחת לו מדרשות ולוט לו אגרות
 בטנים לו חלכות שקדים לו דברי הכלה וסיו'
 צנר לבש וכן שכינה עם יהודה ונהי עולה לבש
 יד ויהם כלב כיון במלת ויהם ויורד גי' לבש שהיה
 לבו נכון לאביו שבשמים נשאר הם גי' אד' נג' —
 רומז לשכינה וכח השכינה היה יכולת באין
 לה שתיקם טו' מפני מה מריבה בין חתול
 ועבד לפני שאמר העבד לחתול לך אצל
 אדם הראשון ויתן לנו מזונות אל הקבה אתה
 הלשנת עס החתול הרי הוא אוכל אותך יו'
 מפני מה מריבה בין כלב וחתול לפני שאמר —
 הכלב לחתול לך אצל אד' הר' לשאול כג' —
 מזונות הלך החתול אצל אד' הר' נכנס לבית
 רצואכל את העבדים אמ' אד' הר' נתן לי
 הקבה רמזה לבית ישב החתול בבית והאכילו
 והשקו נכנסה שטה בכלב כיון שישב החתול
 בבית והו' בחוץ אח"כ אמר הכלב ואני אכלך —
 אצל הזאב כיון שחשך הלילה באו החיות אמר

הכלב

הכלב לזאת לצטים באו עלינו אל הזאב קוס נבא
עליהן עמדו להרוג אותנו עמד וברח הלך אל הצד
הכבש וישב אצל הזאב ואכלו אחד אחד
הראשון אל תן לי מזונות אל שב במתח לנבוח ואני
אתן לך מזונות ישב על הכתח כיון שהוא רואה
החתול נכנס ויוצא היה מצטער ואומר מנעמה
החתול נכנס ויוצא ואני בחוץ נמצאת מריבה
בניהם לדורות יז יהי כן אמר הקדש לרשע
אני בראתי העולם שנ' ויהי כן ואתם אומ' לא כן
אני אומר לא כן ואתם אומרי' כן חייבם לא כן
הרשעים כי אם כמוץ על כן לא יקומו רשעים
במשפט וכי תימא והלא זה הו' להם לטובה שלא
יקומו במשפט יל' כמו שאמר פלוני עמד במשפט
ולא יהיה לו תקומה וזהו לא יקומו לא יהיה להם
תקומה יח אחות לנו קטנה ושדים אין לה
כיהנה אמרו בגמרא מסכת סוטה שלשה תהא שמא
דוחה וימין מקרבית יצר תינוק אשה והנה כש
בהתחבר תרתי מה נכ' ג' והנה כ' היא אחות לנו
קטנה דהינו אשה וקטנה והיינו תינוק והוא תרתי
למלוותא ועל'ז ושדים אין לה אין אתה מתגדג
עמה להיות שמא דוחה וימין מקרבית שדים אין
אין אתה מקרבין כלל יט ר' ישמעל
אומ' מ' הרוגי מלכות היה גלגולו של יוסף
הצדיק ור' עקיבה הוא גלגול שמעון לכן אל
עקיבה לר' ב' ד' מיתות ישמעל אחי' כי בסוד
הגלגול היה אחיו וכמו שמתו בשביל שמעון כ'

לך בשט"ב למי שהרג כ"ד אה בשכם ונתקנו בכ"ד אלה
 תלמידים שהיו לר' עקיבה וכפי' מה אמרו שר' עקיבה
 הוא מגלגול יששכר וכמו שיצאתה לאה לקראת
 יעקב ויצא ממנו אז יששכר כן יצתה יעל לקראת
 סיסרא ויצא ממנו ר"ע שהיה מבני בניו של סיסרא
 לכן אמר ר' עקיבה מי יתן לית' ואנשכנו בחמור
 כמו שנ' בששכר חמור גרם " כ' הבהמה נעשית
 מחומר עב ולו ניתן לה רשות להסתכל לשמי
 לכן אינה יכולה לדבר כי הסתכלות לשמים מועיל
 לדבר וכן מצינו בנבוכדנצר כשנטרד והיה חיה
 לא היה לו סיוע עד דאסתכל ברחיק ההר אנש
 נבוכדנצר עיניו לשמיה נטפית ומנדעי יתוב עלי
 דעל דלא אסתכל ברחיק לא הוה מנדעי ולו היו
 הבהמות מסתכלין ברחיק היו מדברין " כ"א
 נבוכדנצר נמשל לארי ומאחר שלא מת מתחת
 ידי דיויד היה בכוחו להחריב כ"ה אבל מדי ופרס
 שנמשלו לדיוב והרוב מת סתחת ידי דיויד לכן לא
 היה בוחס לבטל בנין כ"ה " כ"ב אין ריבוי -
 אחר ריבוי לא למעט לכן אמר דיויד גם את הארי
 גם את הדיוב הרוב הכה עבדיך גבי הארי אמר
 גם את תרי ריבויין למעט שלא המית את הארי
 לגמרי לא שבחש גבורת הארי והשפיל גאורו
 ולא המיתו ש"ל מת הארי ביד דיויד לא היה נ"ל -
 מחריב בית קרשינו אבל מלכי מדי ופרס שהם
 הרוב רצו לבטל בנין הבית ולא יכלו כי מר
 הרוב הרומז למלכות מת מתחת ידי דיויד ולכך
 אמר דיויד והיה המלשתי כאחד מהם אוימות כדון
 אויחלש כארי לכן אמר דיויד וזא את הארי ואת הדון

ורצה כיהארי הוכה וברח והדוב בא בכוחו שרו של
 מעלה ונתאבזר על שזה מזורה ועל דויד והחזקתי
 בזקנו הוא אשר והכיתיו והמתיו מלמטה כ"ג
 ולמי דחתי משלמה לכך ביקש דניאל להשאן עצה
 לכמר עונו ונענש למי שסוף סוף וזרה כמוה ור"ן
 קראו מלך מלכיא ודרשו בגמרא דכלמי שבינה
 אמר כן אבל אין מקרא יוצא מידי פשוטו גם אם
 איתומא דקאי אהקבה הדי הקבה נקרא מלך מלכי
 המלכים וכאן לא אמר לא מלך מלכיא לא קאי
 אנבוכדנצר דחתי מזרעו של שלמה שהיה מלך
 מלכים דכ' ביה והו' יושב על כסא ה' ונבולות מגדולת
 שלמה ניתנה לו למי שעה שבר שוחה נאה ושבר
 ד' פסיעות כשהיה סומר דמרודך כמ' בחלה לכן
 קראו מלך מלכיא ד' סנחריב לא נקרא לא מלך
 שרים בהושע כ"ד הא דכ' בורמיה שנתנבא
 על נ"ג וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו הדי ריבוי
 אחר ריבוי וגם את למיעוט ומאי מיעוט שני
 לא עבדוהו אם כן יש מיעוט בגדר הנתינה שהיתה
 לשמרו מן המזיקין וממיתה כל אותן השנים מילכל
 מין גדמה שהוא מינו ונשמר ע"כ שכל יזיקוהו עד
 שחזר ליקר מלכותו כ"ה לו זכינו היר
 הקבה מזמין למי דוד גמר וסודי וחזוני אמתני
 להכין לשניהם טבח מבח שם י' שהיא מה הרבה
 ויש בלית אריה דוב גמר ונעלמה חיוך באחרונה
 כשם שנעלמה שם החיה הד' כ"ו הא דכתיב
 ופקדתי על כל בבל והוצאתי כל עוממיו היינו

שנבוכדנצר עשה כלם גדול ולקח כל־גדול מבית
המקדש שהיה חקוק בו שם המפורש ונתן אותו הכלי
לתוך פיו של כלם ועי־כן היה הכלם מדבר והטעה
את העולם עד שבא דני־ל ואמר אל הכלי אני שלוח
של הקִבֵּה גִזְרֵי עֲלֶיךָ שֶׁתֵּצֵא מִי־הַצֵּלָם וְהַזְכִּיר
שֶׁהַקֹּדֶשׁ וַיֵּצֵא כָלִי זֶה מִי־הַצֵּלָם וּמִי־כָל־הַצֵּלָם
וְנִשְׁבַּר .. כִּזְכֹּר כִּרְהֵ אֲדוֹמָה כִּרְהֵ עֵשׂ כִּמְרֵר
סֹרֶרֶה אֲדוֹמָה בְּכָל־תְּמִימָה מִדִּי אֲשֶׁר־אֵין־בָּהּ מוֹסֵס
יוֹן אֲשֶׁר לֹא עָלָה עֲלֶיהָ עַל־שֶׁל־הַקִּבֵּה זוֹ אֲדוֹס וְנִתְּנָה
אוֹתָהּ לְעֶזֶר וְהוֹצִיא אוֹתָהּ שְׁעֵתִיד שָׂרָה שֶׁל־כֶּדֶךְ מֵאֵין
רוֹמִי לִיכּוֹל מִמַּחֲבָתוֹ וְשֶׁחֵט שֶׁנִּי־זָכַח לֵין בְּבִצְרָה
וְשָׂרָה שֶׁנִּי־וְהִיבֵת לִיקִירֵת אֲשֶׁר־אֵת־עוֹרָהּ הִיא דְכִסִּיהָ
וְאֶמְרָהּ .. כִּחַ דִּאֵלֵּי־רַמֶּז לִישָׁרֵל כִּרְהֵ אֲדוֹמָה
אֲשֶׁר לֹא עָלָה עֲלֶיהָ עַל־שֶׁל־הַקִּבֵּה כִימִי יִרְמִיָּה וְנִתְּנָה
זֶה יִרְמִיָּה שֶׁהִיָּה כֶהֵן וְהוֹצִיא שֶׁנִּי־עֲמָה הַגִּלָּה לְכַבֵּד
וְשֶׁחֵט שֶׁנִּי־וְאֵת־עֵינֵי־צִדִּיקֵיהֶן עוֹר וְאֵת־בְּנֵי־שֶׁחֵט לְעֵינֵי
וְשָׂרָה שֶׁנִּי־וְשֶׁרוֹף אֵת־בֵּיתִי וְלִקַּח זֶה־נֶּגֶד עֵץ אֶרֶץ
וְאֵזוֹב וְשֶׁנִּי־תוֹלַעַת לֹא־חֲנִיָּה מוֹשֵׁל וְעֶזְרִיָּה וְאֶסְרָה
אִישׁ־טָהוֹר זֶה הַקִּבֵּה וְאֶסְרָה נִדְּחוּ־יִשְׂרָאֵל אֵת־אֶמְרָהּ
לֹא־גִלְיָתִיהֶם שֶׁל־יִשְׂרָאֵל וְהִנֵּחַ בְּמִקּוֹם טָהוֹר דֶּרֶךְ
יְרוּשָׁלַיִם שֶׁהִיא טָהוֹרָה .. כִּטְ אֶמְנוֹת נֶחֱלִי
מוֹתֵינוּ בְּבָבֶל נֶחֱלִי כִּלִּי־עַל־זוֹ מִדֵּי־חֶבְלֵי־שֶׁאֻלְסָבוּ
זוֹ יוֹן קִדְמוֹנִי מוֹקֵשׁ־מוֹתֵינוּ זוֹ אֲדוֹס וְלִמָּה בְּבָבֶל וְאֲדוֹס
הַזְכִּיר מוֹתֵינוּ לְמִי־שֶׁבָבֶל וְאֲדוֹס הַחֲרִיבוּ שֶׁנִּי־מִקְדָּשֵׁינוּ
רִ' אֲבָח אֲמַר זוֹ גִזְרָה שֶׁמֶד וְזוֹ גִזְרָה שֶׁמֶד .. כִּזְכֹּר
אֲרִבְעֵי מַלְכוּתֵינוּ נִרְמָזִים בְּמִסְתָּק עַל־כֵּן לֹא־יִקְוֶמוּ
רָשָׁעִים בְּמִשְׁפַּט רָשָׁעִים תִּרְיָ וְחֹטְאִים תִּרְיָ הִרְיָ

אמר אבא בר כהנא לו ד' מלכויות שאין להם הקמה
בכל ליום הדין "לא למנצח על השמינית
היונו ד' מלכויות שהם ה' ואדום היא ה' והיונו בכל
כשדים מדי פרס ויון מוקדון שעיר אדום "לב
למנצח על אילת השחר דרוש בכמה גזוני ער
המן ומרדכי ואסתר ובסוף א"ר יהודה בר סימון
בית שיש בו נחשים מביאין קרן של אילת ומעשנין
בתוכו ומיד הנחשים בורחים כך כשבאת אסתר
ברח המן "כ"ג הא דב' המוליכך במדבר
נחש זו בכל שרף זו מדי עקרב זו יון וצמחון אשר
אין מוס זו אדום "ומקדש התם כמה מדמה אדום
לצמחון מים וזוהו מדרש לכאורה דלא כההוא
מדרש דכאשר ינום איש ממני הארי שמדמה בכל
ומדי לארי ולדוב ויון לנמר ואדום לנחש "כ"ד
ד' הם קטני ארץ הם ד' מלכויות הנמלים עם לא
עז זה בכל שנהו ארץ כשדים זה העם לא היה
ויכינו בקיץ לחמם בזכות אותו שנ' בעת ההיא שלח
מרודך כל ארץ "עם לא עצום זה מדי כשם ששמן
זה יש בו סימני טמאה וטהרה כך מדי אחשורש
ערב טמא אסתר יהודית טהורה ונשימו בסלג
ביתם שביקש לבנות המקדש שנ' כה אמר כורש
מלך אין לארבה זו יוד' לכסנדרוס שנטל כל
העולם בארבה שטם ומורח באויר שממיר
בידים תתמש זו מלכות ד' שאין בכל השרצים
שנואה כשמיית וכת' ואת עשו שנאתי והיא בהיכלי
מלך שהחריבה מקדשו של מלך מלכי המלכים
כ"ה ואח"כ דריש ג' הם מטיבי ארץ וד' מטיבי

לכת ליש גבור זו בבל שנ' עלה ארית זרזיר מתעם
אותיש זו מדי כשם התורנגול קורא בלילה וכו' ער
לכני אדם כל החשורוש בלילה ההוא נרדה אס נבלת
בה תנשא זה יון שגזרן לבטל מריה ורכיה כדא כ"י
נבלה עשה בישראל כי מיץ אמיס יוציא חמאה זה עשו
שלא זכה למלכות לא בזכות אברהם שנ' ויקח חמאה
וחלב " לו כאשר ינוס איש מכני הארי זה בכל
שנמסרו ישראל בידם שנ' קדמיתא כאריה ונבעו הדוג
זו מדי שנ' ותנינא דמיוא לרוב ובא הבית וסמך יר-
א הקיר באו לבנות הבית ועמד עליהם המן הרשע
הוא שמושי הסופר בנו של המן הרשע ומשם ירד
הגזירה שיבנה מרדכי הבית אמרו ישראל מרדכי
משבט בנימין שנ' ובין כתיבין שכן לכך נגזר שיבנה
מרדכי ירד בשבילן לבנותו והמן ירד בשבילן -
לבטלן לכך צוהו " לו ובהגיע תור מהן -
תור לא תור שראה אברהם אבינו בין הכתרים
היא אסתר שבתרה בתוך והיה המן מיפול עליה
גורלות שאמ' ע'ג שכתו באברהם ואת הצמור כ"א
בתר היה מרדכי מתירא שמוא יגרוס החטא והגיע
התור וזכר הקבה הברית שכרת הברית עם אברהם
כ"ח בשנת ר"ג לבית ב' אז גברה הקליפה ושחט
אנטיוכס חזיר על המזבח חזיר גי' קלימה " ט"ל
כח של עשו שהוא כלב חזיר שכן אתאמר גבי עשו
לצוד ציד להביא ומתרגמינן כלב שהביא לו כח
שלו " מ' בגלות יון נזכר חטא מכירת יוסף
לזה אנטיוכס גימ' יוסף וכן מלך יון לכן גזר לכתוב
על קרן השור אין לכם חלק בלאי ישראל כי יוסף
נקרא שור " מ"א במקדש היו ד' דברים דומים

דהינו מיום ומלח לתקן עולם העשיה צומח דהינו
 שמן סולת יין לתקן עולם היצירה חי דהינו בהמות
 ועומות לתיקון עולם הבריאה האדם המביא קרבן
 והבהנים והלויים והישראלים במעמדם תיקון עולם
 האצילות מ"ב גם מה שהיה נאכל לאישים
 נגד העשיה דיה נגד יצירה נחוח בריאה לה אביו
 וכל זה להעלות ניצוצי הקדושה שנבלעו בדומם
 צומח חי ומדבר " מ"ג הכרובים שהיו במשכן
 היו מניחם כרביא ואמ' כשהיה רוגז בעולם כשנאה
 השכינה על הכרובים נשכח הרוגז וממשיך הדבר
 לבן אדם שהוא כרוגז כשמבאים לפניו ילד אז
 שכך רוגזו כך השכינה וזהו כי נער ישראל ואהבהו
 והנה עד שלא נבנה המשכן הוצרך יהושוע להיות
 תמיד באוהל שנ' ויהושע נער לא ימוש וכו' כד' י
 ששתשרה השכינה באוהל של משה תהא בחירו
 וכשנבנה המשכן לא הוצרכו חו' ליהושע כי היה
 במקומו הכרובים ועל ידם היה העולם ברחמים
 ולא שלט דינא כלל " מ"ד האד"כ ותבער
 כס אש ה' ותאכל בקצה המחנה עמד משה והגלו
 על ישראל אר' יהודה אותו האש לא חזר לשמים א'
 שקעה בארץ באוהל מועד וכל הקרבנות
 שהקריבו ישראל במדבר אותו האש יוצא ושורפן
 שהרי כת' ותצא אש מלמניה ולא כת' ותרד אש
 ואותו האש שרף לעדת קרח ואין אדם נמטר מן
 העולם עד שתבער עליו מאותו האש
 מ"ה בית המקדש נגמר ככה בכסליו ולא הוקם

עד נימן למי שרצה הקצה להמתין עד חודש שגולת
צו יצחק ומה נתן הקצה לחודש בסליו במקום זה
חנוכת חמונים וכן בית של שלמה נגמר במרחשון
ולא הוקם עד תשרי לשנה הבאה ירח האיתנים ועתיד
הקצה ליתן למרחשון שברון מן האדכתיב
בשלמה ותשלם בירח בול הינו בירח שהיה בו מבול
והו' מרחשון והא דחמר מ' הינו משום שנשבע הקצה
שלא להביא מבול מ' מ' יום ככל שנה ושנה היו
אותן הימים עושין רושם בעולם עד שעמד שלמה
וכנה ב' ומסרו אותן מ' יום לכיכר כתיב חסר מ'
כנגד אותן מ' יום שמסרו מ' אוריל הוה
בעל האש הרבוצה על המזבח בעת רצון וכנגדו
בח' כל אדן נני כלב ושמו כל אדן ר' לא אדונים
אין להם כל מזמותיו לכיכר נאמר למזבח מחיר
כלב והו' הכלב שר של כלב ובבית ב' לא היה עת
רצון והיתה רבוצה ככלב בשלא זכו ולא נעשר
הקרבן כראוי אז בא רוח אחד מנוקבא דצמון והלך
למזבח ורבץ עליו ככלב ומביא משל לזה מ'
מזבח העולה היה יסוד שלו מהלך על כל פני
מערב ועל כל פני צמון ואוכל במזרח חצי אמה
ובדרום חצי אמה הטעה שברי במערב היו שריש
בנימין ואמרים ומנשה שלא חטאו ביום שהוציא
צדיק יסוד עולם לכן על כל פני מערב היה יסוד
ובצמון היו שריש דן ואשר ונפתלי בני השכחות
שלא היו שונאים ביום לכן היה לו יסוד
מזרח היו שם יששכר יהודה זבולון והיה יששכר
וזבולון בני לאה היו שנאים גמורים ביום אכל

יהודה היה עושה קצת הצלה שאמר מה בצע לכן
בשבילו היו חצי אמה יסוד ובדרום היו ראובן שמעון
גד והנה שמעון שנאו גמור אבל ראובן עשה קצת
הצלה שנ' להצילו מידם וכפרט גדיה בן זלמן
שלא כלל שונא ליוסף כדאמרינן לכן היה ג' חצי
אמה יסוד מ'ט כתי' וראה ועשה בתבניתם
משמע שכבר היה המשכן של מעלה והא תני'
לא הוקם המשכן של מעלה עד שהוקם משכן של
מטה ומיחוץ אין הכי נמי לא שדמות המשכן הראה
לו ולא אתוקם עדין וגם הראה לו דוגמת כהן של
מעלה שיקריב' עולם עליון עולם הזכר
ועולם התחתון עלמא דנוקבא וכל מכה דסלקא
מכנסת ישראל ולעילא הו' זכר מנלן מעולה אמי'
אתקרי עולה בגין דסלקין לעילא מן נוקבא ובגין'
כך עולה זכר תמים יקריבנו וכל זכר תמים מצטנא
דכורא ולבונה זו נ' היא הוא העולה שעולה לעילא
מן היא דא עלמא דנוקבא לכן מאחר שעולה על
היא לכן הוא העולה הוא זכר ונקרא עולה נ'
כלל גדול את החכם אדם בלא חבר כשאל כלל
ימין וכן אמרו אין נקב המחט צר ל' אהבים ואין
רוחב העולם די ל' שונאים והרבה להוכיח
חובת החברה וכפרט לת' שונא את חבירו'
נב' תנאים התנה יהושוע ובית דינו בשעה
שחילק את הארץ ואז הן התנה שירעו בהמה
דקה ביערים אבל אין מרעין שם בהמה גסרה
ב' שיהיה כל אדם מותר ללקוט עצים משדה
חבירו מהבחותים ג' מותר ללקוט

עשבים העולין מאיליהן בכל מקום חוץ משדה תלת
שזרעה לבהמה" ד' שיהיה אדם קוטף גטיעה
בכל מקום חוץ מגדירות של זית ואין קוטף
האילנות לא בזית וכבצה" ה' שהמעין היו צרי
בתחלה בני אותה העיר היוצא בגבולם מסתמרים
ממנו א"עו שאין שיקרו בחלק ואין לאחרים
להסתנה ממנו עמהם" ו' שיהיה כל אדם מותר
לצוד דגים מים של טבריה והוא עצור בחבה בלב
ז' שכל אדם שצריך לנקבין מסתלק מן הדרך
ונכנס אחורי הגדר שמגע בו ונמנה שם וא"י בשדן
ברכום ונוטל משם צרור ומקנה" ח' שכל
הטועה בין הברמים וכיוצא בהם ממסגועול
מסג' ויורד עד שיוצא לדרכו" ט' שמת מצוה
קונה מקומו ונקבר במקום שנמצא והוא שלא יהיה
מוטל על המצר ולא בתוך תחום העיר או המדינה
י' שלמה תיקן שיהיו עוברי דרכים מותרין בימות
החמה להלך בשבילין שבשדות שיש להם בעלים
עד שתירד רביעה שניה ותקנות לו נוהגות א"י
בחוצה לארץ" נג' מעשה בתלמיד אחד
מתלמידי רשב"י שיצא לחוצה לארץ ובא כשהו עשין
וכשראו התלמידים שהעשיר בקשו איהם לצאת
לחל בא רבש"י והוציאו לחוץ למדינה לבקעה
אחת והתפלל להקבה ונתמלאת הבקעה דיוגרי
זהב אל כל מי שרוצה לייטול וטול לא הוו יודעין
שכל מי שנוטל מחלקו של הקבה הוא נוטל שאין
מתן שברן של תורה לא לעהב שנ' ותשחק ליום
אחריו" נ

שהיה בערב שבת ולא היה לו מה לאכול באותה
 שבת עם חשוכה יצא לחוץ עם חשיכה להתפלל
 ונתנו לו אבן טובה ונתנה לשלחני ומרגס ארז
 השבת אמרה לו אשתו איני טועמת כלום עד —
 שתקבל עליך להחזירה קיבל עליו והחזירה אל
 למחר באין חביריך ונוטלין חלקם שלם ואתה חסר
 החזירה ויצאה כמין פסת יד וקבלתה וגדול הנס
 האחרון יותר מן הראשון ולכך נאמר ותשחק ליום
 אחרון " נה סוד גדול ביה סמני הקטורת
 שהם כנגד " סמירות וכנגד אור המקיף ומפרש
 שם כל הסמנים שבנסוק ובבריתא וקאמר שם
 שכוונתנו להגיד פטום הקטורת בהיות ביהסמנים
 לזהם " ניצוצות קדושים המחיים את הקלמור
 ונותנים להם קיום לכן אנו אומרים זה להעלות
 הקדושה הנכלל למעלה וישארו הקליפות בלא —
 חיות ובזה ימותו הקליפות ולא יקטרגו לכך יש —
 לאמרו בשחרית לפני התפלה וכן במנחה וכן —
 בשחרית אחר התפלות יש לאמרו כדי שלא יהיו
 הקליפות יונקים מן השפע שיורד על התפלות אבל
 בלי להם שהקליפות מתגברות אין בנו כח להמיר
 לכן אין לאמרו בלי להם דק אחר חצות ביהסמנים —
 נבנעים ונכון להיות כי זה מתיש כח הקליפות וטוב
 לאמרו בשעת המגפה " נו דבר בשיעור —
 קומה של מעלה הנרמז שבו רב"ח דל"ז לפי
 רבבות פרסאות של מעלה ששיעור פרסה ד'

מילין ומיל למים אמה ואמה ו טפחים ו טפח ארבע
זריות והזרת מהלך ת"ך שנה כדכתיב ושמים
בזרת תסן ושיעור זה אינו לא על מטטרון הנבון
הוא האדם העליון אבל ממנו ולמעלה אמר
הנביא ולא מיתרמיון ל והאומר הימך זה לא ראה
אור נז משנת ר' יהודה ו תימא קלכנשר
ר"ת נמש שמן דהיינו הנשמה הנקרא שמן רוח קץ
כצבי ר"ת צדיק באמונתו יחיה גבור בארי ר"ת
אבי אבי רבב ושרל עז כנמר ר"ת נאסף מנער עז
ועז תקח מוסר לעשות רצון אביו שבשמים נח
אין ראוי ליהנות מן העהז בחול יותר מההכרח כי
אין אנחנו עובדים לש"ת ע"מ לקבל פרס ואורתם
העובדים על מנת לקבל פרס הם ס' נעמים במונו
ואנחנו בטלים בהנאת עהז בם שלהם והנה ימיי
אחול הם ו ושה וששים הכל א"ר שזה אחדים
וזה עשירות וכל האסורין בטלים בם ויש רמז לזה
ד"ר השכל כי החלקים של ס' עולים ג"כ ו א' הוא
מספר קטן של ס' כלומר שנתבטל האיסור בכל
חלקיו ביצר תחלק ס' לחלק שבעכל לחלק דהיינו
א"ס תחלקהו לב' חלקים כל חלק עולה שלשים
לג' ד' ט' לה י"ב לו ו יותר מזה לא תוכל לחלק
רק לווחלקים של ו עולים ג"כ ו ביצר תחלק לו
חלקים הרי טול א' לב' הרי ג' לב' הרי ב' א"ב עולה
ו יותר לא תוכל לחלקם שיהיו חלקים שלמים
ולא החלקים של ס' תמצאם תמצאם כולם במחצית
השקל ו וס' תקיים בפעם הראשון של מחצית

השקל

השקל שנמנו ישראל והיו אף מבין ד' עד ס' מספר ל'
נתקיים מהלך אלהיך עד ר"ח ניסן שמשמיעין עבד
השקלים מספר טו' דתנו בטובו ונשכין לחלחלות
במדינה מספר י"ב זה יתנו הם השבטים • מספר י"ד
גרה וראויה מצוה זו להיות חביבה להיותה כומר
נמש" • נ"ט תרומה אותיות תורה מ' כי נרמזה
התורה במשכן כי כ"ב אותיות התורה נחלקות לשלוש
חלקים ג' אותיות אל"ף וז' כפולות ב"ד כמ"ד וי"ב
פשוטות ה"ז ח"ט ל"ס ע"ק בן ככלי המשכן זה"ב
כסף נחשת כנגד אל"ף נרות המנורה נגד ב"ד
כמ"ד וי"ב אבני חשן נגד י"ב הנזכרות למעלה וכן
תמצא בשם הו"ה וכן תמצא בישראל מקבלי התורה
ס' פירוש מגדל עוז שם ה' שמגדל דוד הו"ה
תיקון לקלקול מגדל דוד הפלגה שאמרו ונעשו
לנו שם וכת' ויעש דוד שם אבל שם היה שממון
כירצו להמריש את השם שהיא מלכות מהבנין של
מעלה ולהיות לה לבדה המלוכה ונח שנקרא צדיק
צירף אותיות השם ופשה תיבה דהיינו י' פעמים
ה' הרי ג' וזהו רחבה נפ"ו הרי ש"ז ארבה ופ"ה הרי
ל' קומתה וב' אותיות אמצעיות של השם הו"ה נו
הרי ל' ל' פ"ה הרי ק"ן לתגבורת המים • סא
מניח הוסר העדי של פתנות אור מהאדם ונתלבש
בפתנות עור לא מצינו שזכה לאור עד חנוך
פילקח אותו אהים ונעשה מלאך והו' מטטרון
וי דורות מאדם ועד נח ונח היה צדיק הדור
ונזדבק בקצת שגריס קיום א' העולם בהשארותו על

כֹּתֵמֶצֶא תִיבֵת נַח זֶה יִנְחֲמֵנו וְהוֹ חֲצִי שָׁם שֶׁל מִטָּה
כִּי מִטָּה עוֹלָה נַח נִשְׁאָר רֹאן מִלְשׁוֹן נֹר דְּלִיָּה
נִתְהַפֵּךְ חֲנוּךְ לְלִפְיֵי אֵשׁ וְנִעְשָׂה מִטָּרֹן וְמֵה שֶׁנִּשְׁאָר
מִן חֲנוּךְ לְאַחֵר הַלְקוּחַ חֵן שֶׁהוּא כְּמוֹ מִטָּה נִשְׁאָר כִּי
שֶׁהוּא כְּמִנֵּן הוּיָהּ וּמִן מִטָּרֹן נִשְׁאָר נֹר שֶׁהוּא אֵשׁ
רִמְזָה בְּכִיָּה לְהִיךְ אֵשׁ אוֹכֵלָה הוּא ס"ב
שֶׁשׁ מַעֲלֹת לְכֶסֶם הַדִּינִיּוֹת וּכְנֻגָּדָם אִמ' בְּשִׁמּוּל
אֵת עוֹר מִי לְהַחֲתִי ה' פְּעָמִים מִי כְּנֻגָּד ה' דְּבָרִים
גְּלוּיִים וְאֵדְבָר שֶׁבִּסְתֵּר לֹא נִודַע כִּי אִם לְשׁוֹת א'
שׁוֹחַד לְזִכּוֹת אֵת הַחַיִּיב ב' אִיסּוּר הַבִּלְתִּי שׁוֹחַד
אִם לְאַחֵר הַדִּין ג' שׁוֹחַד שֶׁלֹּא דִיִּן שֶׁרָגִיל לִשְׁלֹף
אִיסּוּר לְוַקֵּחַ תְּשׁוּבוֹת בְּעַד סִמְנֵי הַדִּין ה' בִּירּוּר זֶה
בִּירּוּר לֹא א' וְזֶה בִּירּוּר לֹא ו' דִּין אִמֵּת לְאַמְרָנוּ
וְזֶה דְּבַר הַמִּסּוּר לְכָל וּכְוֹלֵס סִמְכָם עַל פְּסוּקֵי
מִשְׁפָּטֵי ה' אִמֵּת צְדִיק וְיַחֲדִין עֵשׂ וְתַעֲלֹזָה בְּלִיּוֹתֶיךָ
סג שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ
בְּכָאן יֵשׁ דְּמִזְמוּסָר לְהַאדִּתָּן בְּסִמְנֵי יִצְיָרָה עֲשׂוּיִם
הֵם בְּנֵי בְּעֵינִים ב' אֲזֵנִים וְהִפָּה וּב' נֶקֶדֶי נִחִירִים
וְאֵל בְּרֹאשׁ אֲמָנָם יֵשׁ שְׁעַר לְבָרִית הַמַּעֲוֹר וְגַב הַפָּה
הַתַּחֲתוֹן וְצִדִּיק לְשִׁמּוּר הַשְּׁעָרִים דְּהוּיָנוּ רֵאיוֹהָ שְׁמִי
דְּבֹר וּבְעַם הַיּוֹצֵא מֵהָאָה וּבְרִית הַקּוֹדֵשׁ שֶׁלֹּא יוֹצֵא
זֶרַע לְבִטּוּלָה כִּי אִם לְקִדּוּשָׁה וְפִה הַתַּחֲתוֹן שֶׁלֹּא יִמְלֹךְ
כְּרִיסוֹ כְּבִהְמָה קִיָּא בּוֹאָה וְעַל לֹא הַשְּׁעָרִים יֵשׁ יב
שׁוֹפְטִים כְּלֹמֵר שִׁשְׁפוּט אֵת עַצְמוֹ תִּמְיִד ס"ד
חַיֵּי הָאָדָם נִחְלָקִים לְג' חֲלָקִים שְׁנֵי הַעֲלִיָּה שְׁנֵי
הַעֲמִידָה וְשְׁנֵי הִירִידָה תִּקְוָה אֶת מַלְאוֹת שְׁחָרִירָת
מִנְחָה עֶרְבִית וְתַמְלֵל אוֹתָם כִּרְשׁ הַמִּבְחָשׁ ע"

המתח בכיוון הירידים והרגלים וידיו כמותים זה עגזה
 ויתעוררת היתה תמליתו בימעות ואם לפעמים
 אינו בוכה ממש יהיה קולו נשבר כאלו הוא בוכה
 וזש כי שמעתי קול בכיו בכיו לא נאמר שאהיה
 בכיו והחזנים המשוורדים ושמים ומשמחים את
 הקהל בנושם זמירותם עליהם נאמר נתנו עלי
 בקולם על בן שנאתים הם מסדריו התמלות
 תקנו לנו ח' פעמים מה מה אנו מה חיינו וגו' כי
 סימני הגאון נראים בח' מקומות בראש א' המחשבה
 ב' מצח נחושה ג' גבה עינים ד' אזנים רחבות שוא
 ה' חרון אף ו' לשון מדברת גדולות ז' היאך טועם
 ח' פני דעם וצריך להיות העכס לכן צריך ליכרך
 בכובד ראש וזהו על חט שאל בנטיית גרון ועל
 ענין זה כתי' ובראש שכולת ימלו וממרש עז מאמר
 פה דפוטה כל אדם שיש בו ג' לפסוק מתמעט ואר
 תח צריך שיהיה בו א' משמונה בשמינית אר' הונה
 ומעטרא ליה כסאם לשכולתא הנה יש ח' מקומות
 בנל ובמת אמר'ל א' אינו מן המנין על כן לא איכפת
 אם יאחז בחלק ח' ולהיות בראש וכל אחד וא' כלול
 מכולם לא יאחז רק בחלק ח' מחלק ה' אינמי ח'
 מה שאז יהיה השיבולת מעטר כיצד חפח גי' סד'
 וכשיהיה קצוב גאון ביותר אז יכנס לסג ואז סג'
 רוח ובא הרמז במסוק כולו סג יחידו נאלחו ובמין
 אחר כת' בולו סר ואף זה לא התירו רק לתח ואם
 אינו בשביל לעשות טוב אז אין גם אחד סו'
 גרסינן במרחא קמא דמגילה תנא קכ' זקניני

ומהם כמה נביאים תקנו יח ברכות על הסדר כתוב
 בשבולת הלקט מצאתי אגדה מאי על הסדר זה סוד
 עולם שבר מצינו יח ברכות של תפלה מעולם היו
 מתוקנות זו אחר זו כיון שבאו אבה כללום ותקנום
 בסדרן כשנצל אא מאור כשדיום נתחו מה ואמר
 מגן אברהם: כשנעקד יצחק נתחו ואמרו מלכאכו
 השרת מחיה המתים כשבא יעקב ומגע בשערו
 רחמים והקדיש שמו של הקב"ה אמרו מה האל
 הקדוש כשלימד גבריאל את יוסף ע' לשון אמרו
 חונן הדעת כשעשה ראובן מעשה בלהה ועקנא
 עליו מיתה ושב בתשובה וחיה דכ' יחי ראובן ואל
 ימות אמרו הרוצה בתשובה כשעשה יהודה
 מעשה תמר ואמר הוציאהו ותישרף ואמר צדקה
 ממני ונסלח לו אותו עון אמרו חנון המרחם
 לסלוח כשאמר הקב"ה לישראל במצרים וגלתי
 אתכם אמ' גול ישראל כשרמא רמל את אברהם
 אבינו אמרו דונא חולי ע' כשזרע יצחק ומצא
 שערים אמ' מברך השנים כשבא יעקב למצרים
 ונתקבצו השבטים עם יוסף אמרו מקבץ נדחי עמו
 ישראל כשאמר למשה ואלה המשפטים אמ' מלך
 אוהב צדקה ומשפט כשטבעו המצרים בים סוף
 אמ' שובר אויבים וז' כשאמר הקב"ה ליעקב ויוסף
 ושית ידו על עיניך ובטח על דברו ואח"כ נתקנו
 אמ' משען ומבטח לצדיקים כשבנה שלמה ב"ה
 אמ' בונה ירושלים כשעברו ישראל בים סוף ואמרו
 שירה אמ' מצמיח קו כשנאנחו ישראל וצעקו
 ושמעה נאקתם אמ' שומעת תפלה כשורדה

שכינה במשכן אמר המחזיר שכינתו לציון כשהנני
 שלמה הארון לפני לפני ונענה נתן הודאה ושבח
 אמר הטוב שמך תונל בשנכנסו ישראל לארץ ונתקן
 ונתתי שלום בארץ אמר המברך אל'י ובספר
 אח כתובה הגדה זו באורך וכתוב שם שהמחזיר
 שכינתו לציון אמרו כשהזירה שכינה בבית
 מ' דין יהו' רחום כל זה אחר יה' ברבות נהגו בכל
 מקומות ישראל להרבות בתפלה ותחנונים למי
 שבר של מעלה ושל מטה שוין והם ימיר חמי
 רב' דרשו' בהמצאו ואומ' והו' רחום והא' כל תקנת
 והו' רחום עובדא הוה כספינתא דיהודאי דאתא
 מגלותא דירושלם לאתרא דיהווא תמן הגמונא אל
 עם אתון אל מעמא דיהודאי אל אם מיהודאי אמן
 בעינא לנפסא יתכוך כמא דמנסי לחנניה מישל
 ועזריה בגו אתון נורא יקדתא אמרו הב' כל זמן
 יומין יהב להון זמן יתבו בתעניתא וכל מן דחאזו
 בחלמיהון הון משתעי באסי קהל' בעו כל משלם
 ל' יומין הוה תמן חד סבא דדחיל חטאין ולא הוה
 חביס כולי האי דאמר להו חמינה בחלמא
 דאקרו חד סוקא דהון כתיבי ביה תרין ביותלת
 לא ולא ידענא מאי האי אל' חד סבא חכימא
 להדא האי קרא ודאי הוה דאקני כל מן שמיא כי
 תעבור במוס אתך אני ונקהר לא ישטפו ביותלך
 במוס לא תכוה ולהבה לא תבער בק את ודאי
 תיעול בנורא ותישתיזב דהא ודאי מן שמיא
 אתרחיץ עבדו בטעם הגמונא נורא רביתא

להרא במרשת אד' ועלה ההוא סבא רחלם ההוא
חלמא בגו נורא ואתפלוג חישתא לתלתא חלקים
ואחזין ועלו בגוה ג' צדיקים לקבולי ~~מניה דההוא~~
סבא והנהו ג' סבאי בכין שבחו ואמרו והו' רחום קדמא
אמר עד אנה מלך רחום וחנן תנינא אמ' עד אין
כחור. תליתא אמר מתמן ולהלן וכולהו מתחילין
ברחום ומסיימין ברחום ותקנוהו לאמרו כב וכה שה
יומא דדינא ס"ח אותן האנשים המתפללי
ומחברים האותיות והתיבות ולבם כל עמם ומחשבו
זרה מחשבים והקדבין כיגול הוא לא ירצה לקדבין
אשה לריח ניחח לין וכשיצאה נשמתן יבא מלאך
אחד ומגרימות של אש ביה ותוחב האותיות שהיה
מכליע אל מיו ואומרם בלא כוונה ועשכך למקום
נקולי המוקדשין והו' בלא הקריב אש זרה ס"ט
כשעלה משה לרקיע של מהקבה למה חיסר הקנה
ג' תיבות מקש עד שיצטרך האדם להשלימם ואם
הקבה חיסר אותם אדם מאין יש לו רשות להשליח
השיב גלוי וידוע לפני מו שאמר והיה העולם
שעתידין ישראל ללכת בארץ לא להם ויעלו עליו
בהמות שהורות גם בטמאות שמן וגמל ושמועליו
כי פנו מדרכי השית וכל בגלות יתגלגלו בנהמו
ואפי' בטמאות ויפנו ממצות השם ל' הים אחריו
ואין הטומאה נוגעת רק עד וקצות והו' מת אב
אבות הטומאה שני לו אב הטומאה ג' לו ראשון
רביעי לו שני בחולין חמישי ג' בתרומה ששי לו
רביעי בקודש עכ' חיסר בזה השמיטה ג' תיבות
מקש העמיד על דמח אברים של אדם והוא נגז

כחב כי הג' הללו אין טומאה נוגעת שם והאדם שהוא
דוגמא עליונה צריך לכללם בחזרת ג' תיבות א"י
ה' אלהים הרמוזים בג' א"י חכמה ה' כתר א' היכס ל"ה
ועל ש"ש עדות ברורה בכל יום על מי שנים עדים
יקום דבר חייבים כל ישראל להעלות עדות פעמים
בכל יום ואשה פסולה מעדות וע"כ אשה פטורה מק"ש
וראה והבן כי כתב בראשונה בק"ש ה' אלהינו ה' ובאחרונה
אני ה' אלהים הרי ו' שמות נגלים וג' נעלמים כחב הרי
כאן ט' ואמת הוא ג' שם תצרפן יחד והו' י' שמות ט'
ארזל בכל לבבך ולא אמר בכלבך לרמוז ולכלול שני
יצרים יצר טוב ויצר רע ולרמוז ע"ז כתב ג' כבבך
לכבך בשני צדדיו ולא כתב לכבך בבית אחת כי בית
מתחלפת בשני צדדים ושני בג' יצר הריב פעמים
יצר רע פעמים יצר טוב פעמים יצר עולה ו' מאור
פעמים יצר ו' פעמים יצר עולה ו' מאור
בג' עולה שקר ואמת החתומים ביצירתו של אדם
בב' יצרים רומזים בב' יודין של וי' צר ין אהים ארת
האדם שבשניהם צריך האדם לעבוד את בוראו
ולאהוב אותו ולהודות לפניו יתברך ע"כ א"י אבאר
מאמר סמוך לזה בג' סימן ז' בעזר ה' ע"כ
בשעתא דסליה משה להבלא אוריתא מסר לו הקני
ע' מפתוחין כד מטא לסט הוי מפתח אחד פתים וג' ע'
דלא מסר ליה ואתחנן קמי מריה אל קבה כ' ע'
מפתחין בההוא תלין אל משמיה אל איתן וההוא
מפתח כד פתחין בשמעתין צריך לא שתמודע
ביה תניא דהוא אותיות איתן ע"כ יס"ד משה
נטר' יש שפחה יותר דאתה ממה שלא ראו הנביאים
ע"כ

פרק חמישי א

ביום הששי ברא את האדם וברא שאל תחתית ואברון
 ובור שחת וטיט היין ושערי מות ושערי צלמות וגיהנם
 ורשעים שבהם מלאכי חבלה ממונים עליהם מדור
 העליון שאל תחתית עמון מהלך ש' מאות שנה
 מדור ב' אברון עמון מהלך ש' מאות שנה מדור ג'
 באר שחת עמון מהלך ש' מאות שנה מדור ד'
 טיט היין עמון מהלך ש' מאות שנה מדור ה' שערי
 מות עמון מהלך ש' מאות שנה מדור ו' שערי צלמות
 עמון מהלך ש' מאות שנה מדור ז' גיהנם עמון מהלך
 ש' מאות שנה האש של שאל תחתית היא חזקה כ'
 מאש של אברון האש של אברון ס"א מאש של באר
 שחת אש של באר שחת חזקה ס"א מאש של טיט
 אש של טיט היין חזקה והיא ס"א מאש של שערי מות
 אש של שערי מות חזקה ס"א מאש של צלמות אש
 של צלמות חזקה והיא ס"א מאש של גיהנם והנה
 הרשע מצוי תמיד במקומות המטוננים בבתי הווי
 ובתי קרקסאות ובמושבי לצים ואפי' במקרה אינו
 נכנס בהיכלי המלך הסבתי כנסיות ובתי מדרשו
 והטעם הוא משום שבתו כנסיות ובתי מדרשו
 הם לצדיקים כגון אלהים ולרשעים כבור שאל
 תחת זאת רגזה ארץ שהרשע יושב ובטל לילה
 בדברי תורה ואם יפתח אחר ספר לפניו כלמור
 מיד בוריה ונעשה להם דברי תורה כמו ויהי נועם
 לשדים להבריחם והטעם הוא כי מתחלה בחרו
 להיותם מנודים ולא לעסוק בתורה כאשר שמע

מהרב הגדול כמהר הגדול יהודה שאראף משה הר
 הגדול כמהרר אברהם אסכנדראניזל על משנת
 אוי להם לבדיות מעולבונה של תורה שכל מי שאינו
 עוסק בתורה נקרא נזוף וצריך להבין מהוא עלבון
 התורה איכא הכא לא העולבון הוא שכל מי שאינו
 עוסק בתורה נקרא נזוף כלומר מנודה ולא לעסוק
 בתור' יש עלבון לתורה גדול מזה והנה בין שמתחיל
 פרצה להיות כל ימיו בנידוי מלעסוק בתורה עכשיו
 כששומע ד"ת הם לו כסס המות ובורח כאשר בורח
 השד מויהו נועם ועוד נמשיך לך משל סיבת בריחת
 הרשע מלשמוע ד"ת משל לאדם שמתו לופניו ואשתו
 ואבד כל ממנו והו' בתכלית הדאגה אם אדם יבוא
 בנני בקול שיר ומזמור יברח משמוע כי ידאג —
 שקול השיר מוסיף דאגה על דאגתו כך הרשע נקרא
 אבל כדכתיב גבי הבעל תשובה ואשלים נחומים
 לו ולאכלין שהם המלאכים המלוין לו לאדם —
 שמתאכלים עמו ברשעתו ומה גם שהרשע נמשך
 עגומה ואכלה תמיד שהיא רואה ויודעת בעונשם
 המגיע לה על מעשה הרשע שאעפ"י שהו' לאחזי —
 היא חזיא ומתאכלת אלכך כששומע בקול שירים
 ושירות יש הוספת דאגה ואבילות לה ובורחת לכן
 הצדיק כשמותיח ב"ת משמחין אתה לבדכ' פקודיה
 ישראל משמחילב ובשר'ל ג' קולות משמחין אתה לב
 קול כסנים קול תורה קול גשמים מסיראזנו הרשע
 משמוע תורה דמוסיף לו קול תורה דאגה עכ"ל
 דאגתו כמדובר' ב' וצוהר שכל ויקה'

ועכ"ל
 חינו
 ועופ' ^{ב' ד' נמצא}
 יות' חפץ
 להיות
 מנודה
 ולא

בשעתא דאמרו ליה למשיחא צערא דישראל בגלותא
ואיגון חייביא דבהון דלא מסתכלי באוריתא למנרע
למריהון אריסקליה ופכא ההד והו מחולל מקשעין
ואמלא דאיהו אקיל מעליהו דישראל ונטיל עליה כל
יסוריהון למהוה בנדיכיל למסבב יסוריהון דישראל
על עונשי דאוריתא "עב ש"ג" ועתה אורייתא
מה שכל שמעת מימך בשעלה משה למרום לקבר
התורה למדן סוד מט' אה שנה סוף של שמטות בקש
משה שיאמר לנו הסוד של החמשים אה מיד עליה -
מטטרון ואמר לשמו שהוא תקום עטרת למשה מיד
ענתה ת ואמרה למשה כמה מן א עד ת אל משה
ענה ה ואמר כמה אותיות מא עד ה אל ד ס אמר -
למשה כמה אותיות מא עד א אמר לה א מ למשה
כמה אותיות מן א עד מ אל יד אל מט צרפס יחד
צרפס כולם צרפס ומצאן מט אל עד כן יש לי רשות
אמחשבה עליונה וזהו ותחסרהו מעט מאלהים וזהו
חסר מעט א מתהום כמה היונו הנ' אה עב יר
ד עושה מלכין רוחות משריתין אש לוהט רת -
עמרם אש לוהט ג' מ' משה למי שהמלאכים אמרו מה
אנוש כי בשעלה משה למרום והוריד הקבה כסא -
הכבוד ואחז משה בו דכת ואתחנן ועל הארץ הרחק
את אשו הגדולה עב יר' ה' לא מצינו טמאה
רק בבגד צמר ופשתים וכלי עור כי קין והבל הם סוד
צמר ופשתים ומצד הנחש נהפך בתנות ~~מלכות~~
אור לעור וזהו כי משורש נחש יצא צפע רת צמר
פשתים עור עב מ' ס' סוד אור הגנוז לא -
שמש רק בתחלת אה הראשון מז' לפי שנין וה' שנים

אחרות ה' חושך וזהו והבגר כי יהיה בו נבגע צרעת
 שהם בגד ה' השנים המה בלות טומאה ובגד ה' יהודי
 ולעתידי יוחר בכלאים דכהנים עכ"ל
 בשם אברהם נראה המרכבה העליונה דהיינו -
 א' הוא הרובב על ברהם סת"ה חיות כרוב נשר
 אריה אדם וכרוב הוא במקום שור כדאיתא בפ' אין
 דורשין ועל זה נאמר מרכבות עמי נדיב אות א'
 מנדיב היא אות א' מנשר את ב' מנדיב היא אות
 ב' מאדם אות ג' מנדיב היא אות ג' סאריה אות ד'
 מנדיב היא אות ד' מכרוב וסימ' אבגר עכ"ל
 ח' ג' דברים שעליהם נכרת ברית והם ברית
 עין ברית מעור ברית לשון שכל התורה תלויה בהם
 והם כנגד ה' וה' ויהיה שהם חידוש העולם -
 השגחת שבר ועוש שיהיה לעתידי ואהר ואשר
 חטאו בזה חטאו בעין ותמקחנה עיני שניהם זר
 תיקן אברהם עין טובה ברית לשון יצחק וע"ש וחטא
 בברית המעור בקל שנים שהוליד שדין תיקן יעקב
 שמימין לאראה קרי וזהו לאראה עמל ב' שרא
 רת ג' לו עין מעור לשון אדם לעמל יולד שנתגבגל
 לתקן עמל הנזכר עכ"ל חטא ישראל בעגל
 הוא כחטא אהרן שהקריב שור עד שדוד הוא תיקנו
 בסוד גלגול תיקן העמל הנזכר עין שנ' וטוב דאין לשון
 שרוא להקבה בשירות ותושבחות מעור שאחרי היות
 לו י"ה שנים תקף על עצמו ולא בא על אבישג וגם
 שאול ראה בו סימני תיקון לו הג' ולזה החליק בדבורו
 לומר של בן מיזה העלם עכ"ל יעקב לברו
 תיקן העמל הנזכר וזהו ויבא יעקב שלם בגופו -

בממונן בתורתו וגם יוסף שהיה איקונין דומין כ
נמשך אחר אבין לקנא לאחין כאשר ראה לבי סברתו
חטא אבר מן החי בלוי עריות ושהיו קורין בנ"ה שפחות
עבדים זה חטא בנ"ה שפחות ברית הלשון ג' ע זה מעור
אבר מן החי דומה לחטא ברית עין ביהבהמה שלימה
אסורה בלי שחיטה ולכ"ה המסתבר אבר מן החי אחד
ראוי להיות מותר והראה לנו התורה שאבר א' דינו
ככל הגוף כן העין נמשך אחרין כל הגוף ועוד שרומז
לאברהם שתיקן ברית העין ויוסף תיקנם ולכן קיבל
לאביו וע"ש כי יוסף הוא מאסם וסימ' לאחדות אבין
לתיקון אדם הראשון עכ"ל מ"ש י"א יורה כי ג'
לכללות ישראל דברת גדול בשם הו"ה ב"ד מלואין
שהם ע"ס מ"ב כי עב רמז לע"ס פנה דרין ונשיא ואב ב"ד
ובהצטרף עב ע"ס ישראל יעלה תליג כמען המצור
ושם סג מלואו בסוד א' חותם ישראל ואותיות אמצעות
של מלוי שר הם ו"י כמען הו"ה ושם סג הוא אדם יסו
נקרא אדם והו"גוי אחד גימ' י"ג שאז נכנס למצור
ומעורר להקבה ל"ג מדות י"ג וי"ג הם ב"ו לרמז דברת
ב"ו ושם בן ישראל נקרא בע"ס למקום סוד בן אדם ענה
המסתעף מאדם וזהו בן האהא וכן ב"ג בג סוד
הגרים מורים על המלוי הזה א' עכ"ל חגיגת הל"ן ונ"ג
ל"ב בעמים ג' שהם הו"י עכ"ל מ"ש י"ב אי"י
דומה השונה פרקו כ' פעמים לשונה פרקו ק' וא' והרמז
עובד א' ה"ס לאשר רת ג' ק"א לא עבדו רת ג' ק' ה"י
שכשונה כ' מדין נקרא לא עבדו וכן בא הרמז
והחכמה מאין תמצא מאין ג' ק"א והם העלמים מאות
משה כזה מ"ס ש"ן הא וכן זג נזג רבו שגבלה לו בסנה

עולה ק"ח ע"כ מ"ש י"ג הארי זכה היה אומר
 שבחו שיש ד' דגלים כך יש כתות בישרשח לוחים
 באיזה מנהגים ספרד קטא לונה אשכנזי איטליא
 וכל אחר ויש אחר בדגלו לנהוג מנהגו וזהו איש על
 דגלו באותות לבית אבותיו ע"כ מ"ש י"ד חשיב
 ג' ענויים כנגד חנ"כ משה הוא תורת משה אברהם
 נביאים כמ"ש כי נביא הוא דוד כתובים וענוניות
 נרמז במ"ש כי אתם המעט אתם ר"ת אפר תולעת
 מה ונרמז בא"לם והאחרון הוא משה הענו מכולם
 זהו א"לם אתם ע"כ מ"ש טו השותה מי
 אומיא קשה לכרסס מי יירין הכאין מהחוטס
 מנפח בית קשה לרישא מדיחיה קשה לענויות
 מאי תקנתיה לשקועה שקועו' כי פתוך המשרה
 עד שיכלה מאיכאין ושמעתי שזה האומיא מליה
 מה שמעלה החבית כשהוא תומס אבל כשעושה
 אומיא כששומך משה בכלי זה האומיא הוא משקן
 מכל מקום נכון לזהר גם שם כי חמירה סכנתא
 מאיסורא ע"כ מ"ש י"ז י"ג דברים בפת שחרית
 מצלת מן החמה וצנה ומזיקין ומחכימת פתי
 וזוכה ברין וזוכה כלמור ודבריו נשמעים ותלמודו
 מתקיים בידו ואין בשרו מעלה הכל ונזקק לאשתו
 ואינו מתאוה לאשה אחרת והורגת כנה שבבני
 מעיים ויא מכנים אהבה ומוציא קנאה ע"כ מ"ש
 ה' דברים נאמרו בשום משביע משחין מצה
 את המים מרבה הזרע והורג כנה שבבני מעיים
 ואני שמעתי כשהוא מבושל אבל חי אינו מעיב
 ע"כ מ"ש יח ג' דברים מרבים את הזכר

וכוונתן את הקומה ונוטלין אחד מתק ממאר עינין
 של אדם וזהו כתיב וספר חדש דלא חליף
 עליה מ' יום וירק חנץ מתומיו וכרתי עב מ' ש
 יט ויהי בישורון מלך זה השם המיוחד א
 תצדק מלך יעלה לך צ צדק ע והנה כ' והוא שם
 ר' בחיי עה כ' עס הדרום הרבועי אס תמנה ע
 כפרו החג ד' פעמים יעלה דף וכ שהנחנו ממלך
 יעלה מצנץ והוא השם המיוחד שומר ר' בחיי עה
 כ' אחבז גורה ט' י' כ' כ' מ' נ' ס' ע' א' ט' ב'
 גזרו יצבם לעמם קצדק שנתם כתיב עשר כת מאה
 כת א' איך בכר גלש דמת הנך וסס זען חמס ט' ז'
 כ' י' דברים מיוחדים לו להקבה ופי' מכלי בוש'
 קשקשותיך מקדש ועשולי מקדש כהנים לכהן לו
 לוים והיו כל הלוים ישראל אספה לו בושם בכורות
 קדש לו כל בכור שמן המשחה שמן משחת קודש
 יהיה לו מזבח מזבח אדמה תעשה לו קשקשותיך
 קרבן להקריב לו שערי השמים איזה בית אשר
 תבנו לו שערי ירושלים העיר אשר בחרתי לו
 תרומה ויקחולי תרומה ויש ידב' כי ראיתי בבניולי
 מלך כסף לי הכסף ולי הזהב אמר' כ' למו
 אומרים ר' חנינה בן עקשיא למו שלא היו לו מנין
 מה מקרא דכ' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויארץ
 ר' יחלץ יתום שהיה יתום מהבנים וכל המת בכל
 בנים אין לו חלק לעולם הבא כ' למו
 כתח ר' הקדוש במשנה במים ומסוים במים כנגד
 כ' זוגות תלמידים שיש בה כ' כ' כ' כ'
 הלכות יש במשנה תוש האלך ראיה מזה העסוק

ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם כלי
 בגי' ס' מסכתות שמנה אשר ישרתו אותיות משנה
 אשר ישרתו במנין הלכות שבה ופרקיה ה' מאות
 וטו' ע"ו ורגליהם רגל ישרה מנין ישרה כה ס'
 המה מלכות דמז על ס' מסכתות ופ' מילגשי
 המשניות מתחילים במים ומסיימים במים בשלום
 לכן נקראת תורה שבעל פה שחותם שלה הוא מנין
 פ' והס' ב' פעמים מ' ע"כ יח' כו' עתה שזכינו
 לפ' הרמבם והרב מברנטורה שמבארין המשנה
 כפי ההסכמה שבגמרא וגם כתבו מסקן ההלכה
 רוב הפסוק יהיה בהלכות במשניות כלליות ולחזור
 אותם בכל ערך ובכל הפסוק עד שיהיו שגוריי
 במין בעל פה ואז עושה מולם לנשמה שתעלה
 למעלה ופי' משנה אותיות נשמה וגם מתעוררת
 ע"י הגאולה כי מ' ממתקת מ' דלמרבדי המשנה
 ש' ממתקת ש' של יצחק דין של יצחק גילה ושון
 נ' שער החירות ה' שכינה שבכיבודן מוציא אותה
 מהגלות ויהיה שונה הלכה בגמרא בכל יום
 ע"כ מ' כז' דברים משולים במשנה
 ומיחנם עתה תבקש קמח ואוהן עץ ארז והן אומ'
 הין ג' תולעת זו ג' אזור ג' תרוס ג' באה שמע
 ג' קומה זו ג' שבת זו ג' קצור ג' מגל זו ג' חלון
 הנעל ג' ע"כ כח מ"כ וגברי' כנגד בית
 שמאי והלל והמכריע הוא נורי' שהוא אוריאל
 מטטרון וע"ז נאמר והחיות רצוא ושוב רצוא -
 בגי' נורי' ושוב בגי' מטטרון ע"כ יח' כט'
 משה קיבל תורה מסיני אפי' מחלוקת שמאי -

והלל נרמז במילות משה נטריה מחלוקת שמאי
 הלל הכל שמו מסיני ע"כ יח"ל מנין
 שנה מזה מחלוקת שמאי והלל במעשה בראשית
 זהו ש' בראשית אלתה קרי בראשית א' בראשית
 אין אינון שית דרגין דבין ב'ש ובה הללו חוסרין
 והללו מתירין הללו מוסלין והללו מכשירין הללו
 משמאין והללו מטהרין את השמים מלת השמים
 הלל שמאי מוסלומר לך שמימיהם שתו כר
 העולם ע"כ ל"א הרמבם אף מרדכי ופגדון
 אף חכם משה עד הרמבם ולפיכך תיקון הרמבם
 אף מרדכי וזהו אף המגן תלוי עליו ע"כ אמר
 שלמה אמרתי אחכמה ויחכם לא מהו אחכמה
 נטרי' אמר מרדכי חכמה כלאים מנוגע המדרגות
 נדרים זהו שנתקשה בהן שלמה וכן נתיירא מ'ג'
 דברים וסי' להן הלל יוסף לעזר וזהו והיא לחוקה
 ממני בניה היא בת עלי הכהן אשת איוב שמה
 דינה בת התם נבלה עשה בישראל והכא בדבר
 אחת הנבלות תדברי ע"כ מרדכי

פרק שישי א

תכלין של יד יוש לו בית אחד שהיא רמוזה ללכ שאין
 בו לא בית אחד וממנו חכמה ובינה והשכל ודעת
 אצל של ראש יוש לו ד' בתים כנגד ד' איברים שיש
 בראש ואינון דימין זה לזה פה לטעום חוטם להריח
 עין לראות אזנים לשמוע ב' מינות תכלין
 הן של דת ושל רש' ושל שמושא רבא ושל שתן נרמז
 במסוקא שמרתם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום

שמרתם רמז לתמלין של דת וראה ישר רמז לתמלין
 של דשיאותיות רש"י שר כי אחריית לאיש שלום
 הסתמלין של שמושא דבא שנקרא רב אר שכלום
 עכ"ה ג' תקע בשומר גדול דע שחבר
 תקע עולה כמען תמלין לומר כי בזכות מצוה זו
 עתידץ ליגל ולשמוע תקיעת שומר של משיח דב
 והיה ביום ההוא יתקע בשומר גדול "וכן תמלין"
 במה עולה כמען אורך ימים וככן הס' א' וכ' הויות
 אשר הם נתענן כותען חיות" ד' למר
 הרצועות של תמלין וגם התמלין בעצמן למי
 שזה הוא מורה על יחידו של הקלה כמו שהצבע
 שחור אינו יכול להכל שום צבע אחר וכל שאר
 הצבעים אינן כן אב זה הצבע מיוחד בכל של
 עולמות דהיינו למעלה מהרקות ולמטה מהרקות
 עד הארץ עד תהום רבה כי שם יש הרבה יצורים
 ורוחות וליבין וכמו כן הקלה מיוחד בכל שלשה
 זמנים היה הוה יהיה וכן תמיכה גימ' ראש י
 רמז לתמלין של ראש ושל יד שיהיו עליך בשעת
 תמיכה ד"א תמלה ותמלץ גימ' פרט לשבת ויום
 טוב שאין צריכין תמלין שהן אות בעצמן" עכ
 ה' דברים הלכה למשה מסיני ולו הן נכתב
 על הקלף ונכתבין בלא שרטוט שין של שלשה
 ושין של ארבעה ותיתורא ומעברתא ורצועות
 שחורות ולמה שחורות הלל ידוקות או אדומות
 או לבנות ידוקות או אדומות מפני תכשיטי נשים
 ולבנות כדי שלא תיראה כצרעת ד"א שחורות

למה מפני שהשחור אינו מקבל צבע אחר אכל
הלבנות אלה אדומות או הירקות עדין מקבלות
צבע אחר ושיהיה מרובעות ושתהיה תמירתן בריבוע
ולכסונן בריבוע וכברכות בשיעור ונתפרות בגידים
והיה השיעור מן העגלים כדי לכמר על מעשר
העגל "ו" ארזל כיו כשאדם לובש תמלק של
יד צריך לכונן בני הנקראת תמלק של יד עם י
ספירות שעליה והסתת נצח שהוד יסוד שהן כנגד
ד' פרשיות שבתמלין ומלכות כנגד המניח הניר
של ראש צריך לכונן חיבור חב ג' יחד שהם כנגד
ד' בתים של ראש ותפארת כנגד המניח וצריך
לכונן בחיבור לו יחד עם כנסת ישראל הנקראת ענין
עם בניה בגלות ויכוין כדי למלאות אותה מהם
ואז יהיו המצות לשמן ואז תהיה בונת ורצויה
ז' ארזל עתיד הקלה להנחיל לכל צדיק
וצדיק יש עולמות ולמה ש' לא מחות וכל וות
הטעם שאין אדם זוכה לחיי עולם לא כשיקיים
תורה ומצות ומעט בעהז על דרך מה שאמרו
היום לעשותם ומחר ליטול שכרן נמצאו בכל
ימי השנה ג' ש' חוץ מן השבתות שאינם בכלל
מעשה ועוד שהן בעצמן רומזים לחיי עולם
ח' טעם שבועה ביום שימות השונא באותה
שעה נקוט האוי כלל בידך אם אתה רוצה שימות
שונאך שושבע לך שבועה דאודיתא באחד מאלו
הימים וימות באותה שנה ואז הן ר"ח ניסן ה' לאייר
ט' בסיון ה' בתמוז כד' באב ג' באלול יח' בתשרי ל'
בחשון כה' בכסליו ט' בטבת יב' בשבט כ"א באדר
א' באבאדר כ' ט' וצריך שתדע כיהה

חומשי תורה הם רמוזים בשם של הויה הקדוש ולכן
צריך האדם שלא יחסר אות א' מספר תורה מפני
שהוא מחסר בביכול שם הויה ח' וכן אם יכתוב אות
אות א' מיותרת מוגם וגם הלומד כסת' לא ידלג אות
א' והכוונה להבין זה הוא בידע שספר בראשית כנגד
קוצו של יוד אשר הוא בתר עליון וזה שמות רומז ליוז
של שם המיוחד ויקרא הוא רומז לה' של הויה ולמ"כ
יש בו תורת קרבנות כדי לשכך זאת המדה אשר
מחנה דינין תהי' בין מתעריץ וס' מר במדבר הוא כנגד
הוא' ואלה הדברים כנגד הא' אחרונה של שם ע"ב
ו' דברים עוזרים להכונה והנכס גומרים —
בטולה תורה חידוש בקצת ברכות אם לא בכולם
צורך כגון אם יש לו דאגת מה יוריד דמעות ויתחנן
בכל לבו לשון חוץ מן הלשון המורגל בו נוע שלא י
ינוע כי המתנועע בתמלתו גורם ביטול כוונתו קול
המנמיך קולו גורם לכנון בתמלתו וכך הוא אמיתת
הדבר כי הנענוע בתכלה והגבהת הקול יעזרו למו
שלבובל עמו שלא יטעה בתמלתו אבל אינו מתמלל
בכוונה לא שאם לא היה מתנועע ומגביה קולו היה
טועה וע' ביה אריך בזה הכנה שקודם שיקום להתפלל
ישב מעט בטל ודיומס ויעשה הכנה ללבו לכונן —
נכנס ראוי להתמלל להזהר שלא יכנס לבהבזעת
היחוד או התכלה כי גורם ביטול כוונת המיוחדים
או המתמללים ה'ט שכן אם הוושבים אצלו מתמללים
בכוונה קל גם ל' לכונן אך בשכינין יהיו אנשי לבון
ע' נאמר אי' לרשע ואי' לשכינין ה' זמן איטמן —
דמסתמינא אמינא שהשיעור מה זמן ששודין בתמלת
הצבור בזמננו אינו מסמיק שיוכל איש לכונן והלואי

שִׁסְמִיךְ לִימָר מְלֻחַת הַתְּכֵלֶה עַל כֵּן יִזְהַר בְּכָל הַנֶּזֶל
 הַרְבֵּה "עַבְדְּ מֹשֶׁ" יֵאָהָה תִּיגְרָה דְמוֹל צִינֹרָה
 דְמוֹי וְזֶה דְמוֹז בְּמִלַּת מַחְלֻקֹת כִּי צִדְדִי מִ' לֹא יֵשׁ לָהּ רֶקֶת
 כְּתִיחָה קִטְנָה מִלְמֻטָה כִּי הִיא רֹשׁ תִּירָה תִיגְרָה אֲחֵךְ
 מִתְרַבֶּה וְנִעְשָׂה פֶתַח כְּמוֹ מִ' אֲחֵךְ מִתְלַהֵב אֵשׁ
 הַמַּחְלֻקֹת עַד לְמַעַלָּה זֶהוּ אוֹת ל' אֲחֵךְ לְמֻטָה עַד
 הַתְּהוֹם אֵלֶיךָ אֲחֵךְ נִמְשָׁךְ זְמַן גְּדוֹל וְיֵשׁ לוֹ מַעֲמָד
 וְהִיא צוּרַת ת' בְּשֵׁנֵי רִגְלִים וְאוֹת ל' הַמַּפְסִיחַ הוּא מֻטָה
 הַמַּחְלֻקֹת הַמִּתְהַפֵּךְ לְנֶחֱשׁ וְהוּא חֲמוֹר יוֹתֵר מִעוֹן
 עַ"ז עַבְדְּ מֹשֶׁ" יֵאָהָה הַעֲבוּדָה לְשֵׁיטָה תִתְחַלֵּק לְשֵׁיטָה
 שֶׁהֵן ד' בְּחוּץ וְשֵׁיטָה שֶׁהֵן ד' בְּפִנִּים רַ"ל כִּי יִרְאֶה חֲצוֹנִית
 וְאֵהָבָה חֲצוֹנִית כָּל אֶחָת תִּתְחַלֵּק לְשֵׁנֵי חֲלָקִים חוּץ
 וְחִיצוֹן וִירְאָה וְאֵהָבָה פְּנִימִית גַּב' תִּתְחַלֵּק לְכָל חֲלָקִים
 פְּנִים וּלְפָנֵי פְּנִים הִירְאָה שֶׁהִיא עוֹבֶדֶת חוּץ הוּא הַעֲבוּד
 מֵאֵהָבֶת שֶׁבֶר וּמִירְאָה עוֹנֵשׁ לְנֶפֶשׁ וְהַעֲבוּד מִירְאָה
 עוֹנֵשׁ הַגּוֹף וְהִיסוּרִין הִיא הַעֲבוּדָה וְהִירְאָה חִיצוֹנִית
 אֲמֵנָה הִיא פֶתַח לְבָב לְקֹדֶשׁ פְּנִימָה הִיא הִירְאָה
 הַפְּנִימִית הַטְּהוּרָה וְכֵן הָאֵהָבָה שֶׁהִיא מִצַּד הַחֶסֶד
 חֶלֶק הַחִיצוֹנִי מִמֶּנָּה הִיא שְׂאוֹהֵב אֶת הַמָּקוֹם מִצַּד
 הַצִּלְחָתוֹ וְחֶלֶק ב' מִירְאָה וְאֵהָבָה חִיצוֹנִית לְהַתְבַּשֵּׁשׁ
 מֵהַשְׂכִּינָה שֶׁל כָּל מִלָּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְלֹא יַעֲבוֹר
 עַל שׁוֹם אֶחָת מִמִּצְוֹתָיו יֵת שְׂכָר מִדְּבָרִים עִמּוֹ מִתְבַּשֵּׁשׁ
 וְאֵינוֹ מִסְתַּבֵּל בְּפָנֵי אֲדָם וְדְבוּרוֹ בְּנֶחֱמָה מִזֶּה יִמְשָׁךְ
 עַלִין יִרְאֵת חֲטָא וִירְאָה וְאֵהָבָה פְּנִימִית לִירְאָה אֶת
 הַשֵּׁם מִחֲמַת רוּחַמּוֹתוֹ לֹא מִחֲמַת שֶׁבֶר וְעוֹנֵשׁ וְכֵן
 יִתְכוּנֵן עַל רֹב גְּדוּלָתוֹ מִשְׁמִיעַ לָנוּ טוֹבוֹ "עַבְדְּ מֹשֶׁ"
 יֵאָהָה מִנֶּה בְּשֵׁם דָּת וְדְבָרִים שֶׁבָּהֶם נִבְחַנְתָּ הָאֵהָבָה
 הַפְּנִימִית א' לְהִיטוֹ אוֹהֵב תוֹרַת אֱלֹהִים ב' לְהִיטוֹ נֶהֱנָה

בַּתְעֲנוּג

בתענוג עבודת ה' יותר מכל תענוג' ג' למאוס
 מואס הכורא ולא הוב אוהבין ד' להיות אהבתו
 בטוב העולם חשובה באין לצד עבודת ה' ית' ה'
 שתתעורר לו כל יגיעה וחסרון ועינוי לנגד עבודת
 הש"ת ו' לכל יקדים עסק מעסקיו לעסקי הש"ת —
 ז' להודיע לבני אדם אהבתו לש"ת ולהתמאר בה
 ח' לכל ישמע לקול המסיתים ומדיחים בעבודת
 הש"ת ט' אם יתחרשועליו מאורעות חשוב עד רע
 לא יעזוב בשבילם עבודת ה' לכל תהיה עבודתו
 על מנת לקבל פרס כי אז תהיה עבודתו תלויה בדבר
 ע"כ מ"ש י"ד כדי להתעורר להי"ם המצור
 בשלימות הביא בשם ס"ח התנאים ה' צריכים א' לעשות
 כל מצוה בכוונה לצאת ידי חובתו ב' לעשות המצוה
 ביראה ואהבה רבה ד' לעשותה בשמחה והארי
 זל"ה היה מתמאר שכל מה שהשיגה על שהירה
 נזהר בזה ה' שיעשנה כולה ולא מקצתה ו' דקדון
 גדול במצוה לעשותה כתקונה ז' לרוץ ולהדוך
 לקראתה ח' כל שיכול לעשותה הוא לא יעשנה
 ע"י שליח ט' לא יעשה ב' מצות כאחד שמוא לא
 יוכל להזדרז בשתייהן י' אין מעבירין ע"כ
 המצות י"א יזהר בכבוד המצוה כמ"ש בכסוי הדם
 שלא יכסה ברגל י"ב שלא יחמיץ המצוה י"ג ימתין
 וישתוקק מתי תבוא המצוה לידן יד' הידור מצוה
 שהוא ע"י שליח במצוה ט"ו זריזות גדול במצוה
 דבר שמצותו ביום ישכיס בבקר וכן ע"ז הדרוך
 י"ז ישתדל לעשות המצוה בחבורה ולא ביחיד י"ח
 לא יעשנה חנם ולא יקמיד בקנייתה ע"כ מ"ש
 ט"ו אדם שיהיה מלא תורה ומצות ומעט ואין

בורק מדה מגונה א' כמו גמורה והתנארות דומה למח
 שיש לו חבית יין משוכח ועושה בשולו החבית נקב קטן
 שאז מאבד הכול "עכ"מ" י"ז דחיות מנו לזל
 שבוטת שקר א' דוחה ק' זכיות חלול שבת א' דוחה השם
 א' דוחה ק' תפלות בידות תורה א' דוחה ק' שמחור
 נבלות הלה א' דוחה ק' הבטחות גזלה א' דוחה ק' נדבות
 מחלוקת א' דוחה ק' ברנסות לשון הרע א' דוחה ק'
 תשובות "עכ"מ" י"ז ט' דברים מקדשים לו
 לאדם א' שיהיה מי ראשונים ב' בתפלה וציצית פל
 היום ג' עונה משבת לשבת ד' לזהר בחמץ ושאר
 במשהו ה' לזהר במים ראשונים ואחרונים ו' יזהר
 ממאכלות אסורות ז' מלשון הרע ח' שיכון באמן
 ט' שלא יוציא שקר מקו "עכ"מ" יח' ו' סגולות
 לכפר עון מאד מועילות א' כל העונה אישר בכל
 כוחו ומזדעזע בכל איבריו ולענות בקול תקיף אמי
 היה בו שמץ מינות ב' הזהיר יזריז בוותר שמירת
 שבת בכל תנאיו ובכל דקדוקיו אמי ע"ע כאנוש
 מוחלין לו ג' יכוין בשירת הים שאומרים בכל יום
 לאמרה בקול ובשמחה רבה כלו אותה שעה יצא
 מצרים ד' יוכיח את נפשו ויאמר תסבלי יסורין
 בעהז ובגהנם על עונותיך הלא טוב לך לסבול
 חרפת אנוש וגדומיו ולשמוח ביסורין ויעבור על
 מדותיו כי יכפרו לו כל פשעיו ה' התבודדות
 לעתות רצון ו' ישמע בחשק דבר אהבם כשדורש
 יראת שמים ודברי אגדה שמושכין לבושל אדם
 במים "עכ"מ" י"ט' בכל יום ויום תן לך
 מעין ברכותיו ר"ל היקף הימים אשר אירע בהם
 קדושה בודאי בחזרת הימים מתעוררת הקדושה

ההיא ובכל זה בשבת שקלים ילמוד משניות של
מסכת שקלים ופרש' כרה מסכת כרה וקידוש החודש
בפרשת החדש ובארבעה עשר באור פרשת מסח
ב' ומנהג כשר הוא במקום שאין אומרים תחנון -
ע"כ מ"ש ב' אמר החכם נמכרתי לעבדך -
עבדים ולא כבש לא תאותי הזיקוני ולא מצאתי
מזיק לי כלשוני התהלכתי על הגחלים ונכנסתי
בתוך השלהבת ולא שרפתני כאשר חמתי בוערה כי
הלכתי בדרכים וירדתי ימים וסכנתי בעצמי וכל
מצאתי סכנה כסכנת העומד לפני המלאכים עשיתי
כמה צדקות ולא ראיתי צדקה כמו המשיב אד -
נכבד שנתדלדל למקומו ע"כ מ"ש ב' אשר
ידות למארי קבלה על מארי מקרא ומשנה אפ"מ
שאמ"ש לירד לעומקה לגדל רוממות דרושיה
כיהמעט המושג בדרושים הנשגבים יותר גדול
התועלת והמעלה מהרבה המושג בדרושים השמלים
ע"כ מ"ש ב' טו עשרה דרכים צריכים לעסק
התורה א' שיהיה הלימוד עם חכם גדול ובחברת
חבירים חסונים ב' שיהיה העיון בספרים שחברום
גדולי ישראל רבי הכללות עם הקיצור ולא ישגיח
לריבוי הדברים שהם כאילן רב העליון ומעט המו
ג' שיכון כמה שוקרא הפירושים והמכון מהמאמרים
ד' שיעשה סימנים כמה שיכלמד ה' שיעיון ויקרא
תמיד בספר א' ו' שיעיון תמיד בספרים ופ"י
הכתיבה והקשירה ויהיה מקום העיון ומי' הבנין
ז' שיהיה העסק בתורה בקול והדיבור המוחש
שישמע מה שמוציא מפיו ולא בחשאי לא בהנעת
כלי הדיבור כלם וכל כוחות הגוף ח' שיהיה

הלימוד

שיהיה הלימוד בשיר בין במקרא בין במשנה ולכן
 סמרי המשנה הקדושים תמצאם בניהוד ובטעמים
 ט' שיהיו הספרים בכתיבה השורית ו' שיהיו הספרים
 מכתובה גסה ולא דקה י"א שולמד לזולתו י"ב שיון
 תלמידים ותלמוד בשוב הדעת ומתינות ולא —
 במהירות י"ג שיהיה לשם שמים י"ד שייחד ויהפיע
 זמן מוגבל לעסק התורה שיהיה פנוי בו מכל מחשבו
 טו' להתפלל אל ה' שיתן לו חכמה ובינה וזכירה
 טובה להם דרכי השם ושרים ילכו בם ע"כ מ"ש
 כ"ג הוסיף יפך על יום ל"ג בהקדים כוחות
 הקבה אמת שהיא אלהי פעמים אלהי ואדם הוא
 מעשר אמת כי באלה לא שייך מעשר והתורה
 נקראת אמת תורת ה' ותורת האדם ומה של אמת
 הוא ט' וזה המספר בהכפל וכפל הכפל עד עולם
 לא ישאר מה שלובי אס ט' כמו ב' ט' ג' ח' ו' מה שלו
 ט' ג' ט' כז' מה שלו ט' וכן לעולם וזהו שפת אמת
 תכון לעד ואמת ושלוס אהבו ובמרט בתורה שנעמו
 שהם וי"ד יס שהוא מספר השלוס שבכל המספרים
 ור' עקיבה היה שורש תלמוד שבע"ה כמ"ש בלריו
 סתימאה ליבא דר' עקיבה ותלמידיו לא היה שלום
 ביניהם על בן פגעה בהם מה עד ל"ג ע"כ מ"ש
 כ"ד מי שחטא בכעס יחשוב בשעת הטבילה
 כי כעס ע"ה גי' מקוה כירוב הכעס הוא עס —
 המלה ר"ל הרבוב היוצא מכיון ע"כ מ"ש כ"ה
 כתיב פנים במניט דבר ה' עמכם וכתי' אנכי
 עומד בין ה' וביעכם הא הוא הפסק ביניהם לא
 משה רעה לא היה הפסק ומחיצה דה אור בהיר
 וזהיר וזכה אז לשם הכל ה' שבשמו בלהם לב
 נתיבות חכמה מצד השמעתם בבינה וזהו עד

לכה שמים בעלותי ההרה לקחת ר"ת הצל"ע"ץ ח"י
 לו הלל היה ענה ממרעה לכך היו שניהם ח"י —
 שנים והיו שניהם ענוים גדולים ולכן מתמצאם —
 סמוכים בשמות ע"ב מ"ה ש"ל"ה אותיות משה ה"ל"ל
 וכן נרמז ההרה לקחת לוחות ר"ת הלל וכן לקחת
 לוחות האבנים וזהו רמז ועל הארץ הראך את אש
 הגדולה כמו מתקיימת התורה שניתנה באש כמו
 שמשמיל עצמו בארץ ע"ב מ"ה כ"ז כוונת
 הטבילה היא ט"ו יודין ש"ב שמות ע"ב מ"ה בן —
 העולים מים ושם אחיה במילוי ההין גי' מקוה ובמקו
 ל"ד יודין דשם ע"ב העולה מ"סאה של מקוה וכדגלים
 יכולין לעב סבסא גי' דגל וזהו חייב אדם לטהר —
 עצמו בדגל ע"ב מ"ה כ"ח ד' חלוקי מעלות כנת
 בענין ברכת המוציא וס' ח"ס ש"ח חביב מין שבעה שלם
 חלה חביב כיצר אם היו לפניו ב' לחם ממין א' וחד
 ושתיהן שלימות או שתיהן פרוסות ושתיהן מת של
 ישראל או שתיהן מת של גוים אם הא' נקייה יותר
 מן השנייה מברך על הנקייה כשהוא רוצה לאכול
 משתיהן דכלאו האבי יבצע מה שרוצה לאכול —
 דכל ברכת הנהנין תליא בחביבות אסכנ ראו —
 להקדים את החביב ט"י משום חבוב מצוה הואיל
 וברכה אחת לשתיהן מין ז' כיצר אם היו לפניו שתי
 לחם א' מחטה או שעורה וא' משאר מינין כגון —
 כוסמין או שימן סובר הטור דחיטוי ושערי עדימי
 אמי' שהאחרות חביבות עליו יותר למי שהם ממין
 ז' כש' אם היה לפניו פת חטים עם פת שימן דאיכא
 תרתי חביב ומין ז' דהלכתא כד' דסבר מין ז' עדיף
 מחביב' שלם כיצר אם היו לפניו חתיכות של פת

ופת שלם הכול ממין אחד סובר הטור דברך על השלם
 אחי' היא פת קיבר וקטן וחתיכה היא נקיייה וגדולה חלק
 כיצד אם היו לפניו ב' לחם א' של גוי ואחת של ישראל
 וצניהם ממין א' ובערך נקיות א' סובר הטור שצריך
 להקדים את של ישראל אבל אם היו שתיהן נקיות
 בשוה לא היה הדבר שקול דין יבדק על פת של ישראל
 דאם לא כן ליתא רבותא והל' עכ' כ"ט כל
 התאות באים מהכבד כי כבדא כוליה דמא שעשר
 הוא אדום והלב שם מקום בינה והנה הכבד הוא
 מונח לצד ימין והלב נוטה לצד שמאל וראוי להגביר
 הלב על הכבד על כן אמר הפסוק שויתיה' לנגדי —
 תמיד שצריך שכינה כנגדו ואז שמאל שלו נגד ימין וי
 של הקבה וימינו נגד שמאלו ואז נמצא לב חכם לימינו
 ולב כסיל לשמאלו ואז יהיה החכם לבו לימינו ולא כלב
 הכסיל שהוא בשמאל ואז יהיה גובר הלב על הכבד —
 וזהו שאמר שויתיה' לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט
 כלומר אם שהכבד בימיני אני משיס' ה' לנגדי ואז
 הלב לימין עכ' מ"ש ב' קלילות הפכיים
 הם מחלת ולילית כי מחלת יש לה תצח בתות והיא
 כולה מחול ושמה וממנה נמשכים הלצים ובעלי
 מיתה ולילית יש לה ת"ם כתות והיא להפך לשון ילול
 וממנה נמשכים בעלי מרה שחורה ויגון והם לוחמים
 יחד ובהיותם לוחמים יחד ובהיותם טרודים במלחמה
 עולים למעלה ביהם ממלאים כל העולם ובזמן
 החרבן בעוה אויביהם שלו ועל כן סתם תקלתי —
 והם הכ' נשים זונות שהכניע שלמה הע"ה לגמרי
 ובזמנא שמוכות ב' יפת תואר לכי יהיה לאיש —
 שתי נשים שהן לו והכניעתן הוא עבדו אתה' ביראה

מכניע לילת ועבדו אתה בשמחה מכניע מחלת וזם
תופים ומחולות שלקחו מרים וחברותיה להכניעה
ושם כתיב ולא קרב זה לזה כל הלילה וכל המחלה
אשר שמתו במצרים אשר בג' דצך עדל באח
יהיה לו ראש עבד מלך כח כח אומן מרננות
ולא אומן מרכבתו כי שר של מצרים הוא שר הגדול
ונתחברו לין שאר מרכבות החיצונים שסמל חזיק
ליה וכשהוסר הגדול הוסרו האחרים ואומן הוא דווקא
מלשון והאומנים והיות הקדש וזהו וינהגו בכבודות
והארי צדקל כתב בכבד דת שכב אותיות היו משקעים
את מצרים ועשכי בכל עת צרה שלא תבא לישראל
הצרה כפולה עבד מלך כח הדגים שאין להם
סנמיר וקשקשת שוכנים בכערות המים במקומות
מעומסים ושיש להם שוכנים בעליון המים הצלולים
ויקבלו גידול באויר הנכנס שם ומכרימים הגורם
והנפש לא תחלה מהם וזה לישראל שנשמתם טהורה
ותחטוף ותתפעל מהר מהטומאה ומהעבירות
והזיקן ניכר משאכ לגוים האובלים אותם כלי
שמורגלים בטומאה להכי אין הזיקן ניכר והיה
והוא הטעם משאר ב"ח הטמאים שיניהתם מן
הטומאה עבד מלך כח עגלה ערומה ר"ל
יקרא דשכבי ודחי דשכבי כי מתוך מעשה
יתגלה הרוצח שכשיתה הדור זכאיהו יוצאים
מן הנה תולעים והולכים לבית הרוצח ואע"פ
שלא היו דנין אתו לא עפ עדים ממ היה מתבייש
שגלית לעתו בקהל והוא יקרא דחי לבטל
קיטרוג השטן והוא בפר לעמך ישראל וכו' עב

ל"ד תמצא במעשה הארץ רמזים על עסק התורה
 ולומדיה היאך יתנהגו כל אמותיה היו שבורים כיו
 אמתים וחצי ארכו רמז לבשל תורה שיאחוז בענוה
 ויהיה לבו נשבר ולא יתגאה מבית ומחוץ תצנן
 שיהא תוכו כבדו הבדים לא יסורו ממנו רומז לבדו
 בתים המחזיקים ידי הלומדים הקרובים היו כרביא
 רמז להכל ניהם של תינוקות של בית רבן המעננים
 את הגזירות והיותם אמר רבי ואמי זוטרי רומז
 לרב עם תלמידיו ומניהם איש אל אחיו יהיו עיניך
 רואות את מורריך ואמר זה זהב ולא אמר כתר
 לומר מי שאוחז בתורה עם לשמור לעשות ולקיים
 אשריו שהוא מוכתר בכתר ואם הוא נאה דורש
 ולא מקיים אז נעשה זה בגמרי ונתרחק ועונשו
 ככלי כעלים בר מינן מעם הארץ שעושה של
 כהוגן כיהיה קרוב ונעשה זה והזר הקרב יומת
 ל"ה כשארס חוטא עושה רשומן ופוגם באנפיו
 וכן להפך מוסים כח בדוקנא דלעילא וזהו הכרת
 מניהם עתה בס חכמת אדם תאיר פניו וכן יעקב
 אמר לכה ואראנו בטרם אמות וכן אמר ראיתי
 את פניך כי עודך חי שנקרא הצדיק חי וזהו מי נסוק
 לך אמר לבי בקשו פני דקאי ארלעיל לחזור
 בנועם ה' ויאמר להקבה לך חין צורך לראות רישומן
 פני כי לבי אומר עמך כלומר לפניך נגלה תעלומות
 לב ובקשו לשון רבים מדבר עם בני אדם ואמר
 אתם בני אדם אימת אני רוצה בזה שתבקשו פני
 כשאת פניך ה' אבקש לחזות בנועם ה' כיהאדם
 יראה לעינים וה' יראה ללבב ע"כ ל"ו
 צחנת זוהמת הנפש נחלק ל' רוחות טומאה רוח

שטות רוח זנות רוח חמדה רוח חטאה וגם אב
 הטומאה ראשון שני שלישי ובהתחלה סוף ע
 הנחש אז הטומאה גדולה למעלה ותמצא שם אבי
 אבות הטומאה ונחלקים לד' רוחות ומתפשטים
 כל חסר א' שהוא עונש החטא אשר עבר ערליו
 רוח טומאה כלקות מ' חסר א' עכ"ל כ"ז עשר
 גזירות גזר הקב"ה על הנחש א' שנפתח ב' קציצת
 ידיו ורגליו ג' שאוכל עפר ד' לשונו בגררת בעמד
 ה' שהשניאו בעיני הבריות ו' שמשיר עורו פסוק ז'
 שנים ויש לו צירים כחבלי לידה ז' שמוכיר לז' שנים
 ח' שמיטל אדם ט' שכולס מתרמאים לעתיד לבא
 זולתו ו' שימות עכ"ל עשר גזירות נגזר על אדם
 א' שיאכל מתו בעמל וצער ב' שאוכל טוב ומוציא
 רע ג' שישלוט בוריה ד' עורמה ותולעה ד' בנים
 וזבובים ופרעושים בחיו ה' שיהיו ימיו קצרים
 ו' שיהיו בנים גולים ממקום למקום ז' שיהיה מסור
 לחיה רעה ח' שיהיה כדון תמית ודינו מוכן
 לעתיד ט' כאין עליו יסודין י' המות עכ"ל ט
 עשר גזירות נגזר על האשה א' דם נדה ב' דם
 בתולים ג' צער הריון ד' צער לידה ה' שעומדת
 מלדתה דוה וחולה ו' שתתכסה כאכל ז' שמוש
 בה האיש ח' שתהא אסורה ט' שמזקנת מהרה י'
 המות ואם היא אשת חיל בעלה קוברה ש"ו ובה
 אברהם לספור לשרה עכ"ל מ' תשע
 גזירות נגזר על הארץ א' שתהא שותה מאביו
 ש"ו ואיד יעלה מן הארץ ב' שלקה במידותיה ג'
 שתלקה בשדמון ד' שתצמיח קוצ ודרדר ה'

עיהיו בה הרים וסלעים / שוחסרו בה בני אדם —
 ויחרשו ככלי ברזל ז' שלא תכסה על הרועה
 ח' בזמן שהימים בני אדם זורעין הרבה ומוציאין —
 קמח ט' שעתידה לבלות שנ' והארץ כבגד תכלה
 היא מיתתה עכ' מא' ויירא ויאמר מה נורא
 המקום הזה ראוי לאדם לעמוד במקומות הנכבדים
 באימה ונוראה ובתוספת קדושה ויהיה מורא שמים
 עליו בדבור במחשבה ובמעשה על כן המספר —
 שיחת חולין בב"מ או בב"ב אח' לא בשעת לימוד
 ושלא בשעת תפלה מסכה מורא שמים מעליו והוא
 איסור חל על איסור של שיחת חולין עכ' מ"ב
 והיה בית יעקב אשר ר"ת אמת שלום ובית עשו להש
 קנאה שנאה דבר והפכו ופחטא מפירת יוסף נכנסו
 בגבולו ויקנאו בו וישנאו אותו ולכן נגזרה גזירת
 שלשים הרועי מלכות לכפרת ל' שבטים למן דמני
 יוסף בהדיהו ונגדו היה ר' עקיבה או על השכינה
 ראשתתת להשלים הי' וזש' לו שיצאה נשמתו באחו
 ר' בשביל האחר וכאן כתיב ויתנכלו אותו ולר' יהודי
 ב"ב נעצו בו ג' מאות לונכיות הן אותיות ויתנכלו עכ'
 מ"ג ד' אבות נזקין ר"ת שלהם שבמה עיר מערי
 הברזי ובנגדס ד' קלימות עון משחית אף וחימו
 ומהם נמשך גס בור פור חנוס הקבר מבטה זה השן
 שגדון האד שס ממה שאכל באיסור בעה"ז שור הוא
 קרני סמל שור קרן רגל ר"ת שקר ואש הוא גיהנם עכ'
 מ"ד משה ב' דברות קודש עולה פ' רבוא מ' פעמים
 ש' עולה יכ' אף ואח"כ תצדק זה לעשר דברות ובן
 הר סיני של פעמ' נקרא סין ולפעמים סיני חשו

סין א"י עולה תר תר נעמים נ' עולה ל' אף הרי ס'
 רבוא וזה רמז משה קיבל תורה חסיני ובעשית העגל
 עברו על ס' רבוא אותיות התורה ובעטו במשה ומגמו
 בסיני בעשותם סמל הנקרא גי' סיני וכשחזרו בתשובה
 והוצרכו לתיקון ע"ה משכן נמנוס' רבוא במחצית
 השקל לחזור לדבקותם ע"כ מ"ה בתיבת ישראל
 נרמזו האבות והאמהות ושכטו ית' ישראל רת' יצחק
 שרה רבקה גם יעקב שבטים רחל אל' רת' אברהם
 לאה הרי"בם ישראל ואל' א' וזהו כי ישראל דרכי' ובלעם
 אמר תמות נפשי מות ישראל ותהי אחריתי כמהו שהוא
 אל' ע"כ מ"ה ח' תחת אבותיך יהיו בניך שג'
 עתיד יהיה כלול כל אחד מ' ישראל ס' רבוא וזה נרמז
 בשם ישראל י' נעמים י' הרי ג' אפים ר' נעמי ג' אפים
 הרי ס' רבוא ואח"כ של ישראל מורה על עוד נעם אחת
 ס' רבוא הרי ק"ך רבוא ואח"כ ל' נעמים ק"ך רבוא הרי
 ס' נעמים ס' רבוא וזהו שנכל' איש ישראל ר"ל כללם
 רבוא נרמזים בשם ישראל ע"כ מ"ז ישראל נטרין
 יש ס' רבוא אותיות לתורה כי ישראל הם כלולים ג' ב'
 בס' רבוא וכל אחד מ' ישראל יש לו אות א' בתורה ע"כ
 מ"ה ארזל שהין ישראל מצווין לכתוב התורה ע"כ
 האבנים בע' לשון היינו דבת' עם באר היטיב שמספר
 החרובע הוא ע' כזה ה' ה' היטיב הרי ע' ע"כ מ"ט
 והנה שרם מלת שרה נטריה ס' רבוא מרצופים שיש
 בעולם כנגד ס' רבוא אותיות התורה וכן יש לכל אות
 בתורה ג' ס' רבוא מרצופים ע"כ נ' כשקבלו
 ישראל את התורה קבלו כל האמא ביתא חוץ מאותיות
 ח"ט ואסתלקו מנהון עד דאתו ישראל לארץ אז ע'

חטא עכן חזרו להם לו השתי אותיות לו בעצמן חטא
ישראל ולא נסתלקו לו האותיות מישראל אף שהיו
בארץ הקדושה עד שבא המלך שלמה ע"ה וכנה ב"ר
ואתו שבו עלמין עלמין ותתאין כריאות אז נעשר
מלן השתי אותיות שהיו חטא בנהבבו ונעשו טח והיונו
וישב ישראל בטח מה שהיה קודם לזה באט נעשה בטח
עכ"ל נא אחזל שהולכ משה כנגד כל ישראל
הענין כי ישראל היו ס' רבוא ומשה תמיד יוד דשכונתא
היתה מאירא בו ולכן גם הוא עולה ס' רבוא כי מ' פעם
ס' הוא בי' אף וכלי' ה' פעמי' הרי ס' אף וכלי' י' פעמים
כנגד יוד דשכונתא הרי ס' רבוא עכ"ל נב' וכן
סיני גכ ס' רבוא ע"ז הדרך ס' פעמים י' הרי' נ' מאות וכו'
נ' פעמים הרי' ל' אף וכלי' י' פעמים הרי' ל' רבוא עכ"ל
עוד יש סיני של מעלה כנגד סיני של מטה הוא גכ ל'
רבוא הרי' ס' רבוא גם בתיבת סיני יש עוד סיני כי צד
סמך מילואו גכ ס' יוד מילואו גכ י' נן מילואו גכ נ'
יוד מילואו גכ י' הרי' ס' רבוא עכ"ל פרה

פרק שביעי א

מפני מה קראו הק"ה ליעקב ישראל וכו' יש שינוי למנו
ית' לא קראו יעקב על ההצלות הרמזים בשמו י'
שעתיד להתברך ב' ברכות ע' על ע' נמש שירדו
עמו למצרים וראה אותם בחיו והם שלמות המרכבה
ק' ע' חלקת השדה שלקח בק' קשיטה וזכה יוסף
ונקבר בה ב' שבין שירד למצרים מסק הרעב נמצא
ביטל' של יעקב בטילה ה' של רעב עכ"ל ב' לא נתקן
מנחם עד שהרגו לזמרי ואחזל כהן שהרג את הנמש
אסור לישא את כמין בשעה דקטליה מנחם לזמרי

הוותדין נשמתין דנדבנא כיהוה משוטטין ברהיטא
 עד דקטליה מינחם כזמרי זרזין ליה לנשמה ואינא
 שיטול מינחם תדין נשמתין לא לפי שעדיין לא נשאו
 נשים אינם חשוכים לא נמשא של ויקרא את שמה
 אדם ולא את שמו עכ"ל ארזל מינחם הוא איהו
 ונקרא איהו על שהיה אדם וחזר איהו ותדעלך שהאד'
 מורכב מאד' יסודות אש ומים ורוח ועפר והיה
 מינחם מורכב מד' יסודות כיון שנסתלק וחזר ארזי
 לא נשאר בו א' יסוד א' כמו המלאכים ביסוד אחד
 וכן תמצא מספר שם מינחם עולה ר"ח אס תחלק
 ר"ח לד' חלקים כנגד ד' יסודות יהיה לכל חלק
 ליסוד א' נ"ב כיון שנסתלק מינחם ונעשה איהו נסתלקו
 ממנו ג' יסודות ונסתלק משמו ג' חלקים ונשאר
 חלק א' מר"ח וזהו חשבון איהו נ"ב חלק א' כנגד יסוד
 א' והמבין יבין עכ"ל ארזל מהיכן ניתן לו
 הרומח אמרו שבא מלאך ונתן לו הרומח מיד כד'
 שלא יתעכב ויחזר אחר הרומח ויטלים זמרי העביל
 וילך לו לא נעשה לו נס וניתן לו הרומח מיד כדי שינגע
 בם בשעת עבירה ויהרגם כי לא אחב אין הקנאין
 מוגעין בהן לא בשעת מעשה אבל כשפירשו אין
 הקנאין הקנאין מוגעין בהן עכ"ל ה' דא מהיכן
 ניתן לו הרומח ארזל מינחם מנין שמו ר"ח וכיון שראה
 מ' משחית בישדל נטל מים של מ' כדי שלא ישחית
 בעם כלום עברו מלחשחית והוא לשון אחיזה עמאז
 מ' ועבר המגמה וזה מים של מ' ועשה בשמו ונמצא
 שמו עולה דמ"ח וזהו ויקח רומח בידו עכ"ל ה' הביא
 מאמר הזהר איכה נתחכם סמל לחבר אותיות מור
 וזהו עלה מות בה לונונו כי סת ותקח מריון ותאכר

ותתן הוא חלון כי לא יוכל האדם עתה לזכות באור
אם לא בהתמטות כתנות עור ובשר שהם מטמא
מאחה מצד זהמת הנחש ולובש מחלצות בגדי כנף
הנעשים מתורה ומצות ע"כ בעדות שקר
שהעיד הנחש על הש"ת מן העץ הזה אכל וברא את
העולם המריד א' אחת חותם מעשה בראשית ומן
אדם שגם הוא בחותם והנה טוב מאד אותיות אדם
ונשאר מת ונשאר דם ע"כ היתה המלקות ח
חסר א' למה אחזל כנגד מה שחטא אד' הר' וחוק
ונחש והאדמה אדם לקה ב"ט ומיתה וחוק ב"ט ומיתה
ונחש ב"ט ומיתה הר"ל והאדמה ב"ט ואין שם מיתה
הרי ט"ל ולכך עשו המלקות ט"ל ע"כ ט' הנג
מגלה לך סוד נסתר שלא תמצא לשום אמונה מוק
ותראה אשה כי טוב העץ למאכל ותראה האשה
ר"ל כל אשה במשמע ולא אמר אשה לא ר"ל האשה
שיתה מחזיק שהיא כשרה ונאמנת כי טוב העץ
למאכל ואין אכילה לא ביאה כמו אכלה ומחתה
פיה וכיתאזה הוא לעינים כמו שאמ' ליבא ועינא
תרין סרסורי דחטאה נינהו ונחמד העץ ר"ל
על חימודו דבר נשכלכה להשכיל קרית בירה
להשכיל ותקח מקריו ותאכל ולכתר ותתן גם
לאישה עמה ויאכל והמשכיל יבין ע"כ
ג' נסוקים בתורה ובנביאים ובכתובים מז' תיבין
ומלת הוא באמצע מאשר שמנה לחמו והוא יתן
מעדני מלך ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות
יקום' אה"ס הבין דרכה והוא ידע את מקומה
מא טעם מאשר שח' לחמו שצריך האדם שיתן

צדקה לעני מהיפה שבנכסיו כדי שיזכה למעדני חלק
 נדיב נדי' יעץ שאם הוא נדיב אבל אם הוא עני אין
 לאל ידו שיתן צדקה צריך שיתן עצה לאחרים —
 יותנו צדקה וגדול המעשה יותר מן העושה והו' על
 נדי' יקום הקבה מעשרו ונותן לו בשכר שיעץ להם
 הבין דרכה יודע בלביו של נדיב שנתן בלב שלם
 ובשמחה והוא ידע את מקומה הקבה מזמין לעשיו
 עניים הגונים כדי שיזכה בהם עכ"ל
 בשעה שעלה משה למרום כל מלאך ומלאך —
 נתן לו מתנה ומלאך ה' לא נתן לו ושמוקב וא"ל
 משה למה לא נתת לי מתנה ואמר אני אתן לך
 בשעה שאתה מתפלל אתה נענה שנ' ויתפלל משה
 ה' לאמר ה' נא רפא נא לה נא נא בגו' קב עכ"ל יב
 למה אנו אומרים קדושה ביום ולא כלילתה אמרו
 חכמי הקבלה ע"ה למי ששם של מב אין שימוש לא
 ביום ולא כלילתה ולפיכך תמצא מלת קדוש ג' פעמים
 במק' עולה שם של מב ק' א' ד' ארבעה ו' ש' פעמים
 ג' הרי יר' ג' פעמים יר' עולה מב עכ"ל יב
 צדיק כי טוב כי מרי מעללהם יאכלו בראש המקום
 אמר אמרו צדיק לשון יחיד ובסוף המסוק אמרו
 כי מרי מעלליהם יאכלו לשון רבים אמר הר"ן
 שבכאן יש ב' צדיקים א' שהיתה תורתו אומנותו
 ביום וכלילתה וא' היה נושא ונותן איזה גדול מהם
 הוי' אומר זה שנושא ונותן ומורה לאחרים ולפיכך
 אמר המסוק כי מרי מעלליהם יאכלו אותם בני
 אדם שנושא ונותן עמהם וזה אומ' חידוש וזר
 אומר חידוש דא הרב בעל שם אמר אמרו צדיק

כִּטְכָמִי כִּדְבִיל הַצְדִּיק נִיזוֹנִין כֹּל הָעוֹלָם כְּמוֹ ר' חֲנִינִי
 בֶּן דִּוְסָא שֶׁבִּיבִיל הָיָה הָעוֹלָם נִיזוֹן וְלֹא הָיָה נִיזוֹן לֹא
 בְּרַב חֲרוּבִין מַעַשׂ לַעַשׂ וְזֶהוּ שֶׁהַנֶּסֶם אָמְרוּ צִכְּטָכְמִי
 שֶׁבִּזְכוּתוֹ הָיָה הָעוֹלָם נִיזוֹן עַכְ"ל סוּד הַדִּישׁ
 צְרִיךְ לִכְווֹן בְּאֵל הַתִּיבוֹת כְּשֶׁאֹמֵר וְיִשְׁתַּבַּח יְכוּיִן בְּהוֹיָה
 בְּגִבּוֹרָה בְּנִקְדֻת שֶׁבָּא וְכִשְׁאוּמ' וְיִתְפָּאֵר יְכוּיִן בְּתִנּוּ
 בְּהוֹיָה בְּנִקְדֻת חוֹלָם וְכִשְׁאוּמ' וְיִתְרֹמֵם יְכוּיִן בְּנִלְוָה
 וְכִהוֹיָה בְּנִקְדֻת חֵירָה וְכִשְׁאוּמ' וְיִתְנַשֵּׂא יְכוּיִן בְּהוֹר
 וְכִהוֹיָה בְּנִקְדֻת קִמָּץ וְיִתְהַדָּר יְכוּיִן בִּיסוּד בְּהוֹר
 בְּנִקְדֻת שׁוֹרָה וְיִתְעַלֶּה יְכוּיִן לְהַעֲלוֹת מַלְכוּת
 לַמַּעֲלָה וְיִתְהַלֵּל יְכוּיִן שִׁיבָא תַּמְאַרְתָּ לִּי שְׁמִי הָדִין
 וְכָל זֶה ע"י הַיִּסוּד הַמוֹשָׁךְ שֶׁמֶע מִן הַמוֹת שֶׁהֵיחַ חֲנִינִי
 וְלִכְּנֹן אֲנִי כּוֹרְעִים שֶׁאֲנִי אֹמֵר שְׁמִי דְהַבָּה לְרִמּוֹד
 שֶׁאֲנִי מְרִידִין הַשִּׁמְעַת מַחֲכֵמָה אֵל הַיִּסוּד כְּנִזְכָּר
 לְעִילָא מִכָּל בְּרַכְתָּא יְכוּיִן עוֹד לְהוֹרִיד שֶׁנֶּע וְגַם
 וְגַם לְכַלּוֹל עוֹד ד' הַנְּהָגוֹת שֶׁתַּחַת הַמַּלְכוּת וְרָחֵם
 בְּרַכְתָּא חֲסֵד שֶׁבְּרִיָּאָה שִׁירְתָּא גְבוּרָא שֶׁבְּרִיָּאָה
 תִּשְׁבַּחְתָּא תַּמְאַרְתָּ שֶׁבְּרִיָּאָה וְנַחֲמִיתָא הֵיא מַלְכוּת
 שֶׁבְּרִיָּאָה עַכְ"ל כּוֹנֵן הַקָּדִישׁ

סוּד הַפְּרִיעוֹת שֶׁבִּתְמַלָּה

טו אֲדֵנִי שְׁמִיתִי תַּמְתָּח אֲמַתְחָלָהוּ תִרְעִידָה יִכְלָא
 בְּכֹמָה נְהוּרִין מִדְּהֶמֶן מִכָּל גּוֹנִין וְאֲמַרִין הָא אֲלִין
 מִרו דְּאוֹקְמוֹה דְּקִא סְגִדִין בְּצִלּוֹתָא ד' זְמַנִין ב' בְּקִדְמָה
 וְתִרִין בְּבִתְרִיתָא לְקִבְלָא אֲתוֹן דִּילְךָ וְזֶה קִיִן ד' זְקִימִין
 כִּד' אֲתוֹן דְּאִינִין אֲדֵנִי כִד' אֲתוֹן יְהוָה וְצְרִיךְ לְמַכְרַע
 בְּכֹלָהוּ בְּהַאֲיִי חוֹלִיין חו' עֲלֵמִין דְּאִינִין לְקִבְלָא חו' בְּרַבָּא
 דְּכִלְיִין בְּהַאֲיִי עֲלֵמִין וְהָא אֲוִקְמוֹה עַד שִׁיתְפָּרְקוּ כָּל חוֹלִיין

שֶׁבְּשִׁדְדָא

שבשדרה ושדרה איהו לולב כגונא דאדלא ימסוק
 בה' ברכאן דצלותא דאינון להביל ה' נענועין דלולב
 אמו' נחש כרוך עקבנו לא ימסוק בגין דאיהו אחיד יהוה -
 אדני כגונא דא יהוה יאה' דו' לה' דמליה לחושבן אמן
 ובגין דא אמו' נחש כרוך על עקבנו דצריך לכלול בהו
 פמור דאינון יהוה דאינון ב' מן כרוך כתר ר' ראשית
 חכמה ב' שכינתא תתאה ושכינתא עיכאה ובגיניה
 אתאמר וכרוך אברס לאל עליון קשו' כרוך ב' בינה
 ר' חכמה ר' כתר ו' קו' האמצעי אתה מיוחד הפל' עכ'
 ודע כי מלת אזי עולה ה' וזה מה שרמז דוד העה
 באמרו אזי חיים בלעונו אזי עבר אזי חיים הריג' נעמי
 אזי שהם כנגד ג' תפלות שבכל יום שיש בכל אחת ה'
 ברכות כנגד ה' חוליות שבשדרה וכנגד ה' אזכרות
 שבמזמור הבו ל' בני אלים וגם לרמז ג' תפלות
 שתקנו האבות כנודע בכל אחת ה' ברכות כמנין אזי
 אזי חיים בלעונו כי התפלות מקום הקרבן עכ'
 התמלה עולה ג' דרגין מתחלה יגיע לחשמל ומן חשמל
 תעלה התמלה לעבר נאמן שהוא מט' ומט' מעלה
 התמלה עד המרגוד ומשם לכסא הכבוד לכן התמלל
 משה תק'טו תפלות כמנין ואתחנן שהוא כה דרג
 ושרה תק"ה כמנין ישרה שכן כסא במשוש ובזבס הוא
 דלת ביחד ג' תק'טו עכ' תמלה נטרי' תכוין בניך נגד
 ההיכל ד' א' תרבה מילול לפני ה' יח' תפלות
 של משה מעין שם המפורש רמז לדבר כי משה נטרי'
 מעין שם המפורש עכ' יט' הא דכתי' בשכר
 שכור ביום תתן שכרו אמר משה רמז לחט' שהוא
 שכור של הק"ה לילק ולקבל ולהביא תפלתן של
 ישראל ג' נעמים ביום תתן תתן שכרו תתן לו

תמלת

תמלת שחרית בעתו ולא תבא עליו השמש דא תמלת
מנחה בי עבר ימיו בטל קרבנו כי עני הוא בגלות
אין לו שם מרנסה אחרת דק מה שנותנים לו מהתמלות
ואליו הוא נושא את נפשו זו תמלת ערבית שריא
במקום אימורים ופדריים שמקירים מן הקרבן דגמת
פרט ברמך ופאת שרך שהם גב שירי מצוה שעליהם
אחזל שירי מצוה מעכבין את הפורענות לעני ולגר
תעזוב היינו כדאמרן שבגלות הוא דוגמת עני וגר
היינו עמודא דאמצעיתא דבגלות גר איקרי יתנו
תמלות א' ע"כ כ' בשחרית תקנו לכתן הקרבנות
בתחלה שהם כנגד כהנים בעבודתם ומן ברוך שאמר
עד יסתבח שהם פסוקי דזמרה נגד כלים בדוכנס ואח
קריאת שמע וברכותיה בסוד שמע ישראל שהם ישראל
במעמדן ע"כ כ"א תמלת שחרית מקבל אריה
בזרועין והוא מיכל ותמלת מנחה מקבל שור בקרניו
והוא גדליה ותמלת ערב מקבל נשר בכנפיו והוא אורי
ומצד הגבורה נודל ע"ש נור דליה וזהו נהר דינור
נמיק נמצא האדם המתמלל והמלכין בג' תמלות א' ש
שחרית אברהם אריה וזהו ה' יראה אריה מנחה יצחק
שור שפסטי צוארו לישחט כשור תמלת ערבית יעקב
נשר שסבל צער גידול בנים כנשר שהוא מרחק על
בניו והאדם המתמלל הוא משלים ד' גדלי המרחבה
שהוא נעשה רגל הד' ואם חו' אינו פלי מכווין ושכנגד
א' ג' אחרים והם נ"ץ כלב חמור קליפות וזהו שאמר
שלמה עיניך לנוכח יביטו ר"ל עיניך יביטו ויכונו
בתמלה שתהא תמלתך מקובלת ולא יחטמוה א' והג'
קליפות הנזכרים וזהו נכח ר"ת נ"ץ כלב חמור ע"כ
כ"ב ג' תמלות כיום שחרית מנחה ערבית וכל
תמלה י"ט ברכות עם ברכת המינן שהם נ"ץ ברכות

וסיומ' ערב ובוקר וצהרים אשיחה ואהמה כמען -
 אהמה" ע"כ כ"ג על הצדיקים מסויים בדרך
 אתה ה' משען ומבטח לצדיקים ר"ת יחול לוחר כך
 כל ישרא' שנימול נקרא צדיק ע"כ כ"ד סוד ק"ש
 שמע אחר אותיות אשמה וע' רבתי רומז ל"ג אבות
 אברהם חסד ע' גשרים יצחק דין ע' סנהדרין -
 יעקב ע' נמש ד' רבתי רמז לד' אמהות ע"כ כ"ה
 ודע כי מלת אחר לרמז הלש' לתמלה של יד שהוא
 אחד מ' כריקה א' בבית אחד רמז ליחוד והחית רמז
 לח' חוטי' של ציצית והדלת רמז לד' מרשיו -
 שבת מלין ע"כ כ"ו ודע סוד כוונת היחוד והוא
 שאנו משליכים הב' שמות הוי"ה ואדנ"ות סוד ויהוה
 בהיכל קדשן כי שם אדנו כמען היכל ממני שהנא -
 היכל לשם הוי"ה וכך יבין שהוא כמלך בהיכלו והוא
 המשפיע והוא ושמו אחד ואותם הארות הם כשמען
 גומיא כזה יאהדו"נהי ובמקום אחד הארבותי בכוונת
 היחוד ויש ב' ח"ב תיבות רמז לשם בן מ"ב ויש ב' ה'
 מקוים מתחילין ביאו ומסיימין בכ"ה כנגד ה' הויות
 שעולין ק"ל וזהו הנה ה' רוכב על ע"ב ק"ל ע"כ כ"ז
 סוד נמצא במרשת ק"ש ו' מצות עשה קבועות ב' -
 אחת קבלת עול מלכות שמים ע"ה א' הינו י' יחוד
 השם ע"ה א' אחד ג' אהבת השם ע"כ ואהבת את ה'
 ד' תלמוד תורה ע"כ ודברת ב' ה' לימוד בני' ע"כ
 ושננתם לבניך ו' וז' לקרא קריאת שמע שחרי' ועדו'
 ש' ובשכבך ובקומך ח' וט' תמלין של יד ושל ראש
 ע"כ וקשרתם לאות על ידיך ולטוטפות בין עיניך ו'
 מזוזה ע"כ וכתבתם על מזוזות ביתיך ובשעריך" ע"כ

כח עור תמצא ראשו איברי הגוף נזכרים במרשה
זו שמעלאזנים טוסמות לעינים ודברת כלשון
ושנתם לשינים וקשרתם וכתבתם לידיים ימין ושמאל
ובלבתך לרגלים והלב והנפש ובכלל הנפש האם
שבו משיב הרוח ואזהרה מיצר הרע של בביתך
ולא בכית ריעיך היו כפי' זו עכ' פט' הדיכל'ן
רמוזים ג' מצות במחשבה וד' מצות בדבור וז' מצות
במעשה ולא הן במחשבה קבלת עול מש יחוד השם
אהבת השם ודבור תלמוד תורה לימוד בעים -
ק' שחרית וערבית ובמעשה תפלין של יד ושל ראש
ומזוזה עכ' פ' הראו לדיכל'ן כג'ע מ"ב
חדרים וא"ל שאלו החדרים הם לאותן שמדקדקים
בק' בנסוק א' שיש בה מ"ב תיבות ואח"כ הראו לו עכ'
חדרים לאותן שמדקדקים כפ' של והיה אם שמוע
עושותם שיש בו עכ' תיבות ואח"כ הראו הראו לו ג'
שערים לאותן שמדקדקים מן ושמתם עד כימי -
השמים על פ' שיש ב' תיבות ואח"כ הראו לו עכ'
היכלות לאותן שמדקדקים מן ויאמר עד להיכס אמת
עם חזרת ש"צ שהוא גכ' עכ' תיבות ואח"כ הראו לו בגי'
הימוך חדרים של חשך במספר הזה לאותן שמדקדקים
שאינם מדקדקים נמצא ק'ש נחלקה לר' וסימ' חמשה
חלונות מדורים שערים היכלות עכ' פ'א
בשכלו בנוסח זה ו' תיבות כנגד ו' היכלות שתחת
חגורת המזלות ו' קצות ול' צידונים של שם הו"ה
היוצאים מ' פסוקים מסת' הפסוקים והם לה ויראו
אותה שרי פרעה לו מה שמו מה עירה ולשורקה
בנחתונו ליהוה אתי ונרוממה שמו וצדקה תלוי
לנו כי ארצה וישליכנו ארצה ויהי הרי ו' חגורת

נרמזות בו תיבות בשבמלו עב לב נוסח זה
 בשבמלו הוא שם קדוש ויש בו כ"ד אותיות ועם—
 הנסוק לאחר הם כ"ה כנגד מה שאמר כה תברכו את
 בני ישראל לומר כי ע"י כ"ה אותיות היחוד שמיחדיים
 ישראל בכל יום ברכה שורה עליהם עב לב ולדבר
 התיקונין אין אותיות בשבמלו במנין זה כיהם כ"ד—
 אותיות לבד אמנם בחשוב כ"ה אותיות שבנסוק שמע
 וכ"ד שבשבמלו הם מ"ט כנגד מ"ט שערי בינה שנגלו
 למשה ר"ע וכנגד מ"ט פנים שהור ומ"ט פנים טמא
 שהיה ר' עקיבא דורש את התורה ומ"ט ימי הספירה
 שספרו ישראל לכשיצאו מצרים עד שקבלו אור
 התורה עב לב ועוד יש רמז אחר במ"ט תיבות
 שביחוד שחרית ובמ"ט תיבות שביחוד ערבית שהם
 ק' חסר ב' היא התרומה תרי ממאה שאדם נותן בכל
 יום לה"ב מהק ברכות שהייב לברך בכל יום עב
 לב והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה
 לה' תרימו כגון רום ידהו נשא ואינון י' אצבען דיסליקו
 דילהון לו ספירן דאינון יוד הא ואו הא דסליקו מיד
 ואחוי מה סליק מאה יס ג'ץ והא חיהו דאוקמה מאני
 מתניתין מה האהיך ל תקרי מא לא מאה דקבל מאו
 ברכאן דמחייב ברנש לברכא למאריה בכל יומא
 עב לב ואהבת את ה' אהיך בכל לבבך צריך
 לכיון שיש בפרשה זו ה' פסוקים שמתחילין בו ומסיימין
 בפס' מי' בו במנין שס הו"ה ברוך הוא וה' פעמי' בו עולה
 קל בתח' דש ואמ' סיני דא סולס דחיהו קל ורזא דמלכ
 הנה ה' יוכב על עב קל עב דא יוד ה' ווא' ה' ועד עב
 דא י' יה' יהוה קל יוד הא ואו הא ואו יוד הא ואו
 הא אתוון קדמאין סלקין עב ועס אתוון דאינון תולדין

כולחין סלקין קל מאתן ותריין עב קל בחושבן בר
 ואת רעיה מהימנא עלך אתאמר נשקו בר ואת
 רב לתתא ולעילא רבן של כל ישראל רבן דמלאכי השות
 בר לעילא ברא דרבה ושכינתיה חסר גם לא שלמה
 רמה עלהו אתאמר לבגי משיח בן יוסף גם ה העביר
 חטאתך לא תמות בהאי גם אתכמר דויד והא איהו
 שיעור חלה מג ביצים ותוספת חומש ביצה למז —
 וחמישיתו יוסף עליו עב מירקא

פרק שמיני א

אמר יעקב לעשו יעברנא אדוני לפני עבדן למז על
 גא יוס שמן רח לול עד הוש רב וגילה יעקב לעשו —
 שילך לדרכו שעירה שהוא שעיר המשתליח ביה שמי
 לעזאזל ואזבחותו המרה ויעקב נסע סכותה שהוא —
 יושב תחת צילא דמהימנותא והוא גמר החתימה ויבא
 יעקב שלם רל ויהי בשלם סוכו כשה שלים סוכתו שהוא
 יוס הוש רבה אז משמטיך תהום רבה שנשלם פי בוז
 שבהם נרשם בתורה ניסוך המים כי ביום הב נא אנסנו
 וביום הו ננסכיה וביום הו כמשמטס ואז תאלמנה שמי
 שקר כי הערבה דומה לשמתיים ומצות ערבה כי קס מו
 המקטרגים הדוברות על צדיק עתה בגאווה ובוז
 עב ב מזמור תפלה למשה אמ משה ביום הנמור
 כשנמחל לישראל אותו עון ואמר פלחתי בדבריך אז
 אמ ויהי נועם ה' אלינו מחזות בנועם ה' כי יצטעני —
 בסוכה באותו זמן תשב אנוש עד דכא רל אלה כדני
 חג המצות נקרא דכא שאז נוטלין ד' מינין והם אתרוג
 ערבה לולב הדס גי אף כד וזש אסרו חג בעבותים
 ואמר כל המקיים לולב באגדו והדס בעבותו כלו בנה
 מזבח להקריב קרבן והענין כיהמזבח היה לב' אמות

על לב אמות והוא בתשבורת אף כ"ד ע"ב ג' אריה
 שאג מולא יורא מאי ~~למדת~~ שכן תמצא אריה נטריה
 אלול ר"ה ימי תשובה הוש' רבה ר"ל מי שהוא זריז בלן
 הימים במצות ומעט ובתשובה מאי יורא אינו מתירא
 מן החטא ע"ב ד' ר"ה נגד יצחק שהוא דין י"ה
 שהוא יום ה' הגדול והנורא נגד יעקב דאתמר ביה
 מה נורא המקום הזה הוש' רבה נגד אברהם שהוש'
 היה בדור כ"א וכן הוש' רבה יום כ"א לחודש ע"ב ה'
 אר"ל מאריך אפיה וגבה דיכיה ר"ל אס האדם חוטא
 ושלוחי הדין רוצים לגבות חובו ממנו אזי הקצה מאריך
 אף ומעכב אותם שלא יגבו ממנו בעונשים קשים
 בבת אחת לא נמרעים ממנו הקל הקל תחלה למען
 יתעורר בתשובה ויצא חלק לזה שה' יא הנשמה מנוחה
 מכל מוס וזהו גבי דיכיה ר"ל לכך מאריך אף ואינו
 מניחם להמית אותו מיד בעוד שהוא חוטא כדי שיוכל
 לגבות דיכיה חלק שלו שה' יא הנשמה ולא תהא —
 מלובלבת ע"ב ו' ג' ספרים נסתחים בר"ה
 הם מה שנצטוו אד' הר' מכל עץ הגן אכל תאכל
 היינו מצות עשה ספרן של צדיקים וטעם הכמל
 כי שפר מצוה מצוה וכל האכילה שם בתורה ומצות האמורה
 משתעי שלו זכינו היה אותה האכילה נחשבת לנו —
 כאכילת קדשים ובהנחת תמלין וכן דוד שהוא ח'
 בג' מקיים עכשיו המצוה הזאת יום יום והוא יצא
 יצא ושוב להקיים בעצמו חליונו הוא נשא ומעץ
 הדעת לא תאכל ממנו מצות לא תאכל ממנו ספרן של
 בינוניים כי ביום אכלך ממנו מות תמות ספרן של
 רשעים שזה עונשן של עבירות רחמנא לישיזבן
 ע"ב

הא

ז' האמר הק"ה לארס בתחלת דינו איכה רמז -
 שאתו היום שהוא אחד בתשרי הוא תחלת דינו של
 ארס בכל שנה ושנה ואחריו בעשור לחודש גמר דין
 היינו ז' והו' בסוף נעילת השער שהוא גמר דין והרמז
 כי גמר שעות מלה עד הנעילה למי שמוסיף מחול
 על הקודש ג' שעות הרי ז' ימים רס שעות וג' שעות
 ההוספה הרי רמז שהם אותיות גמר ולאחר כ' יום
 בחדש יש חתום הדין והיינו כליל הוש' רבה בשעת
 ממשלת הלכנה הרי כ' ואותו הו' רבה היה אז ביום ה'
 גם עיקר הכיר ממשלת הלכנה שנודע התמשטותה
 לרבים הו' בשעה ה' ע"ז אמר איכה והנה משערת
 נעילה עד אותה שעה הוא גכ כמו רמז שעות כי הוא
 גמר החתימה בין הכל תמו שעות וסי' לדבר הללו
 בתוף ומחול תוף היינו תמו שעות הנזכר לעיל ומחול
 היינו מחילה ור"ל לסוף תוף שעות תושלם המחילה
 וגם השם במילואין עולה תמו כיצד יוד' הא ואו הא
 עם חותם אמת עולה תמו לרמז על זה ע"כ ה'
 יהי שם ה' מבורך היינו כיתרו בתי דינים יש למעלה
 האחר הוא כד' הקשה מי שנמסר בידו שוב אין לו תקנה
 עד שיכלה הכל ואותו הדין הקשה לא שלט בעולם
 חוץ ממבול לכך כילה את הכל ולא נשארה רק
 תיבת נח שהוא כגונה דלעילא אבל מלה הרבה
 תחלתו קשה וסומורך והיינו מברך מ"ב הוא הדין
 כי שם של מ"ב הוא דין והיינו ברה שבו נברא העולם
 בשם של מ"ב שהוא דין וסופו דין היינו כ"ח עצרת
 כולו רחמים ושמה זהו מברך ע"כ ט' האד"כ
 וה' פקד את שרה את לרבות רחל וחנה ענין פקדונו
 ברה בשחזל ומה שלא יחסו גכ פקידת רבקה שהרי

היתה גב עקרה חדא כי שרה רחל חנה דומים להודו
 כי בעליהם היו להם בנים מנשים אחרות והיתה
 הפקידה לצורך הצדקנות לו וצדקותם אבל רבקה
 גם יצחק היה צריך ונתאמץ בתמלה ויעתר לו
 מיד בשביל תמלת יצחק כמו שאמרו חז"ל לו ולא לה
 א"כ אין ליחס הפקידה לרבקה ועוד ישכומר למי
 שילדה גם רשע דהיינו עשו לכן לא נתיחסה —
 הפקידה שלה "עכ"ל" ו"י" אינמי לפי ששרה ולו
 את יצחק שהוא שליט על מ"ה ועם בשדת אשר
 יצא ממעריך נגזר א"כ הגלות לתכפות המדור וכן
 רחל ע"י בנה נתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרי
 גם יש מ"ה גם העמור שמו"ל במשפט ארץ מכר
 אשר היו לפניו גם היה לישראל מהעדה מלכין —
 ומוקים מלכין והצדיק הדין על שאלו וביתו שבאחו
 לא עלתה לו ולכך כל לו נתישמה פקידתם לרה"י
 שהוא יוס הדין אבל רבקה ילדה את יעקב שהוא מ"ה
 ואין לה יחס עם מדת היום כלל לכן לא נתיחסה
 פקידתה לרה"י "עכ"ל" ו"י" וה' מקד את שרה
 אחז"ל הוא ובית דינו היתה כאן הכוונה כי אפ"ע
 שהפקידה היתה לשרה מצד הרחמים הוצרך —
 להמלך עם מ"ה לפי שהקבה מדיקה עם הצדיק
 בחוט השערה "עכ"ל" ו"י" כת' וה' מקד את שרה
 שרה שפירש הוא ובית דינו ואח"כ כת' ויעשה לשרה
 ה' לבדו בלא כ"י כי מתחלה הוצרך להסכמת הב' —
 כבר יאת הכלי מחזיק הוולד הוא עיקר מטריין —
 דלא הוא ליה וגליה ליה וכיון שהסכימו ב"ה בזה —

שוב לא הוצרך לב' למעשה הריון ולירה עב' יג'
 ב' חדשים ניסן ותשרי הם עומדים זה כנגד זה —
 תשרי מזל מאזנים והוא צירוף שם יה' כו' יה' פעמ' יה'
 גי' מזל מאזנים וה' גי' מזל טלה צירוף שניהם יחד
 יהוה שמו' ובחדש ניסן זמן בדיקת חמץ ובתשרי
 זמן בדיקת החמץ בנמש' לבער היצר הרע וכמו
 הדין בחמץ שאין בודקין חמץ לא בחורין עליונים
 ולא בחורין תחתונים כן העבירות שאין האדם זונן
 מה שעשה בימי נערו' אינו נענש עליהם וכמו
 שיש' נ' ימים מפסח עד עצרת כן יש' נ' ימים מרח' —
 אול' עד גמר החתימה עכ' יד' סוד תקיעת
 שופר צריך התוקיע קודם שיתקע בעוד שהצבור
 אומי' מזמון ה' בקול שופר יאמר כינו לבין עצמו
 לו המסוקים ויכוין בלו השמות הרמוזים בתחלת
 כל מסוק ומסוק ובנקודתם אחת אחת ולו הן המסוקי'
 שיקרא קולי שמעת אל תעלם אזנך לרווחתי —
 לשועתי "ראש דברך אמת ולעולם כל משפט —
 בדיקך" ערוב עבדך לטוב ל' יעשקוני זדים" שש
 אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב"ט טוב טעם —
 ודעת למדני כי במצותך האמנתי "נרבות מי
 רצה נא ה' ומשפטיך למדני" כאן רמוז בראשי
 המסוקים שם של מ"ב והוא ק"ע שטן עכ' "טו'
 ובאשר יתקע יכוין בשם הו"ה הנעשה בקול השופר
 בזה האופן יכנגד מה הקצר שבשופר ה' כנגד האון
 שמכנים התוקיע בתוך השופר ו' כנגד הוא קול —
 הנמשך בואו כלול מאברהם יצחק ויעקב בסוד

אֱלֹהֵי אֲדָמָה יֵעָקֹב מִיֵּם אֲבֵרָהֶם אֲשֶׁר הוּא יִצְחָק ה'
 אַחֲרֹנָה הוּא הַבֵּל הַמוֹצִיָּה הַתּוֹקִיעַ מִהַשּׁוֹמֵר ע"פ
 וְדַע שֶׁזֶה הוּא עַל יוֹם זֶה וְזֶה עוֹלָה יִד' וּכְנ' אֲחִי
 עִם הַמֶּלֶךְ וְזֶהוּ וְהוּא בֶּאֱחָד וּמִי יִשִּׁיבֵנו כְּמֵאמֶר רַז"ל
 שֶׁאִין דָּן יַחֲדִי אֶל אֶחָד וּבִרְה' יוֹם הַדִּין וּבִסְפָּה הוּא—
 כִּנְגֵד יְה' שֶׁהוּא בֵּה מַלְכִּין עוֹנוֹתֵיהֶן שֶׁלִּישְׂרָאֵל שֶׁנִּי הִיוּ
 חֲטָאִיכֶם בְּשָׁנִים כְּשֶׁלֵּג יִלְכִּינוּ וְהַכֶּסֶף לִבָּן וְנִחְשֶׁת
 הוּא עַל חֲבֵרֵס כּוֹת שֶׁהוּא רֹאשׁוֹן לַחֲשׁוֹן עוֹנוֹת—
 שֶׁתַּחֲלֵת הַחֲטָא שֶׁל אֲד' הַד' גִּרְם הַנֶּחֱשֶׁת תַּכְלֵת
 כִּנְגֵד הַכֶּסֶף שֶׁתִּרְגֹּם מִשְׁכָּלָה תַּכְלָא וְאִזְ הִיוּ שְׂכוֹל
 כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וְאַרְבָּעֵן הוּא כִּנְגֵד חֲבֵרֵס שְׂכוֹנוֹת
 שְׂכוֹנוֹתֵיהֶם הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל וְאִזְ יִרְדֵּה הַקֶּבֶד עִם—
 הַמִּרְכָּבָה שְׂכוֹל עַל הַרְסִינִי עֵנִי וְאַתָּה מִרְכָּבוֹת קוֹדֵשׁ
 וְאוֹמ' רַכֵּב אֱלֹהִים רַבּוֹתִים לְמִי שֶׁנֶּחֱן תּוֹלַעֵת שְׁנִי—
 הוּא כִּנְגֵד טוֹן בֶּאֱבִי שֶׁהִיוּ יוֹצְאוֹת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכִרְמֵי
 מִקּוֹשְׁטוֹת וְהִיוּ הַבְּחוּרִים הוֹלְכִים שִׁם וְלֹקְחִין מֵהֶן
 לְנָשִׁים וְהִיוּ יֵט ע"פ יֵד תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹמֵר כֶּסֶם
 לְיוֹם חֲגִינוּ אִיזְהוּ חֲדָשׁ שֶׁהִירָח נִכְסָה בּוֹ הוּא אֲחִי זֶה
 רַה' שֶׁהַקֶּבֶד יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶם דִּין וְעַלֵּה הַשֵּׁטָן לְהַטְרִיף
 עַל יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֶּבֶד הַבֶּא עֲדִיִּם הַכֵּךְ וְהַבִּיא הַחֲמִיר
 וְהַלְבֵּנָה נִכְסִית אֶל הַקֶּבֶד לֹא יִבֹּא עַד אֶחָד בִּאִישׁ
 לְכָל עוֹן וְלְכָל חֲטָאת עַל כִּי שְׁנַיִם עֲדִיִּם יָקוּם דָּנִן
 וְהִיכֵן נִכְסִית הַלְבֵּנָה מִקּוֹם שֶׁאֵמ' רַז"ל בְּמוֹמְלָא—
 מִמֶּךְ אֶל תִּדְרוֹשׁ וּבְמִכּוֹסָה מִמֶּךְ אֶל תַּחֲקוֹר בָּמָה
 שֶׁהוּא שִׁיתָה הַתְּבוּנָה וְאִין לֵךְ עִסָּק בְּנִסְתָּרוֹת ע"פ
 י"ח הַיּוֹמִים טוֹבִים נִקְרְאוּ רַגְלִים מִמֶּנִּי שֶׁהִם—
 כִּנְגֵד אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיֵעָקֹב שֶׁהִם הַמִּרְכָּבָה וְשִׁמְעִי

עצרת הוא כגד דוד רגל ד' ע"פ י"ט זה מועד
ר"ת אמי אותם במועד ר"ת א"ב לרמוז לך כי במועד
אנו מקבלים הארה מאבא ואמא לבד ע"פ כ
ב' מועדים נרמזים במסור כי יד על כס י"ה יד ארבעה
עשר בארד י"ה ה' כוסות כליל כסח ע"פ כ"א
אין תוקעין שומר ברה בשבת לא באו לפי שבר נאמנן
אבל בחל אסור לחא שמא יעבירו ד' אמות ברה
ומנין שבאי מותר לתקוע בשבת שנ' תקעו שומר בצד
ר"ת למפרע שבת וכן תעבירו שומר בכל ארצכם
בארצכם ולא בחל וכל תקעו בחדש שומר בכסה
ליום חגיגו איזהו חודש שהלכנה מתכסה בו הוי' אוח
ר"ה וכן תמצא בכסה בגי' לבנה ע"פ כ"ב כ
קלימות יש אחת נקראת מחלת ועמה תעח כתות
מלאכי חבלה כמנין שמה והיא תמיד מדרדקת
ומחוללת כשמה השנית היא לילית ועמה תק חילות
של מלאכי חבלה כמנין שמה והיא תמיד מוללת
כשמה ומלחמה ארוכה ביניהם ואינן מוגעות זו בזו
לא כיום הכמורי כרי שיהיו מהגרים וטרודים לו
באו ובין כך ובין כך תמילתן של ישראל ותענייתם
עולה למעלה בלי קיטרוג ע"פ כ"ג ענין
התשובה צריכה ד' דברים עזיבת החטא חרטה
גדיו שעל ידי כן מסלק הקטרוג על דרך מודרה
וניצחורגס פטור הד' שבא לידו דבר עבירה ממנה
או אפי' התחיל בעבירה ועודנו עוסק בה ונ' הימנה
לכבוד בוראו כגון צמרניו בקרקע הרי הוא מתוקן
ומקובל ע"פ כ"ד התשובה נמשלת לים
מה ים לעולם נתיח כך שעריתשובה לעולם מתוח

ותפלה

ותכלה נמשל למקוה מה מקוה נעמיוס פתוחה ונעמ'
 נעולה כך שערי תכלה נעמיו פתוחים ונעמיו נעולים
 ומה מקוה אדם בא ליטהר שם ומצא רבוא אביו מתביש
 מהם והולך לו אבל יום אעמי שמצאם שם יכול להפליג
 ולהרחיק עצמו מהם קצת ולטבול ע"כ כה זמן
 התשובה שהוא מן ראש חדש לול עד ה' רבא שהוא גמר
 דין החתימה הם נ' יום ונרמזים במקום ואברה ליבטו -
 כסם רמז על סוכות שהוא ביום ט"ו לחדש וחומר שעורי
 הם ל' יום על אכול עד ד' ולתק שעורי מן תשרי עד יום
 א' לחשבון עונות שהם ט"ו ואח"כ עוד ימים רבים תשבו -
 ימים שנים רבים ג' הדיו ג' ימים של תשובה ע"כ כו
 ג' זמני תשובה תקנו לט' ג' אבות ד' נגד יצחק דהוא
 יומא אתער יצחק לראש אבהו ש"ה נגד יעקב
 דאיהו יום ה' הגדול והנורא וביעקב נאמ' מה המקום
 הזה הוש' דבה נגד אברהם שהיה כא' וכן הו' דבה יום כא'
 בחדש ע"כ כז' משפט דשעים בגיהנם יב' חודש
 חציה בחמה ואז אומ' זה הו' ודאי גיהנם ואח"כ נכנסין
 לשלג ומקדריין וסבורין שפסקה מהם ואח"כ שולט
 בהם השלג ומיצר אותם יותר מהחמה ומתחילה אומ'
 וה' ואח"כ צווחין וי' וזהו תשלג בצלמון אבל צדיקים
 כתיב בקול לא תירא שם לביתך משלג מט' כי כל ביתך
 לבוש שנים אל תקרי לא שנים ר"ל הנהגתה שנים - שנים
 שנים זוגות מילה ופריעה ציצית ותפלין נר חנוכה
 משמאל ומזוזה בימין ע"כ כח' החדשים הם
 יב' כנגד יב' שבטים דכ' בהו ולשרי לב' שמחה בגימ'
 שנג' כיהפחות שבשנים שנג' ימים כשהשנה חסרה
 ואין מוסיפין על יג' חדשים בהתחלק שבט ווסר

לכ' שבטים היוגמת שם הרחמים שבמקורו הוא יבועם
הכולל ג' ואין בשנים יתירה מש"ה ימים בשנת
העיבור ג' שכינה ולכ"ב צדיקים יקראו בשמך האמור
במיעוט הירוח ע"כ כ"ט כ"ד נרקים העולם נידון
כידוע ופנגדן כ"ד נרקים האדם נידון דהיינו בזמן
שהוא עושה החטא ובזמן שהוא חולה ובזמן שהוא
מת ובע"הב ואח שרן כ"ד נרקים מ"ח משגיח על העול
בכל רגע דכ' ותפקדנו לבהרים לרגעים תבחגנו
ע"כ מן חרבן קהבית עד צום גדליה
יש ג' יום כמעט גדליה כי שקולה מיתת הצדיקים
בשרינת בית להינו כי כן יש ג' שנים מן חרבן הבית
עד שחזרו בהמות ועופות ע"כ ל"א סדר יג
מדות של רחמים מונה כזה הסדר רחום א' וחנון ב'
ארח אפים ג' ורח חסד ד' ואמת ה' נוצר ו' נושא עון ז'
ונשע ח' וחטאה ט' ונקה י' ומלחת לעוננו י"א ולחטתנו
ולחטאתנו י"ב ונחלתנו י"ג ענין אחר הא"ה זה קודם
שיחטא וזה לאחר שיחטא כדמ' רש"י ז' רחום ד'
חנון ה' ארח אפים ו' ורח חסד ז' ואמת ח' נוצר ט'
נושא י' ומשע י"א וחטאה י"ב ונקה י"ג ע"כ ל"ב
המון העם טועים כסבורים שתקנת החוטא היא
לעמוד באשמורת ולצום וליתן צדקה ונותנים
ס"ח צום קול ממון שחשבונו שזה אמת שהם ה'ג
שמעבידים רוע הגזירה אבל צריך מתחלה לתקן
המקולקל ויעשה בהיפוכו ואז ישוב לביתו שזהו
ענין התשובה וע"ש שהביא משל נאה ע"כ ל"ג
אמרזל גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד

שֶׁנִּכּוֹן כַּסֵּאָךְ מֵאֲזִכָּתָךְ מַעֲלֹת הַתְּשׁוּבָה מֵהוֹרֵת
 הַתְּשׁוּבָה אֲבוֹתֶיהָ זְמַנָּה עָכָה לָךְ כָּלִי
 הַתְּשׁוּבָה הֵם גַּם וְלֹא הֵם פְּרִטוּת הָרֵבָה וְדִי חֲרֻטָּה —
 עֲזִיבָה וּבִאֲחֵדוֹתֶם נַעֲשִׂיתָ תְּשׁוּבָה שְׁלִימָה עָכָה
 לָךְ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל מֵצִינֵנו שְׁאִין בּוֹסְרָחוֹן אֲמַר הָרֵנִי
 שֶׁכֵּן מִלֵּהָרֵךְ לִבִּי מִלֵּאכִים שֶׁהִיא חוֹלָה אֲמַר הָרוּנָה —
 וְאֵכֶל מִן חֶמֶץ זֶה וְהוּא מֵתָרַח וְהִיא יִרְאֵה הֵבֶן לֹאכֹל
 חֲמֻצֵּי אֵל אֵכֶן תִּדַּע שְׁאִינוֹ מִזִּיקָךְ הָרִיאָנִי אוֹכֵל חֲמֻצֵּי
 כִּי אֲמַר הִקְלָה לִי יִשְׂרָאֵל אִם אַתָּם מִתְבַּיִשִּׁים לַעֲשׂוֹת
 תְּשׁוּבָה הָרִיאָנִי שֶׁכֵּן רָאִשׁוֹן שֶׁנִּהְיֵנו שְׂכָר שְׂכָרֵי אֲהֵלֵי
 יַעֲקֹב עָכָה לָךְ תוֹעֵלֶת הַשֶּׁקֶל לִשְׂכָר בַּתְּשׁוּבָה
 מֵהָרֵבָה פִּסְקוּקִים וּמֵאֲמָרִים וְהִיא לִבְרוֹתֶיךָ מֵאוֹת
 כִּתּוּת דָּמָה וּלְזָכוֹת לֵאמֹר מֵאוֹת עַל מִין דְּכִסְיִין וְהוּא
 רֹאשׁ לְשֵׁם אַחֲרוֹן דָּמָה וְנִרְמַז בַּתּוֹרָה בְּמִלַּת הַשְּׂקִימָה
 מִמֵּעוֹן קִדְשׁ הַשֶּׁקֶל יֵפֶה וְכֵן בּוֹנֵת כִּתּוּנָתָהּ בְּדִקְדּוּקָה
 יִלְבַּשׁ בְּדָבָר בִּלְבָשׁ שֶׁהָ עָכָה לָךְ נִכְתָּם עוֹנֵךְ
 לִכְנִי רֵת נֶעֱלָ לֹמֵד לֵךְ שֶׁחֲטָאִים נוֹעֲלִים דְּרָכֵי
 הַתְּשׁוּבָה עָכָה לָךְ שֶׁקֶל וְאֲמַר גִּי בְּחֵן מִלּוֹאֵי
 הוֹיָה וְאֵהִיָּה עָכָה סֶגְמָה בֶּן קֶסֶף קֶסֶף קֶסֶף וְכֵן עוֹלָה
 אֶרֶץ וְשָׁמַיִם שֶׁהֵם זְעִיר וְנוֹקְבִיָּה שֶׁעַל יְדֵי זֶה —
 יִתְיַחֲדוּ וּבִדְכַנְעָה מִמֶּזֶד הַקְּלִימוֹת וְזֶהוּ פִזְרִית אוֹיֵבֶיךָ
 שֶׁכֵּן עוֹלָה וּכְזֶה רִפְאוּת תְּהִי לְשִׁרְרֶךְ וְשִׁיקוּי לַעֲצָמוֹתֶיךָ
 וְגַם בְּפִרְטוּת רִפּוּאוֹת נִזְכָּר וְאֲמַר וּבִתְיִבָה שִׁיקוּי —
 נִרְמַז שֶׁהָ וְכִי הַצֵּיִר הַמֶּקְצֵר נִרְאֶה שְׂבִיתֵיכָה רִפְאוּת
 נִרְמַז שֶׁהָ וְאֲמַר כִּי הִתְּ עוֹלָה שֶׁהָ וְשֶׁהָ הָאוֹתוֹת הֵם
 וְאֲמַר עָכָה לָךְ אֲשֶׁרִי הֵם שְׂכִיל כִּי מִי שְׁאִין

בו דעת אסור לרחם עליו וסוף כל שוטה חוטא גם כל
חוטא שוטה חכמה במילוי חיות כח מים היו גי' תלוי וסוף
איהו חכם הרואה את הנוכח דהיינו מילוי הנז' עכ"פ

פרק תשיעי א

דמז בשם סוכה חסר דינו דמנות הסוכה כי המצוה מן
המבחר ד' דמנות נגד זה ס' דמנות הסוכה מכל צד
שהם הד' חממות שזכר תשובה תמלה צדקה תורה אומם
יש שאינם בני תורה נמצא הם מחזיקים בג' דמנות שהם
תשובה תמלה צדקה נגד הכח כיוצא לכתחלה
אפי' בג' דמנות אמנם יחסר גם הצדקה שהם עניים אז
יחזיקו בשתי דמנות שהם תשובה ותמלה שזה כל איש
ישראל יוכל עושהו ומשהו דהיינו ליתן דבר מועט
לצדקה כמו שר' זל' אפי' עני הנוטל צדקה יתן מעט
צדקה נגד זה אות ה' מן סכך שהוא ב' דמנות שלמות
ושלש משהו ולזה נמסרה ההלכה ב' בהלכתו ושלש
משהו עכ"פ ב' בהנסו לסוכה יזמין תחלה במין
האבות ודור וג' צדיקים שכן היה נוהג רב המנונא סבא
לומר כן תיבן אושפיזין עילאין תיבן אושפיזין —
דמהימנותא תיבן זכאה חולקנא וזכאה חולקנא —
דישרא ואח"כ יתן חלקם לעניים היו סביב לשולחנו
ואם אין לו סביב לשולחנו ישלח לביתם כי זה חלקם
הראוי להם ואסור להיות פנים עצובות וכעס חלילה
עכ"פ ג' סוכה נרמזת באות ה' שצורת סוכה היא
שתי מחיצות וג' אפי' שפח והיא צורת הא"י עכ"פ ד'
סוכה עולה הויה ואדנות השטן בג' שסד והשנה שסד

ימים להורות כי כל ימי השנה שולט השטן חוץ מזה
 אין לו מה להטריד עכ"ל ה' ובספר הזוהר ר' חייא ז"ל
 יוסי הוא הזלי באורחא חמו חד יודאי דהוא אתי אר' יוסי
 דא"י בר נש יודאי אהו כד מטא לגביהו שאילו ליה אחר
 שלוחא דמצוה אנא דהא אנא דיורין בספר דרומין ומטי
 זמנא דחג ואנן צריכין לולב וזיין דעמיה למה דא
 למצוה אזלו כחדא אמ' לון ההוא יודאי הנ"ד מינין -
 דלולב דכולהו אתין לרצויי על מיה שמעתון אמאי
 אינון צריכין לון בחג אמרו כבר אתערו בהאייחבריא
 אבל אי מלה חדתא היא תחות ירך אימא לון אמ' לון -
 יודאי יהוא אתר דאנן דיורין ביה הו' זעיר וכולהו -
 דיורין ביה עסקין באוריתא ואית עלן צורבא מרבנן
 רבי יצחק בר ר' יוסי מחוזה שמייה ובכ"ל יומא אמר לון
 מלין חדתיין ואמר דהא בחג זימנא הוא לשלטא כל
 אינון דברין דממנן על שאר עמין ומתברר כן מסטריה
 דישראל וקרינן לון מים זידונים כדא המים הזדונים ונגן
 לשלטא עליו אתינא ברזא דשמא קדישא דאינון ד'
 מינין שכלולב לרצויי ליה לקבה עליהו ברזא דשמא
 דשמא קדישא ולאיתערא עלן מים קדישין לנסכא
 ע"ג מדבחא מזה המאמר תבין טעם בהיות מצור
 ניסוך המים בחג יותר מבשאר המועדים עכ"ל
 וטעם נשלה מטמת נסול כת' החכם ר' עזרא ז"ל
 כיה עץ שבתוכו הו' באשר יהיה האופן בתוך האופן
 וצריך לסמוך האתרוג עם שאר המינין שלא להמדין
 מן הבנין וסוד זה נגלה לי בחלוס כליל י"ט הראשון
 של חג הסוכות בהתאכסן אצלי חסיד אחד אשכנזי
 שמו הר"ר יצחק ראיתי בחלוס שהיה כותב השם ביו"ד

ה"א והיה מכחיק ה"ה אחרונה מן הג' אותיות הראשונות
ואמרתיו לומר זה עשית והשיב כך נוהגין במקומינו -
ואני מחיתי בו וכתבתי אותו שלם ואשתומם על המראה
ואין מבין למחר בעת נטילת הלולב ראיתי שלא חנענו
ומינו דה הלולב ומנין בלתי אתרוג והבנתי כתרין חלומי -
וחדר בו "עכ"ז" וז' וקחתם לכם מרי עץ הדור זה
הקבה שנ' הוד והדר לבשת פמות תמרים זה הקבה שנ'
צדיק בתמר ימרח וענף עץ עבות זה הקבה שנ' והוא
עומד בין ההדסים מ' תמרת בין חסר ופחד וערכי
נחל זה הקבה מולו לרובב בערבות תראה שכל היינו
הכל רומזים בשם יתברך "עכ"ז" ח' האדנחלקו
חז"ל בערבה חד אמ' אפ' עלה אחת בכד אחד וחד אמ'
ג' בדין לחין הענין כי מחבטת הערבה רמז לביטול
הדין היינו בעלי הרצועה בוחות המקדשים שיתבטלו
אחר גמר החתימה וכל ה' ימים היא המתקת הדין -
ואח"כ רמז לבטול לגמרי לכן אמ' עלה א' בכד אחד
שלא יתרבה לא כל שיש למעט ימעט לרמז שיתבטל
לגמרי ומן דאמר ג' היינו שיהיו כד' של ג' מסכימים על
ביטול בוחות לגמרי ומן דאמר הדין והבדל של ג' היינו
ג' שמות א' ה'ם ה' אכל הלכה כמן דאמר אמ' עלה אחד
לא בכד אחד כי אין צריך כהן ל' ההלכה של רמז עכ'
המתבטלים עכ"ז ט' אין אדם יוצא ידי חובתו
ביטראשון כלולבו של חבירו וזה יובן כי עוף השמים
דא מט"ט יוליד את הקול דא קול דה"ש קול דתפלה
בגין דעל שידיה מתייחדין צדיקה וצדיקה בשית' ומין
דחול ולכן יאמר אין אדם זה מט"ט האדם רוצה
כדאיתא בתקונים אין יוצא יח היינו מן הקליפא
הנקרא עון חובה תרגום למי כי מט"ט בזמן מיעוט -

הלבעה

הלכנה מתגבר עליו מלך זקן וכסיל ואז הו' בסוד נער
 כשחזל נער צוטה וכאשר מתחדש הלכנה והיא בסוד
 המלוי אז נקרא זקן ביתו וס' א נכנעת ולכן הוא אומר
 כי אין אדם זה יוצא יח' של הקליפה ביום ראשון כלולכו
 של חבירו" עכ"ל ב' ביום שבת אינו נוטל אפילו
 אם הוא ראשון והטעם כי בכל יום ויום המדה האחרונה
 היא מתחברת עם בעלה והצדיק הוא בחינת הלולב
 מאשיר האור מלמעלה ונותן לה אכל ביום שבת הכלה
 היא עולה על דרך למעלה בסוד משה' ה' בחכמה יסד
 ארץ ולכן אין צורך אל הלולב דקום ליה צדדכא מניה
 כי אז היא בסוד אשת חיל עטרת בעלה" עכ"ל יא'
 הלולב אם חסר לו אחד מן המינים לא יקח אחר
 במקומו מפני כי כל מין מאן נרמז בו אות אחת מש"ת
 ולא יתכן לתת מין אחר תחתיו ומטעם הנזכר למעלה
 כי ד' מינים הללו אין שולט עליהם ממונה ולא מלאך
 עם מינים ששולט עליהם הקב"ה כי זה דומה לענין
 משתף ש' ודבר אחר שהוא נעקר מן העולם דחמנא
 ליצולן" עכ"ל יב' האתרוג הוא דומה לאשת
 חיל לכן כאשר הוא יבש מורה על העדר ממנו מים
 העליונים וכבר אחזל בת היתה לו לאברהם ובכר
 שמה ואיתה בזוהר פ' כיתצא דת' רעו' וזל' פתח ואמר
 רעיא מהימנא האי כלה דילך קב"ה יהיב לה לאברהם
 לגדלם לה לגבך ובגין דאיהו נטיר לה אתקריאת
 ברתיה היך מאדא בת היתה לו לאברהם ובכר
 שמה ובה קיים כל אוריתא פולה אפי' עירוביתבשילין
 ההד' וי שמור משמרתי והוא הוא הוה אומן לגביר

בגון ויהי אומן את הדסה ואיהו גדיל לה שש ב"ג מכילין
דחמיר דמיזן בתלת תיבין והו' א"ו והו' דאינן וא' ו
דכליל בהין ע"כ שמהן כמען חסד והנה נתבאר
מדברי המאמר כי עיקר מה שמתגלות מזה זו היא ע'
חסד לאברהם ואותה בת שהיתה לו לאברהם נגלה
למשה כלבת אש היינו נטריה' בת לב היא סוד האתרוג
הדומה ללב ולכן כאשר נמנע ממדה זו סוד המי
הוא מדת החסד לאברהם נעשה יבש זה האתרוג מעני
כי מדה זו נמלה במשה השליך משמים ארץ ע"כ
י' אל תבואני רגל גאווה ר"ת אתרוג וי"א שממנו
אכל אד' הר' ולכך אמ' האתרוג אל תבואני רגל גאווה
ולא שמע ואכל ולקה ושלם וכדי לתקן עושין מצוה
ממנו בכל שנה ושנה ע"כ י' אחר תכלת מוסף
אומ' קדיש תקבל אח"כ מניח הלולב מידו ונוטל ה'
בדי ערבה שהם כנגד ה' אלויות של אלהים וחובט -
אותם בקרקע בסוד מה שאמ' רז"ל אסתר קרקע עולם
היתה והם ה' חבטות וכל אחת חוזר ומעלה אותה
להעלות אור וחוזר וחובט ואומר חביט חביט וכ"א
ברוך ר"ת בגי' כ"ד וס"ת ט"ל להמשיך ט"ל אורות שג' כי
ט"ל אורות שליך למלאת כד זה כד"א ותמלא כדה
ותעל וט"ל זה נאמר שראשי נמלא ט"ל ומזה הט"ל
עתידיס המתים לחיות שג' יחיו מתוך נבילתי וקומון
וזהו הט"ל שאמ' רז"ל עתיד הקב"ה להוריד עליהם ט"ל
של תחיה ויחיו כמו במתן תורה שג' כי ט"ל אורור
טליך ע"כ ט"ו ד' מינן שכלולב נרמז
בשם השם כיצד יוד' כנגד האתרוג ב' ההין כנגד

ההדס והערבה ואו כנגד הכולב לומר לך שכל המשתק
שש ודא נעקר מן העולם החמנה לישזבן ולומר לך -
שאין עליהם מלאך לא הקב"ה בעצמו ע"כ י"ן
א"ה יס דבר בקדשו מעלזה מאי מעלזה אתרוג ערבה
כולב הדס נשאר זין רמז לז' מינין שכולב ולזהן לולב
א' אתרוג ב' שני בדיו ערבה הרי ד' וג' בדי הדס הרי ז'
מינין וזהו מעלזה ע"כ י"ז מינין ליה נענועין
שכולב שג' יריב חכמתא לחכימין ומנרעא לידעי
בינה ע"כ י"ח כל המקיים מצות לולב כל -
קיים כל התורה כולה שכן תמצא התורה מתחלת
בב' ומסיימת בב' וכן נביאים מתחיל בואו ומסיים
בב' וזהו אותיות לולב ע"כ י"ט מכני מה שור
נעשה ראש לקרבנות משל למטרונה שיצא עליה
סם רע בדיק המלך ולא מצא בדברים ממש מה
עשה עשה סעודה גדולה והושיב אותה בראש כך
בדיק הקב"ה במעשה העגל ולא היה בו ממש עשה
אותו ראש לקרבנות ולמי שג' וימירן את כבוד
בתבנית שור לכך צוה הקב"ה להקריב שור בראש
ע"כ כ' ישראל הם נגזים וחוזרים למקומם
לאי כשחזל במ' לאמר לאסורים צאו לו שפנהר
צנצנין ולאשר בחשך הגלו לו שירד עליהם הענן
וכן הוא למעלה כי גלו הנשמות של ישראל ג' גליות
חלק א' למנים מן הנדר הוא נהר דינור וחלק שני
צענן של הקליפה שעליו נאמר וחסידיים בעלן בוקר
ובולם חוזרים הוא מה שארזל גילי מאד בת ציון -
משל למלך שהלך הוא ובניו וחתניו למדינת הים

ואמרו למטרונה בא חתניך אל תשמחנה בני באו ואמרו
לה בניך באו אמ' תשמחנה כלותי אל המלך בא האחדות
שלימתה הש גילי מאד בת ציון הנה מלכך יבא לך ע"כ
כא מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה כוז יבזז
לו מים רבים הם המקטרגים שמקטרגים תמיד על יסוד
ומסוים כוז יבזז רמז כחג שמנסבין מים ויון ביום כוז וז
עד דריש איש זה סמל אם יתין את כל הון ביתו להיורש
לו חלק וכו' כוז וגו' שניסוך המים בימי כוז ונשאר גדה
כי יום א' אינו מן המעין שהרי המים נבראו ב' ומתחיל
המעין מיום ב' הרי השבוע תקח כוז ונשאר גדה שהוא
יום רביעי שלישי חמישי רת חרש לרמוז שהסטרא
אחרת הם כחרש הנשבר ואין לו תקנה כי אם בשבירה
כחרש האדמה ע"כ כב ביקש הקב"ה לית מועד
לישראל בכל חדש וחדש בניסן נתן פסח באייר פסח
קטן בסיון עצרת בתמוז ביקש ליתן להם פסח גדול
ועשו את העגל ונתבטלו תמוז ואב ואלול ובאתשרי
וצרע הג' מועדים של הג' חדשים לו דהיינו רה וי"ב
ומוכות אמ' הקב"ה לאחרים הוא מודע ושל אינו נוטל
תן לו ימיו והיינו ח' שמיני עצרת יצא לנו שניקד חדש
תשרי מועד שלו הוא ח' עצרת ע"כ כב אמר
רב ענין ח' עצרת משל למלך שהגיע י"ט ובאו אריסין
ועבדין ומכבדין ומהם ומכבדין אותו והיתה מטרונה
מרמזת להם הואיל ועת רצון הוא בקשו ממנו צרכים
כך התורה מרמזת לישראל תבעו צרכים כיצד ביום
הב' ונסכיהם בו ונסכיה ב' כמשפטם הרי מים כיון
שלא הבינו עזר אותם יום אחד ומתפללין על המים
שח' עצרת ע"כ כב ז' ימים מקריבין

בהן קרבן מוסף והם כנגד צדיקים שנזכרים בענין
 דהיינו שבת לקביל יוסף ד"ה לקביל שכינה שהיא
 דוד מסח לקביל אברהם שבוטות לקביל יעקב
 ד"ה לקביל יצחק ד"ה לקביל משה סכות לקביל אהרן
 שנזכרות היו ענני כבוד וכנגד זה עושים ימי סכות
 ע"כ כה צדיקים אחזו ב"ז ימי הבטח אבר
 חסד יצחק פחד יעקב תמורת יוסף יסוד משה ואהרן
 נצח וה"ל דוד מלכות וכנגדן תקנו צדיקים שמקריבין
 בהן קרבן מוסף למשוך שפע טוב מבי מלכא
 שישבעו האבות תחלה ואח"כ הבנים והימים מבוטחים
 כמוזכר למעלה ע"כ כ"ו ה' נרצופים שכל
 הנשמה שהם נפש רנחי הם נגד ד' אותיות השם
 וקוצו של יוד ובא"ס אל האדם בלו הזמנים דהיינו
 בחה ובמוסף של ד"ה בחה לו הנפש וביט הרוח וביה
 הנשמה ובשבת הנשמה היתרה היא חיה ופעה בזונו
 ליחידה ולא זכה שום אדם בעולם דה' אד' ה' שג'
 הן האדם היה כאחד ממנו כאחד דייקא דהיינו
 יחידה ומשה כשעמד על הר סיני שנ' להחת מתנות
 באדם ע"כ כ"ז למה נאמר החמץ במסור
 לפי שהוא רמז למה וכשיצאו ישראל מצרים לא ע'
 מלאך ולא ע' שרף לא הק"ה בכבודו שהוא נחמם
 אבל בעצרת הותר לפי שהוא יוס' נ' רמז ליוצר
 הגדול שאין רשות לשטן להטריג שג' ומחה לה' לה'ם
 דמעה מעל כל גנים ועי' מזה פיר' בחינו ובימינו
 ע"כ כ"ח הא דאמרו בכלים במסח כלים
 שתשמישן בצונן הדחתן בצונן ושתשמישן במושחן

תקנתן בנושרין ושת שמישן בחמין מגעילין בחמין -
וכלי חרס שבירתן זו היא טהרתן הכל רמז לבני אדם
צדיקים גמורים דחמנים גומלי חסדים ומדקדקים
במצות דעלייהו אתאמר כל המשים ריוח בין הדברים
מצננים לו בגיהנם דהיינו תקנתן בצונן צינוני
בנושרין שיטכלו יותר צער בגיהנם מן הצדיקים
רשעים גמורים שזה מתן גדולה מאד אין להם תקנה
רק בגיהנם בחמי חמין ואדם החוטא יש לו תקנה
בתשובה וזהו חרס שהוא נעשה מחומר כיהאדם
החומרי שבירתו היא התשובה כמ"ד זכאי להים רוח
נשברה זו היא טהרתו עכ כ"ט ומושב בני
ישראל תל שנה בגיה' פעמים להים בגי' תל וזהו בני
לתלפיות וכן יש ה' פעמי' נזכר שם להים מן ותעלה
שועתם עד וידע להים באותה נ' קטנה של ויהי בימים
הרבים ההם ואז היתה הגאולה וכו' אמ' לו והנה לא
שמעת עד כה כי עד כה אותיות שיש בה פעמי' להים
הנזכרים מצרים מצרים עכ כ"ז בפסוק
וירא ישראל את ה' הגדולה פרמז איוב ברת של אתה
ויאמינו בה והרמז כי אז נדקן איוב שהוא תרח אבי
אברהם כי אז בעבור ישראל לקרע הים רצה השטן -
לקטרג על ישראל והסיתו הקצה באיוב ונשלט תרח
אבי אברהם עכ כ"א עזי וזמרת יה מסו' זה
נאמר ברה' כי מרחק נשמתן של ישראל ושמעו קול
זמירות מה ופתח השית אונם ושמעו זמירות
כל צבא מרום ועכ' חזרה נשמתן בהם וזהו שחמ'
עזי וזמרת יה כי מי' כי כוחיו עזי אשר היו לו עי'
זמרת יה כי עי' ששמעתי אותם הזמירות שהיו אומן

מִה לִשְׁם יְיָ כִּיעֲזֶה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה וְנוֹשְׁעָתִי מִן הַמּוֹת
עַכְּ לִבְּ אֱמוּנָה שֶׁרְגִדוּל בַּמִּצְרִים הִיא
וּבִידוֹ הֵימָנוּ שְׁעִיר עֲזִים שֶׁל מַכִּירֵת יוֹסֵף וּבִידוֹ שֶׁמֶלֶךְ
אֵיל שֶׁל יִצְחָק וְהִיא מִקְטָרֵג תַּמּוּד עַל מַכִּירֵת וְעַל
עֲקִידָה יִצְחָק שֶׁהֵעֵלָה אֵין בַּמָּקוֹם יִצְחָק כִּי בִבְרֵיתוֹ
לוֹ יִצְחָק לְהַקְדִּיבּוֹ וְהֵנָּה בַּשָּׁעָה שֶׁשָּׁחַט קָרְבַּן הַנֶּסֶח
וְהַעֲבִיר אֶת הָאֵיל מִצֵּד שֶׁמֶלֶךְ אֵבֶל שְׁעִיר עֲזִים
שֶׁבִיד וּמִן שֶׁהֵיא הִנְקָמָה שֶׁל מַכִּירֵת יוֹסֵף עֲדִין
בַּמָּקוֹמָה עוֹמֶדֶת עַד חֲרַבֵּן הַבַּיִת וְנִיתְּנוּ לִסְחָה
וְנִשְׁמָוֹת קְדוֹשׁוֹת וְהֵם יְהוֹדִי מַלְכוּת עַכְּ
לִבְּ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הַקִּיס הַקִּבֵּה גְּאֻבוֹת בִּיחֹד
לְהַתְּפִלָּה וְכֵשׁ נִגְדַּר אֲבוֹתָם עָשָׂה כִּלְאָ לִבְּן הַבַּיִת
הַגְּאוּלָּה בִּלְאִי זְמַנָּה כֵּשׁ בִּרְחִימָה וּבְנִי וְכֵן עַל הַיָּם
וְזֶשׁ אֲשִׁירָה לָהּ כִּי גָאָה הִיא רִתְּ שֶׁל גְּאֻבוֹת הָעוֹלָם
וְכֵן הַגְּאוּלָּה הַעֲתִידָה יַעֲמִדוּ כּוֹלָם כְּאֶחָד לְהַתְּפִלָּה
כִּמְשׁ וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק
וְגו' מִלֵּת אֵף שֶׁנִּי כְּכּוֹלָם מוֹרָה שִׁיעֲמִדוּ בַּפֶּעַם אֶחָד
לִבְּן וְהָאָרֶץ אֲזָכוֹר עַכְּ לִבְּ אֶתְהָ הַלִּילָה
שֶׁלָּקַח בְּרֵעָה אֶת שָׂרָה לִיל כֶּסֶח הִיתָה וְהֵבִיא הַקִּבֵּה
עַל בְּרֵעָה וְעַל בֵּיתוֹ נִגְעִים גְּדוּלִים לְהוֹדִיעַ שֶׁכֵּן
עֲתִיד לְהַכּוֹת אֶת מִצְרַיִם בִּנְגְעִים גְּדוּלִים שֶׁנִּי נִגְע
ה' אֶת בְּרֵעָה נִגְעִים וְגו' אֲמַחֲזִל מִרֹב אֲהַבְתוּ אֹתָם
כִּתְּבָה לָהּ בְּכַתּוּבָתָהּ כֹּל מִמֵּינִי כִּין כֶּסֶח כִּין זֶהָב כִּין
עֲבָדִים כִּין קְדָקְעוֹת וְכִתְּבָה לָהּ אֶרֶץ גּוֹשֶׁן שֶׁהִיא שֶׁל
שָׂרָה אֲמַנּוּ וְכִתְּבָה לָהּ הַגֵּר בָּתוֹ לְשִׁפְחָה לְמַחֲרָה
נִבְהָל וְנִחַמָּה וְאָמַר לְאַבְרָהָם הֲרִי אֲשֶׁתְּךָ וְכִי
שְׁטָרִי מִתְּנֵתִיהָ עִמָּה לְךָ אֵל תַּעֲמִיד בְּאֶרֶץ הַזֹּאת

עכ

לה

לָהּ כַּנְגִיד ד' בְּנִים דְּבִרָה תוֹרָה וְהִם ד' שׁוֹמְרִים שׁוֹמֵר
 חָנֶּם וְהַשׁוֹלֵל נוֹשֵׂא שְׂכָר וְהַשׁוֹכֵר וְדִינָם דְּהֵי־נָו שׁוֹמֵר
 חָנֶּם הוּא הַחֶכֶם זֶה אֲבִירָהִם שׁוֹל שְׂכָל הַהֵנָּה שְׂכָל
 הוּא הַדָּשֵׁעַ וְהִם י' דְּוִרֹת דְּמִבּוֹל וּפְלָגָה שׁוֹמֵר שְׂכָר
 תָּם כַּנְגִיד יַעֲקֹב אִישׁ תָּם שֶׁהִיָּה שׁוֹמֵר שְׂכָר אֲבִירָהִם
 לְכֵן שׁוֹכֵר שְׂאִינֵי יוֹדִיעַ לִשְׂאֵל כַּנְגִיד נָח שְׂבִדוֹרֵתִין
 הִיָּה צְדִיקָה וְלֹא הִיָּה בְּדוֹרֹת אַחֲרִים וְכֹי כִּי לֹא נִשְׁאָן
 הוּא לֹא מִתְּנִי קִיּוֹם הָעוֹלָם שְׂכָל יֹאבֵד לְגַמְרֵי
 ע"כ" לָהּ שֶׁר שֶׁל מְצָרִים הוֹרֵד מִגְדוֹלֵתוֹ
 וְנַעֲשֶׂה שֶׁר שֶׁל גִּיהֶנֶם עַל אֲוִדוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂכָל
 יִמְשׁוֹל עַל־יָהִם שֶׁהַגְּלוּת מוֹטְרֵת אֶת יִשְׂרָאֵל מִגִּיהֶנֶם
 וְזֶהוּ וַיָּמָת מֶלֶךְ מְצָרִים שְׁנַת מֵנֶה עַל הַמְּצָרִים
 לְכִי שִׂימְחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִין סוֹבְלִים צַעַר הַגְּלוּת
 וְעַנְיָן גִּיהֶנֶם הוּא בְּכָּ פְנִים א' שְׂפָרָעָה דְּהֵי־נָו לְכָלוֹת
 וְלַעֲשׂוֹתוֹ עֲפָר וְא' שְׂמִזְכָּךְ הַחֲלוּדָה וְהַזֹּהֶמָה
 כַּמְכַבֵּס כֶּתֶם מֵהַבְּגָד וּבְזֶה מִיּוֹשֵׁב מֵאֲמֵר בְּר' מוֹ
 בִירָה הַמְּלָכִיּוֹת וְהַגִּיהֶנֶם דְּמֵאֲחַ וּמֵאֲחַ וְלֹא פְלִיגִי
 ע"כ" לָהּ יוֹסֵף שְׂכָל לְאֲבִינִי יִשָּׁן גִּימ' תִּלָּ
 גְּלוּת מְצָרִים וְגַם הֵיִין מוֹרָה תוֹקֵנָה דְּדִינָה שְׂדַעַת
 זְקִנָם אֲבִירָהִם וַיִּצְחָק בּוֹחָה הֵימָנוּ שֶׁהִם בִּירָדוֹ
 הַמְּלָכִיּוֹת ע"כ" לָהּ הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹרֹת
 כּוֹלֵן הֵן יִסּוֹד הַמִּצּוֹת הַתְּלוּיֹת בְּגִאוֹלֵת מְצָרִים
 אֲבִירָהִם אֲבִינֵי מִצֵּה שְׂמוּרָה יִצְחָק בַּעֲנֵן הַשָּׁמַי
 גְּדִיִּים א' לִפְסָח וְא' לְחַגִּיגָה כְּדִי שִׁיְהֵא הַפֶּסַח
 נֹאכַל עַל הַשֶּׁכֶּבֶעַ יַעֲקֹב נֹאמֵר עַל־יָו לֹא שְׁלוֹתִי וְגו'
 נִגְדַּה מְרוֹר ד' אֲמָהוֹת כַּנְגִיד ד' כּוֹסוֹת ע"כ" לָהּ
 מֵה שְׂדֵר שׁוֹר' עַל וְשִׁמְרָתָם אֶת הַמִּצּוֹת אֶל תִּקְרִי

המצות לא המצוות כי מצאו רמז תיבת את מיותר
לא את רת אל תקרא וקבלה בידו שכל לתקרי צריך
רמז עכ"מ גשן אותיות נגש לשרה פרעה
נתן לה כשלקחה ונדון בדיון מזיק לשלם תשלומי
נזה במיטב הארץ ופרעה הודה כמו שעשה שרעשו
על הברכות עכ"מ מ"א שלח נא ביד תשלח
לפרח שם אדני דין למצרים וא"י לישראל דין רמז
ל"י מכות ד' דם נ' נגע שהיא מכת בכורות ור"י דורש
שלח נא ביד תשלח מתחלה יד דהיינו י' מכות כל
א' של ד' מכות גם דין ר"ל ד' פעם נ' הם מאתיים ור"ע
חושב ד' לכל מכה זולת שורש המכה עצמה ואז
נעשה דין דהיינו י' מכות שג' רמזו בדין עכ"מ מ"ב
אמר משה לש"ת שלח נא ביד תשלח פי' בזמן שה'ו
ישראל בגלות היו האותיות נברדות והיה שם אדני נא
במקום אחד ויד במקום אחד ומלת אדני אותיות
דן באמצע והלך ע"ש אהיה וי' של שם הויה בראש
ובסוף כד' למתק הדיון וזהו סוד א"י הכל אחיד —
כדאיתא בתיקונים "ובזמן הגלות היו ה' אותיות דן
עם המיתוק הנון עם הלך ש' שלח נא ביד והי'וד עם
הדלת ש' ביד תשלח לומר לך כי לא היו דינים גמורי
המכות כן ישלטו גם ביהודים ולא רחמים גמורים
כן לא ישלטו גם במצרים לא היו ממוזג חשך לחצו
ואור לישראל דם למצרים ומים לישראל וכן בכולם
וז' מרעה שלח נא אשר הוא חצי השם של אדני
ביד אשר הו' חציו ה' ויהיה אדני שלם וב' חצאי השם
של אדנות הועילו פרטים במדטות הג' כשאמר
הקב"ה למשה דבר נא באזניה עם יכו' ושלה אשר

מִשְׁכַּנְתָּהּ וְהִירָהֲנָה יְדֶהָ הוּיָהּ בְּמֶלֶךְ הַיָּד הַחֲזָקָה
שֶׁלַחְתִּי אֶת יָדִי נִמְצָא כִּי כְּרִטִיּוֹם נֶאֱלָכְדוּ וְיָד לִבְדוּ
הוֹעִילוּ עָבִי מֶלֶךְ וְתִקַּח מִרְיִם הַנְּבִיָּאָה אֶת הַתֶּחֱ
בִידָה מִלֵּת תֶּחֱחָסֵר וְאֵן כִּמְעֵן לִילִית וְהַכּוֹנֶה שֶׁלֶקְחָהּ
מִרְיִם אֶת בַּח הַקְּלִימָה שֶׁל לִילִית בִּידָה שֶׁלֹּא תוֹכַח
לְקַטְרֵג בְּלוֹמַר שֶׁבִבְשָׁה אֹתָהּ תַּחַת יָדָהּ וְהִזְכֵּר אֶת
הַנָּשִׁים שֶׁאֵין כַּח בְּלִילִית לְקַטְרֵג מִיָּד מֶה כְּתִי סְמוּךְ
לָזֶה וְתִצְאָנָה בְּכָל הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתוֹמִים וּבְמַחֲוִילוֹת
לְשׁוֹרֵר עִמָּהּ וְכֵן כִּיּוֹצֵא בָּזֶה עַל יָדָהּ בִּיהַּ וְשֶׁלַח בִּיד
אִישׁ עֲתִידֵעִתִּי עוֹלָה כִּמְעֵן מֵת כִּמְעֵן לִילִית לְרִמּוֹז
לָנוּ שֶׁהַסְּעִיר שֶׁהָיָה מִשְׁלַחִין בִּיהַּ הָיוּ מוֹסְרִין אֹתוֹ
בִּיד לִילִית וּמַחֲנֹתֶיהָ כְּדִי שֶׁלֹּא יִקְטְרֵגוּ עַל יִשְׂרָאֵל
וּבִאֲחֻזָּה שׁוֹחֲדִים הָיָה שֶׁמֶלֶךְ הָיָה מְלִיץ טוֹבָה עַל
יִשְׂרָאֵל עָבִי מֶלֶךְ שְׂבָעִים שָׂרִים נִיתְּנוּ לָהֶם
דְּרָסִים וְהֵם דְּקְלִימוֹת הַמַּבְדִּילִים בֵּינָנוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ
בְּעוֹנֹתֵינוּ וְהַקְּלִימָה הִיא אֵינָה כֹּכָב קָשָׁה וּמִתְקַדֶּבֶת
כִּמְעַט לְקָדוּשָׁה וְהֵם רוּחַ סַעֲרָה עֵנָן גָּדוֹל וְאֵשׁ
מִתְלַקַּחַת וְתַחַת גֹּאֲלָהּ רִגְזָה הָאָרֶץ וְהִיא וְנוֹגָה
לֹא סָבִיב נִמְצָא שֶׁהֵם דְּסוֹבְבִים וְגִ' קְלִימוֹת קְשׁוֹת
שֶׁאֵנוּ חוֹתְכִים בְּמִילָה מִיֹּלָה פְּרִיעָה מְצִיצָה וְלָזֶה
רִמּוֹז דּוֹד בְּהַלְלֵל סְבוּנִי וְגִ' פַּעַם אֲמִילָם בְּסוֹד כְּרִיתוֹת
הָעֲרָלָה עָבִי מֶלֶךְ הַבִּיָּא רֵאשִׁי דְּכָרִים
שֶׁבִיָּאֲרָנוּ בְּהַרְבֵּק בְּדִרְשׁוֹתֵינוּ וּבְהֵם דְּעֲנִינֵינוּ
בְּמִרּוֹר א' שִׁיעוֹר כְּזִית ב' מִרּוֹר עִם חֲרוֹסֶת ג'
מִרּוֹר עִם מִצֵּה ד' חֶסֶד כְּנֶגֶד ד' סְבוֹת שֶׁרָאוּ לִקְנֹל
הַיִּסּוּרִין מֵאֵהָבָה א' שֶׁמְבִיָּאִין הָאָדָם לְתוֹרָה ב'
אָדָם סוֹבֵר שֶׁהוּא רַע וְאֵינוֹ גִ' אֵין רַע יוֹרֵד מִלְּמַעַל

כי מצילו מרע גדול מזה המעורר ד' מאחר שהקצו
 משלם טוב למקיים צוין ומקבלו כן ראוי להקב
 העונש אם כשהו' דע"כ מו' כסח מצה ומרו
 הם בחילת ה' הנה ויהוה ולכן נקט בהם ע"ש מה' דל
 על שם השם הקדוש שבמלואו עולה מה בסוד מה
 תעשה לשמך הגדול ע"כ מו' מחמרת
 חמץ באמצע אותיות מת וכן חמץ מ' המורה מות
 באמצע חץ שהוא זרע אדם הראשון שיצא לבטלה
 בקל שנה שפירש מאשתו הורה כחץ ע"כ מו'
 אשר חזל הגידו כי ד' כוסות של ליל כסח הם רומזי
 על דבר והכפו כיהנה הם כנגד ד' כוסות הנאמרו
 במרעה של וכוס פרעה בידי וכו' והנה הם כנגד
 ד' גאולות ענ' וגאלתי והצלתי והבאתי ולקחתי והם
 כנגד ד' כוסות התרעלה שעתיד הקבה לה שקות אם
 והנה מזה מתחייב כי צריך לשנות ד' כוסות ע"כ
 הסדר מעני כי ד' גאולות שנאמרו בתורה הם מפורד
 בכסוקים והפורענות שנתן הקצה לגוים נמי הם
 היו כל אחד בפני עצמו ולכן אם שתאן זה אחר זה
 שלא כסדר לא יצא ע"כ מו' ד' כוסות הם
 כנגד ד' שבתות שקלים זכור פרה שבת החדש
 ומי' לזכר המסקה בין שקלים לזכור ובין זכור למרה
 אבל בין פרה לחדש אינה המסקה למי' יש לו
 לשנות בין כוס ראשון לב' ובין ב' לג' אבל בין ג' ל
 לא ושתה ע"כ נ' טעם בחזרת כי חזרת
 בגי' תר"ה והענין כיהנה מצות עשה הם בסוד
 הזכר ומלת בסוד הנקבה כראיתא בזוהר וכללות
 שניהם תרי"ג מצות ולכן בא הרמז בזה כי חזרת

היא כסוד תרי"ג ונוסף עוד ב' כוללים לחיבור שניהם
 ולכן בזה באה עיקר המצוה ומה גם כי חזרת מורה
 על חזרת מניס במניס חתן וכלה בתרי"ג הנזכרים
 ע"כ נ"א והנני מבאר לך משר"ל על אשר יהיה
 יודעי תרועה אשר יהיה לו ישראל יודעי תרועה לו
 שיודעים להריע ולרצות לבוראם וזהו יודעי
 תרועה שהם תוקעים למנה ולאהרית והוא באמצע
 תקיעה ראשונה רמז לאברהם שהוא איש החסד
 תרגמה באמצע רמז ליצחק הנעקד על גבי המזבח
 משוטת לאהרית כנגד יעקב שהוא איש תם וחמים
 גמורים והנה מדתו של יצחק כלולה בחסד ובדחמ
 והם ג' תקיעות ג' למלכיות ג' לזכרונות ג' לזכור
 לשונות מלכות זה אברהם שהמליך להק"ב
 ע"כ העולם זכרונות זה יצחק שהיה נזכר לעולם
 שאפרו צבור ע"ג המזבח שהרי תמצא בפסוק
 וזכרתי את בריתי יעקב נאמרה זכירה ביעקב
 ונאמרה זכירה באבר' וביצחק לא נאמרה זכירה
 לפי שר"ל שהיה אפרו צבור ומונח ע"ג המזבח
 ולפיכך לא נאמר בו זכירה ד"א זכרונות נגד יצחק
 תרגום איל דברא כלומר שהוא נזכר ותרגום
 ויזכור ודכור שונות זה יעקב חלול שהוסר
 ממנו הקושי ונשאר רחמים גמורים ע"כ נב
 בחדש השביעי באחד לחודש בחדש שהיה
 משובע במצות שומר וסוכה ולולב ויהי ד"א
 בחדש השביעי חסר השבעי כתיב שנשבע ה' ל
 לאברהם על העקידה לזכור לדורותיו עקידת
 יצחק דכ"ב נשבעתי וגו' באחד לחודש זה אברהם

דב' אחד היה אברהם זכרון תרועה זה יצחק
 תרגום איל דכרא מקרא קודש זה יעקב דכתיב
 וישראל מקראי אמ' הקב"ה זכרו לפני זכות אבות
 ואתם זוכין בדין ומצוה לתקוע בשופר של איל
 למצוה מן המבחר כדי לזכור זכות יצחק שנבדל
 באיל" ע"כ" נ"ב. הא דב' גער חית קנדה
 היינו החיה שאחזבה עשו ואיקרי קנה דהיינו נעץ
 קנה כים שנבנה מחנו כדרך רומי המושלת בעולם
 ועתידה שתהא נוחה לישראל בקנה והיא שלטה במצ'
 והיינו חמץ סטרא אחרא והקב"ה שיצר אותה בקנה
 דהיינו ששיצר ח' דחמץ ונעשה מצה ונאברה הוא
 כן לעתיד הקב"ה ישבר רגל הקוף ונעשה ממנו
 ויהיה מחלת קנה הנה כמלאה הנה להים בחזק יבוא
 ראשון לציון הנה הנס ע"כ כדא"

פרק עשירי א

סוד החלה כיהעשרון הוא מג' ביצים וחומש ביצה
 הם ר"ן חומשים בסוד כוסי דו"ה ר"ן ה' פ' ר"ן חומשין
 חסר אחד מכ"ר שהוא שיעור חלה דהיינו תקח מהם
 ט' שהוא אחד מכ"ר מר"ן נשאר אור' וזהו מצות ה'
 ברה מאירת עינים ע"כ" ב' ענין חלה הוא כי
 שיעור עיסה מג' ביצים וחומש והחומש רמז לב'
 דגביה ג"כ שייך חומש חד מחמשים והנה מג' עס
 נ' היינו מגן והיינו מיכל גבריאל נור"י והס רמז

לִבְּאֵי חַבּוּת אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וּבִמְקוֹם שְׁלוֹשָׁה
עָם גִּבְּרֵי הַשְּׂכִינָה וְחִלָּה רָחֵם לַשְּׂכִינָה שְׂמִינָה הַתּוֹלָד
מִשָּׁה וְיַחַל מִשָּׁה וְכֵן אֶתְּהִי הַחֲלוּת ב' לַשּׁוֹן חֲלָה -
וְהוּא רִגְלֵהָ שֶׁהוּא דוֹר וּכְבִּגְדוֹ הַמִּלְאָךְ שֶׁהוּא רִפְאָה
שֶׁהוּא מִשְׁרֵת לָהּ אַחֲרֹנָה שֶׁהוּא הַשְּׂכִינָה ע"כ -
שֶׁלֹּא יוֹצִיא אִדָּם מִרְיָהּ לִרְיָהּ גַּם לֹא יִטְלַטֵּל ד' -
חֲמוּת בְּרָהּ לְכִי שְׂרָשׁוֹת הָרַבִּים הִיא הַשְּׂכִינָה רַחֵם
ד' רַל ד' אֲוִתִּיּוֹת הַשֵּׁם וְגַבְהוּ עֲשֶׂה רַל עִם הַמְּלוֹי
ו"ו כִּכָּה יוֹדֵהָ וְאִוְהָ וְרָשׁוֹת הַיּוֹחִיד הוּא נַחֲשׁ אֶשֶׁת
זְנוּנִים לְכַעֲלָה סָמָל אַחֲרֵי וְהוּא חֲלָה וּבַעֲלִי
חֲלָל שַׁבַּת ע"כ ד' לַשֵּׁשׁ מִטָּתוֹ מִלּוֹל שַׁבַּת
לִלְיִל שַׁבַּת דּוֹקָא וְלֹא בַחֹל אִם הוּא יִטְ אִוְרָהּ אוֹ
יוֹם טְבִילָה כִּדִּי שִׁיזְכָּה לְנִשְׁמוֹת חַדְשׁוֹת קִדּוּשׁוֹת
וְכַתְּבִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲוִתִּיּוֹת הִיא לְעוֹלָם דִּתְּ בִּימָה
אֲוִתִּיּוֹת הִיא לְעוֹלָם דִּתְּ אֶהֱלֵךְ וְאִין אֶהֱלֵךְ אִם אֶשֶׁתוֹ שֶׁ
שׁוּבוּ לָכֶם לֹאֲהַלְיוֹכֶם גַּם יִזְכָּה לְבָנִים כַּשְׂרִים שִׂימִי
בַּתּוֹרָה לַשּׁוֹן בִּהְלוֹ נִדּוֹן עָלֵי דָאִשִּׁי וְסָת אִמַּת שִׁיבֹא
הָאִמַּת לִיִּשְׂרָאֵל ע"ז וְיִכְלּוּ בְּגִי בִיין שֶׁהוּא הִיין הַמְּשׁוֹמֵ
בַּעֲנָבִין ע"כ ה' שַׁבַּת נִטְרִיָּהּ שַׁבַּת בַּשְּׂכִינָה
תַּחֲבֵר דָּא שְׁלוֹם בַּשַּׁבַּת תִּדְבֵּר וְכ' לֹא תִכְעֲרוּ אִשׁ
בְּכָל אֲזַהְרָה לְכַעֲלֵי הַמַּחֲלוּקִת בְּיוֹם הַשַּׁבַּת וְכֵן שַׁבַּת
בִּמְשַׁל בִּמְשַׁל ע"כ - שַׁבַּת חֲלָקִיָּהּ שִׁין ג'
חֲבוּת שֶׁהִרְיִשְׁלָה ג' רִשִּׁין עִם בֵּית שֶׁהִיא מַלְכוּרִית
וְשַׁבַּת נִטְרִי שַׁבַּת בַּשַּׁבַּת תִּגְמֹרֵהָ לֹל מַסַּכַּת שַׁבַּת
גְּמֹרָה עַד גְּמִירָה וְתִקְרָא ח"מ לְכָל סְעוּדָה כְּנִגְדֵּי
צִירֻכִּי אֲדָנוֹת שֶׁהֵם כִּדִּי קִישׁוֹטִי פִלָּה שֶׁאִמ' וְשַׁעִיָּה
הַנְּבִיא ע"ה ע"כ

אִם תִּשְׁיֹב מִשְׁכַּת דָּת אֲמַת מִשְׁכַּת רִגְלִיךָ עֲשֹׂת
 דָּת מִרְעַ שְׁכַּסְכַּת מִסְתַּלֵּךְ הָרַע וְעוֹלָה הַטּוֹב בְּיוֹם
 קָדְשִׁי וְקִדְּמָת לִשְׁכַּת דָּת בְּקוֹל לֹמֵר לֵךְ שְׁצִרִיךְ לֹמֵר
 הַקִּידוֹשׁ בְּקוֹל דָּם " ע"כ " ח כֹּמֶה צִרִיךְ הָאָדָם
 לַהֲשִׁתֵּדֵל לַעֲנֹג שְׁכַת שְׁהו' לִימִיִּם וּפִי זִין שְׁמִשְׁמֵנו
 מִזִּין וּמִשְׁמֵנו כָּלִי זִין שְׁכַל הַמִּרְבֵּה בְּמִזִּין בְּיוֹם זִנְיוֹ
 מִכָּל כָּלִי זִין ע"ד מֶה שֶׁרָּצָה לַיִּצְחָק מִמֶּלֶךְ חֲמַת גּוֹג וּמִגּוֹג
 לִבִּיב צוֹרֵת הַזִּין דּוֹמָה לַחֲרֹב וְדוֹמָה לַשִּׁיבּוֹלֶת שֶׁלֹּחֲטִים
 וְכָל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לוֹ ע"ד מֶה שֶׁרָּצָה מִזִּנְיוֹתֵינוּ שֶׁלֹּ
 אָדָם קָצוּבִין לוֹ מִרְעָה עַד דָּת חוּץ מִהוֹצָאת וְכו' וְכֵן הוּא
 מוֹנֶה לְכַאֵן וּלְכַאֵן רָל שְׁצִרִיךְ לַהוֹסִיף מִחֹל עוֹלָה קוֹדֵשׁ
 בֵּין בְּכַנְיָתוֹ בֵּין בּוֹצִיאתוֹ כִּי מוֹעֵל אָדָם יִשְׁלַט לוֹ כֹּחַ
 כֹּחַ רִמְזָה מֵאֵמֶר רָצָה שֶׁהָרָצָה אִמִּי לִי־שֶׁרָל עַל עֵינֵינוּ -
 הוֹצֵאת שְׁכַת וִי"ט בְּנִי לוֹ עַל־וְאֵנִי מוֹרַע מוֹעֵל לַחֲמִירָע
 לוֹ עַל־וְאֵנִי מוֹרַע עוֹנֹתִיכֶם בְּשִׁבּוֹלֶת זֶה וְלֹא יִגְרַע
 וְצִילְכֶם מִכָּל־רַע אֲכִי"ר ע"כ " ט בְּשִׁבְתָּ כְּתִיב
 לְדִרְתָּם חֶסֶד מִלְּשׁוֹן דִּירָה לַהוֹרֹת כִּי בְּשִׁנְכֶם -
 שְׁכַת הַשְׁכִּינָה בָּהֶּם וְדוֹמָה אִם עֲדָךְ שׁוֹלְחָנוּ וּמִטָּתוֹ
 וְנִרְמֹזֶת הַשְׁכִּינָה זֶה דִּירָתוֹ שֶׁל־יִשְׂרָאֵל וְאִם לֹא -
 אִמִּי אֵין זֶה דִּירָתוֹ שֶׁל־יִשְׂרָאֵל " ע"כ " ד וְרַע -
 שֶׁהָאָדָם יֵשׁ לוֹ ב' עֵינִים וְשְׁתֵּי אָזְנוֹת וְשֵׁנִי נֶקְדְּבִי -
 נֶחֱרִים וְ נֶקְבִים כְּנֶגֶד וְ יָמֵי חוֹל וּמִן שֶׁל אָדָם הוּא
 הַשְׁכִּיעִי כְּנֶגֶד יוֹם הַשְׁכַּת וְכִמוֹ שִׁיּוֹם הַשְׁכַּת הוּא
 קוֹדֵשׁ שֶׁנִּי וְיוֹם הַזֶּה שְׁכַת לֵה' אֵהִיךְ יִזְכּוֹר אֶת יוֹם הַשְׁכַּת
 לְקִדְּשׁוֹ וְכֵן וְשִׁמְרָתָם אֶת הַשְׁכַּת כִּי קוֹדֵשׁ הִיא וְלִכְּנֹן
 צִרִיךְ לִיזְהָר לִשְׁמֹר יוֹם הַשְׁכַּת וּלְקִדְּשׁוֹ כֵּן צִרִיךְ
 לִשְׁמֹר אֶת הַפֶּה שֶׁהוּא נֶקֶד ב' מִלְּדַבֵּר לִשְׁוֹן הָרַע אוֹ

רְבִילוֹת

או שקר ועבועת שוא רק לקדושה בדב' תורה ומשנ
וחסד ודברי תפלות ושבתים לשית וכן דברי תוכח
חיים וכן לפי קודם זיווג וזהו שרמז יחזקל הנביא
בה אמר ה' שער החצר המנימית שהוא כנגד הקר
יהיה סגור ששת ימיו המעשה וכיום ה' יפתח וכו' וכן
איכבא לרמוז הזיווג כליל שבת שהוא הכתה שהו
המילה כמו שרמזו בדוהר ומסחה על המתח בו
ששמרו עצמן מן הערוה וגם בזכות דם מיל
וגם בתורה רמז ג' הזיווג כליל שבת במסוק
ושמרו בני ישראל וכו' בני ישראל אות היא דת ביאה
ע"כ י"א ודע דטוב לאכול דג בשבת שעולר
ז' והשבת ז' ועוד בו סוד שהדג עינא פקיהא אין
בסות של עיני דל' חו' איתים רגשא חדא ליר
עלמא יכיל לקיימא רגשא חדא לכן כת' הנה לא ינו
שומר ישראל וזהו עין רואה ע"כ י"ב ודע כי
הל'א מלכים שכבש יהושוע היו כולן מן הקליפור
הקשות להכניעם ולכן המקיים ג' סעודות בשבת וג
שאוכל במוצאי שבת כללות השבת הו' משבר ומכני
הקליפות כולם פי' כי צריך שתדע שמיום'ן מחצות
עד ליל שבת יש'ו שעות וי"ב מיל שבת וי"ב מיוון
שבת הרי כ"ד שעות ועם ה' שעות של ערב שבת
יעלו כולן ל' ושעה א' של מוצאי שבת הרי ל' ואחד
נמצא שבכל סעודה מכניע ו' קליפות ובסעודת
מש' מכניע א' הנשארת וטוב לכון בזה ע"כ
יג' והנה אודיעך כולא מצינו במגלת שיר
השירים מסוק שמתחיל באות ואו רק מסוק וחבר
כ"ן הטוב וכו' וכן במזמור נפשי אתה ה' להיגד

מאד לא תמצא מסוק שמתחיל בואו רק מסוק ויין
 ישמח לבב אנוש והכוונה לומר כי יש ימים מן הזמנים
 בשנה אשר הוא מוכרח לקדש בהם על היין על כר
 נגיס והם שבת מסח עצרתהו שבוטות דה סוכות ח
 עצרת וזה רמז הוא דוחכך שהקידוש נאמר בכר
 ובחיר ובמה יקדש על היין וזהו ויין ישמח לבב אנוש
 והוא שהוא מנין ששה רמז לששה זמנים הנזכרים
 שצריך לקדש בהם ע"כ יד במלת שבת נרמזת
 המרכבה כי שין של שבת רומז עלג ענמי האילן שהם
 ג' אבות שמשמיעין אל בת עין שהיא השכינה וזהו
 שהשיב ר"ע יש לנו תכלין ושבת שמה ולא אמר בשמים
 רק תכלין גי' ד' מחנה שכינה ע"כ טו' הדלקת
 נר שבת חובה סודו הוא כי ב' נרות הם כינה ומלכות
 והנה נר שבת הוא בבינה שהו' אהיה ובג' חובה ולכן
 הוא חובה ולא רשות ועיין במה שנכתוב עתה בפי
 נר מצוה דע כי כבר ידעת כי נר הם ג' יחודים העליונים
 הויה אהיה הויה לה' הויה אדנות וכולם הם בגי' נר
 ע"כ ברוך שרעמי בקרבי תנחומ' רת בשבת כי מכאן
 שהרהור בדברי חול מותר גם יל' שארזל שאמ' דוד
 הודיעני יי קצי וכו' ע"כ יו' אל יהי עונג שבת
 קל בעיניך כי הנה ליל שבת מעוררת זכותו של יצחק
 ומצלת מחבלי משיח ושל שחרית מעוררת זכותו של
 אברהם להנצל מדינה של גיהנם שהוא עומד ער
 מתחה של גיהנם להציל את בניו שומרי הברית ומלא
 ושבת תרי מלבי דגומא נינהו ושל מנחה מעוררת זכותו
 של יעקב אביהם של ע' נמש להנצל ממלחמת גוג
 ומגוג שכן תמצא גוג ומגוג בגי' ע' גם מצוה לסדר
 שולחנו במש לעורר זכות דוד רגל ד' להינצל מחבלי

הקבר ע"כ נעלם מן שבת י"ן י"ן כמנין ליהו מש"ח
דיו"ד ע"כ י"ז למה נמסרו ג' מצות לאשה מפני
שהיא כבתה נרו של אדם שנ' נר להים נשמת אדם
נצטוו על הדלקת הנר היא טמאה חלתו של עולם
זה אד"ה ע"כ ואיך יעלה מן הארץ וסמיך ליה וי"צ
כאשה שמקשקשת עיניה במים ואח"כ נוטלת חלק
בנגד זה נצטוו על מצות חלה היא שפכה דמו של
אד"ה רכ' שוכך דם האדם באדם וגו' לכך תשמור
נדתה שתכפר לה ע"כ י"ח אד"ה לוי מזמור
שיר ליום השבת אד"ה אמרו כשפגע בקין אלמה
נעשה בדיןך אמ' לו עשית תשובה ונתפשרתי -
וכרבת גרים ונתפשרתי התחיל אד"ה נופל על פניו
אמ' כך הוא גדול כוחה של תשובה ולא הייתי יודיע
מיד עמד אד"ה ואמ' מזמור שיר ליום השבת רש"א
לכך אמ' מזמור לפי שנעשה שבת סניגור לו ואמ' רש"א
בששת ימי המעשה לא נהרג הרג בעולם ובי אתר
מתחיל זו היא ברכתי וקדושתי וניצול אד"ה מדין
של גיהנם בזכות השבת אמר שבת ולי אתה אומר
הימניו אני ואתה נודה לה שנ' טוב לקודות לה
ע"כ י"ט ה' מלך גאות לבש אמ' כל הבריות
ביום ו' כשראו אד"ה וסברו שהוא בוראם והשתחו
לו והו' אל לאו לא בואו וכשתחוו ונלביש גאון
להקבה מיד פתחו ואמרו ה' מלך גאות לבש ע"כ
כ' תאני רש"י אמרה שבת לפני הקבה רש"ע
לכל יש בן זוג ואני אין לי זוג אתמהא אל הקבה
כ"ו היא בן זוגך כיון שעמדו ישראל על הר סיני אלהו
זוכרים לאותו דבר שאמרת לשבת כ"ו היא בן זוגך
ההד זכור את יום השבת לקדשו קודם מיעוט הלוגו

הלכנה היו המלכים משתמשים בכתר אחד ולא היה
 בן זוג לשבת להקבל הוייתו בשאר הויות ולפ"א שנת
 נלשון נקבה אז אל הק"ה סוד המאור העליון —
 הכלה כ"י תהיה בת זוגך בענין איש באחיו ידובקו
 במער איש וליות כאיש המערה בלויה שלו אמר
 הכלה ר"ש לכולם נתתה זוג ול"א לא נתתה זוג אמר
 הק"ה כ"י הנשמה תהיה בן זוגך ותהיה שר ונגיד
 ומלך עליהם וכשעמדו ישראל על הר סיני אל הק"ה
 היו זוכרים לאותו דבר שאמרת לי לשבת כ"י הנשמה
 תהא בן זוגך וא"כ צריכין אנו לקיים השבת כהלכתו
 ולהיות לו זוג למטה ומתוך כך נזכה להיות זוגו —
 לעולם הבא וצריכים אנו לדעת הדברים שבהם
 ותקיים השבת כהלכתו והנני מסדרם אחת לאחת
 למצא חשבון בתולעת יעקב ע"כ כ"א מהיכן
 למדו שאין תחום שבת לא למים אמה א"ל שנודע
 להם מקסוק ושמרו בני ישראל את השבת לעשות
 את השבת שמוח כל תיבה מה תיבות לו שהן את השבת
 לעשות את השבת ה' תוין שמנינס ב' למים כנגד
 תקום שבת ומכאן למדו לתחום שבת מן התורה ואמרו
 במדרש כי מה שנ' אל יצא איש ממקומו ביום השביע
 זה תחום שבת שבו איש תחתיו לו ד' אמות אל יצא
 איש ממקומו לו למים אמה מל' אר' חסדא למדנו
 מקום ממקום ומקום מניסה וכו' ע"ש ועוד מהיכן
 למדו שתחום שבת למים אמה מן התורה נאמר
 בשבת ל' יצא איש ממקומו ונאמר ושמתי לך מקום
 מכאן לתחום שבת שהוא למים אמה .. ע"כ כ"ב

ואמר רז"ל כי ג' דברים נאמרו בצמרים קוברהן צדיק
 שורכן חסיד זורקן רשע ומי עדיה מחבריה צדיק
 או חסיד ה"א חסיד כמה ממני שהחסיד כשהוא שומן
 הו' קץ בהן ואין מי שמזיק לאדם כמו ריח הצמרים
 וזה לא חש לעצמו ושרכן ולא חס על כבודו ממני ריחן
 למי יכראו אותו חסיד וכן מה שקראו לקוברהן צדיק
 למי שרז"ל שמה אחר שקברן ותגלו ונמצא דלא עבד
 כדאוי והזורקן רשע שאמרו שמה תעבור אשה עליו
 והיא עוברה ותפיל ע"כ כ"ב וכן צדיק אדם לכבד
 בגדין ולרחוץ בע"ש ממני כבוד השבת וזהו שרז"ל
 השבת צדיק לתם נשמה נטרי' כבוס תספורת מוחן
 נר שולחן מטה הדלה יצדיק טבילת גופו בנהר
 כדי שתבוא הנפש היתרה והוא פזור כמו שביאר
 בתיקוני שבת מלכתא ע"כ כ"ד מצוה לכבד
 שבת במלבושים נאים וכל דבר שהוא לענין ענג
 וזה ששבת נטרי' שינוי בגדים תלבש וכשם שהוא
 צדיק לכבד שבת במלבושים נאים כך צדיק לכבד
 נקייה ויפה ויין וכבד כתבנו למעלה שכל מצוותיו
 של אדם קצובין לו מתשרי ועד תשרי חוץ מתשרי
 שרז"ל שכל המוסק בהן כבוד מוסיפין לו והן ת"ת
 שבת ורח"ט ע"כ כ"ה נר שבת מדם
 ומצותו על הנשים ולמה מה שרז"ל למי שגרמה
 לאדם שיכבה נרו כך היא מצווה להדליק נר
 שבת ומנין למדו ז"ל שמצות נר שבת על הנשים
 מן התורה שכוונה תצוה בגי' נשים צוה וארז"ל
 שצדיק להדליק כלילי שבתות ב' חתילות וזהו
 יצחק כל עסקא דשבת כפול בת' שני העומר לאחז

קרבנו כמול ש" ופיוס השבת עני כבשים עובשו
 כמול ש" מחלליה מות יומת שפרו כמול ש" וקראת
 לשבת עונג בך ה' מכובד הזהרותיה כמולות זכור
 ושמור מזמור כמול ש" מזמור שיר ליום השבת כך -
 צריכין להדליק בו ב' כתילות ע"כ כ" וברכתו
 מכל הימים וקדשתו מכל הזמנים ברכו שבו -
 נשלמו מעשה ברשיות וקידשו כלומר בקידוש היום
 ד"א ברכו במן וקדשו בסליו ד"א ברכו בכניסתו -
 וקדשו ביציאתו ד"א ברכו במאורות וקדשו במאורות
 והוא משרץ כשברא הק"ה האור היה העולם -
 משתמש בו וכשנברא אדם היה רואה באותו האור
 מסוף העולם ועד סופו משהטא ביקש הק"ה לגנוז
 ראה שהשבת באה הניחו בשביל השבת שיחזיר לעולם
 עד שיצתה שבת וגנוז וז"ל שאמר מה רב טובך אשר
 צננת ליראיך ומה הוא הטוב הגנוז הא זה האור -
 שנברא ביום ראשון ש" בו וירא אלהים את האור כי
 טוב ונאמר מה רב טובך למי גנוז לצדיקים לעתיד
 לבוא וז"ל שאמר מה רב טובך אשר צננת ליראיך
 בגנוז לצדיקים שנקראו ויראיך ד"א במה ברכו
 במאור פניו של אדם הר' ואשתו וקדשו במאור פניו
 של אדם הראשון ואשתו כי מן הראוי שישתנה זיוו -
 של אדם ב"ב אחר שחטא לולי שראה שבת והגינה
 עליו ובזכותה נשתייר מאור פניו עד מ"כ ב' ודברים
 נטלו מאד הר' אחר שחטא וזיוו אחד מהם עיין -
 במה ד"א במה בירכו בירכו בטאזר וקדשו בטאזר
 לשון נטר' ט' טעם תבשיל של שבת והאכל אמת

בדבר מר' הקדוש כשהיה נותן לו מטעמים והיה
 אוכל ולנתן לו מתכשיל של שבת אל זה טעם
 אחר יסבו אל הבלין וש לנו שאנחנו נותנין בו
 ושבת שמו ע"ש בעין יעקב א' אור פנים שאור פנים
 של אדם משתנה בו ז' שאין לו זוג שאינו לא יולד
 א' כלבד ד' שאינו נדחה לעולם "עב" כן
 ישמח משה במתנת חלקו בס"ט פת' ישמח משה
 במתנת חלקו ע"ד המדרש כשהיו ישראל במצרים
 והיו משועבדים תחת יד פרעה כשהיה משרה
 ממונה בבית פרעה של משה מפרעה יוס אחר
 בשבוע שינוחו בו ישראל וכשנתנת התורה נצטוו
 על השבת שמח משה שבת ב"ז שלא יחללוהו
 ישראל וזה ש' במתנת חלקו שנתן לו פרעה ועון
 אל הק"ה למשה מתנה טובה יש לי בבית גנזי
 ושבת שמה לך והודיעם לישראל ומיד שמח משה
 אבל הענין מדבר על הדעת שניתנה לו מתנה
 שנ' ויתן ל' משה ומה שאמ' אותו בשבת שמה
 שכתוב בו זכור ושמור עב' כח
 המברכים בסת בחול ג' ובח"ה ובר"ה ד' ובח"ה
 וי"כ ו' ובשבת ז' ומכני מה מכני שאמרו במדרש
 כל דטפילה מלתא טפילה גוברא יתקא ביה
 בחול אין בו שום קדושה כלל לפיכך מוסרי
 ובח"ה ובר"ה מכני שבו מקרא קודש וחלל
 קדושה אבל מותר לעשות בו מלאכה לצורך
 לפיכך הוסיפו בו א' והיו ד' וא"ת והלא בר"ה לא נאמר
 מקרא קודש והוא מותר לעשות מלאכה ומברכין

בור' לא חמני קרבן חוסם שיש בו לכי' הוסיפו בו א'
 ד' חמני שהיא נסמך לחושי' כש' וביום שמתכם
 ובמועדיכם ובדאשי חדשיכם וביט' חמני שנתוסף
 בו קדושה יותר מ'ש'לכו ואסור לעשות בו מלאכה
 כ'א' אוכל נמש' בלבד והעושה בו מלאכה חייב מלקות
 מ' ומתוך שנתוסף בו קדושה על ח' הוסיפו בו א' והיו
 ה' ובי' חמני שהדושה חמורה מ'ט' והעושה בו מלאכה
 חייב כרת הוסיפו בו א' והיו ו' וכן ביום שבת חמני שנאמר
 ב'כל דבר אפי' אוכל נמש' אסור לעשות בו והעושה בו
 מלאכה חייב סקילה והוא חמור מיום הכמורים הוסיפו
 א' והיו קורין בו ז' ואת' והלא י' אסור הוא באכילה
 ושתיה ק' לעשות בו אוכל נמש' ברור הוא לא שדין -
 העושה מלאכה ב'יה' ככרת והוא בידי שמים אבל בשבת
 חייב סקילה בידי אדם מיד ע"כ כ"ט - בשבת
 חכמים ובמנחה ג' חברכים וביום כ' ג' חברכים וביום
 ה' י' חברים ואם מכתה ברבד ועשית בדי עצי
 וס' שכן תמצא ביר' י' ע"כ פ' בשבת
 חכמים ובחול ג' זבחה ובר' ד' וביט' ה' ובי' ו' חטן
 חן התורק שנ' שמע ג' אותיות רמז כל' חברים
 ש' שר' ביט' יהוה בר' וזבחה להינו ב'יה' יהוה אחד
 ז' לחברים בשבת ע"כ פ' שמענו -
 ובת נמשלה לכלה וישראל לחתן כש' אחיה שבת
 יה' ב'יה' לכולם נתת' בן זוג וכלי לא נתתה א' ל'
 חתן בן זוגך ישראל ולכ' היתה התמלה ערבית אמי
 ש' ובת מיד ושמה משה ובמנחה אתה אחד לומו
 ד' מה חתן בתחלה מקדש ואח' שמה ואח' חתן

כך התקלות היו כן א"כ למשה צוית מאו אם מידשה
 נדה מ"ל ע"ה נבה מסיני כשאר גופי תורה ואין —
 להקל בה ולמ"כ החתן כועל בעילת מצוק ופורש שח
 ראתה טנת דם כהרדל וחנהו שכבת זרע ואפי' קטע
 שלא הגיע זמנה לראות והוא שהוציא דם בתולים
 ולמ"כ אין התקלות חלוקות זו מזו לא כו"ט שהן תולה
 אחת כך שמעתי " ע"כ **כ"ב** ובמדרשו של רש"י
 ע"ה ג' צלותין אינן בשבת וד' צלותא דמוסף צלותא
 דערבית אתה קדשת ודא שכינתא תתא דאיהי —
 חספרא דסמל דתמן ליווא דמתאמר בהון וקדשת
 וקדשת את הלויס צלותא דשחרית ישמה משרה
 במתנת חלקו ודא נשמת כל חי דאיהו אימא עינא
 עלה אתאמר אם תשכבון בין שפתיס ל תקדו אם
 לא אם אתה אחד ושםך אחד דא יו"ה וואו דא —
 עמודא דאמצעיתא דאחיד בתרויהו ואינן נשמה
 יתירה נשמת כל חי דאתמר בה ישמה מסה במת
 חלקו דות ותורה אתה אחד ושםך אחד זכאת אלו
 מאן דניתח פומיה לתלת צלותין לקבל לון בשבת
 תפלת מוסף דא צדיק דכליל כולהו וביה אמרין
 בתפלת מוסף כתר יתנו לך " ע"כ **כ"ג** וראובן
 נחלת יעקב אביך נחלת כנען מבעי ליה ומאי נחלת
 יעקב לא שחל יעקב דא יעקב עם ד' אותיות בג"מ
 כנען ומה שכנסן יותר על יעקב כד' אותיות לפי שד'
 דברים זכו ישראל לירש נחלת כנען והיא אי' בשביל
 השבועה שנשבע לאברהם ובשביל השעבוד שנשתח
 בהם מצרים שניתנה להם שכר השעבוד ובשביל

התורה שקבלוה" ע"כ ל" וּלְמַה מִתְּפַלֵּין
 בְּלִיל שַׁבַּת אֲתָה קֹדֶשֶׁת אֲמַר כַּנְגִיד שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית
 גַּאמ' בּוֹ וַיִּקְרַשׁ אוֹתוֹ לִכְך תִּקְנוּ בְּלִיל שַׁבַּת אֲתָה
 קֹדֶשֶׁת וּבִבְקֹר בַּתְּנִילַת שַׁחֲרִית מִתְּפַלֵּין יִשְׁמַר
 מִשָּׁה וּלְמַה לְּכִי שֶׁנִּבְשָׁנִי הַלּוּחוֹת זְכוּר אֵת יוֹם
 הַשַּׁבָּת וְנִאמ' בִּישְׁמַח מִשָּׁה שְׁנֵי לּוּחוֹת אֲבָנִים וּבֵת
 בֵּהן שְׁמִירַת שַׁבַּת וּבְמוֹסָף אֲמַר לְמִשָּׁה צִוֹּת עַל הָרָר
 מִיט וְנִאמ' לְהַקְרִיב לְךָ קֶרֶבֶן מוֹסֵף בְּרֵאשִׁית וּבְלוּחוֹת
 נִאמ' וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת ב' כַּבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אֶבֶל תַּפְלִירַת
 מִנְחָה נִאמ' בֵּה אֲתָה אֶחָד וְהָיָה עַל הַשַּׁבָּת שֶׁל עֵתִיד
 וְזֶה שֶׁאֲתָה הוּא רּוֹצֶה בֵּה וְלֹא נִאמ' בַּתְּפִלוֹת הַרְאֵנוּ
 בְּמוֹכֵן לֹא לִמְדָּר לְךָ שֶׁהוּא לְעֵתִיד לְבֹא ע"כ ל"ה
 וְדַע שֶׁרִית תְּפִלוֹת הַשַּׁבָּת עוֹלָה מִבִּלְוִי לְמִשְׁכָּן
 מִבִּלְוִי הוּא מֵאִיר בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְזֶה שֶׁבַת מִנְחָה
 עַל שַׁבַּת וַיִּשְׁמַחוּ בָּם כָּל יִשְׂרָאֵל מִקֶּדְשֵׁי שִׁמְךָ רַל בְּדִ
 תְּפִלוֹת ע"כ ל"ו . הַנִּשְׁמוֹת הַזֹּתֵרוֹת הַבָּאִים
 בַּשַּׁבָּת וַיִּשְׁמַחוּ בָּאִים מִצֵּד הַכֵּל וְהוּא נִרְמָז בְּמִזְמוֹר
 הַבֹּרָא בְּעַמִּים ב' פַּעֲמִים בְּרִית הַבּוֹכָה בְּנֵי רִית הַכֵּל
 הַשְׁתַּחֲוֹ לָהּ בְּהִרְדֵּת רִית הַכֵּל וְאַחֵר בַּסֵּת קוֹל
 מִצֵּד בַּסֵּת הַכֵּל וַיִּשְׁמַחוּ בָּאִים מִצֵּד קִין וְנִרְמָזִים
 ה' מִלֵּךְ גִּאוֹת וְהֵם אֶחָד נִשְׁאוֹ נִהְרִית ה' רִית בְּגִימ'
 קִין נִהְרִית קוֹלָם וְשִׁאוֹ רִית קִין נִאֻה קוֹדֶשֶׁת רִית
 קִין ע"כ ל"ז . בְּעֶרְבֵי שַׁבַּת בְּכַנִּיסַת כֹּלָה אֵז
 הִיא מִשְׁתָּה לְבֵן לְנִשְׁוֹאֵי כֹלָה לֵאמֹר שְׁנִידוּג עֲמָה יֵעָן
 אֲבִינוּ לִיל שַׁבַּת סִי לְדַבֵּר מִשְׁתָּה בְּגִי שַׁבַּת גְּדוּלָּה ע"כ

ל"ח בימות החול שין של שבת סמוכה לאותיות ק"ך
 והיא שקר אין לורגלים אבל בשבת מתקשרת שין
 של שבת אל מרת אחת ולכן אם תשיב משבת ד"ה
 אחת כי בימות החול הנחש גורר שקיצו רגליה ואין
 לה רגלים אבל בשבת נאמר חשבתו דרכי ואשיבה
 רגלי ל עדותיך הם תרין ירכי קשוט נצח והוד שהם
 סוד אחת ולכן צריך לעמוד בקידוש של ויכולו כי
 בשעת ערות צריכין לעמוד ובעמידה זו מקבלת
 שבע מן עדות הנזכר "ע"כ" ט"ל סוד ההבדל
 צריך שתבין בשם של הו"ה של במ"ה במילוי וידין כזה
 יו"ד ה' וי"ן ה' שם ע"כ ויבין שהוא מאיר בעולם האצילות
 ע"כ מ"ב וכשיברך במ"ה יבין בשם מ"ה במילוי
 ג"ן כזה יו"ד ה' וא"ה"ה ויבין שהוא מאיר בעולם
 היצירה ע"כ מ"ג וכשיברך בע"כ יבין ג"ן
 ג"ב במילוי כזה יו"ד ה' וא"ה"ה יו"ד ה' וא"ה"ה ויבין
 שהוא מאיר בעולם הבריאה ע"כ מ"ד
 וכשיברך המבדיל בין קודש לחול יבין בשם ה"ה
 במילוי ההין יו"ד ה' וו"ה ויבין שהוא מאיר בעולם
 העשייה ע"כ מ"ה וכבר הודעתך כי ג' ה'
 עולמות הם ה' אותיות של הו"ה ית שמו י' כנגד עולם
 האצילות ה' כנגד עולם הבריאה ו' כנגד עולם
 היצירה ה' כנגד עולם העשייה נמצא כי הוא מאיר
 בד' עולמות וסי' אבי"ע שיאירובו ע"כ מ"ו
 ופי' המבדיל בין קודש לחול הוא הבדלת הקליפות
 והחול מהקודש בעשייה הדי' ד' עולמות וצריך
 להריח בבשמים ג' מעמ' בהדס כנגד נפש דוח נשמה
 ע"כ

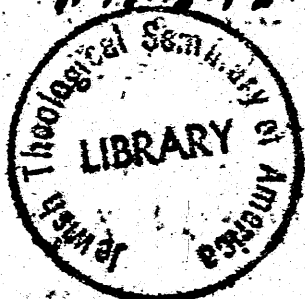
מה ויהי נועם אין בו אות זין לומר לך שכל האומות
 אין צריך לכלי זין וכדמוסין כת' למה אין בו זין רמז
 לז' שבתות שאין אומרים אותן בהם כמוצאיהן ואין הן
 ב' שבתות אם אירעו בכסח ואחר בעצרת וא' פרה
 וא' כמוצאי כנודים וב' כסוכות וכל ה' שבתות זו—
 מתחילין מן אורך ימים אשביעיהו ובא לציון אברל
 בתשעה באב שחל להיות כמוצאי שבת מתחילין
 ובא לציון גואל ואינו אומר ואני זאת בריתי אותם
 לא מדלב ואתה קדוש ואומר הקדושה ולמה חמט
 שחל שאין המשיח בא בלילה ע"כ מו' למה
 אומרים ויהי נועם ב'ש לוח' לך שיש בו קל תיבור
 עס ה' מלות אחרונות שכולין בסוכו שהוא מאורך
 ימים אשבי' כנגד קל שנים שהיה אד' הר' מוליד
 רוחין ושידין וליכין ומזיקין כשהיה מגרש בלילה
 אשתו עד שהוליד לפיכך אומ' אותה במ"ש בלילה
 מהם ואם תאמר ופיה איש מוליד לא אמר זל' שהיו
 שדין נקבות באין אצל אדם ומחממין ממנו ויולדות
 מזיקין וכן חוה היתה מתחממת משדים זכרים והיתה
 גם היא מולידה שדים נקיבות וזכרים עד סוף קל
 שנים ע"כ מו' ומכנימה נקרא שיר של כנע'
 חמט שכל מי שפגעו שד הוא אומץ ובורח ממנו
 ולמה אומ' אותו במ"ש חמט שכלי שבת המזיקין
 בורחין חוץ להריחושר ובמ"ש באין לפיכך אומ' אותו
 כנגדן ומה שבורחין מן השבת לפי ששבראן הקנה

בין השמשות ע"ש ובקש לגמור צורתן מיד באה שבת
הניחן בלא שלמות לפיכך צורחין ואמנם שבריא אתן -
באמירה לפנינו בלא השלים הדיבור כי כשם שעברת
מן המלאכה כך שבות מן הדבור ע"כ מ"ח ארון
אדם הר' הוליד ואמנם לזכר להוליד והכתיב שאנו
וראנו אם יולד זכר לא מה שהיה רואה קרי יהיו נבראין
מאותה טפה מזיקין וזה הדבר ברור הוא כי שמענו
שכבר היה מעשה ונגע אדם אדם אחד במזקת אחת
ונדמית לו כדמות אשה והוא לא ידע שהיא מזקרת
וגמל לה חסד שהאכילה בשני רעבון אף היא גמלה
לו חסד שהכניסה אותו ביניהם ולא הזיקוהו והראו
אותו בננו ואמ' לו שהם מן הקרי וישב עמהם מקצת
ימים ולא הזיקוהו ואח"כ שלחו אותו לשלוש' וכן בזה
טעם שית תרי רוחי נוקבי הן אתיין מצטר שאלה -
וזהו שיהא ואלו לידן מניה דאדם וכן בכ' אחריות
שנחמא ומתחמא ביה כבר נשתיאבת חמלות
החמלה ואיהי ילדה וליכית קמיתא מגדל' וכן
שמענו כשאדם רואה קרי נבראין מאותה הטמא
מזיקין וכשמבניסין אותו לקבר באין עליו אותן שהם
תולדותיו ומזיקין אותו אם יש לו זכות ניצול ואם לאו
אינו ניצול ולכך תקנו לומר על המת' מושבות ו'
מעמדות כי לו שהן בניו מהלכין תחת המטה ובנן
הוא ניצול כשעושין כן ולפי שטפה זו מרוח הטומאה
נבראין ממנה מזיקין ואת היאך נבראו ע"ש בין
השמשות ואמרת שנבראו ע"י אדם בגירוש אשתו
אתם ק"ל שנה לא אותם שיש להם קרבה עם בני

אדם נבראן ממנו והאחרים נבראו בין השמשות ועוד
עלן במשכה לברות ע"י אדם ונעשה כן ועוד שבשעה
ט' חטא ובי' נטרד מן הגן ובין השמשות עלן במשכה
ליברות לו לו שהם טמאים וישלטו בו ויולידין ממנו
ויוליך מהם כי לולי שהטא לו נברא לו להיותו —
מוליך מהם והם ממנו ולשלוט בו " עכ"ל " ח"ט
א"ל כי ישראל אומרים שיר של קבעים לבי שבשעה
שהשלימו ישראל את המשכן והביאו אותו אל משה
וברכס וא"ל י"י שתשרה שכינה במעשה ידיכם מיד
אמר ויהי נועם ה' אלינו עלינו ומע' ידי' כונ' עלינו
וטעם מעשה ידי' זו נשיאות כמים שעשה אהרן ביום
הקמת המשכן שזה לשון עלינו ומע' ידי' כונ' עלינו
ההכלה במעשה ידיכם עכ"ל רבי' בחיי ע"ה
ואמ' בספר' שעיב ע"ה כי מרעה שאמר
בתבלה ורמד בו ג' מקדשות כתחלה כגון
המשכן להשרות שכינתו בו וע"י ויהי נועם ה' אלינו
ראשון אמר ומעשה ידי' כונ' עלינו ועל בית שני אמר
ומעשה ידי' כונ' ועל העתיד ליבנות במהרה בימינו
אמ' יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן וגו' כיהו' ציון
מבח יקוש וגו' יכול מצדך לה' וגו' לך לא יגש כי יקוים
לעד לא ינתש ולא יהרס עכ"ל " נ"א " ואחר שהתגלו
ואמר ויהי טעם אומ' ואתה קדוש ולמה אומ' קדוש
במ'ש למי שר'ל שצריך אדם להשלים ל' קדושות
והסי' צדקה צ'תשעים אומ'ס בכל יום כי יש ברכות
שאין עונים אחריהם אמן " דא' צ'תשעים קדושות

ארבע בכל יום ה' מאה כרכות יה' כריעות נמצא —
 שארם אומר ה' קדושות בשבוע בכל יום ד' נמצא שה' ^{הוא}
 בן ימים כד' קדושות ובשבת ה' ואחת במלש הרוב שהן
 משולשות הרוב ה' קדושות בשבוע ואומ' סדר היום ולמה
 חנני שרזל כלמות ולא סדרים למי כלמות לחי שאינו
 אומר סדרים "עכ"ל" נ"ב טוב ארוחת ירק בשבת
 ואהבה שם איש עם אשתו ובני ביתו משור אבוס ומעון
 שבת ושנאה לו עמהם "דא טוב ארוחת ירק ואהבה
 שם משור אבוס ושנאה לו טוב זו תורה שכל לקחה
 טוב נתתי לכם ארוחת גימ' תרי"ג מצות ואהבה גימ'
 אחד אם זכה וקיים מצות ומעט נוחל יש עולמות
 למי שירק גי' יש ואם לאו משור אבוס ושנאה לו "עכ"ל
 נראה מדבריו שנכון לכצוע ב' ככרות אך תחלה
 יצא מהתחונה ובסעודה ג' אינו בוצע לא עכ"ל
 ונכון ובכל ג' סעודות אמ' ההזמנה הינו אתקינו —
 סעודת אונ' בא כמדדגתו בערבית יב' ככרות
 ויזמין חקל תמוחין קדישין זעיר אנמין ועתיקא קדישא
 כנגד יצחק בשחרית יסדר ח' ככרות ויזמין עק' זא'
 וחקל תמוחין כנגד אברהם מנחה ד' ככרות ויזמין
 זא' וחקל תמוחין ועתיקא קדישא כנגד יעקב מסמ'
 כל הככרות כד' ואחר ההבדלה במש' מסדר שלחנו
 עם ב' ככרות ולא נקיט בידיה לא חדא ויומר דא
 סעודתא ודור מלכא נמצא מסמ' כל הככרות כו'
 כנגד שם הו"ה ברור הוא "עכ"ל" נ"ד הא
 רתנו רבנן מעשה בחסיד אחד שנמרצה לו פרצה
 בתוך שדהו ונמלך כגדרה פו' לאחר שבת ולכן לא
 גדרה שלא ליהנות ממשבת שבת שאנשי שרזל

הרהור מותר היינו הרהור שלא יביאנו לידי טרדת
 הלב או נדנוד דאגה דבלאו הכי חסור ואתו חסיד
 היה גלגול צל פחד ולכן עלה לו צלח"ה ע"כ נ"ה
 ילכש ד' בגדים בשבת לבנים כנגד ד' אותיות הויה
 בשלום אותיות מלבוש ע"כ פרק

פרק אחר עשר

והחכמה מאין תמצא היה שלמה מחפש היכן היא
 החכמה מצויה ד' אי עזר אומר בראש ד' יחזשוע אומר
 בלב ומייתי ראיה מדכ' נתתה שמחה בלב ואלו שמו
 לא חכמה שנ' חכם בני ושמח לבי וכן למד פטרי' לז'
 מבין דעת וכן חכם לב יקח מצות וכן לב טוהר ברוך
 לי אלהים ומכני מה ניתנה חכמה בלב לכי שלמה
 האיברים תלויין בלב והנה דוד תמש דברי ד' זושא
 ומתח ספר תהלים באשרי שהו' ראש אחר שלמה
 אני לא אעשה כן אתחיל מאמצע אותיות שהוא מ'
 שהו' דוגמת הלב שהוא באמצע הגוף ע"כ ב'
 דברי הזוהר פ' נשא שיש על ראשו של אדם ארבע
 אותיות השם שמהם מתעורר לאדם לירא את
 השם הנכבד והנורא ולא הבה את שמו הגדול
 ולעסוק בתורה ובמצות דהיינו מן היוד מתעורר
 היראה מן ה' האהבה מן ה' התורה מן ה' אחרונה
 המצוה וזהו ה' עליהם יחיו ע"כ ג' סיום מכל
 ה' חמשי תורה עולה דמח' איברי האדם וכנגד חמשי

שכל התורה תלויה בזה כי מו' שעובר על חרם ושבוט
 נמו' שעובר על כל התורה כלה ואינו מועיל לו —
 תשובה כי צד במצרים חסעיהם סיני ירחו ישראל
 קח מכל תיבה ר'ת וס'ת עולה רמח חרם כאיכריו של
 ארם שהם רמח ע"כ ד' עיקר תיקון עולם —
 העשייה בפ' צו את בני ישראל כי הקליפה של עשייה
 נקראת צו ואין צו לא ע"ז לפי שונק'ים מ"א אד"ני שהוא
 ג' צו וכפרשת צו מתקנים זה"ה ה' אותיות של
 לפני שם הו"ה עולים כ"ב ולאחריהם ט"ל מנין אני
 והוא שחמ' אני ראשון ואני אחרון ובהם נפיון האר'
 בין המצרים ועם שם הו"ה הם ראשו בתם פ"ז ע"כ
 וצריך אתה לדעת כי זמן דין הסלכות א"כ'ים
 שבין י"ז בתמוז לט"ב נקראים המצרים והוא כי ג' פ'
 ז' הם א' וכל רומז להסכמת ג' אבות בדין ההוא ועולה
 אהבטנן אהיה להורות כי אהיה הסכימה עמהם
 בהנהגת הדין ע"כ ז' וצריך אתה לדעת כי
 תחלת האותיות א"ה בית מלאים רמוז בהן אותיות
 של אבל וכייה למי שאינו עוסק בה או למחות
 יחזיק ביד לומדיה כזבולון עם יששכר וזכר
 לחלוק עמו שזה בשוק ש' שמח זבולון בצאתיך —
 ויששכר באוהליך שהיה זבולון עוסק בפרקמטיא
 בים וביבשה ונותן בפיו של ישכר שהיה עוסק בתור
 העמיד מורי הוראות בישראל וזהו גימל דלת פ'ו
 גומל דלים שהוא גמילות חסדים אהם למי שאינם
 לומדים באברהם שהיה מכנים אורחים סתם ראוי
 ואינו ראוי ומכיון שיכירו שיש להם כורא כל העולם

ע"י ויקרא עם אברים בשם ה' א' עולם וכ"ש לעוסקים
 בתורה בנדיאיו שברו מרובה כמו ד' עקיבה לתלמוד
 שאמר להם של ושלכם עליהם ולכן תמצא שתיבת
 מוס' גי' ב' כמנן אהים והכוונה שבאשר האדם נותן
 מוס' למטה נותן מוס' למעלה ותמצא שאות גי' מל'
 עולה אהים עם אותיות המלה צומר שמו שאינו גוואל
 דלים יעמוד בדיון למכ' אהים ויכרעו ממנו וזהו תשא
 בניך ממוס' כי אתה בעצמך תקבל דין מלהים שעול'
 מוס' כנזכר אם לא תגמול דלים' וכן עולה כ"ש כמנן
 אהים לרמוז שברו בירבה וזהו ראשון בתם פ"ד
 ע"כ ח' ג' דברים שקולים יראה תורה במילות
 חסדים והם שוים במספרם וראה תורה גמ' חסדים
 שלשתן גי' תרי"א ע"כ ט' ועוזו בשחקי י
 גי' ה'מן רמז למח' שד"ל שחקים שבו שחקים ה'מן
 לצדיקים לעתיד לבוא ע"כ ד' ה'מן טעמא
 בוישדל תק'מן טעמים כמנן מתוך וזהו ש"כ וברין
 מתוך לחכו ע"כ י"א למה התחילה התורה
 בב'ית לרמוז לך שלא ברא הקב"ה כי אם ג' רוחות
 העולם בצורת ב' שיש לה ג' רוחות ורוח צנונית
 אין בה בריאה וזהו נטריקון של אילים כי כל אהי
 העמים אין להם יכולת לבדא ירך מצ'מן וזה היה
 מוס' שברא הקב"ה שמים ע"כ וי"א אשר לו יסמ' ע'
 לקול מלחשים ר"ת אילים ע"כ י"ב יהדבנו
 כנגד יעקב ורחל כיצד כתובה בשמו קע"ב תיבות
 ו' פסוקים הרי פי עקב חקוקה בגידיו ואיבריו כתר

א ותיות

כִּתְּרֵי אֲוִיּוֹת כִּנְגַד שֶׁפֶה גִידִים וְרִמָּה אִיבֵרִים וְשִׁנָּיו
 בְּרַחֲלֵי אֲשֶׁתּוֹ כִּי צִדְרָה תַּחֲלֵת הַפְּסוּקִים זָכָה לֵלֵל לֵלֵל
 אֲרִי רַחֲלֵי וְהוֹתִידוּ עַל גִּידֵי וְאִיבֵרֵי כִנְגַד שֶׁפֶה
 שֶׁנֶּצֶטּוּ בְּנִינָח עַב"י הַתּוֹרָה קִדְמָה לְבִרְיָאָת
 הָעוֹלָם בְּלִמֵּי דֹר דִּבְת' וְאִהִיָּה אֶצְלוֹ אֲמוֹן וְאִהִיר
 שֶׁשְׁשׁ עֵשֶׂר יוֹם וְיוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶה לֵאמֹר שֶׁנֶּה כִּי לֵא
 שְׁנֵים בְּעִינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל עַב"י דִּבְרָ צוּק
 לֵאמֹר דֹּר זֶה הַתּוֹרָה שֶׁקִּדְמָה לְעוֹלָם ב' וְכ' דֹּר דִּהִיוֹנוּ
 א' ~~לְעוֹלָם~~ יוֹד לִמְעַלָּה וְיוֹד לִמְטָה וְאִן בְּאִמְצָעָהּ
 בֹּרָא לְכֹל דֹּר שֶׁקִּדְמָה הַתּוֹרָה לְבִרְיָאָת הָעוֹלָם
 עַב"י טו' וְאִהִיָּה אֶצְלוֹ אֲמוֹן וְאִהִיָּה שֶׁשְׁשׁ עֵשֶׂר יוֹם
 יוֹם יָדוּעַ כִּי זֶה הַפְּסוּק אֲחִזָּל אִמ' אֲוִי עַל הַתּוֹרָה
 שֶׁמֵּלֶת אֲמוֹן כּוֹלֵלֶת כָּבֹד אֲוִיּוֹת כִּנְגַד אֲוִיּוֹת הַתּוֹרָה
 הַאֲכִיזָר לֵאמֹר יוֹצֵא מִמֶּנּוּ לְפִינ' כִּי צִדְרָה סִימָן הֵקֵם כִּסָּא
 הַאֲסוּף הָא' לֵאמֹר וְכֵן כּוֹלָם מ' שֶׁבְּמֵלֶת אֲמוֹן כִּי לִכְוֹאֵה
 בִּזְה מִיּוֹם הָרִי ט' וְיוֹצֵא מִמֶּנּוּ וְיוֹיֵן כִּי צִדְרָה סִימָן וְדָגֵל צִח
 תִּיטֵב וְסוּפֹא וְדִלֵּת סוּפֹא ת' סוּפֹא ו' וְכֵן כּוֹלָם עֵרֶב צִח
 שֶׁל תִּיטֵב וְכֵן כִּזֶּה הָרִי לֵךְ וְלִפְנֵי עֵם מִיּוֹם עַס
 וְיוֹיֵן עַס כּוֹן כָּבֹד אֲוִיּוֹת כִּנְגַד כָּבֹד אֲוִיּוֹת הַתּוֹרָה
 עַב"י יו' הַמְנוֹרָה הִיָּתָה מִכּוֹנֶנֶת כִּנְגַד הַתּוֹרָה
 וְקִנִּים כִּנְגַד וְתִיבּוֹת בְּפִסּוּק בְּרִאשִׁית יֵאֵל כִּנְגַד
 כִּנְגַד יֵאֵל תִּיבּוֹת בְּפִסּוּק וְלֵא שְׁמוֹת ט' בְּרִחִים כִּנְגַד
 ט' תִּיבּוֹת בְּפִסּוּק וִיקְרָא גּוֹבֵה הַמְנוֹרָה יֵאֵל ט' פִּחִים
 וְטִפָּח יֵאֵל לֵאמֹר שֶׁלֵּס דִּקִּי שְׁלֹמִים כִּנְגַד יֵאֵל תִּיבּוֹת
 בְּפִסּוּק בְּמִדְבָּר כָּבֹד גְּבִיעִים כִּנְגַד כָּבֹד תִּיבּוֹת בְּפִסּוּק
 דְּבָרִים וְכּוֹלָם ט' לְרִמּוֹז שְׁבִיּוֹם כָּשֶׁל אַחֵר מ' ט'

שֶׁכֶּב
 הַתּוֹרָה
 וְט'
 וְד'

קבלו התורה ע"כ י"ז בתורה יש ח"ט פנים
 טהור וח"ט פנים טמא כמ"ש התרגום על פסוק דודי
 צח ואדום ולפי שהתורה מצטרא דגבורה לבן צ"ח
 נעמ' יצחק בתורה וכמו שצ"ח פנים נכסתר בן יש
 צ"ח פנים בגבלה וזה"ש קווצותיו תלתלים על כל
 קוץ וקוץ תלי תלים של הלכות כ"כ צ"ח עולה קצו
 ובתורה נברא קצו עולמות כ"ס על פי ב"ה ה' צור
 עולמים כמנ"ן עולמים ע"כ י"ח משה למד
 תורה שבע"פ ב"ה יום שבהם תתקם שעות כמנ"ן —
 מתניתין והם מנ"ן הלליון שיש במקוה ועל כל דיבור
 חזכו ישראל לאחוריהם י"ב מיל הרי ל"ו דיברות ק"ך
 מיל ואח"כ ג"כ ק"ך מילין הרי ר"ס כמנ"ן ר"ס קבין —
 שבמקוה וזה"ש מקוה ישראל ה' נמצא שיש במקוה
 ביצים ה' ל"ס ו"ז מאות וס' לפי שהקב"ה לוגין והלוג
 שש ביצים ודוק ותבין ע"כ י"ט כל אחד מישראל
 נבראו על התורה קצב בריתות ומשה רמזו בתורה
 אתם נצבים לעברך בברית שכל אחד מישראל הוצנן
 לקבל עליו בריתות כמנ"ן נצבים וזה"ש צו ל"ו כ"כ
 צו גימ' קצב ע"כ כ"כ למה נתן הקב"ה את התנו
 מתוך האש והחושך ולא מתוך אור לפי שגלוי וידוע
 לבניו של סוף מ' יום יעשו עגל משל לאסטרולגים
 שעשה חובה לבנו ותלה אפרכיות שחורות וכל
 לבנות אמ' יודע אני שאין בני ממתינן לאשתו לא
 מ' יום ע"כ לא בשעת מתן תורה ממש י"ח
 ממש הקב"ה את ישראל למי שמקדש אשה ומשה היה

הסופר ושארין כותבין לא מדעת שניהם שכתב שטר
האירוסין והכישואין ולמד משם שהחתן נותן שכר
הסופר שהרי אמר הק"ה מתחלה כך לא העם וקדשתם
וגו' ושכר כתיבת שטר אירוסין היה קידון עור פנים
ע"כ כ"ב אר"ל מהיכן קדן עור פנים של משה ממו
שנתייר בקולמוס העבירו על מצחו וממנו קדן עור
פנים של משה שנ' קרנים מידולו ושם חביון עוזו ר"ת
מל"ח ע"כ כ"ג התורה נארגת על ר"ל שערס
פנים ור"ל שערס אחר גי' נתיב והוא שנרמז ג"כ
במלת ישראל אותיות ו"ש ר"ל וכן והמכתב מכתב להים
הוא מכתב גי' ר"ל ע"כ כ"ד נסתר של תורה כזה
תן ואו' ר"ש גי' מ"ט טריון כי גם מ"ט טרין היה התורה
נסתרה ע"כ כ"ה משה היה מוכן מבריות עולם
לקבלת התורה וז"ש וירא להים את האור כי טוב
גי' משה רבינו שהוא כולל תרי"ג מצות שכן משה
במילואו מ"מ ש"ן ה"א עולה תרי"ג ע"כ כ"ו רש"י
היה ניצוץ משה מזמנא תנינא רסלוק משה להר ולכן
כמו שמה תיקן ה' סגרים כן רש"י חיבר ה' פדקיה
בספרא דבעיותא וזה"ש עלית למרום שבית שכי-
נטי' שמעון בן יוחאי אבל בזמנא קדמא לקהרת
מתנות בארס זכה משה להסתכל בזיהרא דחכמתא
עילאה שזכה בה אד' הר' קודם החטא ולאו המדרגה
לא זכה שום אדם דק משה רבינו ע"ה ע"כ כ"ז
רש"י היה יושב ועוסק בתורה כלילה והיו אצלו ה'
יהודה ור' יצחק אר' יהודה והא כתי' ויתנצלו בני-
ישראל את ערדס ואמרינן שגרמו מיתה עליהם מאות
שעה שחזרה עליהם זממת הנחש הא ניחא ישראל

שחטנו אבל יהושע שלא חטא למה הוסר ממנו עוי
 הר חורב וכי תימא שלא סר ממנו א"כ למה מת וא"ת
 שלא קיבל העדי קשה למה לא קיבל השיב ר"ש ואמר
 שהטעם הוא שהעולם נידון אחר רובו ובא וראה כשהט'
 אד' הר' באילן גרם לאותו האילן עושרה האילן מורת
 על כל העולם ותלוי הנגס בלכנה עד שעמדו עד
 ישראל על הר סיני והוסר מהם הנגס והאירה הלכנה
 וכשחטאו בעגל חצר הנגס של לכנה ולא יכל שום
 אדם להתקיים אף יהושע שהיה צדיק כיון שהרוב
 נגזר עליהם מיתה זולת משה שמתו בכשיקה ונאמר
 שם ואמר שזהו רמז כני משה בכני חמה וכני יהושע
 בכני לכנה ע"כ כ"ח מעלת אד' הר' כשהיה נגס
 הוריד לו הק"ב ספר ע"י מלאך הממונה על הרזים
 והיו המלאכים נאספים אצל אד' הר' לידע הסודות
 והיו אומ' רומה על השמים להים באותה שעה רמז
 לו הק"ב ע"י המלאך סתום וחתום הדברים כי לא
 ניתן רשות למלאכים לידע כבודי לא אתה והיה
 זה הספר ביד אד' הר' עד שיצא מג' כיון שחטא מר
 הספר מידו והיה בוכה ונכנס במי גיחון עד ערמו ע"י
 שהעלו המים בגוט חלודה ונשתנה זיוו באותה שעה
 רמז הק"ב לר"ל והחזיר אותו הספר ובו היה לומר
 והניחו לשת בנו וכן כל התולדות עד שהגיע הספר
 לאברהם א"ל ובו היה יודע להתלמד בכבוד ה' -
 וכן לחנוך ניתן אותו הספר ע"כ כ"ט הא דכ"ת
 בליהו וילך בפח האכילה והיא מ' יום מ' כי כעס
 הק"ב על ליהו על שאמר דלטוריה על ישראל והפיר

תרדמה עליו והדאחו שהיה משה בהר מ' יום ואונע
 לילה ועשו ישראל את העגל וביקש רחמים עליהם
 כן היה לו לעשות ועוד שקבלו את התורה היה לו
 להסתכל בזה ולא להלשין עליהם וזהו וילך בכרך
 האכילה ההיא מ' יום ומ' לילה לל שראה קבלת
 התורה שהרי משה היה בהר מ' יום וזהו דב' עד הר
 ה' הים חורבה שראה קבלת התורה ע"כ
 סוד ה' ליראין זה המילה שניתנה לב' דור אמר הק"ה
 לאברהם אס' תשמור את המילה תזכה שידרו בניך
 למצרים כ' נפש ואני ארד עמהם כמעין סוד והמיל
 ה' וס' כנגד ע' נפש יעקב ובניו נשאר י"ה שירד עמהם
 למצרים ע"כ כ"א במעמד הר סיני נאמר ומשה
 נגש אל הערפל ויר"ל מלמד שמיכל וגב"ל הגישו
 את משה לערפל רמז לדבר נגש גי' מיכל וגב"ל אל
 הערפל גימ' אל השכינה ע"כ כ"ב וירא להים
 את האור כי טוב גימ' תרי"ג מצות ומשה רבינו שקבלו
 גימ' תרי"ג והק"ה מתלבש בהם שנ' אמרת ה' צרופה
 אמרת כי מלבושן של הק"ה הם צירופי אותיות התורה
 ככן אמרת גימ' כח תרי"ג וזהו שנ' עוז התאזר גי' תרי"ג
 ע"כ כ"ג משה השיג בסוד סתקים ולא בסוד מעון
 מכון ועל זה נאמר וראית את אחורי גי' שחקים
 במים רבתי איהם בכ"ר אבל פני יראו שהוא מעון שהוא
 רקיעה' וכמו שנ' מעונה אלהי קדש מעונה ב"ה שאז
 קודם מותו זכה גם לזה ע"כ כ"ד ראוי היה משה
 לקבל הלוחות שכן מלוש של משה מ"ס של משה
 וס"ן וה' של משה גי' לוחות ע"כ כ"ה בלוחות
 הראה למשה יב' צירופי הו"ה ויב' צירופי אה"ה וז"ל

מזה ומזה הם כתובים ולכן לכת חסד דבת גי' יב פעם
 אחי' ע"כ" לך הדברות היו כתובות על שורות
 ובכל שורה ב' אותיות והם נגד ב' פעמים ל מצדה
 ל רחוס וחנן ומצר הדין ול זועם בכל יום ע"כ" לך
 שם הוי"ה עולה במילואיו מה ואדנות עולה במילואיו
 סה ובהם ניתנו הלוחות וזה ש"ס וס"מך שכלוחות
 בנס היו עומדין ע"כ" לך כלוחות היו ת"ך
 אותיות כחנן כת"ך נגד ת"יג מצות מצות מן התורה
 וז' מצות דרבנן ומהם יש ללמוד שכל מצות בעה"ב
 כיהלוחות היו כתובים מזה ומזה ת"ך אותיות בסדרן
 נגד ת"ך נוצצות אור של צדיקים ב"י"ש דהיינו חוקן
 וחלק חברן וזהו בישישים חכמה והיה גב בדבריה
 כתובים באור חזק שהוא דין ורמז על ת"ך נ"ל
 חושך שהם עונש של רשעים בגיהנם והוא ש"ו רשעים
 בחושך ידמו גי' ת"ך ובן ס"מל וס"טן ונ"ח גי' כ"ת ע"כ
 ט"ל כל לוח היה ע"ל ו' פעמים והם לו ועב"ן ג'
 פעמ' לו הם ק"ו וכן כלוח שני הרי ב' לוחות החזקו לו
 טפחים ומזה ומזה הם כתובים בכל צד ודבריה
 שהם ב' דברות הרי ר"ל וזהו שאמ' תורה ה' קנע
 גי' ר"ל וכן סוף המסוק קדם מעליו מאז גי' ר"ל וכן
 כי עבוס עושה דבריו גי' ר"ל ע"כ" מ' כבד
 אמרו כי הלוחות היו מחזיקים רי"ו טפחים בתשבורת
 וכוללים ל"ב נתיבות חכמה שהם רמ"ח כנגד זה הם
 רמ"ח תיבות בל"ש וכנגד זה קורים רמ"ח פעמ' בשנה
 בשנה בס"ת זה מן הוא כנגד הלוחות כי לא ניתנה
 התורה לא לאוכלי המן לכן נבלע המן ברמ"ח איברים

וַיֵּשֶׁב גַּם רִמְלָה חֲלוֹנוֹת בְּרִיקָה עַל מֵאָה הַלְּלוֹת
הָיוּ מִן בְּאוֹתֵי הַשֶּׁם וְהָיוּ לְלוֹחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים
הָמָּה קָרִיבִיהָ וְהָלוֹחֹת לְכֹן הִתְעַנָּה מִשֶּׁהָ קָלָה תַעֲנוּת
שָׁכַן וְהָנַעַמָּה וְהָעוֹלָה קָלָה עַל מֵאָה מֵיִם וְסֹמֶךְ
שֶׁבְלוֹחֹת בְּנֵם הָיוּ עוֹמְדִים דַּע כִּי אוֹתֵי הַקּוֹדֵם מֵיִם וְסֹמֶךְ
הֵם אֲמֵן וְזֶה מֵיִם וְסֹמֶךְ שֶׁבְלוֹחֹת בְּנֵם הָיוּ עוֹמְדִין רַל
בְּמִלַּת אֲמֵן עַל מֵאָה מֵיִם וְסֹמֶךְ שֶׁבְלוֹחֹת
בְּנֵם הָיוּ עוֹמְדִין מֵסֵמֶטְרִין וְהֵם מֵיִם וְסֹמֶךְ הוּא סֵמֶטְרִין בְּנֵם
הוּא מַלְכוּת הָיוּ עוֹמְדִין רַל שְׁנֵי חֲזִים בֵּה עַל מֵאָה
הַלְּלוֹת הִיא מִשְׁקָלָם מֵסָה שֶׁהוּא שִׁיעוֹר מִקוֹה שִׁיעוֹ
בֵּהרֵם קִבִּין וְרִמְלָה טַבְחִים וְתִתְקֶם לִוְגִין וְלִכּוֹן קִבְּלָה
מִשֶּׁהָ הַתּוֹרָה בְּמֵיִם שִׁיעוֹ בֵּה תִתְקֶם שְׁעוֹת וּבְמֵיִם שֶׁבְלָה
סָה גַּם קִבִּין וּבְכָל קִבְּלָה לִוְגִין כֹּן בְּכָל יוֹם דְּעֵתִים וּבְכָל
עֵת וְשְׁעוֹת עַל מֵאָה בְּשִׁיעוֹר מִשֶּׁהָ הַלְּלוֹת נִמְאָה
וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא מִכְתָּב גִּימָטְרִיָּה בְּכָל לֵאמֹר
זֶה מִשֶּׁהָ לֵּאמֹר הַתּוֹרָה שֶׁבְלוֹלָה מִן רַלָּה שְׁעֵרִים
בְּנֵם וְרַלָּה שְׁעֵרִים אַחֲרֵי עַל מֵיִם בְּקִבְלָה
הַתּוֹרָה עַל מִשֶּׁהָ מִמִּדְרָגַת נִוְקָבָה לְמִדְרָגַת
דְּבוֹרָה וְכִמְשׁ עֵיר גִּיבּוֹרִים עַל חֲכָם קָרִיבִיהָ גִּבּוֹרִים
וְזֶה שֶׁאֵין מֵהָ לִילּוֹד אִשָּׁה בִּינִינוּ וְהוֹשִׁיב אֲחִיזָה בְּכָס
בְּבוֹרֵי כִי הַלְּלוֹת בֵּאת בֵּשׁ כֶּסֶף עַל מֵאָה מֵיִם
מִשֶּׁהָ זֶה לְקִבְלָה הַלְּלוֹת וְלִכּוֹן מִלּוֹ מִשֶּׁהָ מֵיִם שִׁיעוֹ
הָ עוֹלָה כְּמִנִּין לְלוֹחֹת עִם הַאוֹתֵי עַל מֵאָה
וְדַע כִּי אוֹתֵי הַתּוֹרָה וְשִׁיעוֹרֵם וְאַבְבְּעוֹת יִדִּין
וְאַבְבְּעוֹת רִגְלוֹ וְכִרִית לִשׁוֹן וְכִרִית מַעֲוֵר הָרִיבָה
וּבְגֵד אוֹתֵי הַכְּבוֹלוֹת שֶׁל מִנְצֵנֶךְ הֵם מִנְצֵנִים וְכִי
עֵינִים וְכִי נִקְבִי נִחִירִים בְּיָדִים וְכִי רִגְלִים הָרִיבָה דְּכִרִים

במילים "ע"כ" מ"ט אהותיו מנצחך לא נאמרין -
בסדרן במנצחך מפני שהותיות מן עולים צ"כ מנצחין במנצח
ה' מלך וצ"כ ממנו ה' מלך ומך ממנו ה' מלך "ע"כ

פרק שנים עשר

ואתה נה עמוד עמודי עמוד מלא עולה ק"ך לדמוזי-
שישב משה בהר ק"ך יום מ' ראשונים להקבל את התורה
אמצעיים בכעס כשעלה להתכלל על עון העגל
כרי שלא יכלו בחרון אמו ובשנתרצה להם הקב"ה
ושמע תקלתו של משה ומחל להם ובשרם ומסל לוחות
שניות ועלה פעם שנית להוריד הלוחות שניות כתובים
באצבע אלהים וישב שש עוד פעם ג' מ' יום והיו ברצון
והרי נמצא שרמז לו הקב"ה שישב בהר ק"ך יום ממנו
עמוד "ע"כ" ב' בתחלת שליחותו של משה
הראה הקב"ה למשה א' רבתי לבן א' של בלבת אש
רבתי ואח"כ בחטא העגל לא זכה רק לאלף זעירא
לבן א' של ויקרא זעירא ולא נסתלק מן העולם עד
שחזר וזכה לא' רבתי לבן א' של אשתיך ושרא
רבתי "ע"כ" ג' הראה הקב"ה למשה בתחלת
שליחותו ב' בתי מקדשות לבן נתגלה לו בלבת אש
שכן לבת גימ' ב' פעמ' אריה שהיה אש המערכה
ברמות אריה ולא זכו ישראל לזה כי בבית שני היה
נראה על המזבח כחצות כלב "ע"כ" ד' מלאך
הממונה על ר"ח אדר שמו אבר"ט ויש תחביון ב"ה
מלאכים שכולם שמותיהם לטובה לבן בחודש אדר

בדרך משה את ישראל וכמלש וזאת הברכה אשר בדרך
 משה איש האלים את בני ישראל לפני מותו ומשה חת
 באדר ע"כ ה' ויתן על פניו מסוה דע כי אחר
 שחטאו בעגל נתמעטה השגת משה ולא נשתייר ממנו
 לא חלק א' מלש וזהו סוד לש דעירא דויקרא ואז לא
 השיג מן הבריה דה מטטרון וסנדל'טן שהם כנגד
 ב' אותיות של הויה שהם וה' וזהו כי מסוה מס' רת' ב'
 שמות הנזכרים ומקום יניקתם וה' הרי מסוה ומשם
 יניקת משה אחר העגל והנה מסוה גימ' קי"א כמנין
 לש וזהו לש דעירא דויקרא ודוק ע"כ י'
 חשובים כמת וס' מסוה מצורע סומה ומי שאין לו
 בנים והיורד מנכסיו וכלהו מקראו מצורע דכ' א"נ
 תהי כמת סומה דכ' במחשבים הושיבני כמיתי עולם
 ומי שאין לו בנים דכת' הבה לוי בנים ואם אין מתאנני
 היורד מנכסיו דכ' כי מתו כל האנשים וכי מתו לש'
 שירדו מנכסיהם ע"כ ז' ד' חשובים כמת וס'
 מסוה וכולם נרמזו בת"ח כי צד מצורע זה ת"ח שקורא
 על מנת שיקרא רב או יהיה זקן ויושב פויסבה כדי
 שיכבדוהו הרי הק"ב מלקה אותו בצרעת כדי שיהיה
 מאוס בעיני הבריות סומה זה ת"ח שקורא ואינו מבין
 מה שלפניו לא בעובר על דרך ומי שאין לו בנים
 זה ת"ח שקורא ושולין אותו ואינו יודע מה להשיב
 היורד מנכסיו זה ת"ח שקורא ושנכח ע"כ ח'
 משה זכה שעלתה נשמתו הטובה להיכל רצון וזה
 ההר הטוב הזה והלכנון הר' נטרוי היכל רצון ע"כ
 משה הבניע אף וחימה ולזה אמר ולא קם נביא

עור בישראל במשה אבל באה ע קס ומנו בלעם וזהו
קס גי' אה וחימה" ע"כ משה זכה להשיג
סוד היכולות שכן משה במולדו מ"ס ש"ן ה"א עולה ז'
נע' היכל" ע"כ י"א נגד ה' חומשי תורה שקיבל
משה היו תמיד אצלו ה' ענני כבוד ה' שרי פנים ונרמז'
בשמו שכן מ"ס ש"ן ה"א גי' ה' נע' מלאך ע"כ וז'
כל זמן שהיה משה חילא היה מוכל יכול להנהיג את
ישראל אבל כשנעלם משה אז בא מ"כ"ל לכן נעלם
שם של מ"ס ש"ן ה"א גי' מ"כ"ל וכן במ' תצוה שני
משה יש בה קכ"א פסוקים כמעין מ"כ"ל ע"כ
מהיכן נרמז משה בתורה היונו בשגס הוא בש"ר שכן
תמצא בשגס גי' משה" ע"כ י"ד ויקרא א"ה זעירא
ונכתבה כן לכו שהקטין עצמו ולא היה רוצה לכתוב
שה' קראו א"ה ויקר וכרי שלא לפחות אות אחת בתורה
כתבה זעירא בלו איננה שם לכך נכתבה זעירא
וזה לך אותיות קטנות בסדר אחד וכל אחת במקומה
אזכרנה ל' דריש סמרא דויקרא ב' שתי בנות הבה
ג' וגוש עמר"ד אדם עשוק ברם נמש"ה בהבראס'
ו' בריתי שלום"ז דויזתא"ה ח"ה אנכי"ט טבען
בארץ"י ילך תשי"כ ולבכותה"ל לא אליכם
מ' ממרים הייתם"מ על מוקדה"נ נטע ארז"ס
בסוכה ובשערה דרבן"ע לעוות אדם בריכו"פ
קדמאה דסמרא"ל וצוחת ירושלים"ץ על כנ'
נרץ"ק קצתי בחי"י יערי אורגיס"ש דרמשה
ת' דמרשנרתא"עכ למא ביתא זוטא"י וכנגד
למא ביתא רבתי"א דאדם שת אנש"ב בראשית

ברא להים "ג" והתגלח "ד" דאחד "ה" פהל"ה תגמול
זאת "ו" דויזתא "ז" הכזונה "ח" חור ברפס "ט" יסר
מעלו שבטו "י" טוב שם "יא" גדל נאכה "יב" וכה
אשר נעשה "יג" הלטה "יד" ושלכס "טו" משל "טז" ג' נוצר
חסד "יז" ליניח לילה "יח" משפט "יט" סוף דבר "כ" שמע
ישראל "כא" ב' בתרא דשברמא "כב" ובהעטיה הצאן "כג" צוני
עורים "כד" ק' ק' לה "כה" לא אחר "כו" שיר השירים "כז" קדמא
ד' תכתוב אסתר ולכל אחר סוף כמוס ליראיו "כח" ע"כ
טו' למה "א" דויקרא זעירא משום שהיה משה שלום
מכל צד דק חסרון מעט היה בו שפירש מאשתו עוד
טעם אחר בגין דקריאה זו לא הוה בשלימו דהור
כמשכנא ולא במקדשא גם היה בארעא נוכדא עו
טעם אחר לבי שהק' בה פשהוא שורה למעלה הוא מלך
עילאה וכיון דנחית לתתא מלך איהו אכל לאו עילאי
כדבקרמיתא בגין "א" זעירא מתיל למלכא דהוה יתוב
בכורסיא וכתרא דמלכותא על רישיה איקרי מלך
עילאה וכד נחית ואזיל לבי עבדיה מלך זוטא איקרי
ע"כ "י" ומשה עניו מאד יש בו "ז" זעירא גם בפינת
הננינותן לו את בריתי שלום "ז" זעירא הרי כמו שני
חצאי ווין אב נשארן שני חצאי ווין שהם "ז" שלימא
וצוה הקבה וניתוספה בכסוק ויהי ביום כלות משרה
ואחזל כלת בת ר'ל שהיה מן הראוי לכתוב כלת חסד
אכל באמת בת מלאכי "ז" זו ניתוספה כן להעיד כי
משה זה האיש שהקטין עצמו השלים לכל ישראל
ע"כ "י" האדקאמר משה גם כי התאנף "ה" רת
גירשוני מהסתמא בנחלת ה' זה טעם לפי שהותו וליראו
נעלמה מעיני כל חי ולזה לא נכנס לארץ כנען "ע"כ

ויהי כיום כלות משה כל מקום שנ' ויהי אינו לא
לשון צער והכא מאי צער איכא לא למי שבכליות
משה להקים את המשכן וירדה השכינה לתחתונים
וכשרצתה השכינה לירד למטה מיד ניתוסמו לה ותק ריבוא
מלאכים מקטרגים ונעשים לפני השכינה חושך אפל
שלא תרד למטה וכולן נאסמו לפני הקבה ואמרו רבשע
כל הזיו והאור שלנו כשכינת יקרך ועתה תרד לתחתונים
מיד נתגברה השכינה ושיברה החושך העב הזה כמו
שמעבר את הקורה וירדה למטה כיון שראו כן אמרו
ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אדיר ממש —
שנתגברה ושברה החושך העב וירדה לארץ וזהו ויהי
בסביל הצער שפבלו המלאכים ע"פ י"ט חרבו
של הקבה וש' לה י"ו גופיות וזהו וחרם מיפיות פחד בידם
מי' חרם שיש לה כל כך מיות כמנין פ"ו מיות וכדי להנצל
מ"ו מיות לו תקנו לנו רז"ל שיעלו לקרות בתורה י"ו גפס
ביצר ו' בב' ובה' ג' בכל אחד מהן וז' בשבת שחרית וג'
במנחה הרי י"ו ולזה תמצא שהתורה התחילה באור
בית ומסיים בלמד דה"נ לו רמז ל"ב ול' ברכות
התורה אשר מברכים לו ה"ו בני אדם כל אחד מהם
ברכה בתחלה וברכה בסוף בכל שביע הרי ל"ב ברכות
וז"ו שרז"ל ס"ת וחרב ורדו כרובין מן השמים זה בזה
לרמז שכל העוסק בתורה ינצל מן החרב ע"פ כ'
שנותיו של משה נלקחו מנח ואדם וזה שחט נח
מספרך נ"ח אדם ע"פ כ"א כי שבעתים יקם
קין כי משה שהיה לו ז' שמות ונקם מקין שהוא המצרי
שהיה אחיו של משה מצד קין והכל והרגו משה בדי
לה עלות נמשו ואח"כ נדבק ביותו שהיה לו ג' שמות
ע"פ

כב אז הוחל לקרוא בשם ה' הבל שנתגלגל באנו
ולבן כמר בעז עב כג משה הרג את המצרי
היה חטא בידו ונתחייב גלות וזה אשר ינוס שמר
עב משה הרג את המצרי בשם תבה והוא פני
של שם שדי כי ת הוא פנים של שין ה פנים של ד כ פנים
של ו זה לחתכה רעיון עב כה ויבן כה וכה
וירא וגו' כה וכה הם כה אותיות שב שמע ישראל וכן
בשכמלו עם הכולל הוא כה ויך את המצרי ברמה תינות
של קש עב כו משה הרג את המצרי בשם של עב
וזה שויבן כה וכה וירא כי אין אש ויך את המצרי דת
בגיו' עב עב כז שבעים זקנים שהעמיה
הקכה עם משה כנגד ע ימים טובים ז ימי מסח ח ימי
סוכות דה ויה שבעות ושבתות דא כנגד ע נפש שידו
למצרים עב כח שבעות אינו לא בימי אבדו רמז
כיהאומות שלא רצו לקבל את התורה בהר סיני יאבדו
לעתיד סימ לדבר אבדו גוים מארצו דל מישלל שנקאו
ארץ חמץ על שקבלו תורתו עב כט אותיות
גדולות שבתורה הם מצד הבינה והקטנות הם מצד
הגבורה והאמצעיות הם מצד התפארת והנקודות הם
מצד החכמה והטעמים מהכתר עב שמחת עולם
דת למרעת' מרבים שלום עב ז ואר
שמות בני ישראל שהבאים מצ' את יע' אש וביתו במו
הנסוק הזה נטרי' ואלה וחייב אדם לקרות הפרשה
שנים מקרא ואחד תרגום בני בקול נעים יקרא יסול
יעמוד שלוח רבים אחד לקרות הבאים ה מורה בתו
אל יהיה מבין מצרימה מנהיג צורך רבים יהיה מהודג
מהודג הגון את אחד תם יעקב והיה ענותן קדוש בדו
איש אחד יעשה שליח וביתו ויבק שבעה ישראל תכלה

ורחמים באו בקדושה אחת וטהרה ע"כ מן צ"ל לא
 ויקהל משה נט"ו ויודיעם עשר קדושות הנוספות
 לארץ משה מכל שאר הארצות ע"כ צ"ל למה
 לקו הארבעה שנכנסו לכרדים שנשמת בן עזאי ובן
 זומא נשמת נדב ואביהוא ונשמתו של אישע נשמתו
 של אדם הראשון ונשמתו של ד' צדיקה נשמתו של
 אבר'אבינו ע"ה ש"נ ואתה תבוא אל אבותיך בשלום
 נכנס בשלום ויצא בשלום שלום שלום לגזירה שיהיה
 ע"כ צ"ל התורה נקראת עץ חיים וכמו שיש בעץ
 שורש קליפות מוח ענף ענף כ"ח פ"ח שהן ז' דברים
 כך יש בתורה ז' סודות כנגדן והם כש"ט רמז ד"ש סוד
 גימטריאות רזין טמירין רזין סתימין ע"כ צ"ל טעם
 שאדם מתנועע כשקורא הוא מפני שנשמתו אחוזה בנר
 השכינה והנשמה נמשלת לנר ש"נ נר הנשמת אדם
 ומה הנר היא מתנועעת תמיד כך הנשמה ובפרט
 כשקורא בתורה ע"כ צ"ל ודע כי צ"ל נתיבות
 החכמה י"ן מהם זכרים וי"ן מהן נקבות ונתן ה' לכסלם
 לדעת כדי לתת שכר בשולתם וכנגדן צ"ל למא פיתות
 יש י"ן שהם באורח ישר הם זכרים וי"ן אשר הם נתיבות
 הם מה שהן למחיצה כגון תש"ך וכיוצא בהן ע"כ
 צ"ל ג' שלות של מין אחד אתר שמעון ראשונה מ"ה
 טעם ושרל מתנועעים בקריאתם יותר משאר
 אמות והב' מה טעם אתם אומרים שאתם דבקים
 לשם ואתם בעלי מכות ויסורין יותר מכל האומות
 והדבקים למלך אין ראוי להיות בן ז"הג אתם מקוים
 הבית ה'ג והתורה אמרה גדול יהיה כבוד הבית
 הזה האחדון מן הראשון ראשון ושני מצינו וג' לא מצינו

אל סבא סבא לא תאמר לי דבר נתן עיניו ונעשו
 גל של עצמות אח"כ לו השלות של אותו רשע כבר
 נשל למעלה ובענין הנענוע יורה על מעלת ישראל
 ביהם באו מכוח האש ול' נר' נשמת אדם ואור הנר
 לעולם היא מתנועעת ועולה וכן ישראל מבח האש
 מתנועעים ברכת' המשכילים אתה' אל דמיו לכם
 וכת' להים ל' דמיו לך אבל אמות העולם הם דועכים
 ורוממים כמו העצם שהוא באש שעומד ואינו מתנועע
 וזה נשאר לישראל ממתן תורה דכ' וירא כל העם —
 ויבועו ומה שאמר שאנו קרובים ל' המלך ואנו מוכים
 ומעונים כן האמת לפי שאנו כמו הלב שהוא באמצע
 הגוף והוא מרגיש הדבר בטרם בואו לפי שהוא דק
 וזך מאד וזה שאמר מכל משמר נצור לביר כי ממנו
 תוצאות חיים ולכן ישראל שנמשלו ללב הם מרגשים
 כל צער וכל כאב יותר מהאומות לפי שהם נמשלים
 לבגוף ומה שאמר מבית ראשון וכ' אם לא חטאו ישראל
 לא היה להם לא בית אחד שהוא הראשון לפי שהייתה
 ראויה ליעשות ע' הקב"ה בדרכי' ה' מקדש ה' כוננו
 ידיך ולפי שחטאו גרמו לעשות ע' אדם בית א' וב'
 ולכן לא היה להם קיום כלל באמרו שוא עמלובינו
 בו' ולכן עתיד הקב"ה לבנות ירושלים בעצמו ולקיים
 מקדשה' כוננו ידיך וכת' ואני אהיה לה נאסה חומת
 אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה ועל זה נאמר גדול
 יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון ולא אמר
 השני מן הראשון ע"כ ל' כמו שיתרו חשוב
 לגר צדק באנשים כן דות בנשים ושמותם בשוא

כִּישָׁם דוֹת מוֹרָה עַל תּוֹפֶת מִצּוֹת עֲקֵבָהּ בְּגִדוֹת
 כִּי כִבֵּר הָיוּ כִּידָהּ מִצּוֹת בְּנֵי נָח וְנִתְּנוּסָהּ תִּרְוֹלָמָן
 תִּרְיָג וְגַם יִתְּרוֹ הָיָה נִקְרָא יִתְרֵי וְכַשְׁנִתְּגִייר נִתְּנוּסָהּ
 לוֹ וְאַתָּה יִתְּרָה לְמָה מִשְׁמֶשֶׁת וְיֵל שְׂבָאֵת הָיָה חָא
 יִתְּרָה אֲבָל לֹא רָצְתָה לְזֹז מִשְׁמֹו וְרָאִיהָ מִיִּדְשָׁרִי
 שְׁנֵת־רַעְמָה עַד שְׁנֵת־נָה בְּרָאֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ וְעַשׂוֹתֵלוֹזְנִי
 כְּלוֹתִיךְ ע"פ "לֹא" תִּיבֹת מֶה נִתְּמַרֶשֶׁת בְּשֵׁנִי כִידָהּ
 לְשׁוֹן־רִיבֹו כְּמוֹ מֶה רַב טֹוֹכֵךְ אֲשֶׁר צִפְנֶתָ וְגַם לְהִתְקֵךְ
 כְּמוֹ וְנִחְנֹו מֶה ע"פ "טֹל" מִשֶּׁה נִתְּיִרָה שֶׁהַמִּלֻּאֲבִים
 יִשְׁרָמֹוהוּ בְּהַבֵּל כִּי־הֵם שֶׁאֵין בּוֹ חֶטָּא וְבָאָה הַתִּשְׁבּוּבָה
 מִכִּי עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים וְגַם שְׂגָם הַכֶּלֶם אֵין בּוֹ חֶטָּא
 חָהוּ לְהַשְׁבִּית אֹיִיב וּמִתְנַקֵּם כִּשְׁזָל תִּשְׁכַּר גְּרָם נִטְוִי
 תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן גְּזִירוֹת רַעוֹת מִבְּטָלִים ע"פ "מ'
 מִשְׁרַשׁ מִזְמוֹרָה אֲדוֹנֵינוּ מֶה אֲדִיר שִׁמְךָ וְגַם
 אֲדִיר בְּטָרִי אֲמָרִים דִּן יִהְיֶה רֶאֱוֹבֵן ד' דְּגָלִים ע"פ "מִא'
 וְתוֹשׁ יִשְׁלַח ס' רַבּוֹא קִלְפוֹת וְכַשִּׁירָל שֶׁהֵם עוֹבִי'
 זֶה לְזֶה צְרִיךְ אַחַד כּוֹלֵל כּוֹלֵם וּבִקְמָךְ חֵן יִתּוֹשׁ —
 קִדְמָךְ אֲמָרִים לוֹ כִּי־הֵעֲרַב בְּעַד ס' רַבּוֹא עֲרַב־בְּעוֹ
 ס' רַבּוֹא קִלְפוֹת ע"פ "מִב' סוֹד דְּבִקְצַת יִשְׂרָאֵל
 בְּשִׁית נִרְמַז בְּכֶסֶף הַיִּיחֹוד שֶׁמֶעַ יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּל־הָרִירָה
 שֶׁלוֹ עוֹלָה בְּגִי' לְכַשׁ שֶׁהֵם לְבוֹשׁ הַשִּׁית כְּכִיכּוֹל ע"פ "מִג'
 אֲבִי וְדָבָא הַלְכָה כְּרַבָּא בְּרִי מִיֵּעַל קֶגֶם וְהֵם
 סִימְנֵי הַלְכוֹת יֵאוֹשׁ שֶׁלֹא מִדְּעַת עַד זֹמַם לֹא —
 הַעֲוֹמָךְ מֵאֵין (וְרִית' ל' לִידָה בִּימֵי לִידָה שְׁמִינָה רֹאחֶהָ נִדָּה בִּי בְּנִית
 בִּיתִים) קְדוֹשִׁין שֶׁאֵין מִסּוּרִין לְבִיאוֹהָ גִילּוֹי־דְּעֵרָה

בְּגִיטָיו

בגטין משומד אוכל נבילות להכעיס ע"כ מ"ד
ו נקראו איש האלים משה לקנה שמה דוד שמעון
עדן ליהו אישע מיכה אמוץ ויש חילוק בין משרה
להם כי הנאמר במשה כירושואיש של ליהים שהוא
המלכות כמו איש נעמו והאומר בנבואים מ' איש
משל ליהים כלומר דבקים בו ועוד דפי כתי' אצל
משה יקדים שם העצם שלו כגון הכא משה איש ליהים
מה דלאו באחרונים ובא הרמז מזה במיתתו ויתמו
ימי בכי אבל משה בכי אבל גימ' אדני שהוא כלת
משה ע"כ מ"ה בג' מקומות שמענו שהאדם
משמיע תלמודו סמוך למיתתו הא סוף דבר הכי
נשמע הב' להודיעך קושט אחרי אמת הג' כלומר
ולא סדרים ע"כ מ"ו דודי ירד לגנו לרעות בגנים
וכלקוט שושנים לרעות בגנים לו האומות כשישראל
עושין רצונו של מקום אז הקב"ה חוזר בכל העולם
ורואה איזה צדיק בכל העולם ורואה איזה צדיק
באה ומביאו ומדביקו בישראל כגון יתרו ורחב ואלקוט
שושנים לו הצדיקים שבשעה שמכעיסין ישראל -
לפניו הוא מסלק הצדיקים מביניהם ע"כ מ"ז
כשהקב"ה בבעס עם ישראל אז מלקט הצדיקים
מביניהם וזהו דודי ירד לגנו ללקוט שושנים ומאת
צדיקים שמלקט כפיכול נעשה לבוש להקב"ה
וזו ד"ת לרעות בגנים וללקוט שושנים לבוש -
ע"כ מ"ח ישראל נמשלו לשושנה מה שושנה
ישיבה אורס ולובן לכן כ"ו ישיבה דין ורחמים ומה
שושנה ישיבה יג עליון כך כ"ו ישיבה יג מדות

של רחמים וכנגד זה בראשית ברא אלהים מן אלהים
ראשון עד אלהים ב' יג' תיבות שוב מן אלהים ב' עד
אלהים ג' ה' תיבות כנגדה' עליו המקיפין השושנה
ע"כ" מט' אין הקב"ה שוכן בפחות מ"ץ א' א' א' א'
רבות מלאכים ש"ו והיה ה' למלך ע"כ הארץ וכן
מה אדיר שמך בכל הארץ כי ארץ נטרו"צ א' פים
רבות ע"כ" נ' בא מאות מלאכים ממונים
על עשבים וזהו שאמר אם תשים משטרו בארץ
ר"ל א' הוא א"ה פשוטו י' פשוטה הוא תתק בא"ה כנ"ו
ע"כ" נ"א מבגדה עולים יה' ויז פעמים יה' עולה
מר בהיפוך ר"ס וזהו יושב על כסא רם ונשא ו"ו ו'
עולין לו ו' פעם' לו עולין ר"ן והוא שסבן ב"ע ע"כ" נ"ב
וארצה בו ואבדה בתי' בה' מלמד שחפרו בבית ב' ה'
דברים וס' אש"מ ארון שמן המשחה אש שכינה אוהם
ותומים ע"כ" נ"ג שש הלכות נעלמו ממשחה וס'
א"מ ב"זך אונן מהו"ש מקלל בנות כלפ"ח זמרי כלים
ע"כ" נ"ד קו"ש ב"ל תירוצ' נטרי' קמ"ד ש"מ
ימין אצבע באזהרה לך ~~ש"מ~~ אתה תיטול יוס' רביע'
צמרניך וענין הדברים שנאמרו בצמרנים כבר כתבתם
למעלה ע"כ" מנ"ן א"הו כמנ"ן יה"ו ב' פעמים ע"כ"
נ"ה טוב זכרון מד' טובון ~~ס' ב"הם~~ כז"ב ודי מנ"ד
מזרעא דאברהם אבונא הוא ~~הוא~~ ברמיזה בוצר
כז"ב כסף זהב כדיל נחשת ודי ~~הוא~~ שיה מזרעא
דאברהם אבונא הוא זה יעקב אבינו ע"ה והמשכיל
יבין וכן כרמז על פמדות גדולה הזכות יותר מרבי
כסף זהב וכדיל נחשת ע"כ" נ"ו ז' מצות נהגות

בארץ ואינן נוהגות בחל וסי' שבע רצון פוטה שמו"ט
בכורים עומד ראיה הצר הצורר ודיו מעשה נגעי
בתים וכולן כת' בהוביאה ע"כ נ"ז ז' מצות מדרגון
וס' נע בשמחה נטילת ידיים עירובין ברכות נר שנת
מגלה חנכה הלל ע"כ

פרק שלוש עשרה

משא דומה לו קורא משעיר מפדש דומה לשון שתיה
שאל העולם יודעין קץ הגלות של אדום ודומים רב
שותקים ושעיר מפדש לשון תוקף דהיינו עול חזק
שמטילים על ישראל שעיר בגו' תוקף ע"כ ב' אמ'
הק"ב הם מחשבי קיצו משיח דבר שלא גלית לעול'
כיוס נקם בלבי לבן למומא לא גלי ואינן משתדלן
למחשב קיצא תלתא סימני כתבית ואחזית לדרי עלמא
בקבורתיה דמשה דהיינו בגי בארץ מואב מול בית
נעור והראיתי לכל העולם ואמ' ע"כ אינן יודעים
קבורתו של משה דבר שלא גלית ולא הראיתי הו"א
אמרו שטותם ושקריותם ע"כ ג' ר' יוסי בן חלמא
של את ר' יצחק למה הגלות זה ארוך יותר מגלות
הראשונים אל גליות ראשונים נגלו בזכות ג' אבות
אכל גלות זה הוא בשביל ביטול התורה שפ' על עזנס
את תורתו אמ' הק"ב בגליות ראשונות חזרו בזכות
ג' אבות עכשיו חטאו בתורה שנתתי למשה ונקראת
על שמו כשישבו ויחזרו לעסק התורה בזכות משה
אני גואל ומי' הנסוק מורשה קהלת יעקב מלשון ה'
מוריש ומעשיר ע"כ ד' בא מיכא שר הגדול
אכטומא של ישראל ואמר רבשע אימתי יפקון ישראל

מגלותא

מגלות אדום שהרי כתבת כאשר יסכלון צדות
רבות וגאון הגליות אמ' הק'בה יבא סמ' אפסודמא
של אדום ויטעון עמך אתה סמ' ואמ' רב'שע אתה
אמרת שיהי' ישראל בגלות אדום עד שיטעות שובה
ועתה הם רשעים אותה שעה גער הק'בה בסמ' שדור
לשון הרע על ישראל וברח סמ' ג' לפי מילין אל הק'בה
למ'כל היה לך לראות תחלת הפסוק ושבת עדה להיך
ואח'כ כי לרחום אמ' מ'כל מרי דעלמא וכי בחנם נקראת
ל' רחום שתרחם אנ'עמי שאינם ראויים אל הק'בת כבר
נשבעתי שלא אפרס עד שישובו בתשובה לפני אמ'
בחודה של מחט אני אפתח להם פתח גדול עכ' ה'
גלות מצרים היה בחטוא מכירת יוסף שלא ראה בני
אביו כ'ב שנה וגרמו לכל שבט כ'ב שנה להיות בגלות
הרי י' כ'ב הוא ר'ך שנים ל' משום ש' שבטים הקדושים
מתו בארץ הטמאה והיה להם צער גדול לכן נגרעו
ל' שנים ונשתעבדו ר'דו שנים עכ' ונשיבאו
ישראל ממצרים נתן להם הק'בה וזהו מידתו
של יוסף שיכפר על חטאם וכשלא שמרו השבת
כהוגן ש' והבאתם בשערי ירושלם לכן גלו לכל
לכלל ונגזר עליהם להיות בגלות ז' על חטאם דהיינו
ז' כ' ר'ך הוא א'ת תק"ס שנה והיו שם ע' שנה ואח'כ ע'י
התורה נגזר ואח'כ ע'י שנאת חנם נתעורר עליהם
חטא מכירת יוסף דכ' ביה וישנאו אותו ונמכרו ביד
שונא חנם דכ' ביה יען היות לך איבת עולם עכ' י'
ז' פת ביחזקל היה היה דבר ה' היינו כושם אהיה
הוא מוסגל להגן על ישראל בגלות ואז היה השם
שלם עמהם לא היו מתעכבין בכלל בגלות אכר'

נפתלה א' מן השם ונשאר היה וכדו להגין על ישת
מה שלא היה אז בפוחו כל כך בלא א' לכך איבד
היה ע"כ "ח" כינוי ד' גליות לא סערה בכל ענן
גדול מדי אש מתלקחת אדום ונוגה לו סביב יון
שהיה קרוב לאור אבל ביה לית אורח כלל זהו נוגה
לו סביב אבל תוכו אין נוגה ע"כ "ט" בכל גלות
מד' גליות יש עם ישראל אות אחת משית בכל אות
במדיה יון ו' באדום ה' אחרונה ע"כ "ו" ומושב
בני ישראל במצרים תל שנה היונו שבמצרים חון רון
שנים וה' שנים קודם לכן נולדו אמרים ומנשה והיה
נחשב ג' ממנין הגלות הרי רטו שנים ימים ולילות
הריתל שרילג הקבה הקץ וחשב ימים ולילות בזנו
האבות ע"כ "ז" הגליות היו ד' ונחשבו לב' -
בכל מדי לחוד יון אדום לחוד ונרמז במסוק -
בכל יים בכל חטאתיה בעלים היונו ב' בכל יים כל
בכל הוא ב' הרי ד' והיה כן משום שקלכלו ב' עולמות
שהם ג' נמנן ב' אצילות ובריאה לחוד יצירה ועשו
לחוד ע"כ "יב" כל מה שהיו ישראל במצרים היו
רדו שנה צא מהם צג שנה שהיה לו יותר מכך
השבעים והיה במצרים צג שנה שהרי כשבאנו למצוי
היה יוסף בן טל שנים כי בן יז היה כשירר למצרים
וב' שנה לא ראה את אביו ולוי היה גדול מיוסף ה'
שנים הדי מד' שנים היה לו כשירר למצרים וב' -
שנות לו קלז נמצא היה במצרים צג שנה וכל ימי
חיו לא היה השעבוד כידוע וצג גימ' וה' בהיכ"ל
קדשו כי בהיכל הוא צג והשם כו' והוא ארון יחיד
ג' גימ' הכי הו' וזה היה מגן בעדס כל ימי חיהם

של שבטים בנרש לוי שהיה מרי אולמן במצא היה
 השעבוד ק"ז שנים לא מהם היה השעבוד בנה רך
 מחדת החסד חסד ל כל היום ומו' גימ' אלהים משגור
 מרים היה בכריכה ובמרירות מתוקה הדין כדאי -
 להוציא יקר מזולל ע"י צירוף זה ע"כ יג
 תכלות אבות תקנוס. להגין מן הגלות אברהם תיקן
 תכלת שחרית כנגד גלות מצרים שהיתה בבקר
 דהיינו גלות ראשון יצחק תיקן תכלת מנחה כנגד
 גלות ככל שהיה באמצע יעקב תיקן תכלת ערבית
 כנגד גלות אדום וע"כ מצותו כל הלילה נגד אריות
 הגלות ע"כ יד אדני ארשבו ע"ה אסיר ליה לבד
 נש לאתערבא צולמיה בצולמא דגוי ע"ז דהא"י -
 מסאבא והא"י קדישא ובס' ד' מנחם בענין סה צלם
 מעליהם אמר דע כי יש צל רוחני לכל בריה שנאך
 בצלם יתה לך איש הצדיק יש לו צל מהשכינה שנה
 צלך ומנהיגו בדרך ישר והרשע יש לו צל מנהיג -
 מכוונות הטומאה וכשיקרב עתו למות אז מסתלק
 ממנו ואותה שנה שימות בה אין צל לראשו כלום
 הו' דבה ואמר ע"ה כי לא קיבל איזו שעה יראה אדם
 ואני ראיתי בתוב כי אלה השעות אשר יראה בהן אס
 יהיה ליל ה' יום א' יראה בשעה ה' ואס יהיה יום ד'
 יראה בשעה ו' ואס יהיה יום ס' יראה בשעה ז' צדיק
 ומנוסה ואמר כי נסו בעופות שיחטון ליום כ'
 ולא מצאו צל לראשון ועוד אמר כי כל חבר מן
 האדם אס לא יראה צלו יורה על דבר יחסר אותו

האדם יש מורה על אשתו ויש על בנו ויש על ממון
אבל ראשון לבדן יורה על אשתו אדם עצמו ע"פ
טו בגלות גברה המרכבה טמאה שהיא בעל צמח
שהיה חקוק עליה דמות כל כ' דע חושבן דדין בחושבן
דדין וכן גימ' ירבעם ולא יתקן עד בא משיח בן יוסף
ע"פ יו ירבעם יתוקן לעתיד לבא לבן נאמר חן
בהתאסף ראשי עם יחד רת ירבעם כי באותו פעם
יתוקן ניצוץ שלו של הרושה ואז יקוים שלם ושלם
המבעיר אותיות ירבעם ע"פ יז שלמה
המלך ע"ה עבר ע"פ יורדין אשר צוה לו הק"ה והם
יורדין ג' דלא ירבה לו נשים ולא ירבה לו סוסים וכסו
וזהב לא ירבה לו מאד ואמ' אני ארבה ולא אסור
וזו שהיה ירבעם מוכיחו נבט שהיה אפרתי ש"פ
בדבר אמרים רתת מ' שהוכחו על שעבר על ג'
יורדין שעולין לה כמנן רתת כיצד י' י' ו' כ' לה
הרי כמנן רתת ע"פ יח כשתיקן שלמה
ערובין ונ' היה אצלו ניצוץ של משה לו שלמה
בהימנך אתון למשה וזה ש' ולא קם נביא בישראל כמותו
בישראל לא קם אבל במלכים קם ומנו זה שלמה
ע"פ יט שלמה תיקן ערובין ונ' לכלל דין
ברחמים ורחמים בדין לבן עירוב גימ' חסד גבורה
ע"פ כ אסור ליטבע בשם אה"ה שהוא החותם
הגדול שבו נבראו שמים וארץ והוא דת של אר
השמים ואת הארץ ומלוי שם זה א"ה וי' ה' גימ'
אצבע וזהו ש' אצבע להיס היא ע"פ כ"א
האבות הן המרכבה ודויד רגל ד' לבן אברהם

ויצחק ויעקב דויד עולה כמנין מרכבה שלמה אע"פ
 אין קורין אבות לא שלמה כי אף שהם ד' רגלים ח"ו
 אינו לא הוין חסד דין דחמים והד' כלול בהם זלכין
 חיותו היה מן האבות כי מצד עצמו היה ראוי להיות
 נפל ע"פ כ"ב ויש להקשות מאחר שדה"ע הו'
 רגל ד' היה לו ליקבר במערות המכפלה כד' שיהיו
 בחיבור אחד ו"ל דכיון שקבור שם אד' הר' הוה ליה
 בלודויד קבור שם דלת אדם הוא אדם דויד משיח
 ע"פ כ"ג בשעה שהרג דוד את גלית השליכו
 עליו בנות ישראל כל כסף ק' ככרים והקדישו דוד
 לב' ובשבת ג' שנים בקשו ממנו ישראל ליתן ולא רצה
 אל' הקבץ לא קבלת עליך להחיות בוככשות חיוך
 שאין המוקד שנבנה ע"י לא ע"י שלמה בנך ע"פ
 כ"ד אמ' על דה"ע בשעה שסיים ספר תהלים
 זה דעתו עליו אמ' רבשע כלום יש בריה בעולם
 שאמ' שירה במותי נזדמנה לו צמרדע אחת אל' דויד
 המלך אל תזוה דעתך עליך שאני אומרת יותר
 ממך ועל כל שירה ושירה שאני אומרת אני מושלת
 ג' אלים משל שנ' וידבר ג' אלים משל ויהי שירה
 ולא ע"פ כ"ה וצריך אתה לדעת כי כמו שיז
 מרכבה בקדושה מד' החיות כך יש בקליפה מרכבה
 מד' דברים שהם לו וסי' מארץ והם מות אכל דע
 צלמות שהם נותנים כח בד' יסודות של אדם למתן
 לו העבירה שנ' פים גנובים ימתקו ומיכה לו העבירה
 ביופי שנ' לתחמוד יפיה בלבבך ע"פ כ"ו כו
 ונרגן מכריד אוף אותיות ל' מ' וכבר ידעת של הוא
 חסד שנ' חסד ל' כל היום וכו' הו' אלים שעולה כן והוא

גבורה זה נרגן מפריד' ש'הוא הקסר מ'פ' שהו'
הגבורה ע"פ' **כ"ז** ודע כי מצוה במספר קטן
עולה כ"ד וכן צול' במספר קטן ג'ן עדן לרמז
שהעושה המצוה יזכה ל"ג עבירה עם המלך
במ"ה עולה י"ח וכן עולה במ"ה גיהנם וזהו ששכר
מצוה מצוה ושכר עבירה עבירה ע"פ' כ"ח ודע
שמלת כ"ה כגון נלכה עד כה היא שכינה והיא להכל
כ"ב אתוון דאוריתא וכנגד תורה נביאים וכתובים
ולכך נקרא מלכות כ"ה ע"פ' כ"ט ודע כי
הם הגורמים רעה לעצמם ודוחין מני שכינה כלומר
שלא יזכו לראות מני שכינה אם לא בתשובה גדולה
ובעבורם העם צועקים ואינן נענים הבעל נדר
וכועל בת' לנכר דמשקר בקימא קדישא וזהו כי
חלל יהודה קודש ה' אשר אהב ובעל בת' לנכר ומו
שהרג את הילך במעי האשה וסתר בניו של הבורא
יתברך ולכן צריך לצום ולסגת בכל סגומין ולבכות
ולשמוך במים לבו נכח מני ה' כירחוס וחטן הוא נאש
תמצא בזוהר מ'כ"ח ע"פ' **ל'** ודע שאסור
לאדם לישא את ידיו למעלה ריקם כי בלתי תמלה
וראיה מאברהם שאמ' הרימותי ידי ל' ותרגם אונקלו
ארימות ידי בכלו וחזל אמרו שאסור לאדם להגבין
ו' אצבעותיו למעלה כי אם בתמלה מני שהם
רומזים ל' סגירות ולכן כשמגבין למעלה בתמלה
מוריד שבע מן ה' עליונות ומביא ברכה לעולם
אכל כשמגבין ו' אצבעותיו ריקם לא די שאינו
מוריד ברכאן לא דאתלטיא מו' שליטין כאשר תמצא
בזוהר ע"פ' **ל'** וצריך אתה לדעת כי שלמה

ה' עה נתגלגל בירמיה שניבא לנתוץ ולהרוס מה
שבנה והו' בעון אשר שכב את מלכת שבה ויצא
משם נבוכדנצר שהחריב בית קדשינו וראה בעיניו
מזרעו שהרס מה שבנה ואח"כ נתגלגל בהלל אשר
היה עני ודל מאד נבד מה שאמר כנסתי לי כסף
וזהב ולרעתה שאמרו בזוהר מ' ויחי על מסוק
אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה ע"כ ל"ב
מסוק עת רצון צריך שתדע כי מלכת רצון היא עולה
משה בעלה דמטרוניתה ולזה נקרא איש האלהים
וזהו סוד שם ראשון משם מ"ב אב"ג ית"ץ אש"ש הו"ה
משה אשר היה אב לעולם וכברט פישר"ל אשר נקנר
בג' על אשר היה לו תורה צבונה וזהו ג' ת"ץ ע"כ
ל"ג תיקון למי ששתה יין נסך אשר יתענה ע' תעניות
כמנין יין וכנגד י' יודין שבז שמות אד"ני אד"ני
אד"ני אד"ני אד"ני ויכוין בז מלכיות שיש בז מדות
חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות בז אד"ני
מן ה' מלכיות הנזכרות ולה עלתן בג' תמלות שחרית
מנחה ערבית כיצד ב' שחרית א' אד"ני שמתיתמתח
ב' אתה גבור לעולם אד"ני וב' מנחה וב' ערבית
ועד אחד בכח בערבית הרי לך י' שמות אד"ני לכוון
בהם ע"כ ל"ד מה רב טובך אשר צפנת לידאיך
עולה כמנין כת"ר ומלת אשר הם אותיות ראש דמ"ז
לצדיקים שבתריהם בראשיהם לעתיד לבא שמהכלים
הארה מאבא ואמא ואז אבא ואימא הם מהכלים
הארה מן הכתר העליון ע"כ ל"ה וצריך שתדע
שכמה עולה מן האסתמלה כ"ה וי"ד כוללת

בַּעֲמִים יוֹד הָרִיף הָרִיף קָלוֹ וּכְנִיָּה עוֹלָה לְמַלְאָךְ
לְמַד שְׁעוֹלָה קָלוֹ וּבִבְלִי מַלְאָךְ עֲלִים הָבִיאוּ וְנִמְנָה
עוֹלָה לְהִים נִמְנָה כִּי בִבְלִי מַלְאָךְ עוֹלִים שְׁעֵהֲרִי בִבְלִי
לְמַלְאָכִים שְׁעוֹלִים שְׁעֵהֲרִי גַם צָרִיךְ שְׁתַּדַּע כִּי מַלְאָךְ וְעַד
הִיא חֲלוּת אַחֵר בְּאֵף בֵּית עֵבֶר לֵב יָדַע שֶׁאֵמְרוּ
עַל כְּסוּף מַלְאָךְ מְנִיָּהם קָלוֹן פֶּתֶחַ אֲחִין שֶׁאֵם לֹא אֵמְרוּ
אֲחִין יִתְמַלְא מְנִיָּהם קָלוֹן וְצָרִיךְ עוֹד שְׁתַּדַּע כִּי מַלְאָךְ
מַלְאָהֶם אוֹתִיּוֹת לֵב לֹמֵד מִי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עֲצָמוֹ לֵב
בְּשַׁעֲת עֲנִיּוֹת אֲחִין יִתְמַלְא מִי קָלוֹן וְעוֹד כִּי מַלְאָךְ קָלוֹן
עוֹלָה קָלוֹ וְגַם רִתְּשֵׁל מְנִיָּהם קָלוֹן וַיִּבְקֶשׁוּ עוֹלָה קָלוֹ
הָרִיף בִּבְלִי כִּי בִבְלִי מַלְאָכִים לְמַד לְמַד לְמַד
עוֹלִים קָלוֹ קָלוֹ כִּי בִבְלִי מַלְאָכִים לְמַד לְמַד לְמַד
כִּי הוּא כִּי בְּעֲנִיּוֹת אֲחִין הַמְּשִׁיךְ רִשׁ הָאֵרֶת בִּבְלִי מַלְאָכִים
כֹּל אַחֵר עוֹלָה קָלוֹ לִכְנֵס נִקְרָא קָלוֹ מִי עַל דֹּחַ פִּיקוֹ
לִי מְדִינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם עֵבֶר לֵב וְאֵהִי שְׁעֵשׂוֹ
יוֹם יוֹם שְׁעוֹלָה כִּי מִנִּין יִבֶּה וְזֶהוּ גַם צָרִיךְ לִכְוִן בְּאֲחוֹ
בְּרוּךְ ה' יוֹם יוֹם שְׁעוֹלָה יִבֶּה עֵבֶר לֵב וְשִׁמְעֵה
בְּקוֹלִי לְתַמְרָתִי לְתַמְרָתִי כִּי שְׁמִי בְּקָרְבִי שֶׁהָיוּ
עוֹלָה כֹּל וּמִלּוֹ אוֹתִיּוֹת בִּלְבֹד וְעוֹלִין לְמִנִּין יִבֶּה שֶׁן
גְּשָׁמֹת אֲדִנִי הָיוּ וְאֵהִי עֵבֶר לֵב יִהְיֶה לְהִנִּי וְיִהְיֶה
הֵן יוֹד אוֹתִיּוֹת כִּי בִבְלִי מַלְאָכִים לְמַד לְמַד לְמַד
אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן כֹּזֵב בְּמוֹפֶט כֹּזֵב כִּי בִבְלִי מַלְאָכִים לְמַד לְמַד לְמַד
עֵבֶר לֵב בְּנִיָּהם אֲחִים וְשֶׁגַם מַלְאָכִים לְמַד לְמַד לְמַד
זֶה הָאֵשׁ בֵּן אֲנִשׁוֹ בְּטוֹב בֵּן בִּבְלִי מַלְאָכִים לְמַד לְמַד לְמַד
הָרִיף בִּבְלִי מַלְאָכִים אֲרַחֵץ בְּנִקְיוֹן כִּי וְאֵסוּבָה
אֶת מַזְבֵּחַ ה' וְהַכּוֹנֵה שְׁצָרִיךְ לִכְוִן כִּי מַלְאָךְ אֲרַחֵץ

עולה כמנין דצט כמנין להים שעולה ש' לה למד ה'ו
 וז' מס והכולל ~~שמונה עשר~~ בנקיון עולה
 ריו כמנין ג' עב כנודע והבית מה שמוש כמ' -
 עולה ק'א עם המלה והכולל הרי עולה יב'ק
 כמנין אדני הויה אהיה שהוא הקו האמצעי -
 מן האו מלטה למעלה ואסובבה עולה כמנין
 שס ב'ן והויה שעולה כמנין ע"ח עם ד' אותיות
 של הויה ובמלת את צריך שיכוין בד' וודין של
 שס עב כזה יוד' ה' ויו' ה' כל אחת כלול -
 מעשר מזבחך עם המלה עולה ע"ח כמנין -
 שמות ב'ן יהוה יהוה עולה כו' עב' מל' -
 ודע שאמרו אל תגלה סודך לא ליו"ן
 מי' פ"ב לו ש"ת יו"ן יר"א ישר נביא מפני שפ"ב
 לו מצאנו אמור בהם סוד ולא באחריו -
 ולכך מזהירך אל תגלה סודך לא ליו"ן כי
 באלו מצאנו סוד והם ישר דכת' ואת ישרים
 סודו יר"א דכת' סוד ין ליראיו נביא דכת'
 כי אם בלה סודו אל עבדיו הנביאים וזהו
 דאמרו בגמרא נכנס יו"ן יצא סוד" עב'

בלשון

מִדָּה בלשון עברי הוא יין וכל שוין ארמי
הוא חמר וחמר הוא רמח כנגד איבריין של אדם
שהיין נכנס בהם בכל אבר ואבר הגוף מתר של
ויוצאה הדעת וזהו נכנס יין יצא סוד דהיינו —
החכמה והדעת שהיה בו יוצא ומאבר מומנו עו'
היין ע"כ מ"ד אל תהי בסובאי יין ל'
תשתה ע' שלא תראה פני ע' אל תשתה יין —
שהוא ברי' ע' כן תשתכר ותבא לידי שפיכות
דמים וביאור לפני ע' סנהדרין ע"כ מ"ה
היין הוא שגרם לישראל הגליות והבאיה
מבוא ש' וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אלו
ויתגל אותיות גליות ע"כ מ"ו יין
ושכר אל תשת בטריקון ושרא ושרים נאמנים
ואם שתה כרי רביעית אמור להתפלל תפלת
שכור תועבה ע"כ מ"ז מה חרי
האף הגדול הזה ל' כשמלאין אותם ארז
כזה ל' כ' פ"א פ"מ ק"צ לכך נכרתו ק"צ בריות
ס"א ליליות ביום ברית ע"כ מ"ח ודע
ההפך שיש בין פלוני ושל' חלק לע"ה כלל
מזומן לחיי העהב והוא שאחר שוכנס לגיהנם
אח"כ יאכל חלקו אשר בעהב אבל מזומן לחיי
העהב הוא שמי' אחר מותו נכנס לעהב תבן

ואינו נכנס ביהננס כלל אבל מה שאומר בן
 העהב היא גדולה מכולם שהוא כבן בית שיוצא
 מבית חבריו ונכנס בביתו בלתי רשות ע"כ מט
 ודע ש"ה תקופות השנה הן כנגד ד' אותיות
 השם הו"ה וכן הו"ה הם י"ב חדשים
 וההיות ג' מתחילין ביור' וג' מתחילין בה"א ושלשה
 מתחילין בואו' וג' מתחילין בה"א אחרונה ודע
 כי תקופת ניסן כנגד ה'וד כנגד מדת החסד
 ותקופת תמוז כנגד ה"ה כנגד מדת הגבורה
 שאז ימי החוס' ותקופת תשרי כנגד הו"ו כנגד
 מדת התפארת ותקופת שבט כנגד ה"ה
 אחרונה כנגד מדת השכינה שאז קרירות וגליון
 מייז' והם ד' אותיות הם מתלכשות בד' לבושי
 ש"ה בסוד הגלות אשר הם תוהו ובהו וחשך
 ותהום והם סוד ד' עריות ערות אביך י' ה' ערות
 אמך ערות אחיך או בנך ו' ערות אחותך או
 בתך ה' ולא ה"ה קלימות מתעוררות דייז' וקטרוג
 בד' תקופות וזה ש"ה בד' תקופות קלא אתער ע"כ
 ודע כי יש ז' שלומות במאמר א' ר'
 לעזר א"ר חגיגה תלמידי חכמים עד יברך את
 עמו בשלוש והוא לעלות השכינה למעלה
 מהעולם הזה כל ז' קיעים והמכוון בה
 ובמלת

ובמלת שלום בארמונותיך אשר הוא גב' שלום
 הוא נמלט מח' בטישות אשר יש לו למלאך —
 המות אשר אמרו רז'ל ומלאך המות בח' בנפיים
 ולכך המכויץ בזה כדאמרן הוא בורת ומתיש
 בח' הח' בטישות ע"כ" נא ודע כדלילות
 עולה פת והיינו טיפות הזרע כשנוכלים לבטלה
 חו' הם כמו פירורין של פת שהזורקן מביאין אותן
 לידי עניות וכן המוציא זרע לבטלה עניות —
 רודפת אותו ודע שיש ג' מיני טפיץ דמוחא' טפיץ
 דנחמא' טפיץ דאדיתא' ע"כ"

פרק יך

למה שני שבטים וחצי אשר הם גד וראובן וחצי
 שבט מנשה נשארו בחל' והענין הוא לפי שזווגם
 נעשה בלתי הגון הא כיצד ראובן באמרס רז'ל
 וגם הר' שבו זל' אשר היה מהרהר ברחל והוא
 היה משמש בלאה יוגד בנה של זלפה אשר באה
 בהחבא שלא היה יעקב רוצה להתיחד עמה זלפה
 כ"א עם בלהה במקום רחל אבל לאה כבר היו לה
 בנים שבחלקה לא היה רוצה שיעקב להזדווג —
 עמה והכניסה לאה את זלפה בהחבא ומשם
 יצא ש' גד הר' זווג בלתי הגון ומנשה היה בנה
 של אסנת אשת יוסף שהיתה בתה של ~~דיונה~~ דיונה

בת יעקב שמצד אכיה שכם בן חמור היתה
 באיסור ומצד דינה היתה חציה בהתיר ורז"ל
 אמרו למה נקרא שמה אסנת מפני כשנתעברה
 דינה משכם בן חמור וילדה בת הטילוק בתוך
 הסנה ולכן נקראת אסנת ומהסנה נמלך
 נוטימר פרים פרעה שלא היו לו בנים ויהי לו
 בבת וזוהי שנשאת ליוסף וילדה לו את מנשה
 ואת אפרים וזהו כי מגרעות נתן לבית סביב
 חוצה לבלתי אחוז בקירות הבית נטריקון של
 זלת מגרעות מ' מנשה ג' ג' ל' ד' אובג' א' היה
 הם עוות בדאמרינן ולכן לא נבטלו לארץ
 נשארין בחל וזהו חוצה לבלתי אחוז בקירות
 ובית דהיינו א' נמצא שמנשה שהיה הבכור
 מצד זוהמת שכם בן חמור כדינה שנשארה
 וזוהמה באסנת לכן נשאר חצי שכם מנשה
 חל עכ"ל ב' ודע כי הד' אותיות
 של הו"ה כנגד הגלות בעונותינו אשר ישראל
 זוריס בד' פגמות הארץ ג' הד' אותיות נתפרדו
 ד' נטריקון דעלמא כל אחד לצד אחד מזרזן
 מערב צפון דרום ואותו אות שבאותו צד שומות
 את ישראל וזהו י' שומריך וכשהקבה יקבץ
 נפוצות ישראל יתקבצו אלהאיות של הו"ה
 ש' ושכ' אלהיך את שבותך והשיב לא נאמר
 לא ושכ' הו"ה ממש כביכול יתוב לאתחברא

ד' אתוונ דא עס דא וזהו ביום ההוא יהיה יהוה
אחד ושמו אחד ביחוד אותיות ולא בפירוד ע"פ
ודע כי ד' פני שכינה הם אר"י א"ר
אלה"ם אופק אחד יושב בארץ כדי להשגיר
על העולם וכנגד ד' גוונים היו סומק ירוק
אובס ועולה במילואו י"ב אותיות לך דלת גוף
יוד ולא הם י"ב תחומין ע"פ ד' ודע כי י"ב
הוא מעטל לשמירה ומקורו יוצא מכסוף כי ב"ו
חשק ואפלטון ועולה כ"א כמנין אהיה וזה השם
היה מזכיר מרעה כשהיה נכנס אצל מלך ע"פ
ה' אר"ל מוכל באחת כי הוא משרת לאו
י' אות ראשונה שבשם ובתר היוך נגדדים כר
שאר אותיות השם לבן אינו צריך ליטול רשות
רק מאות ראשונה וה"נ באחת גבריאל בשמים
כי הוא משרת לאות ה' אות ב' שבשם א"כ צריך
ליטול רשות מן היוך ואח"כ מן ה"ה הרי ב"ב אור"ל
שהוא משרת לאות ואו מסתברא שהוא ב"ג רמ"ל
הוא משרת לאות ה' אחרונה שבשם וכנגדו
ל"הו ב"ד שצריך ליטול רשות מד' אותיות ומלאך
המות ב"ח ובשעת המגפה באחת ל"ל כולל כולם
שצריך ליטול רשות מד' אותיות הכתיבה וד'
וארבע אותיות הקריאה הרי שמונה ובשעת
המגפה באחת ל"ל כוללם כולם באחת ולכך
בשעת המגיפה באחת ע"פ י' בכל

מקום שתמצא מיכל דע ששם גילוי השכינה
והוא שאתיות שם של מיכל במילואן מ'
וה' ב'ף א'ף למד עולוס כמעין שפה וכן עולה
שכינה הרי לך כמעין מיכל שכינה ממש וגם
יכל במק עולה י"א ועם הכולל י"ב וכן עולה
עם אר"י במק ע"ב " ז' ודע
ור"ל הוא היה כמש המזבח לחתוך הבשר
ברוחניות וכן נור"ל הוא נקרא על שם נהר
ונור אשר הוא מטהר נשמותיהם של צדיקים
זה מתעלה ובאשר יעלה מג'ע התחתון והכנ
ורתם בצורה אחרת רוחנית כדי לעלות לג'ע
עליון וזהו ממש מה שנקרא נור"ל על ש
על ידו יתהפכו מנור אל אור אבל מיכאל
וא המקריב את הנשמות של צדיקים ע"ג המזבח
הוא הזה המצרפת אותם ע"ב " ח
מטטרון היה מתנוצץ ביוסף וכשם שהיה
שנאה מעזא ועזאל בבריאת האדם
יוסף וישנאו אותו ע"ב " ט' מטטרון
מלאך שמו בשם לבו כיצד תדע לך
מטטרון היה עולה בגימ' יהוה הא כיצד
ז' הדי עשרה ז' ז' עולה מט' ג' ג' עולה
הרי מט' ין פ' הוה עולה לון הרי מטטרון
שמו בשם לבו שהוא יהוה ע"ב בילקוט ראובני
זהב

זהב גבריל כסף מיכל נחושת אוריאל
וחבלת מורה על דין שדין את הרשעים והמל
שכנגד זה נקרא בו אל דעליה איתאמר ואכל
זועט בכל יום וכשישראל עושי תשובה מתרמא
מעונש זה ואתהדר למקדו רפאל וארבעין וכ
כלל העולה המלאך רפאל פעמים נקרא בו ל
י"א מה שאמר יעקב המלאך הגדול אור
מי" המלאך הוא אשר הגדול אכתיל אשר לא
יגורו רע אותו המלאך ונתן לו רשות מן הק
שהוא יבדק את העושים בלילות ויטען
בן או נערים ויקרא בהם שמי ר"ל בשמות
אלה יקרא שם ה' בזכותי ובזכות שם אבותי
הם אברהם יצחק ויעקב מרכבה העליונה
כידוע ועליהו אמר מה עה בנערינו ובזקננו
כלל יוד לומר בנעורינו לשון רבים הם תרין
שזכרנו והנה בספרים מדרש יקיים כח בנעו
ביוד ובזקננו כלל יוד לומר בנעורינו לשון ר
הם הם תרין שזכרנו ובזקננו חד הוא הש
הגדול המלאך הגואל שזכרנו ע"כ
קמץ ר"ת קדמ"ל מלכ"ל צור"ל פתח ר"ת
כד"ל תומ"ל חסד"ל צ"ר ר"ת צור"ל רז"ל יוס"ל
סגול ר"ת סמטוריה גז"ל ועז"ל למ"ל ש"ב
ר"ת שמע"ל בר"ל אה"ל ח"ל ר"ת חנ"ל לה"ל

מחנול חרק רת חזקיל דהטיל קדשיל שרד
רת שמשיל רכל קדמיל הא כח שמהן דאתמ
בהן כח מעשיו הביר לעמו ואינון לכל יד
מרקין דיד ימונא ויד מרקין דיד שמלא דאיונו
געגועין דאתון אינון לקבל מרקין דאיונו
דיוקין עב יב אנכי בגימ אחד
במספר מרובע א פעם א הוא א ח א היא
סד ד א ד הוא ק הכל ביחד כמנין אנכי
מכאן ~~הוא א ח א היא סד ד א ד הוא ק הכל ביחד כמנין אנכי~~
להם שדוד האחרות עב יד גלגול
נשמות הם מצד החסד שכן גלגול בגימ חסד
ואמר הכתוב הן כל אה פעל א פעמיים גשם
גבר ומלת גבר רת גומלי חסדים בישנים
רחמנים רמוז על ג' גלגולים גלגול שדאשון
מצד אבא ג' של גבר גומלי חסדים גלגול
ג' מצד יצחק והוא ב' של גבר ששנים גלגול
ג' מצד יעקב שהוא ד' של גבר רחמנים עב
אנטנינוס הוא גלגול עשור ור יהודה
גלגול יעקב שתיקן אתה קדוש לכך נקרא ר
יקדוש ולכן נקרא ר יהודה הנשיא נטריקון
דאצו של יעקב אבינו ובזכות יעקב נתגלה

תורה שבכתב ור' סידר תורה שבעל פה ע"פ
 ין למה בקרא שמו אנטינום על שם הנס
 שנעשה לו ומה הוא הנס שנעשה לו שפעם אחת
 גזר אביו אסוירוס על ישראל שלא ימולו אר-
 בניהם כיון שנוכד' הקדוש נולד אנטינום-
 באותה שעה מה עשתה אמו של ר' הקדוש עמרה
 ומלה את בנה לח' ימים מיד ידע אסוירוס שנימול
 ר' הקדוש באותה שעה גזר שיביאו אותו להריגה
 באותה שעה הלכה אמו אצל אמו של אקטנוס
 ואמרה לה בעליך גזר על בני הדיבשביא
 שחלתי אותו אמרה אני אציל אותו והיתה
 אורבת אותו לפי שהיתה שכונתה מיד אמרה
 לה טולי את בני שאינו מהול ותני לי בנך שהוא
 מהול כיון שבאו שלוהי המלך לקחו אנטינום
 כיון שראה אותו שאינו מהול החזירו אותו כיון
 שנתבטלה הגזרה כל אחת לקחה את בנה
 וכיון שגרלו למדון שניהם בתורה והיו כאחים
 וזהו הנס שנעשה וניצול זה בשביל זה עכ' נק' ל
 טוב יעוין שם"י ר' ר' אובך היה גלבור
 קין שהיה בכור של אדם הראשון וזהו ראו בן
 הראשון שנברא בעולם שהוא קין ורצה יעקב
 שראובן יתקן השא קין בסוד הל' אם חיטיב

שאת וזהו ראובן בבורי אתה וראוי אתה לתקן
 את קין אבל באמת יתר שהוא יתרו שאת הוא
 נטל אותה ותקנה כי בחטא ראובן ברחו
 ממנו נשמת קין ונתנה ליתרו ע"כ יח
 אני חותנך יתרו לית אחי שהוא היה קין
 ולפי שאמר קין לית דיין ולית דיין וכמר בד"ע
 לבן תיקן יתרו זאת כמה שיסד פרשת ואתה
 תחזה שהוא דינין ע"כ יט יונכבד
 כשחיה בת קל שנה בא לה בקוד העיבור
 נשמת חיה כמו שאדם לאחר שפירש קל שנה
 מחיה אחר כך ולדה את שנת כך עמרם פירש
 מאמו קל שנה ע"כ שחפצא לה נשמת חיה וע"כ
 חזרה לנערותה ונאמ' ותהר האשה רמז לחור
 שנאמ' בה האשה אשר נתת עמדי וילדה אר
 חשה שהוא גלגול שנת ע"כ כ ענין
 רחב שאמרה ונתת לי אות אמת והם הושיבו
 את תקות חוטי השני מכרש על פי הסוד גדול
 ונתוך דבריו שהוא נמשכה מצד קין וזהו
 ונתת אות אמת כמה דאמרינן שם י' לקיץ
 אות ורחב נתגלגלה בחבר הקני שנפרד מקיץ
 ואח"כ נתגלגלה בחנה וזהו רחב פי על אויבי
 וזהו אשה קשת רוח אנכי שתהיה מצד רחב

הוֹנֶה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְהַטּוֹמָאָה וְהַכֹּהֵן יַעֲלֶה אֶשֶׁר
חִבֵּר הָקֵנִי נִתְגַּלְגַּלָּה בְּעַלֵּי הַכֹּהֵן וְזֶהוּ מִנְשֵׁי
בְּאֵהָל תְּבוּרָךְ שֶׁמַּעֲלָתָה מִכָּל הַנְּשִׁיִּם הוּא מִרְ
שְׁמֹשֶׁה בְּאֵהָל שִׁילָה עִי' גִּלְגֹּל עַלֵּי הַכֹּהֵן עִי' כִּי
כֹּהֵן וְדַע כִּי חוּה נִתְגַּלְגַּלָּה בְּבִתּוֹ בַּת מִרְיָם
וְזֶהוּ בַת־יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה מֵעִיקָרָא וְלִכְךָ נִידָלָהָ
אֶת מֹשֶׁה שֶׁהָיָה בּוֹ נִשְׁמָתוֹ שֶׁל הַבָּל שֶׁנִּתְגַּלְגַּלָּה
בּוֹ עִי' כִּי וְדַע כִּי נִשְׁמָתוֹ שֶׁל אַחֲזִי
נִתְגַּלְגַּלָּה בִּיאֲשֵׁיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְהָיָה צְדִיק —
וְנִהְרָג בְּמַלְחָמוֹ וְעַלִּין נֶאֱמָר וְלֹא נֹתַר חֵץ —
אֲשֶׁר בּוֹ לֹא יָרָה כִּדְיוֹ לִכְפֹּר עַל כָּל מַעֲשֵׂה וְעַל
כָּל עֲוֹן וּפְשָׁע וְאַזְ נִתְקַז וְלִכְךָ הִצְדִּיק עַלִּין אֶת
הָרִין וְאָמַר צְדִיק הוּא יֵי כִי פִּיהוּ מִרִּיתִי עִי' —
כֹּה וְעַתָּה אֲוִדִיעַךְ טַעַם לֵה מִינִי —
גִּלְגֹּלִין שֶׁמִּתְגַּלְגַּל הָאָדָם בְּחַטָּאוֹ דַּע כִּי אֵל
הַנְּשִׁיִּם הַשּׁוֹטִיִּם רַחֲמָנָא לִיצְלָן הוּא מִמֶּנִּי כִי
בַּעֲדָם בְּגִלְגֹּל דְּאֶשּׁוּן הִיוּ תַּמִּיד בְּעַלֵּי מַחֲשָׁבוֹת
רַעוֹת וְלִכְךָ הֵם מִתְגַּלְגְּלִין בְּשׁוֹטָה אֲשֶׁר אֵין לָן
דַּעַת וְשֶׁכֶּל לְהַשׁוּב דַּע וּבְזֶה יִתְוַקֵּנוּ וְדַע שֶׁבְּעוֹ
לֵה מִתְגַּלְגַּל בְּדוֹמָם מִדָּה כִּבְגַד מִדָּה וְזֶהוּ
סוּד נָכֹל שֶׁנֶּכְסוּ וַיָּמָת לָבוֹ בְּקִדְּבוֹ וְהוּא הִי לֵאמֹר
מִי נִבְעַת וְנֶאֱמָר מִדְּבָרֵי אֲבִיגַיִל אֲשֶׁתוֹ מִכְּבָרִי

שכבר בא בגלגול פעם אחת בגלגול אבן ועל
 זה נבעת ונאלץ ממני שכבר חזר לחטא כלשוננו
 וכן מי שאכל כבילות וטרפות מתגלגל בכל
 רחמנו ליצילן והטעם דכת' ובשר בשדירה
 טרפה לא תאכלו לבלב תשליכוז אותו וזה
 אכל חלקט של כלבים בשכרן כמו שהזל בענין
 שלא נפחו ביציאת ישראל ממצרים דכת' ולכל
 בני ישראל לא יחרץ בלב לשוננו ולכך יתגלגל
 בכל מדה פגד מדה וכן מי שבא על הזכר
 מתגלגל בשכר וארנבת ממני שהם משתנים
 לזמנים שנה אחת הוא זכר ומוליד ושנה
 אחרת חוזר לנקבה ותלד ולכן זה שגשגה
 מזכר לנקבה יתגלגל בלן החיות הטמאים
 שמשתנים מזכר לנקבה מדה כנגד מדה
 וכן מי שגלה ערות אשת דודו יתגלגל
 בגויה אשדודית וזהו בעון אשת דוד מדי
 כנגד מדה כי במלת אשדודית יש אותיות
 אשת דוד והי"ו על שטמא הי"ו ע"כ
 ענין ליהו דכת' וילך לו ג' נפשו מיבי עתה
 היה מתקן נפשות גדב ואביהוא כמאמר רז"ל
 כי נפשות גדב ואביהוא באו בגלגול מינחם
 ובינחם הוא ובאשר עשה מעשה המזבח בימי

אחאב לקדש שמו של הק"ה ש' אשר יענה באש
הוא האלהים וכשאמר בתפלתו עניני י' עניני או
נתקנו השתי נפשות של ג"ה לפי שהם חטאו באש
זרה ובאש קדוש של מזבח של מזבח הקודש נתקנו
או יאמר וילך לו אל נפשו פי מפני שלא היה לו
א' נפשו בלבד לתקן ולא נפשות ג"ה גמ"א —
שאין לו זכות שתי נפשות כדי להנצל בכתחילה
כי אם נפשו לבד לכך נחירא וברח וזהו ל' ילך
לו אל נפשו פי' בשביל שלא היה לו זכות נפשות
הצדיקים מסייעו להצילו ויברח וילך לתציל
נפשו הנשארת לו ואח"כ אמרה לו איזבל חי ה'
כי אם בעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד
מהם ר"ל הכהנים אשר ביתו בעבודו אז וילך לו
אל נפשו פי' הלך לתקן את נפשו כי נפשות נדב
ואביהוא כבר ניתקנו וכאשר אמר לו אישעניו
ויהי ג"ה פי' שנים וכו' ג"ה ר"ת גמ"א אביהוא פי' כי
היה רוצה שיהיה הארתו בהארת השתי נפשות
אשר היו לך אני רוצה אותם אל' איהו הקשירות
לשאל כי כבר ניתקנו ועכ"ז אם תראה אותי לקוח
מאתך יהיו לך כן פי' לך בנפשך לבד באשר היו לו
וזו' כן ממש כמוני שהיו עם נפשו הארות נפשות
נדב ואביהוא כן יהיה לך ע"כ... כ"ה ויהי
ג"ה נדב אביהוא ג"ה פי' שנים ר"ת גמ"א ברוחך אי

ר' ב"א כלומר אותה נפש שבה לך בשביל שהרגת
 את זמרים תן אותה לי ע"כ כ"ו נדב
 ואביהוא היו משורש קיין ולכן במקום דבת ואלי
 קיין ואלי מנחתו לא שעה נהפך באישע ל"י ש"ע
 כי כן נחקק והנה עיקר נשמת אישע היתה
 משורש נשמת יוסף לא שנתערבו נשמות
 נדב ואביהוא ע"כ כ"ז כינחם זכר
 להכניע את וחתה בשמים ובזה זכה שבאו לו
 נשמות של נדב ואביהוא ובזה זכה שבעשרה
 מלאך ה' כמ"ש ויעל מלאך ה' זה כינחם ממדרגה
 למדרגה מן הגלגל ל"ל מצד גלגל ב' שמה
 נשמות הנזכר אל הבונים הוא עולם האופנים
 שאומרים ברזל כבוד ה' ממקומו ר' ב"א ע"כ
 כ"ח ברית שלום היה למשה ומסרו לפינחס
 שהוא ליהו כמו שאמר הנבי נותן לו את בריתי
 שלום וד' פעמי' מחיצה גימ' ברית שהוא כולל
 כל דמחיצות וזה ש' ליהו בארבע ע"כ כ"ט
 בן השוכמות שהחיה אישע הוא חבקיך ומיקי
 הכי דתריץ חבוקין דו ביה והנה כל אדם הנוצר
 חקוקים עליו כ"ב אותיות ואחר שמת כורחין
 ממנו אותן כ"ב אותיות וכשרצה אישע להחיות
 חקק עליו ע"כ שמות שהם ר"ל אותיות כמספר

חבקיך

חבִּקוֹק וְעִי תִיבּוֹת שֶׁסַּעֲבֹ שְׁמוֹת אֲתֵקִיִּים רִיחִיהָ
וְעִי הָאוֹתִיּוֹת אֲתֵקִיִּים גִּבִּיהָ עַל קִיּוֹמִיהָ זִנְקִרָהּ
חִבְקוֹק עֲשֵׂה אֶת חֹבֶקֶת בֶּן וְהִיא רִאשׁוֹ לִקְדוּרָתוֹ
חִבּוֹק אֵל בְּשָׁבִיל שְׁבִילֵי בֶן עָקֵרָה חִבְקוֹק תִּרְיֹן
תִּרְיֹן חִבְקִיִּץ וְהִיא דְּמִית הַיּוֹנָה בְּשָׁבִיל שְׁתֵּרָה
אוֹתוֹ בְּאֵמוֹ דְּכַתְּ אֶת חֹבֶקֶת בֶּן וְאֵתָה מֵאֲתֵר
נֹקֶבָה עֲבִי לֵאלֹהֵי שֵׁשׁ הַנְּבִיָּא כֹל
שֶׁהִיא מִסְתַּכֶּלֶת בְּפָנֶי מִיָּד מֵתָה לִכְךָ בְּתִיבָה
בְּשׁוֹנֵמִית וְתַעֲמוֹר בְּפֶתַח וְלֹא הִלְכָה אֵיךְ שֶׁלֹּא
תִסְתַּכֵּל בְּפָנֶי עֲבִי לֵאלֹהֵי דִּיהָ דְּאִמְרָהּ
חֲזַל שְׁחָלָה אִישׁ עַל שְׂגִירָה דְּוֹבִיִּים בְּתִינֻקוֹת
וְהִיא רִשְׁעִים הִיוּ אֵל הַעֲנִין כִּי הִנֵּה כִּבְרִי יְדוּעָה
שֶׁעַל יְדֵי מֶלֶךְ קִרְבָּנוֹת שֶׁהִקְרִיב בְּלֶקֶךְ נִיתָן רִשׁוֹת
לְלִילִית לַעֲשׂוֹק מֶלֶךְ וְלָדִים וְעִשְׂקָהּ אוֹתָם וְהִנֵּה
וְשֶׁלֶּה רִשׁוֹת לְחֶלֶק הַנְּשָׁמוֹת אֵל לִמּוֹ שְׁתֵּרָה
וְלִהְרוֹג אוֹתָם לְסוֹף לִכְךָ חֶלֶקָה אוֹתָם לְמֶלֶךְ וְלָדִים
שֶׁנִּתְעַבְּרוּ אֲמוֹתֵיהֶם מֵהֶם בְּיוֹם הַכְּפוּרִים וְלִפְסוֹף
הִיא דַּעְתָּה לְהַרְגֵם וּכְרָאוֹת אִישׁ שֵׁשׁ שְׁמִיץ בְּהֶם שׁוֹם
תּוֹעֵלֶת שֶׁהִרִי קוֹפֵס לְמוֹת קִלְלָם וְהַרְגָם וּכְרָאֵתָה
לִילִית שֶׁאִישׁ נָטַל אֶת חֶלֶקָה מֵהָ שֶׁהִיא בִּידֵרָה
לְהַרְגֵם הַרְגָהּ קִטְרָגָה עָלָיו עַד שְׁחָלָה כְּעֵנִיץ
עָבָלָה עֲרוּפָה שֶׁמִּבִּיאִין לְפָנֶי מִלֵּאךְ הַמוֹת הַכֹּהֵן

קטורה

קטגה בשביל כן ע"כ ל"ב אותה האיש -
 שגבע ברקליו של איש ששמותו וחיה הוא היר -
 שלום בן תקות בעלה של חלדה הנביאה ומכלית
 שם בכח גדול הצדקה שעשה בחיו לכך זכרה
 לזה ואחרי שחיה הוליד את חנמל בן שלום ע"כ
 ל"ג ליהו הנביא נתעברו בו נשמות ברב
 ואביהוא בחיו בסער העיבור וכשלא רצה לילך
 אצל יפתח ונהרגה בתו ע"י בן נענש ופרחו -
 ממנו כן הנשמות הבאות בחיי האדם בסוד
 העיבור יכולים לברוח משא"פ נשמה הבאה ע"י
 גלגול דהיינו ביצירתו אינה מורחת ממנו עד
 יום מותו ע"כ ל"ד כשבקשה איזכל
 להרוג את אליהו עמר ובקש רחמים אל הק"ב
 לא טוב אתה מאבותיך יעקב ברח מפני עשו
 משה ברח מפני פרעה דוד מפני שאול ועמר
 ליהו וברח מפני להר חורב ושם נגלה עליו -
 ע"כ ל"ה דהא דכתי' גבי פינחס -
 ויכלל ולא פת' ויתכלל כי הוא איך צריך להתדבק
 ולהתקשר למעלה לא היה קשור בתרים למטה
 לקונו מתכלת משה וחביריו שהיו בוכים פתח
 אוהל מועד ומצדיקים עליהם אתהרדיו שמים
 לטהר למעלה השרשים העליונים מכבדו של

זמרו ע"כ" ל"ה הא דכ' ויאמר חרבונה אחי
 מן הסריסים לאו חרבונה היה לא ליהו נראה
 בדמות חרבונה לכן גם חרבונה ז"ל ע"כ"
 לא וראית את אחורי יש בזה סוד והוא
 סוד נשמת משה ודע כי שרש נשמתו של משה
 הוא מחיצות אחורי הדעת שהוא סוד שם מלוי
 יורין העולה קכ"ד ומפנימיות הבינה שהוא שם
 אה"ה דיוורין העולה קס"א ושניהם בגימ' משה
 ולפי שהיה בסוד אחורי הדעת כז"ל לכן נאמר
 וראית את אחורי ע"כ" ל"ה ודע —
 כשתעיר הכל משה ישאר קר"ח והענין כי הנר
 בהבל לא היו רק ל"ז ניצוצות טובות וכל שאר
 הש"ח אחריים רעות אך במשה ניתקנו כולם —
 אמנם אותם הש"ח רעות שהיו מתאחדות בהבל
 מצד הרע הם סוד גלגול קרח כי הוא בגימ' ש"ח
 נמצא כי גם קרח עיקרו מהבל אמנם ויקרא
 קרח אז נתעבר בו סוד רוחו של קין מצד הרע
 וזהו סוד ויקח קרח שלקח מקח רע לעצמו ואז
 נאבד מן העולם ע"כ" ט"ז וראית
 את אחרי א"ל קשר של תפלין הענין כי קשר
 הוא סוד לאה והיא אחורי הראש כז"ל ואמנם
 אינה עומדת אחור באחור כמו רחל עם זאך
 כפי לאה מביטים אחורי זא וזהו וראית את

אחורי כי לאה הנקראת של קשר תכלין היא —
 רואה הזאבם זה באמר על משה אשר סודו
 היה מלאה כנודע ע"כ מ' משה
 הוא בגלגל הכל והוא יסוד אבא הנקרא י"ה וזהו
 שלהבת י"ה כי שם והכל הם אותיות שלהבת
 היוצאת מן י"ה שהוא אבא ופי' שלהבת י"ה איך —
 י"ה ע"י צירופו וצירוף נעשה שלהבת ע"כ
 מ"א וירא את הקני כי יתרו נשמת קיץ וזהו
 ושמואל רוח קיץ ולזה אמר איתן מו שביך שתקנת
 הנשמה אבל עם כל זה יותר מתוקנת פור
 הרוח שהוא בשמואל ולכן אפ"ע פי שאתה הוא סוד
 הנשמה סיס בסלע קניך כי סלע הוא מט"ט רון
 ביצירה והו' סוד הרוח כי אתה טפל ליו וזהו
 אויבי יחיה משומו לבת כמ"ש במקום אחר —
 ואמנם סוד נדב ואב"ה הוא הס סוד נר ושניהם
 נתלבשו בשמואל ע"כ מ"ב בצדקה
 תכונני ל"ת וס"ת בת"ה וזהו סוד בתיה בת פרעה
 ע"י הצדקה שעשתה עם משה נתכוונה —
 ונבנסה בקדושה ואמנם פי' בתיה נקראת כך
 לפי שגדלה את משה שהוא ד"כ וק"סא שהם ב'
 שמות אבא הנקראת י"ה מן בתיה והיא נעשית
 בת ע"י ב' שמות הגל הנמשכים מן י"ה כגל והוא

אם תוסיף שם אדני הנקרא בת כבוד ע עם שם
משה יהיה בגימ' בתי' ע עם ד' אותיות של משה
ואדני והיתה כוונתה למשוך משה מאצילות
לברואה וזהו ותרד בת פרעה לרחוץ על היאור
כי יאור בגימ' בריאה יוגם יש קצת אותיות של
בריאה ממש ועי' הארה זו הנמשכת אל הבריאה
ששם הוא סוד ג' שדי שהוא ג' בחינת משה
בבריאה ועי' נתקנים ונטהרים ב' עולמות
יצירה ועשיה שהם ג' שדי אל הויה וזהו לרחוץ
על היאור לטהר עשייה ויצירה מן החיצונים
ולהרמ' יונה מצאתי כך כי משה עם נובה שהוא
סוד הקליפה ששם היתה נשמת בתי' בת סרעה
הצדקה שעשתה עם משה נטהרה קליפת מנה
ולכן משה ונובה וז' אותיותיהם הם בגימ' בתי'
עכ"ל ונחזור לעיל ביקולת בצדקה עם ו' שדי
תכונני בגימ' יאר הוא סוד ג' למד הויה שביצירה
כגל וכלע" שמשך מן קבד של משה בגימ' אלף
למד גם בצדקה יש אותיות קץ ואותיות דק הן
היא י' מחוכרים זון ובשנכרדו י' מן ג' נעשה
מהץ קין ויהי מהץ ימים ויבא קין והנה אור
ק' הוא בהיותם אחר באחר בסוד רגל הקור'
רגליה יורדות מות ועי' הצדקה נחתך רגל הקוף
וחזרת פנים בפנים בסוד ה' כי בשחותך רגל

הקוף שהוא סוד הנחש ברוך על עקבו ושארה
 צורת ה' בהיותם פנים בפנים כי נחתך דגל הקוף
 ונעשה ה' הוא מולוי שם סג אשר נותן ליו ונעשה
 הכל מן זוהי שהוא אחין של קין שהוא הק' עכ"י
 סוד כלב בן יפונה מצאתי כתוב קודם
 זה בלשון זה כלב בן דוד הוא סוד יוד ה' ו'
 ה' ואסב מצאתי כתוב זה סוד כלב בן יפונה
 ואמשרגלגול אחרי דע כי נשמת כלב שרשה
 מאליהם עזר עבד אברהם כי אליעזר יצא מכלל
 ארור כצנן כשאמר לו לבן בא ברוך ה' שאם
 לא קיימו כך מלמעלה לא היה נכתב בתורה
 ואז בכנס לכלל ברוך ולכן בשביל מעלה זו
 שאמר לו ברוך ה' זכה לבן ונתגלגל בנבל —
 הכרמלי כי אותיותיהם שוים וכאזל על למנצח
 על מות לבן שזכה לבן שעליו אמ' מזמור זה
 על מות לבן הוא לבן והוא נבל וזהו סוד
 שנקרא כלב בן יפונה כי לבן שנ' בו ואנכי נניתי
 הבית אזל שפנה מעצת מרגלים כי ע"ז ברבת
 לבן נתגלגל אליעזר בכלב ובנו הוא חשוב —
 וסוד כלב הוא שם בן דה"ן כי שם זה בגי' כלב
 עכ"י מ"י ג' שמות ע"ב סג מ"ה עם אדני
 נגימ' רד"ס וזהו ש' שם בנימין צעיר רד"ס מ' כי

בנימין שהוא המלכות הנקראת אדני יעלך
השמות של דבורה עב סג מ"ה יעלו עמו בנימ
ר"ס ע"ב מ"ה אותו האדם שאמר
למדני תורה על רגל אחת הוא סוד ד' שמות
עב סג מ"ה בן שכוללים כל האצילות וכל
התורה שהוא סוד ז"א הנקרא תורה וי"א
ביום רגל גם מ"אחר הוא כי חבור השם אה"ן
הכל במילוי יד"יך שמואל יצא כל התורה שהוא
ת"ת ע"ב מ"ן סוד המלך הוא
בבינה כי המלך במ"ה י"ד וכן בינה עם הכולל
במ"ה י"ד גם בינה במ"ה י"ד וכן ט"ל במ"ה והמלך
עולה י"ד והכוונה לרמוז על הבינה שמוריד
הטל העליון דלא פסיק ואינו נעצר לעולם
ובינה שהוא מלך מורידה אותו לז"א ומשם נזקקין
ושניהם נקראים אלהיהם ונהי שהם גי' מלך ועד
חיים ע"ב מ"ז שם הו"ה בגי' כ"ו ועס ד'
אותיות ל' ותחלקהו ל"ב י"ה ו"ה הרי ל"ב כנגד
נתיבות החכמה והם בגי' כבוד וזהו סוד וישכון
כבוד ה' ע"ב

פרק ט"ו

סוד ערו מקלט כי מי שאינו מכוון בו תיבור

שכנסוק

שבעים שנים ובן שבעים מלך ובן שבעים
 שנים ואינו מכוון בל' אלהינו ה' אחד עליו הכת'
 אומר צדיק מט' לפני רשע ולמה לפי שישאוו
 במוט בשנים ב' מוטות הם ב' ז' ו' ולא שמו —
 אלה בין שניהם לא ו' ואינן מיוחדים שער ה' —
 עם הח' להשלים המנין לט' צדיק מט' לפני —
 רשע חמס כשמיחד שער החמשים ומשים —
 א' בין ב' ז' ו' כמו הו' אז עולה מספר י' א' —
 כתיב לא יתן לעולם מוט לצדיק ובתיקון פט'
 כת' ואלת המטה הזה תקח הא' מן המטה הא'
 עלמה הא' תתאה מאי בידך דא יור' אשר תעשה
 בו את האותות איהו אשר אה' ויהו כת' —
 עולה אה' אה' אשר אה' כד איהו ו' במט'
 אתוון דיחודא לא יתן לעולם מוט לצדיק —
 כד יסתלק מתמן ו' דאיהו ו' תיבין דיחודא בין
 מוט מיד צדיק מט' לפני רשע דאיהו סמאל'
 ולמה הצדיק מט' לפני בעבור שאינו מיוחד
 השם כראוי בו תיבות שבע שנים ו' תיבות —
 שבעים מלך ואמילו הכי לא יתן לעולם מוט —
 לצדיק שא"ע שהוא מט' לפני סמאל' אינו ק"ס
 לעולם כי שבע יפול צדיק וקס' ע"כ — ב'
 פור עשרה הרובי מלכות ובהאי חב' יוסף

כתיב

כתיב ויפזו זרועי ידיו מאי ויפזו אזוריק
 עשר בעשר אצבען ואת פליגת לעשר ניצוצין
 דאזוריקן מקשת דאיהו ברית ובאין אתר
 אזוריקן בעשרה הרובי מלכות והא שמענא
 דעשרה בני יעקב הו' לא בדיוקנייהו הו' לא
 אלא ומאן גרים דאזוריקן תמן דיוקנא דאבון
 דאזרמן לגביה דההוא ארס קדמא דא גרים
 דאזוריק לך ונעץ צפרנו בקרקע ודיוקנא
 דאבון גרים דההיא טפה וינא ויצא החצה
 ובשכר חיים ראה וינא ואי לא נפקי ישראל מן
 ימא ואיהו קבע עונשיה באינון ו הרובי מלכו
 דהו' עתידין למפק מניה ו שבטין ובגין דא
 הו' ו הרובי מלכות כבונא דו' שבטין דהו' —
 עתידין למיפק מניה ו שבטין ולא אשתאר
 לא ב' שבטין דאינון מנשה ואפרים " עכ"ל
 ד' וכוונתה יאמר תח' דאלו תרין נוצין
 הן כבודן של הקבה ממש והם עיקרו של עולם
 לכן בראות יעקב כך בירך לבניו וידגו לרוב
 ותרבומו וכנוני ימא יסגון והקבה הוציא —
 האומות מכלל אותן השני נוצין דכ' לא ניין ולא
 נכד ואבימלך בקש להשתתף עם יצחק ולהרג
 בלוהנין דכ' אס תשקור ליו ולניני ולנכדי —

ועתיד הקב"ה להשיב הנביא למקומם ושל לו
הנביא מבקשים מה אנחות תמיד עלילות עמל
ישראל ומתאכזים ודואגים שאין להם חלק בהם
שנ' אמרו בלבם נינס יהוה ובאו הנביא עתיד
הקב"ה למחוק להו לישראל ע"י משיח דכ' לפני
שמש יטגן שמו על שם זהר חדש ע"כ
בש"אמר יהושוע שמש בגבעון דיום מל
השמש יש קטן אומר לבדול ממנו דיום שהרי
אני נבראתי ביום ד' ואתה ביום שש' מל בן חורין
קטן שוש לו עבד זקן אינו אומר לו לא קני
אברהם שמים וארץ וכל אשר בהם שב' ברוך
לא עליון קנה שמים וארץ ועוד וכי לא השתחוית
בעבר לפני יוסף אפי ש' והנה השמש והירח
אל הם אשתוק מי יאמר קלוסו של הקב"ה אל
שתוק ואני אומר אז ידבר יהושוע ע"כ
וש"אול נשאלתי על השמש למה כד נמיק
נמיק סומקא ולבתר הדר חורא תשובה כי
נשיצא להאיר העולם הוא בוקע י"ב חלונות
הרקיע בכוח שם הגדול והקדוש אשר בראשו
ולכך הוא אדום בגבור נוצח במלחמה וזהו
יש בגבור לרוץ אומה וכאשר יבוא חוזר לגוון
חור שהיא בנות וזהו ע"ד אדיל סומקא ואתי אומה
ע"כ

וְדַע כִּי כְמוֹ שֶׁשָּׁמַשׁ מֵאִירָה בִּשְׁשִׁים רֶבֶוֹ
כּוֹסֵבִים בֵּן נִשְׁמַת מִשָּׁה הִיא מֵאִירָה בִּשְׁשִׁים רֶבֶוֹ
נִשְׁמֹת מִיִּשְׂרָאֵל וְזֶהוּ שֶׁאִמְרָה שֶׁאִמְרָה יִזְלֵל שֶׁנִּשְׁמֹת
מֵרַעָה הוֹלֶכֶת עִתָּהּ בְּקִלְבּוֹל עִם יִשְׂרָאֵל פִּי נִיזְוֹץ
נִשְׁמֹתוֹ כִּי הֵיבֵל עָלָיו מַעֲשֵׂה הַעֲבָל עִכְכִּי
הַחֲמָה יֵשׁ לָהּ יָד שִׁמּוֹת עַל לִבָּהּ וּלְכֹן יָד כְּעֵמִים
אֹרֶךְ מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית וְיֵשׁ לָהּ חֵן מִלְּאֲפִים מִנְהִיג
אוֹתָהּ לְכֹן הֵפֶךְ אֹרֶךְ כּוֹסֵב יָד וּכְן חֲמָה כְּטָרִיף מִלְּאֲנִי
הַמְהִיבִים וּכְן כְּטָרִיף לְמַכְרֵעַ הֵן מִלְּאֲכִים חֲשׁוֹבִים
כִּי הֵן מִלְּאֲפִים מִנְהִיבִים כּוֹסֵב יָד כְּלִילָה וְזֶה מִלְּאֲנִי
הַמְהִיבִים כּוֹסֵב יָד יוֹתֵר חֲשׁוֹבִים וּלְכֹן הֵן אֹרֶךְ
כּוֹסֵב יָד עִכְכִּי חֵן גִּי שִׁמּוֹת יֵשׁ לְחֲמָה
וּלְכֹנָה מִן גִּי עוֹלָמוֹת כִּיֵּעַ כִּי בַעֲוֹלָם הַבְּרִיאָה
נִקְרָאוּ וִירִיחַ וּבַעֲוֹלָם הַיְצִירָה נִקְרָאוּ חֲמָה וּלְכֹנָה
וּבַעֲוֹלָם הָעֲשִׂיָּה נִקְרָאוּ חֲרָם כֶּהֱרַר וּלְכֹן כְּטָרִיף
חֲלֹנוֹת הוֹלֶכֶת הַחֲמָה בְּרִקִּיעַ כְּטָרִיף יָמֵי הַחֲמָה
שֶׁכֵּן סֵת שֶׁל גִּי שִׁמּוֹת שֶׁמֶשׁ חֲרָם חֲמָה הוּא שֶׁסֵּת
טִי יֵה יָמִים הַרְאֵשׁוֹנִים הַלְכָנָה בְּמִלּוֹאֶה
וּכְנֶגֶד זֶה טִי דוֹרוֹת מֵאֲבָרָהֶם עַד שֶׁלְמֹה
וְטִי יָמִים אַחֲרֹנִים הִיא כְּבֹמָה וּכְנֶגֶד זֶה
טִי דוֹרוֹת מִרְחֻבֶּעַם עַד צִדְקִיָּהוּ שְׁמִימָה נִבּוֹן
נִצֵּר אֶת עֵינָיו דּוֹגְמַת הַלְכָנָה שְׁמִתְחֲשֵׁךְ עִכְכִּי
יֵה אֵם זְכִיתָם אַתֶּם מוֹנִים לְמִילּוֹאֶה דָּכָה הַחֲמָה

הזה לכם אברהם יצחק ויעקב יהודה פרץ חצרן
 רם עמינאב נחשון שלמון בועז ישי דוד ושלמה
 יושב שלמה על כסא ה' הא סיהרא על מלואר
 וטו דורות כנגד טו יום שהלכנה במלואה ואם
 לאו מונים לפגימותה רחבעם אביה אפא יהושפט
 וורס אחזיהו ואש אחזיה עזריה יותם אחז —
 חזקיה מנשה אמן ואשיהו צדקיהו ואחז עיני
 צדקיהו עור הא סיהרא על פגימותה בטו ימים
 האחרונים ע"כ י"א למה דין שמואל
 את אבד בזה הדין שעשה אותו בין ב' דקלים
 ושרף אותו לפי שרמז אבד לשמואל באמרו הכן
 סר מר המות כלומר יש מי שנוקט את נקמתו
 כלומר המן הרשע שעתידי לצאת ממנו רמז
 לו שמואל ב"ב דקלים כלומר עתידים להוס שני
 צדיקים שמשולים לתמידים של צדיק בתמר
 ופרח והם מרדכי ואסתר שעתידיים לנקום —
 מאותו רשע שהוא המן ע"כ פפר ד"ז
 יב ודע כמו שיש ראיה מן התורה —
 שימחה זכר עמלק כן יש מן הכתובים ששם
 מחית לעולם ופני ל"ת בגימ' עש"ו וכן מן הנביא
 ש' ולא יהיה שריד לבית עשו כי ה' דבר וכן רמז
 דוד המלך ע"ה כוונת אבד וקמץ וזרעו מדבת
 גשרת גוים אבדת רשע ל"ת גשרת גוים אבדת

אבנן יאבדו כל אויביו ה' ע"כ " ו'
במלת עד יעבור עמך ה' עד יעבור יש ברא'
ג' כ' ע"ו נטריק' נזרא יהושע עשייה וצירה ע'
ושמעל אל שעזרא ויהושע הם דמות סנדלפון
ומטטרון עזרא במוקוס סנדלפון בעשייה יהושע
במקום מטטרון ביצירה דמיון חנוך לנער
ומשנה יהושע נאח' יהושע בן נון נער והם מנעירי
תריץ קלויפין אליין עשו וישמעל וכמו שעזרה
תנאים התנה יהושע בן עזרה תקנות תיקן -
עזרא וחזקיהו ואמצייהו גימ' סנדלפון ע"כ
ו' ג' נאמר ליהושע חזק בספר יהושע
כ"ג חזק בגימ' משה יהושע תיקן מחשבור
דעות של בלק ובלעם וזה ש' וצו את יהושע
וחזקו גימ' בלק ואמצייהו גימ' בלקעם עמד
אותיות ותחלק המלה לב' חלקים עולה ואמצי
משה צוה ליהושע שהוא יעביר רוח הטומאה
מן הארץ לזה נאמר וחזקו ואמצייהו גימ' רוח
הטומאה יהושע ביטל הקליפות שנקראים
ל' זר במה שהרג לא' מלכים ולמ' א' במילואו
גימ' הק"ה ולכן כבש יריחו ע"י הקפה יהושע -
הכניע כח כנען מלך ערד וזהו ש' וצו את יהושע
וחזקו ואמצייהו גימ' ערד וחזקו ואמצייהו גימ'
מלך כנען וזה ש' כאשר הייתי עם משה אהרן

עמך נטרי' קנען מלך ער' ע"פ ט"ו סוד
 פסוק ויעל אליהו בפער השמימה היונו השפן -
 שקטרג עליו בשעה שעלה ליהו לשמים והכריתו
 תחתיו ויעל וירכב עליו והכא נמי איתא בלשון
 הרשבי"ע ע"ה כ"פ כינחם וזהו נמור דוח צפוני -
 אשר היתה מנשבת בפניו דוד ש"ה הקליפ -
 שהכניע אותה תחתיו להיות לו שמש ולנגן לו
 לעשות חפצו ורצונו וזה"ש רז"ל לעתיד לבוא -
 ואמרו חב"ל על שמש גדול שאבר מן העולם
 ובה"א סערה נגלה הק"ה כשרבה עם איו -
 וזהו' יעזר ה' את איו"ב מן הסערה נ"ן כמורה
 מלמד שבכח אותו הק"ה כנחש ההולך ע"ל
 בחוץ ודבר עמו ע"פ ל"ן מה
 שאמר יעקב ימו שני חיי מעט ודעים ק"ל שנה
 לתקן אר"ה שהוליד ק"ל שנים שידיו ורוחיו לבן
 קראם רעים ופן כל ע"ל שנה שהיו ישראל במצרי
 כל הנשמות שנולדו שם היו מאותן הטיפות -
 שהוליד אר"ה מאותן ק"ל שנים עד שנולד משה
 כדוגמת שם שנולד אחר ק"ל שנה מסדן הרוחין
 ושורין בן כשנולד משה כלן אותן הטיפין ע"פ
 וז' שמות נקרא ליעקב והם ישורון
 ישראל אל וכמ"ש הק"ה קרא ליעקב אל שנאמר
 ויקרא למקום אל בית אל א"ל א"ל א"ל ואלו ג'

שמות

שמות תקועים בשם יעקב כי באם שתמלא ארץ
בזמן זמנא וזמנא יעקב שלם כזה יוד עין קות ב"י
הנעלם עולה כמנין אל ישראל ובשהוא בלא ואו
עולה כמנין ישורון ע"כ י"ח נאמר
ביעקב וישראל מלאך ובצירוף תמצא פ' רבוא
כזה ל' פעמים ש' ג' ל' פ' ואח"כ ד' פ' הריס רבוא
ע"כ י"ט רבי פינחס בן יאיר הור
בדרגיה דאברהם וכן גינאי נהרא עס הפול
בבית אש"ל ואכסקיה לפנחס בן יאיר להאי גינאי
נארא בזכות אברהם שנטע אשל והנה ב' —
סיבות שהפסיק אותו ומייסגם במלת אשל כי א'
רמז ל' א' בינה שהיא רמז דפורקנא כידוע שמצו
בינה היא הגאולה והיינו כדיון שבויס שהר"ך
ר' נחם והב' שהאיש שהלך עמו והולך חטים
למדה שמורה היינו ש' והג' שהפסיק גם בשביל
האיש שהלך עמו כי בן עושים לפני לוי' היינו
ל' של אשל הרומז ללוי' כידוע הרי אש"ל ע"כ
כ' ויהי בנסוע הארון אמר כשאמר
העולם ויתחדש אחר היוכל הגדול וזל על בן
לא נירא בהמור ארץ וכמוט הרים כלב ימים
ביוכל הגדול שיתמוטטו ההרים והשמים —
והארץ יחזרו אל יסודם וכרי לחזק הענין היו
הנונין שנים מפני שעתידים השמים והארץ שיחזרו

אחר היוכל והזכיר לשון ויהי אחר כל גון וגון להורות
 על ההויה אחר כל יוכל ויכול וא"כ שיהיה בראש
 המציאות כולו בטל ונעדר ואחר היוכל יתחדש
 המציאות כלו כי יתחדש עשר בבתחלה להתגלות
 מאין סוף ותחזור ההמשכה בעליונים ובתחתונים
 כי מי קדם וכן מיוכל ליוכל עד ח' א"ה כל ספירה
 תפעול א"ה יובלין וזה כנגד עשר ספירות למעלה
 ו' ספירות למטה ומכאן שלא תבין שילכו היוכלין
 הללו אל לא תכלית ולאין תכלית ולאין סוף לכך
 הזכיר שובה ה' ריבבות א"י ישראל להורות שעתיד
 הקב"ה ליושב עולמו ב' ריבבות שהן ב' א"ה יובלין
 ואמר א"י ישראל לבאר שהפיר ב' א"ה מן הרבבות
 והוא רכב א"הים רבותים א"י שנאן אן תקרי שנאן
 לא שאינן כלומר שהם אין ולכך אין להזכיר
 הא"הים ועל כן הם ח' א"ה יובלין וזהו סוד הכתוב
 סביב ח' א"ה יובלין וכן במק דעז איבעית אימא
 רוכב על כרוב קל וסבי ועובר בח' א"ה עולמות
 שלו ש"מ רכב א"הים רבותים א"י שנאן אל תקרי
 שנאן לא שאינן ע"כ כ"א כמ"ל

ש"מ סתומה של ארס רמז על משיח בידוע -
 כי ארס הוא הר"ת של ארס דוד משיח בן דוד
 משיח במ"ס סתומה של למרבה המשרה כ"ש -
 בפרק חלק וכן אמרו שבספר נחמיה ו' בסוף

התיבה מִסַּת כְּתוּבָה חֹמַת יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר הִנֵּה כְּרוּשָׁה
לְרִמּוֹן כָּל זֶמֶן שֶׁהַחֹמוֹת שֶׁל יְרוּשָׁלַם כְּתוּבוֹת נִסְתָּר
הָמָס שֶׁל מִרְבֵּה דִּהְיִינוּ מִשִּׁיחַ סְתוּם בִּקֵּן צְבוּרָה
לְמַעַלְהָ אֲבָל אִם יִפְתַּח סְתוּם דִּהְיִינוּ שִׁיחַ מִשִּׁיחַ
מִן קֵץ צְבוּרָה וִיְהִי מָס שֶׁל לְמִרְבֵּה כְּתוּבָה אֲזִי-
מָס שֶׁל חֹמַת יְרוּשָׁלַם סְתוּמָה מִכָּל צֶדֶד עַבְרָה
כָּבֵד צִדִּיק כְּתוּבָה יִכְרַח סֶת קִרַּח לֹמֶר
שֶׁבְּסוֹף תִּקְוָה הָעוֹלָם גַּם הוּא יִתְקַן כִּי כְּבֹרָה הָעֲדִי-
עֲלִינוּ אֶת הָרִיז מִשֶּׁהָ אֲמַת וְתוֹרָתוֹ אֲמַת וְאֲנַחְנוּ
בְּרָאִים וְזֶהוּ וְדִי גְדוֹל וְהִנֵּה לֵת צִדִּיק כְּתוּבָה יִכְרַח
גִּימָ' קֶךְ רִמּוֹן לִקְךְ צִירוֹמִי אֱלֹהִים כְּדֹאמְרִי דְּבִנְךְ-
ה' אוֹתִיּוֹת בּוֹנִים ה' בָּתִּים לֹמֶר שֶׁכָּל כְּתוּבַת הָרִיז-
יִגְבוּ תַחֲלָה מִמֶּנּוּ חֹבֶם וְאַחֲכַי יִכְרַח וּכְךָ אוֹתִיּוֹת
הָאֲמַצְעִיּוֹת דִּי כֹךְ תָּם רִמּוֹן שֶׁהִקְךְ אֱלֹהִים עֲתִידִין
לְהַכְדִּיז דִּי לְצִרּוֹתֵיהֶם שֶׁהִרִי תָם וְנִשְׁלָם לְפִיִּים הִנֵּה
גְבוּרֹת שֶׁרֵשִׁי הָרִיז שֶׁהִם אוֹתִיּוֹת מִנְּצִיךְ מִסְפָּרָם
מֶךְ עַבְרָה כָּבֵד כָּל הַנּוֹתָן שְׁלוֹם
לְחַבִּירוֹ קוֹרֵם שִׁיתְמַלֵּל כָּלֹ עֲשֵׂאוֹ בְּמֶה שֶׁחֲדוֹלֹ
לְכֶם מִן הָאֲדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶן כִּי בְּמֶה נִחְשָׁב
הוּא אֵל תִּקְרָא בְּמֶה לֹא בְּמֶה וּכְמִדְרַשׁ רִוְרָה
נִשְׁמָתָא דְּבֶר נֶשׁ נִפְקַת מִנִּיהָ בְּכָל לִילִיא וּלִילִיא
וּבְצִפְרָא אֶתְהַדְרֵת לִיהָ וְשָׂרִיא בְּחוּטְמוֹ וְכָל-
עֲלֵת לְאֶתִיּוֹשָׁבָא בְּמַעֲוֵי עַד דְּמִבְרַךְ לְהַקְבֵּה וְיִזְל

על דמיה דתתישב בדוכתייהו ועד כח חדלון לכס
 מן האד' אשר נשמה באמו בגין דכד נחתת בצפון
 אומי ליה קבה ושוי לה קבה בחוטמוי ע"מ אי צר לי
 עלותיה ומברך ליה כדקא יאות דתשרי בגויר
 ואי לא כרחא וסלקא נאשתאר בר נש חסר
 מההוא קדושתא דנשמוא וכיון דאשתאר חסרא
 מניה במה נחשב הוא לא אתחשב כלום ועד
 אמר לברכא דא לדא עד דמברך למריה
 בשדותא דצלותא ע"פ כ"ד חדלון
 לכס מן האד' אשר נשמה באמו פי' י' יהודה לפי
 שיש באדם כלן והנשמה היא העקר וקדושתא
 גדולה מאוד והנה אמר הכתו' אם תרצה לידע
 איזה אדם תתקרב ומאיזה אדם תתרחק ראה
 אם אין בו מדת הכעס ואז הנשמה דנוקה בו
 לאיש כזה תתקרב אבל כל אדם הכועס מיד
 שולט בו אור ומגרש הנשמה הקדושה כי אין לך
 בכל החטאים גדול ממדת הכעס וכל הכועס
 כלן ע"ע ומיד הנשמה הולכת מזה האדם ודא
 חדלון לכס והק' חדלון לכס מן אותו אדם אשר
 מחליק הנשמה באמו היינו הכעס כי אותו אדם
 ודאי במה הוא נחשב לא תקרא במה וכד' שליט
 ביה האי א' דר לבד מכעס דרבנן באוריתא דקא
 מיתחא

מרתחא ביה האי איהו טב ע"כ כ"ה
 בקשו להרוג את שיעזר וראהו שהיה נוטל שני
 במליוס בב' ידיו ומעבירן את הנחל ביון שראו פך
 אמרו אין אנו יכולין להדגו והניחו לפניך עדר
 וסם המות כתובה ובזכות אברהם נתחלפה הקעו
 ואכל כתואל כמנה ומת ש' ויושם לפניו אין מושם
 אל שוקם ע"כ כ"ו ומפני מה מת
 בחול שהיה דרכו לבעול כל בתולה שנכנסה לחוני
 וכשפינס את רבקה נתכנסו כל השרים ואמרו
 נראה אם יצאה כן לבתו ואם לאו נהדגהו לכך
 מת פדי שינצל אליעזר ורבקה ע"כ כ"ז
 האדמר דאמר ראובן לאחיו להשים את
 יוסף במור למען הציל אותו והלא נחשים ו
 ועקרבים היו שם ומאיה צלה איכא באן אר
 לפי שידע ראובן אם יבא שם לידם ודאי איכא
 סכנה אבל אם יבא אל הבור אפשר שיתחרט
 לו גם או יועיל לו זכות אבות וינצל לכך טוב לו
 לכך טוב לו לאדם שיפיל עצמו לתוך כבשן גוב
 מדיות ונחשים ואל יפיל עצמו ביד שונאין כי מכל
 הדברים ווכל להנצל ע"כ גם אן זכות אבות אבל
 שם מסר ביד שונאין שהם בעלי בחירה קשר
 להנצל ממנו ע"כ כ"ח ע"כ
 טעם אחר לפי שידע ראובן כי שותפות שמעון

ולו דאמו מצטרא דדינא קשיא קשה מאד —
 והא החריבו עיר גדולה ואס ובוא יוסף לידם
 לא ישאירו ממנו אפילו חתיכה ולא יבא כלל
 אל אביו אבל אס ימות בבור לכל הפחור —
 וכל הביא את הגוף לאביו ולכן כשלא מצאו
 אמר הילד אננו ולא אמר הילד מת אא איננו
 כלל והלואו מצאתיו אפילו מת ע"פ כ"ט
 הא לא נזכר יוסף בדגלים דבת דגל
 מחנה אפרים ולא יוסף לפי שנתגאה על אחיו
 וההוא יודאי אמר הטעם כי כל השבטים —
 מעלמא דטקבא ויוסף מעלמא דרכורא ער
 בן לא נכנס עמהם בחשבון ולכך כת' כולנו
 בני איש אחד נחנו בלא א' ופעמים כת' אנחנו
 בא' כי א' אות דרכורא ותחלה אמרו כולנו יגו'
 על עצמם ולא נכנס יוסף עמהם בחשבון חסר
 א' והא דכורא לית עמהון ואח"כ אמרו בא' —
 לצרף גם את יוסף את שהם לא ידעו עדיין —
 מיוסף ע"פ ל" הא דשם
 אותם יוסף במשמר ג' ימים כנגד ג' ימים דשם
 דפת' ויהי ביום הג' בהיותם כואבים ואמר להם
 זאת עשו וחיו כי זאת רמז למילה כ"ש במדרש
 נזאת יבא אהרן אל הקדש אל' אני לא מעשה

כמו אתם שהנחתם את בני שבט בברית ואני
הרגתם אותם אבל אני אומר לכם וחיו —
מהרוג אתכם ע"כ לא מפני
זכה בנימין שנבנה בית המקדש בחלקו ושות
שבינה בחלקו משל למלך שיש לו בעים הרבה
ובא לפרקים אצל בניו כל אחד אומר יהא אצל
שרוי והקטן שבכולן אי אפשר שינח הגדולים
ויבא אצלי הלך וכניו כבוסות חייבם המאכל
והמאכל והמשתה משלכם ואצלו אני פוער —
בן הקבה הקרבנות משלכם ובית הבחירה אצל
בנימין דא לפי שכולם נולדו בחל ובנימין בן
דא מפני שלא היה לו חלק במפירות יוסף דא —
מפני שהיה בנו הקטן של יעקב שהארס משתעם
עם בנו הקטן אמר הקבה מאחר שזה חביבתי
גם שבינתי תשרה אצלו ע"כ ל^ב
יהי דין נחש על דרך זה שמשון שפיפון על
אורח זה צליה שטין באור אחרי בלעם בכוחו
של נחש הנשאך עקבי קום זה עירה היאירו שהיו
עם דוד וכת' ויעקר דוד את כל הרקב ויכור —
רוכבו אחור זה שריה שיבא עם משיחבן יוסף
וכלהו אד' שמשון צליה עירה שריה משבט ד
קאחו ע"כ מפני לנו עבד ע"כ ויהי דוד בן
עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים וגו' וכת'

נִתְּנָה רֹאשׁ וְנִשְׁנֵבָה מִצְרִימָה וְאִין רֹאשׁ שֶׁלֹּא עָלָה
 עָלָה לָךְ הַחוּטָא בְּעַד שְׁתַּחֲלֻתָּהּ

נִשְׁמָתוֹ בְּכַפְרִי וְהַחוּטָא בְּגֵעַ נִתְּגַלְגַּלָּה צֶמֶח מִיָּתוֹ
 בְּטַחֲוֹלֵי הַחוּטָא בְּשָׂר נִתְּגַלְגַּלָּה נִשְׁמָתוֹ
 בְּמָרָה וְנִדְוָנִים בְּגִיהָנָם וְג' מִמוֹנֵי שְׁלִיחַ אֶת
 מִשְׁחֵית חֵימָה " עָלָה לָךְ חֶסֶד

תְּלוּי בְּמַחֲשָׁבָה כִּמָּא דְּאִשְׁכַּחְנָא בְּקִין וְהַבְּרָכָה
 קִין אֵיתִי קִדְּרַבְנִיה בְּשֶׁתֶּן הוּא מִחֲשַׁבְתִּיה לְהַרְבָּא
 קָמִי קִבָּה עֲרוּה וּפְשָׁתִים מִצְטָרָא דְּעֲרוּה בְּכַתְּבִים
 וְעָשָׂה לָהֶם מִבְּנֵי כֹד לְכַסּוֹת בְּשָׂר עֲרוּה וְכִדְּרָה
 לֹא קִבִּיל עֲלֵיהֶם הַבֵּל הָבִיא מִכְבוֹרֹת צִנְנו
 מִחֲשַׁבְתִּיה הוּא בַּהֲאֵו אֶתְרִי דְּאִתְּמַר בִּיה וְעֵתִיקָה
 וְחִין וְתִיב וְשַׁעֲרֵי רִישׁוֹה בְּעֵמֶד נָהִי וּבְגֵד כְּפִי לְנִי
 עָלָה לָךְ חֶסֶד עָשָׂה שְׁתֵּי עֲבִידוֹת

אַחַת בְּמִנְחָתוֹ שְׁנִייה בְּהִרְיַבַת הַבֵּל בְּעוֹנָה
 הַמִּנְחָה גְּדִירָה קִין בְּעוֹנָה הִרְיַבַת הַבֵּל גְּבִירָה
 קִין עָלָה קִין הִרְגָה הַבֵּל בְּשֶׁכּוֹל תְּאוֹמֵה אֶחָד
 יִתִּירָה וְאַחֶם גִּיתָקִין בְּמִשְׁתַּוִּיתָרוֹ הַבֵּל גְּהִרָה
 בְּיוֹם ג' לְלִידָתוֹ לִכְזָן מִשָּׁה שְׁהִיה מִנְעֻלָּה בְּהַבֵּל
 תִּיקֵן אוֹתוֹ עָלָה שְׁעָרֵי בִּינָה כָּל הַשְּׁמָמוֹת

שְׁבַע עוֹלָם הֵם מִצְטָרָא דְּקִין וְהַצְדִּיקִים הֵם בְּנֵי
 דְּהַבֵּל וְהַרְשָׁעִים הֵם בְּנֵי שֶׁלֹּא קִין עָלָה לָךְ

מִכְנֵי מָה אֶמַר הִקְבָּה לְקִין אִי

הַבֵּל

הכל אחיך ביון שהרג קין את הבל עשה בן חב
חסד אלהי שלא ידע מהיכן נפשו יו צאה והוא מן
אחיו בוגדירה שזה מ' יכנו ונק' לה אחיך ע"כ
ל' ~~שם~~ נתחייב מלקות על שעה עצמ
אלוה ומלקות שלו ג' מכות דהיינו קריאה
שמע שחרית וערבית ע"כ ודע כי מלת ענוה
בא"ס מ' להודיעך כל מי שיש בו ענוה אין ס' ו
יכול להטרג עליו ע"כ ל' ~~בא~~
מחזור לדוד ה' לא גבה לבי בסי' ק"לא לרמז
ע"זה כי מי שאין בו גאווה אין ס' מ' שעולה
ק"לא עולט עליו ע"כ ל' ~~בלעם~~
היה מצד הרע של הבל שקיבל מן הזוהמא
שהיטיב נחש בחוה וז' ~~שם~~ בדרך לקח
ר' הבל לכן משה שהיה משר' הטוב של הבל
עליו נאמר ולא קם נביא עוד בישראל כמשה
אבל באה קס ומנוזה בלעם לכך משה פתב
סדרו של בלעם ע"כ ד' נהראו דשעים
וס' מ' בלעם אלו הן בעלי מחלוקת שג' סור
נא מעל אלי האנשים הרשעים לווה ואינו
משלם שג' לווה דשע ולא ישלם עז פנים שג' רעו
איש דשע בפניו ימכה את חברו שג' ויאמר
לדשע למה תכה רעיך וכן ד' פתות אין מקביל

בני שכינה וסו' להם חש"ל כח חנפים ש' כולא
 לנני חנה יבא' בת שקרנים ש' דובר שקרים
 לא יבון לנגד עיני' בת מספרי לשון הרע ש'
 כולא א' חפץ רשע אתה לא יבורך רע' בת ליצנים
 וכו' ע"פ " מ' למה אומרי' לאדם
 כאשר נאמר עליו איזה ממון המקום ומלא'
 חסרונך בענין רשע' בשמת טבי עבדו ולמה
 איך אומ' השם ושלם לך' והענין כי מלת מקום
 הוא מלוי שם ע"ב וק"ס מלוי ק"ס וזהו המקום
 ומלא' וגם יש הויה דמוזה בניקוד מקום שעולה
 כו' וה"א של המקום בפתח עם כו' בגי' לב' נגד'
 לב' נתיבות חכמה הבאים לבינה ומשם נמשכת
 לומלוי חסרונו ע"ב " מ"א דע כי שם
 אהיה בה"יז הוא ק"א ושם אה"י הוא
 ק"א ושם אהיה בדבועו פ"א פ"א ה"ה י"פ ה"ה
 דרי ק"א הרי ג' קנאות הנזכרות בפ' פנחס בקנאו
 את קנאתי וכו' ע"פ " מ"ב מטטרון
 בגי' ש"י כי סוד העליון הנקרא ה"י ואוהם ט"ט -
 של השם הנזכר ושאר האותיות הם רסוק של שם
 הנזכר והוא בגי' נוריא"ל וזה סוד והחיות רצוא -
 ישוב כי רצוא בגי' נוריא"ל והוא רמז של מטטרון
 ישוב בגי' ש"י והוא כל שם מטטרון ע"פ מ"ג
 עקידת יצחק היה כרי לכפות מ"ה וראוי היה

הבל

הכל להיות נעקד בקדושה ע"י קין לא שנתגלה
הכלת הכל שהדין ע"י החיים קין ובא יצחק
תחתיו ותיקן כמה שנעקד בשנת הכל דהיינו
שנת ל"ז ונתגלה זכותו של יצחק ע"י הזבח
אברהם ולמה נעקד יצחק בן ל"ז שנה לתקן חטא
הכל שעולה ל"ז ולהמחיק ל"ז א"י האלהים
האמורים במעשה בראשית ע"כ " מ"ד
ש"י עולה בגי' כו"ט ט"ו ועוד א ש"י א"י
בקריתאנו א"י ל"מ יוצא מן האותיות אד"ס
ממלל כיצד קח אות ראשו וצירפה עם מס ודחה
מאותיות ל"מ הרי אדם וקח פ' מאותיות א"י חלק
ל"ב יבא ב' מימ"ס ונשא מאותיות א"י ול"מ
למדין צדק אותן עם ב' המימין הרי ממלל ותנה
במספרו מורה על ההויה לפי הנגלה לפי שמנין
אל אחד ושלשים ואמנם הנעלם ממנו שהוא
הנוסף שהם כל מ"ד מורין במספרם על ההספד
שהן שוין במספרם וזה עוד גדול ומנין ש"י
בהשלמת אותיות והוא י"ז מן ש"י ול"א מן דל"א
ו"ד מן י"ד נמצא מספרם ת"ק וא' עולה בחשבון
ש"י א"י ל"מ יצטרף ממנו הפנים והחיבור
מכולם כט"ט ט"ו שר הפנים ע"כ " מ"ה
כשיוצא האדם מפתח ביתו ונותן ידו במזוזה
ונשקה יכוון בכוונתו להציל מיצר הרע שיצד
במילואו

חילואו יור צ"ו ר"ש פ"ת ש"י יבויז ששם שדי
כתוב במזוזת יצילנו מיצר הרע ונכנס בתוכו
הכנישו ע"פ ..

פרק י"ו

הכסף ולי הזהב מל"ד למלך שהיו לו שני
צרות א' של כסף וא' של זהב שם של כסף
מינו ושל זהב בשמאלו אמר זה יהי מזומן
להוצאה ונעשה דבריו בנחת והוא יר"ה
ד"ך עם העניים ומנהיגם בנחת כמה דאיתא
נך ה' נאדרי בכח ואם שמח בחלקו טוב ואם
ו' מינך ה' תרעץ אויב מאי מינך ה' תרעץ -
יב אמ' לו זה הזהב שנ' לי הכסף ולא הזהב
זה נקרא שמו זהב שבו כוללת ג' מתור
ד והוא ד' נשמה והוא ה' ששמות לנשמה
ה' ז' מאי עבדיתיה כסא היא ה' ל' דכתיב
גבוה מעל גבוה שומר וז' היא קיומא שכל
ז' אמר ברמשיית ומאי עבדיתיה הכא לה'
ל' שהיתה לו כח טובה נאה ונעימה ושלימה
שיאה לבן מלך ועטרה וקשטה וחלביש
ונתנה

ונתנה לו עס ממון. רב אפשר למלך זה לצאת
חוץ לביתו אמרת לא אפשר לו לשבת בלתי
תמיד עמה אמרת לא הא כיצד שם חלון פתח
לביכה וכל שעה שצריכה הבת לאביה או תאמ
לבתו מתחברין יחד בחלון הה' כל כבוד
בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה יעור
אחריה זהב שממנו יוצא הדין ע"כ
ש' רש"י את' א' לעזר בר' יוס' אמר
ש' חסד אביך מהו בעטרה שעסרה לואמו
אמר לו משל למלך שהיתה לו יחידה ור"ה
מחבבה ביותר והיה קורא בתו לאז מחבבה
עד שקראה אחותי כך בתחלה חבב הק"ה את
ישראל וקראה בתו ש' שמעי בת וראי והטי -
אזנך לאז מחבבה עד שקראה אמו ש' -
ולאמי אלי האזינו עמר רש"י ונשקו על ראשו
אמר לו אם לא באתי לא לשמוע דבר זה
מפיך ד"י ע"כ
משמים ארץ מלך למלך שהיתה לו עטרה
נאה על ראשו ומילאן נאה על כתפו ונאה לו
שמועה רעה השליך העטרה מעל ראשו -

והמלך

והמלאך מעל כתיבו דמה אותה לעטרה כדא
 אשת חיל מי ימצא עטרת בעלה ללמדך —
 שאותה תאבה עולה עד למעלה ומאי משמע
 שאותה תאבה אבן יקרה היא מוכללת ומעט
 דב' אבן מאסו הבונים היתה לראש פנך —
 ועולה עד המקום שנחצבו ממנו דב' משם
 רועה אבן ישראל זה"ש השליך משמים ארץ —
 תפארת ישראל ל"ל כי תפארת ישראל השליך
 הארץ העליונה והכרידה מן השמים וי"מ
 כי תפארת ישראל הוא המושלך ל"ל השליך את
 ישראל משמים לארץ ע"כ"י
 השליך משמים ארץ משל לבני מדינה שעשו
 עטרה למלך הקניטוהו וקבלו עליו אמ' כלום
 בני המדינה מקניטין אותי לא בשביל העטרה
 הזאת שהיא נתונה על ראשי הא מקלקלא —
 לאפיהו כן אמ' הק"ב כלום ישראל מכעיסין
 אותי לא בשביל איקונין של יעקב אביה —
 שהיא חקוקה בפסאי הא מקלקלא לאפיהו —
 הלא השליך משמים ארץ תפארת ישראל
 ע"כ"י

זה גבר"ל ומי"כל שהיו מלמדין עליה זכות א"ל
 הק"ל מי חביב עליכם אמ' לפניו ישראל ואחריו
 מי חביב עליכם אמ' לפני"ה א"ל אני נשבע
 בשמי הגדול שאתם בעצמכם מציתין בזה האור
 מיד נטלו גבר"ל ומי"כל ב' לפידי אש והצירו
 בהיכל ה' והיה ההיכל קורא על עצמו קינה
 זו ממרום שלח אש ע"כ. ו' ראיתי
 עבדים רוכבים על סוסים ושרים הולכים
 בעבדים נבוכדנצר כשהחריב ב"ה לא נכנס
 לתוכו שהיה מתירא מה עשה מי"כל ירד ואחז'
 בסוסו והכניסו לתוך קודש הקדשים ורוח -
 הקדש אומר' ראיתי עבדים רוכבים על סוסים
 זה נבוכדנצר ושרים הולכים בעבדים זה
 מי"כל כי אם מי"כל שרכס ע"כ. ז'
 אות אף עט אות כ' נעשה אף והיו עושין
 דין ולא היה ח"ו תקומה לעולם לולי שאור
 הל"מ בא ועמד ביניהם והפריד כי למ"ד
 הוא רחמים וכשירא חוטאים אז ח"ו הל"מ
 מסתלקת ונעשה אף בעולם ח"ו והם אף רגשו
 שעה ר"ל אלה כ"א כי תת"ל חלקים בשעה ע"כ
 ח' ירמיה היה ניצוץ משה בעצמו לנן

נאמר נביא מקרבך מאחריך כמוני כמוני —
 משה לצן אמר במדבר התנה בכמה דברים
 דומה למשה משה הוכיח מ' שנה וכן ורמיה
 משה חיבר ה' ס'ת ורמיה ה' ס'ת בימי משה בחטא
 העגל באו ה' מלאכי חבלה שהם חרוץ אף —
 ועברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים ורחמן
 משה והקל שבהם הוא עברה לשון העברה
 בעלמא ובימי ירמיה היה חמור מאד עד —
 שנחרב הבית והתחלל משה אעברה נא להענין
 כח העברה ולא יחרב הבית ע"כ
 אני הגבר בגי' רע"א כמנין ירמיהו וגם
 ירמוז שבא הרעה לישראל ולבית המקדש בימיו
 אף מתחלפת בה"א אותיות אח"ע מתחלפות
 והיינו דאמרו בגמרא אמר ר' פלוני שמו גרים
 ע"כ
 פ"א עולה כמנין עני
 להורות כי הוא נעשה עני בצדקה שאדם נותן
 לעני נכנע ס"א כעני וזהו מתק בפתר יכמה
 אף ע"כ י"א בת חכמה היתה
 בצדקת רצה אביה להשימה לע"ה ולא הציתה
 אמרה לאביה השימה לי לחכמי החכם אע"פ —
 שהוא עני והיתה מעכבת ולי נראה לגרוס —

מזקה אותו עד שעה רצונה ושלח לה כפות
מועטת ומנעלים ונשאת לו והיה אביה מחננו
ראימה את רואה בלו המנעלים אמהה לו ילד
מנעלים הם לא הם כמו כתר לראשי או עטרת
יהלום ואמר לו דבר חידה לו ינעלם ציר בסנה
לא נאמר למשה של נעליך ואל תקרב הלום עב
יב בת חכם נישאת לעה בעל כרחה
כיוון שרצה לבוא עליה אמר אשרה לה כי במל
רל במל ממש עב יב
חכם נישאת לחכם ושנאה מפני האוס מי שהיה
חוטמה גדול הלכה אביה ואמר לו זה האיש שונא
אותי לקח אביה כים דינרין בחיקו והלך אצל
בעלה אל מפני מה אתה שונא מתכתי אמר
לו הבעל כי יגורתי מפני האף הוציא אביר
הדינרין ונתן לחיק הבעל ואמר לו מתק בסתר
יככה אף עב יב זקן אחד
בצרפת ושמעו יעקב תם והיתה לו בת בתולה
חכמה ביותר פעם אחת הלכה היא ואביר
לבית המשתה שכן בערי אדום הבנות יוצאות
בשוק ראה אותה דווק אחד ולא ידע בת מיהו
והיתה יפה ביותר נתן אצבעו בידכה ושתקה
חזר ונתן ידו בין שדיה ושתקה כאותה שעה

אמה

אמרה לו דודו שמור שורך ועולו אל תיקל ודבר
 זה בעיניך אל יהי נדל חקו הטריפהו בלחם —
 הקלקל ואם לאו בעליו יומת והשור יסקל ע"כ
 טו כעס א' היה ראברהם בן עזרא
 ור' יהודה הלוי מהלכים בדרך והיה ר' יהודה
 רוכב על הפרד לכי שהיה עשיר ור' אבר' ב"ע —
 מהלך על רבלח הגיע זמן ק"ש אל ר' אבר' הלא
 מעל הלא מרד תכלתך עלי עלי פרד הושיבו ר'
 יהודה ואיך איריד ועל פרדי אני חרד פי' הרבנים
 שר' יהודה למד ממעשה דר' טרכון שירד מעל
 החמור וקרא ק"ש כדברי ב"ש ולקחו הלסטי—
 את בהמתו וזה"ש ואיך איריד ועל פרדי אני—
 חרד אבל ר' אברהם הולך כב"ש ע"כ ין
 כעס א' היתה סעודה בבית ולי נראה
 שהוא ר' יהודה הלוי וזימון לכל אנשי העיר ולא
 זימן לר' אבר' בן עזרא מפני שהיה מתנכר—
 בשביל שהוא דחוק ואין אדם יודעו שאינו רוצה
 ליהנות משל אחרים כלל.. ע"כ יד
 נתנו את נבלת עבדיך וגו' ואח"כ שפכו —
 דמם כמים ושה לקונן אימכא הענין כי מדבר
 ברשעים שחטאו ומה שקראם עבדיך והסידריך

הוא כי מיד שנשכך דמם וקבלו עונשם יקראו
חסידים וא"כ אין לו לקונן תחלה על שנשכך
דמם שהרי קודם שנשכך דמם נקראו דשעים
וא"כ בשעת התחלת שכיבות הדם עדיו לא קבלו
עונשם ואין לקונן עליהם אבל לאחר שנשכך
דמם נקראו חסידים א"כ העונש השני שנתנו
נבלתם וכו' היו אחר שכבר היו חסידים לבן מקונן
תחלה על נבלתם ואחר שמקונן על נבלתם
שאו היו כבר חסידים מקונן למכרע גם ער
שכיבות דמם ע"כ יח משה

העביר בחיו ט' קליפות בעבר הירדן כמו שנאמר
עטרות ודיבון ידו' שהם ט' עיירות שהיו מושגי'
בח מן ט' קליפות והקליפות ה' שהוא חרון אף
לא היה יכול משה להכניעם בחייו רק אחרי מותו
כי גדולים עדיקים במיתתן יותר מבחייהם ע"כ
י"ט בהיכל נובה יש מקום ששמוהו
על שם שנכנסים שם מלאכים שהם הרצים
העליונים ונוטלים בידיהם מגיני זהב שהם סו'
חשמים אשר הם מגינין וסיפין ורומחין ורצי'
להגין על ישראל מהאומות ועורכים עמהם
מלחמה ולכך הם רצים כדי לנקוט נקמה

ושרל במרוצה בלי עיכוביזכך יש חצים בפסוק
 אחרא שרצים להרע לישראל להפגעו מחל
 לשלום עליהם ולפעמים הרצים שבקדושה
 קודמים ומתושים כח הרצים שבטומאה וזה
 מור הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והעיר
 שושן צהלה ושמחה ולפעמים הרצים שבטומאה
 קודמים ואז הרצים יצאו דחופים והעיר שוש
 נבוכה וכשארם רץ ורודף לעשות מצוה נזמן
 כח לרצים שבקדושה שמהירו במרוצתם
 ויגברו על רצים שבצטרא אחרא ע"פ
 כ' ענין חכמת הקבלה גודל מעללה
 מבואר בנבי' ומצו' דף לו' ובסוף דברים כתב
 מעשה נפלה וראיתי להעתיקו ממקומו וממנו
 יבין וישביל האדם וזל בהיכל נוגה בג'ע יש
 ראש ושיבה סתים וגניז וטמיר בהיכל קן צפור
 והוא רב גדיל נער וכל עומקי התורה וסתריה
 הוא מגלה וכל הצדיקים תאותם עליו וזה
 גולד כימי השמד והוא לומר תורה במערה
 אחת והוא בן ז' שנים ובאו הגוים ומצאו אור
 לומר ועשו גופו חתיכות ועלתה נשמתו למרום
 והוא אומר במראה הקשת אשר יהיה בענן ביום

הגשם בן מראה הנוגה סביב הוא מראה דמות
כבוד ה' אהעמידו הק"ה לפניו ונשבע להנחיל
לו היכל נובה ולבלות על ידו כל סתרי ועמקי
התורה בג' שלא קודם לכך וכל הצדיקים
שבג' מתאווים לראותו ושומעים ממנו עמקי
התורה וסתריה ובשעה ובשעה שהוא יוצא
אותיות שם המפורש בולטות ונוצצות למעלה
על ראשו וכל הצדיקים שמחים עמו והוא נופל
על פניו ובושה ובוכה על שלא זכה להיות לובן
בע"ה ויהושוע בן יהוצבק ב"ג עומד עליו ומנחמו
ואוחז בו ומעמידו על רגליו ואומר לו קום רך
חיוורי חורי הס בניך ושבעים תעניות התענה
ר' יוחנן בן זכאי לראותו והראו לו בחלוט גנו
ז' דקיעים ולסוף בולס דאה אותו בדקיע העליון
מזהיר כזהר הדקיע וע' מלאכים סביבותיו
וחמשים מכתחות בידו וכתות של צדיקים
לפניו ואותיות שם המפורש יוצאות על ראשו
ונגש מיד ולא ראהו אמרו עד כן הורשת וזהו
כמראה הקשת אשר יהיה בענן וחקרו חכמים
על אביו שזכה לבן זה ומצאו שמעולם לא ראה
צורת אדם (ישע) ולא הסתבל מעולם בקשת

בִּיָּתוֹ וְלֹא הוֹרִיד יָדוֹ לַמָּטָה מִטְּבִיחוֹ זֶלָּא קִיָּם
 מִלִּימּוֹדוֹ לְעַסְקֵי הָעוֹלָם וְלֹא הָיָה צָדִיק בְּעוֹלָם
 שֶׁלֹּא נִצְטָעַר בְּצַעְרוֹ וְלֹא דִבֶּר דְּבָרִים כְּטָלִים
 מִעוֹלָם אֲעֻסֵּק בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹתֶיהָ וְהוֹלִיד זֶה
 הַבֵּן וְיָמֵת מִיָּד וְיִלְדָתוֹ אִמּוֹ וְיָמָתָה וְנִשְׁאָר יָתוֹם
 וְנִתְגַּדֵּל בְּצַעַר גָּדוֹל וְלָמַד תּוֹרָה הַרְבֵּה וְנִהְרָג
 עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בָּהּ וְזָכָה לְכָל זֶה ע"פ

כֹּה יִדָּא אַהֲרֹן רֹאֵה חוֹר שְׁזָבוּחַ לִמְנוֹ
 לְכָךְ נִחַמְתִּי וְיִקַּח מִיָּדָם וַיֵּצֵר אוֹתוֹ בַּחֲרִטוֹה שְׁמֵהּ
 נִחַמ כִּי עָתִיד יִדְעֵתִי כִּי יִרְאֵה אֱלֹהִים אֶתָּה שְׁאִין
 מִיֻּתָּךְ בִּירְאָה אֲבָל בְּגִלְגּוֹל אַהֲרֹן אֶתָּה אֵינְךָ
 יָדָא בְּמַעֲלֵת הִירְאָה הָעֲלִיּוֹנָה כִּי מִכָּח הִירְאָה
 זְבֻנֵי אֲדָם שְׂרָאָה שְׁחֹר זָבוּחַ לִמְנוֹ נִתְרַצֵּב
 מִעֲשִׂיהֶם וְהָיָה לוֹ לְמַסּוֹר אֶת עֲצָמוֹ לְהַרְיֵגָה
 בְּלִי יָטָעָה אַחֲרֵי טַעוֹתָם וּבִזְזָה רִמּוֹן הַפְּסוּקָה
 רֹא אֱלֹהִים אֶתָּה הֵם אוֹתִיּוֹת אַהֲרֹן בְּעֵינֵי זֶה
 רֹא וּסֵת אֱלֹהִים אֶתָּה הֵם אַהֲרֹן כִּי הָיָה שֶׁל יִרְאֵה
 זְמַיִם שֶׁל אֱלֹהִים הֵם בְּמִקּוֹם נֶזֶק שֶׁל אַהֲרֹן וּבִאֲתוֹ
 נֵין שֶׁל עֵגֶל נִרְמַז גַּם אֲבִרָהִם כִּי סֵת שֶׁל וִיקַח
 יָדָם וַיֵּצֵר הֵם רִמּוֹן כְּמִסְפַּר אֲבִיר לְהוֹרִיד
 אַהֲרֹן הוּא בְּסוֹר גִּלְגּוֹל שֶׁל אֲבִיר וְזֶה עֵינֵי
 זְמַמוֹ שֶׁעָשׂוֹ אֶת הָעֵגֶל הִירְאָה הַקָּדָשׁ בְּאוֹתוֹ

הַפַּעַם

כנעם ברמז לאבה וישא עינו וירא והנה אור
 אחר נאחז בסבך כי האותיות הקודמים לעגל
 הם בסבך לרמז על גלגול אהרן שיהיה בסבך
 שהוא העגל כנזכר שתעשה ע"י אהרן ומזבח
 הענין תראה שהוא גורא על כל סביביו אמילו
 בשעת העקירה רמז לו על גלגול אהרן "עכ"ל
 כ"ב יבן אהרן מזבח לפניו ל"ל אור
 מזבח בנה לשם השם ולא בנה האוי מזבח
 לא היתה ח"ו תקומה לעולם לא העולם הרב
 מאחר שהתחיל הפא לשלוט אבל אחר שראה
 העגל והוא הפא דיוקניה דמלכא עלמה בהאי
 מזבח תב לאחוריה ולא נחרב העולם ואמילו
 הכי נענש אהרן א"ל הקב"ה אתה נבשלת בעזת
 שני רשעים או יונ"ם וינב"לום חייך שני בניך -
 ימותו והיו נבשלים היסך כונת אביהם ותדע
 שאן היה האוי מזבח ח"ו לעגל למה לא החרבו
 משה ע"כ כ"ג טעם שעשו עגל
 ולא דבר אחר היינו משום שעשאוהו של דבר
 זהב והזהב הוא מתוקק השמש והוא ממונה
 דממונה על תוקק השמש עגל שמו והוא קטב
 ושור זהרים לכן יצא עגל ע"כ כ"ד
 העגל היה חציו כלפי הראש שור וחציו כלפי-

זנבו חמור והם ב' קליפות ליוצאם וינבדום ועל
 פלאים זה אמרו לה לחיך ישראל ובגדן —
 בקדשה אהרן וחור והנה לאהרן וחור היה
 הכרעה מן הזקנים ולא לה לא היה הכרעה
 לבן קלקלן ע"פ כה"ה האדבת
 בעגל וינחם ה' על הרעה פליגי בה ר' יוסא ור'
 חזקיה ר' יוסא אמ' לטב אט"ו שחטאו ניחם
 שהיה הם מעשה ידין ר' חזקיה אמ' לביש פיוק
 שרוצה הק"ה לאכר את הארץ מן העולם —
 מקבל תנחומין עליו כלו מת וכל זמן שלא —
 יוכל עליו תנחומין תליא מלתא בתשובה
 וכל אחר שקיבל עליו תנחומין שוב אין מועיל
 נשובה לא הדין נעשה ומייתי לזה ראיה וכן —
 ינחם ה' כי עשה את הארץ פליגי נמי בהג' ע"פ
 כשחטאו ישראל בעגל אמר הק"ה
 משה עמך חטאו אל מן יומר שעמי חטאו
 היינו ערב רב אל מו שנעשה " בן העבירה
 א יעיד והיינו העגל עצמו אל ומי הוא כלום
 ל ידע שור קוניהו אמ' הק"ה בפני משה אל
 שור מי עשאר אל חמור לו המצריים שג' אשר
 שר חמורים בשרם והיינו רב' בתריה וחמור
 בום בעליו אמ' הק"ה ל השור עמי פירוש דלמל

עמי עשאוך אמ' השור ישראל לא ידע עמי דלא
התבונן כי עמך שהם ישראל לא ידע ולא התבונן
בזה פילא היה להם חלק מיד אמ' משה ומכאן
אני בא שהרי הערב רב חטאו ולא ישראל מיד
וינחם ה' עב' כ"ז עשה לנו אלהים
הערב רב אמדוהו כי כל דמך שהיו ישראל במצו
לא זכר משה שם אלהים לא ה' שלוש כלל האמי
שמו וזה היה קשה מאד לכרעה ולכך עתה אמר
הערב רב הרי לפניכם הולך ה' בכ"ת ואל הורג
לפניכם ואנו נרחינו לחוץ או נהא לעם אחד
או נעשה לנו ג"כ תוקף מצד אלהים שהוא הנח
שלנו שנדחה במצרים ועתה מאחר שה' דוחה
אותנו עשה לנו אלהים שילך לפנינו כיון שראה
שהם רוצים להשתתף עם ישראל עשה רצונם
עד שיבא משה וכוונתו היתה לש"ש לא שקצת
מישראל נשתתף עמהם בלבם לבן השקם ע"כ
כ"ח ר' אומ' כל הנשיאים לא נשתתפו
במעשה העגל שנ' ואל אצילי בני ישראל לא שלח
ידו ואין אציל לא נשיא לכך זכו לראות פניו
שכינה שנ' וראו את אלהי ישראל ר' יהודה אומר
אף שבט לוי לא נשתתף שנ' ויאספו לו כל בני
לוי ופשראה משה שבטו של לוי לא נשתתפו

מיד נתחזק ונתגבר ושרף העגל וזה שקה ארצ
ישראל וכל מי שנשק העגל בכל לבו נעשר
שבתיו זהב ושבת לוי הורגהו ע"י כ"ט
האדמר הק"ה למשה העיחה לו ואכלה
אותם ואעשה אותך לבוי גדול עצום ורב הוצרך
להבטיחו על זה כי הנה רצה הק"ה ברחמיו
שיתיר לו משה נדרו והנה מן הדיון אי אפשר
לו למשה שיתיר לו נדרו כאשר הוא נובע
בדבר דכ' ביה ויהי בישורון מלך ואין מלך
בלא עם לבן הקריים לו הק"ה שאף אם חו'
וכלה אותם יהיה ברב עם הדת מלך שיהיה
לו גוי עצום ורב ועמה לא יהיה נובע בדבר
בשראה משה הדבר תלוי בו מיד התיר נדרו
ואז ואכלם נהפך ומלאך פניו הושיעם ע"י
כבר אחזל ישראל שעמדו ער
הר סיני כסקה זוהמתן למאח חטאיו ישראל
עגל היו חיים לעולם ובשעה שעמדו הלויים
להרוג החוטאים מיד בא הנחש והלך לפני
לויים לשלוט על ישראל ולהרוג אותם ור"א
זיה יכול לשלוט עליהם שהיו ישראל מלובשים
זינץ וכיון שנ' הורד עדיך איתיהב רשו לנחש
לשלוט

לשלשאה עליהו ע"כ ל"א יצא
 ה' משחיתים קצף אף חמה משחית חרון כשוא
 משה כן קרא לאברהם יצחק ויעקב ואמר
 רבש"ע לא כן שבעת ללו להרבות זרע
 מיד נעצרו ג' בזכות ג' אבות והלכו להם קצף
 אף וחמה שג' זכור לאברהם וכו' אמר רבש"ע
 בשביל שבועה שנשבעת להם עצור משחית
 שג' אשר נשבעת להם כך ונעצר משחית שג'
 והוא רחום וכפר עון ולא ישחית אח"כ אמר
 משה בשביל שבועה שנשבעת לי עצור חרון
 שג' שוב מחרון אפיך מה עשה משה חפר
 בארץ כבית דירה גדולה בנחלת בני גר
 וטמץ חרון אף בארץ כחדם שהוא חבוש
 בבית האסורים וכל זמן שישראל חוטאים
 היה עולה ומוער פיו לבלוע את ישראל לכן
 נקרא מעור והיה מזכיר משה עליו שם השם
 וחוזר וכשמת משה נתן הק"ב קברו של משה
 כנגדו בשישראל חוטאים והוא עולה לבלוע
 אותם רואה קברו של משה ומתירא וחוזר
 למקומו ע"כ ל"ב לפי שאור
 כ' מצוי בפסמות של מלאכי חבלה כגון אר

זע"ה שצ"ה קצ"ה נג"ה אג"ה רש"ה לפיכ' —
 חמ"א כ' בשום תפלה דק בתפלת מוסף שער
 כרחינו צריכין לומר את מוסף שיום כלוננו ע"ה
 ל"ה שור וחמור הם ב' קליפות קשות
 וזו הקב"ה שלא לערבם ש' לא תחרוש בשור
 ובחמור ובעשיית העגל נייערו לכך היה העגל
 חזץ שור וחזין חמור ובהתחברם נמק מנייהו
 קליפה אחת הנקראת כלב רמז לדבר אותיות
 אמציות מק שור וחמור דהיינו אות ו' מן שור
 ואות מ' סך ואות ו' מן חמור גימ' כלב ע"ה
 ל"ה היה העגל קב"ה קנטרין כמנין —
 מסכה לפי שגלי החיות הם מהלך תק שנה
 והם שמו רגל אחת מן ד' רגלי המרכבה
 שהוא קב"ה כי ד' פעמים קב"ה הוא ת"ה ע"ה
 ל"ה ויאמר אל אהרן קח לך עגל
 אל משה אהרן אחי אע"פ שנתרצה לך הקב"ה
 לכפר על מעשה העגל ס צריך אתה לירגן
 לתוך פיו של שטן שלח דורון לפניך עד שלא
 יוכנס למקדש פן ישנאך ~~בבואך~~ בבואך —
 ומקדש וכן ישראל הביאו שעיר עזים לחטאת
 עגל ליתק חלקו של שטן ולמה הקריבו ישראל

בֹּא הַשְׂעִיר לְכַפֵּר עַל מַכִּירֵת יוֹסֵף שֶׁ
וַיִּשְׁחָטוּ שְׂעִיר עִזִּים וְעֵגֶל לְכַפֵּר עַל מַעֲשֵׂה
הָעֵגֶל וְמִה שֶׁהָבִיאוּ שׁוֹר וְעֵגֶל כִּי חָטָא הָעֵגֶל
דָּוָה לִב' מִיָּנִים בַּמָּקוֹם אֶחָד אֹמ' וַיַּעֲשֵׂה
עֵגֶל מִסֵּכָה וּבַמָּקוֹם אֶחָד אֹמ' וַיִּמְיְרוּ אֶת
כְּבוֹדֵם בַּתְּבִעַת שׁוֹר ע"כ" ל" ידע
שׁוֹר קִוְּנוּ דַע יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ עֵגֶל זֶה בַּסּוּד שֶׁס' וְלֹא
שֶׁהוּא בָּגִי' וְלִהְיוֹתוֹ בַּסּוּד הַגְּבוּרָה לִכְךָ נִרְמַז
בְּרַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע וְרַת עָמִי לֹא הִתְבּוֹנֵן הוּא
עָלָה כִּי בָשָׂם זֶה אָמַר עָלָה שׁוֹר ע"כ" ל" ידע
שׁוֹר קִוְּנוּ זֶה הַכְּסוּקָה גִּמְלָה עַל הָעֵגֶל
וְלִכְךָ רַת יָדַע שׁוֹר קִוְּנוּ וְחִמּוֹר הוּא יִשְׁקֹן וְהוּא
סוּד הַכְּסוּקָה עֵגֶלִים יִשְׁקֹן שֶׁהֵן נוֹשְׁקִים אִוְרָתוֹ
וְאִזְ הֵן שִׁפְתֵּי מִזְהֵיבוֹת כִּשְׁלָל וְאִמְנָס הַשֶּׁם
שֶׁהִיא כְּתוּבָה בַּטֶּם שֶׁהִשְׁלִיכוּ הָעֵרְבָרִב הִיא כְּתוּבָה
עַלִּין וְלִי וְהוּא הַשֶּׁם הַב' שֶׁל שְׁמוֹת ע"ב וְהוּא רַת
וְיִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע כִּי בָשָׂם זֶה הָעֵלָה מִשֶּׁה אִוְרָתוֹ
שֶׁל יוֹסֵף וְזֶה רַת עָמִי לֹא הִתְבּוֹנֵן רַת עָלָה
כִּי בֹן נֶא' עָלָה שׁוֹר כִּי שֶׁס' זֶה סוּד הַבִּינָה שֶׁהִיא
וְשֶׁרִי בִּינָה כִּמְנִין שֶׁס' זֶה וְהוּא יֵה יוֹד ה' וְ
וְכִמוֹ שֶׁהִדְעֵתִיךָ בַּקְּבָלָת שְׁבַת בֵּה לְמַבּוּל יִשְׂרָאֵל

בשם זה המעלה הנשמות ע"כ...
 ודע כי בעון העגל שעשו ישראל
 אשר היו בו קלה ככרי זהב מנין מספר
 שפורעין בכל שנה ושנה קלה ככרי כסף
 על ישראל בכל המקומות אשר מפוזרים שם
 אומות העולם ועם כל זה נחשב להם
 צדקה שנ' ונבטיח צדקה ע"כ...
 שר הממונה על השור אמציה שמו
 ימ' ק"ס זהו שנ' קום עשה לנו אלהים ע"כ...
 בשעת חרבץ הבית נרמז במדלת
 יצתי על קץ של צנין הבית שהיה לסוף ת'
 שנה ואז גבה חוב של עגל וגברה הקליפה
 שהוא פור מאה עיירות שנתק יצחק לעשו
 עד מגדל שהיא רומי כי עד מאה הוא כח
 של שרים ע"כ... מאה גדולה
 קמה שניתנה בין שתי אותיות הענין כיהנה
 ותחלה היו ישראל עומדין בין שתי אותיות
 שם פידוע החנוכי הפלואי ה' בראש ו'
 סוף וכשחטאו נתגרשו וכנסו גויים במקומן
 מידן בין אותיות השם וזהו פור כי ראתה
 וי' באו מקדשה ס"ת שם בן ד' וגויים נכנסו

בין האותיות להכריז השם ועל זה יעשה הקב"ה
 נקמה בגוים ע"כ מ"ב סטרא אחר
 שהם שמחזאי וע"ז הם סוד נב"ע שהוא נוסף
 גלוי עינים שממנו בא שם טומאה שכן עומ'
 וגלוי עינים הכי הוי גם את זה לעומת זה
 עשה אלהים כי כמו שבלעם הרשע בורח
 היה מן שני אותיות מ"י הם תריץ בנין דילק
 ממרא יוהנא נבד זה היה בקדושא משרי
 והושוע שגרמזו ג"ב במלת מ"י והכניעו תל
 סטריץ בישיץ נחש ועקרב גימ' משה יהושע
 ע"כ מ"ג בלעם היה מתנא
 וידע דעת עליון דאינון שמחזאי וע"ז אל גי
 דעת וכן שר של עמלק הוא ראש הקלימות
 ולכן נקרא עמלק אותיות ע"מ ק"ל שבא עם
 קל מחנות של ס"מ כי ס"מ עולה קל"א שיש
 לו קל מחנות ע"כ מ"ד לא חרבי
 ירושלים לא על שדנו בה דין אמת וזר
 הטעם כתב בחיי שלא זכר במרבליים מדה
 אמת לפי שהוא דין ובינו לדין שחסד ואמת
 הם תריין אתיון קדמאין עדיק ושלום תריין
 בתראין שהם סוד חתן וכלה וזהו פשהין ד

מדות ביחוד חסד ואמת צדק ושלוש צדק
ושלוש גימ' יסוד מלכות שבגדן הוצרכו
ושרא לקבל על כל מצוה תקעו בריתות
שהוא צירוף הויה שה'ם בגי' תקעו כזה יפ
זה הרי קם וה' קם וה' קם יהו פעמ' ה' קר
די תמים וזהו סוד הצור תמים פעלו ופחין
ה' כי שם ה' אקרא תמים תהיה עם גימ'
י' ונשמה ד' יסודות תצדק שם שה'ים עם
מים הרי תקעו לכן הוצרכו כל א' מישדל
תקעו בריתות וזה נרמז ג' כתיבת בראשית
ש' כמו שנרמז ש"ן הוא שה'ים ואף הויה
הירות על צירוף זה דגוף ונשמה וד' יסודות
בראת העולם ע"כ

פרק י"ז

אמרו חכמים

לו להקב"ה לא ד' אמות של הלכה פי' כי
א' אחר שנחשב ב"ה חזרה המלכות אחור
חור בקדומה הראשון ב"ד ספירות ש
בר' ת"ת נ' ה' וזהו אין לו להקב"ה שהיא
לכות אין לה לא אותם ה"ד אמות לבד

חזק

מזה השעס עצמו אסור לילך אחורי אשר
 בתוך ד' אמותיה כי שם מקומה ותוספת כל
 שיעור הד' אמות וזהו הלכה הכלה ע"כ
 ארזל בקדושין אמה עבריו
 אינה עובדת לא את הבן ולא את הבת אב
 עבד עבדי עובד את הבן ולא את הבת מי
 כי אמה עבריה היא סוד הצריאה שאינה
 עובדת לא בן ולא בת אבל עבד עבדי הוא
 סוד מטטרון שהוא ביצירה עובד את הבן
 שהוא חתת ולא את הבת שהיא העשייה שהוא
 סגדלפון ע"כ
 מטטרון שר הפנים ר"ת משה לומר שמשר
 מקונץ במדת ה"ת דהיינו מטטרון וסגדלפון
 עולה כמנין י"ג לומר שהוא שר היער ולכן
 מי שאבד לו הדרך דרך המלך יקח סגדל
 וישליכהו בכל כוחו למעלה ויאמר ג"כ בקו
 דם סגדלפון ויסתכל המקום אשר יכור
 סגדל ששם הוא הדרך שילך בה ופי' סגדל
 פון ע"כ
 תורת ה' תמימה
 זה סדר נשים עדות ה' נאמנה זה סדר
 זרעים שמאמין בה"י העולם וזרעיהם

וְיִירָאֵת ה' טְהוֹרָה זֶה סֵדֶר טְהוֹרוֹת שֶׁהוּא -
 כָּרִישׁ בֵּין טוֹמָאָה לְטְהָרָה שֶׁצָּרִיךְ חֲכָמָה
 זֶה כֵּשׁ אִם אֵין דַּעַת הַבְּרָלָה מֵעֵין כְּקוּדִי ה'
 שְׂרִים מִשְׁמָחִי לֵב זֶה סֵדֶר מוֹעֵד שֶׁנֶּכְהֵם
 זְמַחַת בַּחֲגִירִי מִצּוֹת ה' בְּרָה מֵאִירַת עֵינִים
 וְסֵדֶר קִרְשִׁים שֶׁהִיא מֵאִירַת עֵינִים וְקִדּוּשִׁים
 שֶׁכֵּטִי ה' אֵמֶת צִדִּיק וְיָחִיד זֶה סֵדֶר נִזְקִין -
 וְשֶׁבּוּ כָּל הַמִּשְׁפָּטִים וְהַדִּינִים ע"כ
 כִּשְׁעָה שֶׁצִּיָּבַר מֹשֶׁה אֶת הַלּוֹחוֹת צִוָּה
 שֶׁאֻקִּינּוּם וְעַל לִשְׁטָמָא עַלמָא מִיד כִּשְׂרָאָה
 וְשֶׁה וִיקַח אֶת הָעֵגֶל וַיִּשְׂרוֹף אוֹתוֹ וַיִּזַּר עַל
 עַל הַמִּים אָמַר מֹשֶׁה מִים מִים מֵה אַתָּם -
 בְּקִשִּׁים אָמְרוּ וְכִי מִתְקִיִּים הָעוֹלָם אֵל בִּשְׁבִיל
 יְתוּרָה וְלִוְחוֹת וַיִּשְׂרָא שִׁיעֲשֶׁקוּ בַּתוּרָה מִיד
 וְלִהְיוֹת לֵבָם מִעֲשִׂיהֶם הָרִי הוּא מִסּוֹר לֵבָם
 כִּי כֵּת וַיִּזַּר עַל כְּנֵי הַמִּים וְעוֹד וְכִי לֹא הָיָה
 כֵּס כָּל אֹתָן הָאֱלֹהִים שֶׁנִּכְלָו מֵהֶם וְעַד יֵין -
 אֶנְחוּ הַמִּים מִזְעֶמֶס עַד שֶׁנִּטַּל מֵהֶם
 וְשָׁקָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיד שֶׁב אֻקִּינּוּם לְמִקְוָמוֹ
 וְזִכְרָה שֶׁס שֶׁאֹתָן הַמִּים הֵיךְ ע"כ
 הַגִּיּוֹרָת וְהַשְׁבּוּיָה וְהַמִּשְׁוֹחַרְרָת

לא יאמרו ולא ינשאו עד ג' חדשים כף ישראל
נקראו גרים שכ' בו גרים הייתם שבויים שנאמר
והיו שובים לשוביהם משוחררים שכ' אני ה'
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
מהיות עבדים אמר הק"ב אמתין להם
חדשים ואח"כ אתן להם תורה ע"כ
ושבתי אני ואראה את כל העשוקים
אן הקטנים שנגנזים מחייהם ולעתיד לבוא
עומדים בחבורה של צדיקים ואבותיכם עון
בחבורה של רשעים ואומרי לפני הק"ב בלוי
מתנו לא פעון אבותינו יבואו אבותינו בזכותי
והק"ב אומ' להם אבותיכם חטאו מדרבם
באותה שעה בא ליהו"ל ומלמד סניגוריא
ואומר להם אמרו לפני רב"ש מרה טובה
מרובה ממדת כורענות ולא מתנו לא בגלל
אבותי כ"ש שיזכו אבותי בזכותינו ויבאו
אצלינו אל הק"ב חייכם יכה לי מדתם פנינו
ע"כ ה' רוח אחד ושמן
אסכרא שנברא ביום ד' הוא ממונה על מית
קטנים עד י"ג שנה ומז' י"ג שנה עד כ' שנה
יש רוח אחד ושמו אגיריס'ון ושניהם יחד עול
במעון

במען מארת ע"כ ט' אין עשו -
עסל לא ביד בני בניה של רחל כול עתיד -
באנכל השבטים ויאמרו לעשו למה רדפת
את אחיך יעקב אל ואתם למה רדפתם אחיכם
יוסף כשיבוא אל יוסף יאמר לו יוסף למה רדפת
אחיך יעקב ואינו יכול להשיב כלום וכי תימא -
שעשה לך רעה אף אחי עשו לירעה ואני שלחתי
להם טובה מיד הוא שותק ונכבד בידו ומייתית הם
קראי ע"כ י' גדולה עבירה לשמה
שהיא בריאת המזיקין שהיא כביכול עבירה לשמה
כי האלהים עשה שייראו מלכנין ומי גרם זאת
לבריאת המזיקין ממצוה שלא לשמה נתגלגל
זאת דהיינו מאותה מצוה שעשה אדם הראשון
שלא לשמה שבא בחפזו על אשתו לכך מדרג
כנגד מדה נכראו המזיקין ערב שבת בין
השמשות דהוה נמי כעין חפזו שהרי לא נגמל
בריות ע"כ י"א אכילו רוחיך
ושדין לתקונא דעלמא היוז בגין לאלקארי
להו להו לחייביא עלמא דאינון אין להכליהו
לחובחא להון ומן דאזיל לשמאלא אתיחד
פסטרדא דשמאל דפטרדא דשמאלא לקי
בהו בגין כין לתקונא הו ושלזה כתיב בשלמה

והוכחתו

והוכחתיו בשבט אנשים ובגדי בני אדם מאן
בגדי בני אדם אינון מזיקין ע"כ
המזיקין נבראו בע"ש בין השמשות וארבעין
יומא ואשתארו רוחא תלא גופא וא"כ לא נבררה
בריותא והוו פנימין לבן שמא קדישא לא שריא
עליהו ולא אתרבו בקו ביה והם יראים תמיד משמא
קדישא וזעין ודחלין מניה דהא שמא קדיש' כ' א'
שריא באתר פגים ותמיד דודמין המזיקין ורוצ'
להתלבש באיזה גוף ולא יכלין ע"כ
מה ש' נעשה אדם הוא שהק'בה קנס כר'
פימליא עליונים ותחתונים שיתנו הם משלר'הם
חלק לבדיאת האדם והוא ג"כ נתן חלקו באדם
כדי שפשיחטאו ישראל ירחמו עליהם כולם ויבן
רחמים כי יחושון כן יהיו חסדים מזה החלק שנתנו
לו והק'בה נתן ג"כ חלקו כדי שפשיחטאו ישראל
יכולין לומר עשה למענך לא למענינו בגין
חולקך דיהבת בן ואם לא היה נוטל משלר'הם
מ'צונס היו אומ' בעל ברחינו נוטל חלק משלנו
ולא היו מרחמים עלינו לכך אמר נעשה כדי
שכל שרים של מעלה ושל מטה יהיו אוהבים
לישראל אבל המזיקים שלא הסכימו ואמרו
מה חנוש כי תזכרנו לכך שנאים אותנו ולכך
הענישם

השנישם הקב"ה ולא ברא להם גוף ע"פ
 ודע כי אחר שחטא אדם ה' ברחם
 בשמאיה וקאים בחד אוצר עד שבא חנוך ואז
 נכנסה בו ולכך צריך האדם ליסור את בנו -
 ולהדרינו בדרך ישרה ובזה נותן התחודשור
 לחנוך זה מטטרון וז"ש חז"ל ברי לחננו במצות
 וזהו סוד חנוך לנער ע"פ ט"ז ודע
 כי ט"ז אחיה מלמטלה גוברים המזיקין ע"פ
 גונו של אדם כששוכב על מטתו רחמנא ליצול
 ולכך צריך האדם ליזהר להפקיד רוחו ביד
 להי הרוחות לכל בשר וכבר ידעת כוונת בידך
 אפקיד רוחי ה' ר"ת בא"ר שצריך לכוון ב"ר שמו
 שהן הו"ה ואל"ה העולם יב"ה ובהו"ה ואר"נור
 העולים צ"א והכל עולה למען בא"ר ובאמר
 פדית אותי ה' ר"ת צ"א כמען הו"ה ואר"נור
 יכוון גם בזה ע"פ י"ן לפי סדר
 מדרגות חל"ט כצנש ראשי ימים כצנש
 חל"ט ראשי לילות יבא מכוון כי בריאת
 המזיקין היתה בסוף ממשלת צדק למען היו
 נכנעים ליו שהוא מזלו של אברהם אבינו -
 דב' צדק יקראו לרבליו ולפי ששם נבראו -
 המזיקין תהילה הוא קאי צדק במערב קרוב
 לשקיע

לשקוע עד שבברו רחמיו יתברך עלינו יאוקמו
 במזרח שיהא זורח וצומח ע"כ
 הק"ה קלל את הנחש על בחונך חלף דך
 דקציץ רבלוהי ולית ליה על מה דקאזיסאבר
 כשישראל אינן עושין סמכין לאוריתא דהיינו
 שאינם מחזיקים ידי לומדי תורה להטיל מלא
 לכיסם אז התורה משתכחת ע"כ ובה עושין
 סמכין ורגלין לנחש ומוסיפין לו כח וזה הכונה
 וירא כי לו יכול לו ראה סמל שאין שום מקום
 לשלוט על זרעו של יעקב ויגע בבק ירכו לל
 מקום כשישראל אינם עושין ירפין וסמכין
 לאוריתא ע"כ י"ח בשעה שבה
 נחש על חוה הטיל כ"ד זינן דמסאבותא מניין
 ואיבה וחזרו עליהם אח"כ בשעת מכירת יוסף
 ש"כ ויאמר ע"ה"ם יוסף ביום השלישי ר"ת ואיבה
 ע"כ י"ט ערב רב הם הזוהמא
 שהטיל נחש בחוה ומה הוא זוהמא נפיק קין
 וקטיל להבל דאיתאמר ביה בשגם הוא בשר
 בשגם זה הבל ודאי דאיהו משה ועל דא חס
 משה לכסות ערות אביו אד"הר שלא לכרסם
 חטאו על כן בטל בת יתרו שהיא מקין גם החזיר
 הערב רב בתשובה והבל כ"ד לטהר זוהמא

סוף

ד' הרמב"ם וואף שלא יפה עשה שהרי אמר לו הקב"ה
 שמך לך מגדעא בישא דא שהם חטאו חטאו
 ל אד"ה דכ' עליהו ומעץ הרע נטב ורע
 אתמכל לו הם חטאם של משה וישראל בשבילם
 לו ישי' דכ' ויגרש את האדם ומשה בגינייהו
 תהך מאתריה ולא זכה למיעל לארעא דישל
 בשבילם עבר על גזירת הקב"ה שהכה ארצ
 סלע ועם כל דא בבין דהוה מחשבתיה לטובה
 כסמא עריתא דאדם נתן לו הקב"ה שכרו של
 זעשך לבוי גדול ועצום ממנו ועלייהו אתממד
 י אשר חטא לי אחינו מספרי דאינון מזרעא
 עמלק דאתמר ביה כי מתה אמה את זכר
 מלק ואינון גרמו ל שבור הלוחות ע"כ
 קין גזל תאומתו של הבל לביכר
 ג' שהיה מבולבל קין ומשה שהיה מבולבל
 כל לביכ' בא יתרו ונתן בתו למשה ואמר
 א בבין אשתך ועל דם זרעותיו אמר ושני
 ביה עמה ועל הצאן של הבל שנשארו ביד
 קין אחרי מות הבל לכך מסר יתרו צאנו למשה
 אשה קרא אותם צאן יתרו ולא רצה לקבולם
 י אין רוח חכמים נוהג עם מי שמקבל מן
 גדלנים ואע"כ לא האכילם משה מפני האדמה

שהוא חלקי של קין לא הלכו כו' יום ולא טעמו פלג
 והנה בנות יתרו הבדוהו ואמרז איש מצדי - פ"ב
 שיש לנו לגביה דינא דברי מי צרא שהוא
 אחיך לבן אמר יתרו קראן לו ואכל לחם לוותי
 אצלו כרי האדמה ויום משה לשבת ולא לאכור
 ובישיבה זו נתקן קלקול של קין שאמר להפרי
 פרח באוירא עכ"ל פ"א הא דלא בת
 פקודין במספר שמות לא בשמעון כי פי פקודין
 מלשון הסיון לפי שעתידין להתחסר כד אלה
 והיה הטעם שכל הערב רב נספחו על שבט -
 שמעון ונשאו נשים משבט שמעון והולידו מהם
 כמו שאירע לדינה שהטיל החוי בה זוהמא -
 וילדה לו זמרי בן סלוא שהוא שאל בן הכנענית
 ובן חטא או וילדו בניס והם הכד אלה שמרו
 במצפה והיה זה במספר הרוגי שבט לפי שנכנסו
 בברית מילה אח שלא היה לשמה עם כל זר
 נענש שמעון עכ"ל פ"ב ודע ה
 הטעם אשר לא נמצא בשבטים אותיות חט לפי
 שכבר נצטרפו כל האלמא ביה"א ואז נתקן העולם
 אבל בעכז בת חטא ישראל ממני שעדין נשארו
 בו שמץ זוהמא אבל בימיו שלמה בת וישבו לבטח
 עכ"ל פ"ב כשם שתיבת נח הגיעה

מִסְנָה וּבְפִי וְצוֹה הַקָּדָשׁ לִיקַח בָּבָב ז"ל לְקַרְבָּן לְאֹהֲלֵי
 אֶל גַּחֲמֵן יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁוֹמְרֵי הַמִּצְוֹת וְהַחֲבִיבִים
 הַבְּבָבִים ז"ל בָּבָב ב' יָמִים שֶׁל רִהַב' שֶׁל שְׁבוּעוֹת
 אֶשְׁנֵי יָמִים שֶׁל רִהַב' וּכְפֹן שֶׁל שְׁבוּעוֹת עוֹשִׂין
 יִסְמְקוּ וְכִרְי לְמִלְאֵת הַב' יָמִים יֵשׁ ב' יָמִים בְּיָמֵי
 מִלְאֵי הַב' יָמִים ז"ל ז' יָמִים כִּסְסָה וְז' יָמִים סוֹכֵר
 וְהַב' מִמֶּשֶׁל הַתִּיבָה בִּיחִידוֹ לְפִסּוּפָה מֵהַ סוֹכֵר
 זְבִינָה דָב' וְסוֹכֵר תִּהְיֶה לְעַל יוֹמָם כִּךְ הַתִּיבָה
 זְבִינָה מִכָּל הַחַי רִמָּז לְשַׁבָּת וְלִמְיִלָה וְלִתְמַלִּין
 פִּיִּים מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לִכְבוֹת הָאֵהָבָה לֹא
 יוֹכְלוּ לִכְטֹל שֶׁכֶּר מִצְוֹת אִם יִתֵּן אִישׁ זֶה
 אֲמַל אֶת כָּל הַזֶּה בֵּיתוֹ כֹּל מֵהַ דְּאִית לֵה בַעֲלָמָא
 יֵין בְּאֵהָבָה בְּגִין דִּישַׁתַּק בְּאֵלִין פְּקוּדִין עִם
 שְׂרָא בּוֹז יִבּוֹזוּ לוֹ ע"כ" ^{כ"ד} שֶׁ
 חָם וִיכָת הֵא דְחָשִׁיב שֶׁסְּבִישָׁא וְהֵלֹא יִכְרַת
 גְּדוֹל אֵל מִשּׁוֹם שֶׁהִיא צְדִיקָה וְכוּלָךְ מֵהוּ
 שִׁיחָד הַקָּדָשׁ שֶׁמֶן עֲלִין דְּהִיִּינוּ עַל זִרְעוֹ וְשִׁאֲבוּ
 וְלֹד מִמֶּנּוּ וְשִׁשְׁמָשׁ בְּכֹהוֹנָה גְּדוֹלָה וְשִׁנְבִנָה
 ה' בְּתַחֲמוֹמוֹ בִּרְחִימָא אֹמֵר לִמִּי שֶׁמֶן אֹתִיּוֹתִין
 מֵהַ הַקָּדָשׁ לְדוֹרוֹת מִן הַמִּבּוֹל וְעַד הַפְּלָגָה
 מִשְׁנֵים ע"כ" ^{כ"ה} ג' בְּנֵי נֹרָא
 רִמָּזוּ בְּכִסּוּהָ א' שֶׁנ' וְכָל שִׁיחַ הַשְּׂדֵה שִׁיחַ נִטְרוֹ
 ס יִכָּת חָם ע"כ" ^{כ"ו} ד' בְּנֵים הֵינִי

לחם מצרים וכוס מים וכנען בגד ו' קליפות
ומשה בקר שנים הכניע ג' קליפות דהיינו מ' שנים
הראשנים שנתגדל במצרים הכניע קליפת מצה
ומ' שנים אייצעיים שכלך בכוס הכניע קליפת
כוס ומ' שנים אחרנים שהיה במדבר הכניע קליפת
פוט שכן מוט גימ' מ' מאדים ורצה משה ליכנס
לארץ כנען להכניע גם קליפת כנען ע"כ

כ"ז מה דאח נח לשלח העורב לנ' שהעור
הוא עשו ושרו של ישמעאל דה"ב שכן תמצא -
דה"ב גימ' ד' זה"ש ר"ל לא הלך זרז"ר אצל עורב
לא ממני שהוא מינו ע"כ כ"ח ודע

כי חסידיו א"ה יש להם חלק לע"הב הכוונה שהם
יושבים במדרגה העליונה מגיהנם ומשם מתהנין
מתענוג הג"ע הסמוך ליה כי אין בין ג"ע לגיהנם
אלא כמלא נימא אבל חלילה שיהיו בג"ע כי כל
ערל לא יאכל בו כי יסוד נשמתן של ישראל היא
הבינה וכשנשתלשלה דרך אמת ואמונה שהם
הפועלים ולפיכ' חוזרת הנשמות שם והוא ג"ע
העליון והוא סוד הע"הב ע"כ כ"ט

עמלק נקרא על שם עמל עמלק מלך עמלק
הן הן ד' קליפות קשות מק"ל שהיה הר"ג והמ"ק
על הסדר וכלן כבלעם כמ"ש בחלק ב' עמלק
וכלעם שורש א' להם ולפי שאמרו בשם שבקדוש

משה

שיה' לנאון יעקב מלכר כן בקלימות בלעם
 לנאון מלכר מלכר ע"כ" ל" י"ך
 ת האתון בלקל למאי איצטריך אבל כבד
 יעת סוד אותנו של בלעם שהיא קלימה בסה
 נקראת קמאר"ל והנה היתה כוונתו של בלעם
 המשיך מהאבות איה וזהו סוד במהלך בית סוף
 שם יעקב והמ"ס סוף שם אברהם הק"ו סוף שם
 צחק והל"ל סוף שם ישראל ע"כ" ל"א
 בלעם ובלק נתחברו וחד בעצה לקלל
 ת ישראל והק"ב לקלל עצתם ולכך תמצא
 ותיות בלק ובלעם עמק בלבל שהי בלכר
 גומק עצתם ולא הועילו ע"כ" ל"ב
 נ"י שנתחייב ח"ג מוגס בתמארת ונקרא
 ר"א ונקרא זעיר אנפין וכבר ידעת כי ח"ג
 גולה ר"ח כנגד שם א"ה פשוט כמול משולש
 ורובע כזה א' ש" א"ה א"ה העולה מאתים
 חמש אותיות משם אלהים הרי ר"ה וג' מהכחות
 הרי ר"ח כמעין ח"ג ע"כ" ל"ג עון
 שנתחייב עליו שריפה הפגימה היא בבינה
 היא אימא ודע כי שריפה עולה תק"צ והיא
 נגד ב' שמות א"ה מלאים אחד ביו"ד וזה
 ק' למד ה' יוד מ"ס העולה ג' מאות ואחד ברה"ן
 כזה

כאשר עולה רצה והוא כף שֶׁהָ לַמֶּלֶךְ הֵאָה יוֹדֵם מִסֵּם תָּכֵל
עולה תִּקְרָא כְּמִנִּין שֶׁרָצָה עָלֶיךָ לֵב
מִי שֶׁחָטָא בַעֲוֹן שְׁתַּחֲוִיב בּוֹ חֶנֶךְ מִגִּסְמִי
והכוונה שכל עונות שחייבים עליהם חֶנֶךְ
אותו החוטא מוגס במדת השפינה אשר בקדש
מלכות ונקראת נִקְבָה שהרי נקראת ליודעי
חן ברתא והיא הֵאָה תתאה של שם הוֹיָה יודע כי
חֶנֶךְ עולה קֶנֶח והוא כְּנָגֵד שם אֵהִיָּה בַהֲיִין
בזה שֶׁהָ הֵאָה יוֹדֵם עולה קֶנֶח וכְּנָגֵד הֵאָה תתאה
אשר בשם שהיא נִקְרָא כְּנָגֵד וד' אותיות של שם
אֵהִיָּה וְג' מלואין של הֵאָה יוֹדֵם אֶפֶס הֵאָהִין בזה הֵאָה
הֵאָהִיָּה הרי הכל עולה קֶנֶח ופָּדִי בַתִּקְוָה עוֹן זֶה
שיתענה כְּמִנִּין קֶנֶח תעניות כְּמִנִּין שם אֵהִיָּה
בַהֲיִין כְּנֹדַע שְׁעוֹלָה קֶנֶח עָלֶיךָ לֵב
ודע כי מלקות עולה תִּקְרָא כְּנָגֵד כֶּהֱ
תִיקָה הִרְיָנִין אשר יש בעולם קָשִׁים ונָחִים וכוֹלֵם
שֶׁשֶׁם הֵם מֵאֵלִים וְאֵלֶיךָ כֹּזֶה וְשֶׁשֶׁם אֵהִים מֵאֵל
כֹּזֶה הוֹדַעְתִּיךָ אֵנִי לִמְעַלָּה בִּזְהָ שֶׁהָ לַמֶּלֶךְ הֵאָה
יוֹדֵם מִסֵּם עוֹלָה ג' מֵאוֹת וְשֶׁשֶׁם אֵהִים כְּמֹל מִשּׁוֹלֵשׁ
וּמְרֹבֵעַ כֹּזֶה א' שֶׁ"הָ אֵהִיָּה עוֹלָה מֵאֵתִים
וְיֵשׁ אֵלֶיךָ אֵשֶׁר הוּא מֵהָ הִרְכָּה כֹּזֶה הוֹדַעְתִּיךָ
אֵשֶׁר יֵשׁ שֶׁהָ שֶׁל אֵהִיָּה מִצָּד אֶחָד וְיוֹדֵם שֶׁל הוֹיָה
מִצָּד אֶחָד וְיֵשׁ בְּחִמְצָה כֹּזֶה יִדְעַת שְׁעוֹלָה מֵהָ

ט' אותיות של ה' שמות הנזכרים אלהים ואדני
 ה' כולליו א' ה' שמו' ג' עולה הכל ה' ע' ע' ע'
 ג' כוננת המלקות היא כד' לתקן כל הדינים —
 ג' ק' ש' ס' בין ד' מ'ס' ולכך צריך לבחון בשמות
 הנזכרים הלוקה ע"כ" ל" סוד האמר
 זהו מיתוק שם אלהים העולה מאתים כנגד
 ו' ש' של א'מר והוא באופן זה א' א' א' א' א' א'
 גולה מאתים והוא הנקרא פשוט כפול משולש
 מרובע וכד' למתקן בשם ב'ן שהוא הו"ה ב'ה"ן
 ג' זה יו"ד ה"ה ו' ה"ה עולה ב'ן וגם בשם הו"ה פשוט
 גולה ב'ן וה' ש'מות והכולל ה' הכל עולה למנין
 פ'ר' ע"כ" ל" צריך אתה לדעת

י' אם תכתוב שם ארצות במילואיו בזה
 מצא כי האותיות האמצעיות עולה
 מנין ע"כ לדמוז לך כי שם ע"כ הוא
 יפריד את הדינים וממתקם והוא
 אמצעיותו והוביותו ממש כי האותיות
 אחרונות שהם כ"ת וד'ן הלא תראה כי מת עולה
 ולית דינא קשיא וכן אותיות ד'ן ואותיות אדני
 ינא רמ"א ואותיות אמצעיות הם לו"ל עוליים
 ג' שהוא חסד ורחמים להפריד הדינים תקיפין
 יקשים ולמתק ביניהם ע"כ" ל" ורע

כִּי לִשְׁוֹן בְּמֶלֶךְ עוֹלָה יֵזֶה וּמִלֵּת טוֹב עוֹלָה יֵזֶה וְכִן
מִלֵּת תּוֹרָה עוֹלָה בְּמֶלֶךְ יֵזֶה וְכִן מִלֵּת הוֹיָה עוֹלָה בְּמֶלֶךְ
יֵזֶה וְכִן מִלֵּת שְׂבַע בִּלְא וְאוֹ בְּמֶלֶךְ יֵזֶה וְכִסּוּךְ לֵאמֹר
תֵּשֶׁא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֶיךָ יֵזֶה תִּיבֶה לְוֹמַר לְךָ כִּי הֵא בְּהָא
חֲלִיָּא כִּי כָל הַכּוֹסִל לִשְׁוֹן בְּלִשְׁוֹן הָרַע אוֹ בְּשִׁבּוּעַ
שׂוֹא אוֹ דְּבֹר שְׁקָר וּכְפִיּוּצָא בִּלְא כְּפָר בֵּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וּבְתוֹרָתוֹ וּמוֹנִיעַ הַטּוֹב מִמֶּנּוּ וּמִיִּשְׂרָאֵל עֲבָדִי

טָל וְרַע כִּי יֵשׁ ד' מִלְּאֲבִיט מִמוֹנִים עַד
הַמְדַּבְּרִים לִשְׁוֹן הָרַע וְנִכְלֹת הַפֶּה וְעִשְׂרֵה כְּרוֹזִין
מִכְרָדִין עַלֵּי נִדְוִי כִּכְל יוֹס וְנִי יוֹס לֹא אֶתְקַבְּלָא -
צְלוֹתֶיהָ וְכוֹשֶׁר שֶׁם בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלִימָה אִזְ מִתִּירִין
לֹא אֶת נִדְוִי וְנִי שֶׁמֶל דְּזָל מִשְׁפָּט רִשְׁעִים בְּגִיּוֹת
שְׁנִים עֶשְׂרִי חֲדָשִׁים הַיּוֹכְלוֹת הַקְּלִיפּוֹת עֲבָדִי
מ' וְצָרִיךְ שֶׁתִּרְעַע כִּי הַמִּסְכָּר לִשְׁהַר עַל

חֲבִירוֹ גּוֹרֵם שֶׁהוּא מְעוֹרָר נַחֲשׁ הַקָּדְמוֹנִי וְכִכְל
מִתְּשַׁטֵּיִם הַנַּחֲשִׁים וּמִקְטָרִגִּים עַל עֲלִמָּא -
מִלְכָּד שְׂבַע לִשְׁהַר גּוֹרֵם לְהַכְנִסֵת סִלָּא הַטָּמֵא
בְּמִקּוֹם עֲלִיּוֹן עַד שְׁאוֹמְרִים מִי גֵרֵם לַעֲלוֹת -
הַמְצוֹרֵעַ הַזֶּה בִּינִינוּ לְכַךְ צָרִיךְ לִיזְהַר הַרְבֵּה
מִלִּשְׁהַר כִּכְל הַיּוֹכְלוֹת עֲבָדִי מֵאָה וְשִׁמְעִתִּי

בְּשֵׁם הַמְּקוֹבְלִים כִּי כִסּוּךְ לֹא תֵשֶׁא יֵשׁ יֵזֶה תִּיבֹת
כְּמִנִּין טוֹב וְכְּמִנִּין הוֹיָה בְּמֶלֶךְ וְכְּמִנִּין שְׂבַע לְדִמּוֹן
שֶׁהִשְׁבַּע לְשְׁקָר גַּעֲרָה מִטּוֹב הַעֲהָב וּמִן הַשְּׂאֵר

וְיָחִידִים וּמִן הַשְּׂבִיעִיּוֹת הַרְמוּזִים בְּשִׁבּוּעֵי-
 שָׁבָעָה חֶסֶד כֵּת וְנִקְרָא שְׁבוּעָה הַרְיָסוֹ כִּמְנִיץ
 דָּגִי וְהַכּוֹלֵל ע"כ" מ"ב אר"ל הַרְוֹצָה
 הַחֲכִים יִדְרִים פִּי הַרְוֹצָה לֵאחֻז בְּמִדַּת הַחֲכָמָה
 רִיךְ שִׁיחֻז בְּמִדַּת הַחֶסֶד הַנִּקְרָאת דְּרוֹם
 חֲלָה שֶׁהַחֶסֶד כֶּסֶף לַחֲכָמָה וּבִאֲחִיזוֹתוֹ בְּמִדַּת
 חֶסֶד בּוֹרְאֵי יִזְכֶּה לְהַחֲכָמָה שֶׁעָלֶיהָ ע"כ"
 ז"ב וְשָׁמַעְתִּי טַעַם יוֹתֵר מִבּוֹאֵר שֶׁהָעוֹבֵד
 יֵאָהֲבָה לְמַלְכוּת שֶׁל עוֹלָם לֹא לְחֹעֲלֹת שְׂכָר
 עָהָז וְלֹא לְחֹעֲלֹת שְׂכָר בַּעֲהָז אֲמַאֲהָבָה
 בְּדִקְדָּה בַּעֲצָמוֹ הוּא הַמַּשְׁלֵם שְׂכָרוֹ וְאִם עוֹשֶׂה
 שְׂבִיל הָעָהָז בְּשְׂבִיל שִׁיחֻז לֹא עוֹשֶׂה וּבְנִים הֵנָּה
 וְנוֹטֵל שְׂכָרוֹ בַּעֲהָז וּבְכֹמוֹ שֶׁהָעָהָז כּוֹלֵה וְאוֹבֵד
 דְּשְׂכָרוֹ כּוֹלֵה וְאוֹבֵד וְאִם בְּשְׂבִיל גֵּעַ שְׂכָרוֹ ע"י
 וְלֹא הַמַּלְאָכִים הַמַּשְׁרֵתִים אֶת הַדָּג אֲבָל אִם
 וְאֵל עוֹשֶׂה לֵאחֲבַת הַקָּבָה הוּא מַדְבִּיק נִשְׁמָתוֹ
 אֵין סוֹף וּבְמִדּוֹתֵינוּ לִיִּיחָדִים כִּרְאוּי וְלִכְזָן
 מַעֲלָה מַעֲלָה לְחִזּוֹת בְּנוֹעַם ה' ע"כ" מ"ד
 וְשָׁמַעְתִּי עוֹד בַּעֲנִין נִדְרִים שֶׁהַנּוֹדֵר
 עֲשׂוֹת מִצְוָה הֵנָּה בְּאֲמִירָתוֹ יִבְרָא הַמַּלְאָךְ
 חָדָד וְלֹא תִּבְמַר הִיּוֹתוֹ עַד שִׁיתְקַיִּים בְּמִדָּה
 מִצְוָה שְׁנוּנָה שֶׁהָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת קִנָּה לוֹ

סעבור אחד והנורר ואינו משלם נמצא המוליד
הוא תליונו עומד בצער עד שיגמר מעשה המצוה
הוא והרצה שתהיה תכלתו נשחפת ובקשור
תעשה ושתדל להשלים נדרו כדכתי' זבח בלתי
תורה ושלם לעליון נדריך וקראני ביום צרה
אחלצך ותכבדני ע"כ

פ ר ק י ח א ואת

המטה הזה תקח בידיך אשר תעשה בו את האותות
היה הקוק עליון שני שמות שם של ע"ב ושם של
מ"ב השם של ע"ב כדוי להשקיע את המצריים
ביום והשם של מ"ב היה כדוי להחיות את ישראל
ולהצילם ולזה אמר הק"ב למרעה הרם ארץ
מטף ונטה את ירך אל הים ובקעהו כי בשתראו
הים את שמותי החקוקים במטה כנזכר תכף
יבקע וזהו הים ראה וינח הירדן כי כשתראה
הים שם בן ע"ב היוצא מן ויסע ויבא ויט שעולה
ד"ן כנודע ולכך וינח וזהו רמז ברת הים ראה
וינח הירדן ד"ן עולה גבורה ע"כ

סוד הטבילות הוא סוד גדול המטהר את
הטמאים כבר ידעת שצריך לטבול במים
הנובעים ולא בשאובים מפני שהטבילה היא
באה מן המקומות העליונות נובעות חכמה

וְרִיךְ שֶׁתְּהִיָּה הַבְּרִיבָה רַחֲבָה מֵעַט לְפִי שֶׁהַבְּרִיבָה
 מִנְּלִשְׁכִּינָה וְאַחֵר שֶׁתִּתְקַן לְמִדַּת הַשְּׁכִינָה
 רִיךְ שֶׁתִּכּוּן הַשְּׁכִינָה מֵאִיזֵן שֶׁסֶּכֶךְ שְׁעוֹלָה בִּנְיָן
 הוּא בְּהֵיכָן שְׁעוֹלָה בִּן וְדֹת אוֹתִיוֹת שֶׁל שֶׁ
 וְהָיָה כִּי מִינֵי שְׁכִינָה עַב־ ג' סוֹד
 יְקוֹה וְשֶׁרָה וְכַתִּי ג'ב' מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בַּעַת
 דָּה הַטַּעַם הוּא מִכְּנִי כִי שֶׁסֶּכֶךְ אֱהִיָּה בְּהֵיכָן עוֹלָה
 כֹּחַ כְּנוֹדֵעַ ג'ב' עוֹלָה מִקְוֵה קִנָּא וְצָרִיךְ לְכּוּן
 שֶׁסֶּכֶךְ קוֹדֵם שִׁטְבוֹל עַב־ ד'

הַטַּעַם לְמֵה הַמִּקְוֵה מ' סָאָה וְאִם הִיא חֲסִירָה
 פִּילוֹ סָאָה א' כְּסוּלָה מִכְּנֵי שֶׁהַשְּׁכִינָה מִקְבִּילָה
 שֶׁסֶּכֶךְ יֵהוּ בִּלְפִי כֹדָה יוֹדֵהָ וְאִם אֲשֶׁר הוּא בְּתַפְאֵר
 גּוֹלָה ט"ל וְהַכּוֹלֵל הָרִי מ' וְהַטַּעַם שֶׁאֵין אֵנוּ
 וְכִי לְהָא אַחֲרוֹנָה שֶׁל שֶׁסֶּכֶךְ מִכְּנֵי אֲשֶׁר הִיא —
 גְּצִמָה מִלְכוּת עַב־ ה' סוֹד

שְׁכִינָה יִכּוּן כִּי הִלָּא הַמִּקְוֵה הִלָּא הַכֹּלִי הַמִּקְוֵה
 הַמִּיִּם שָׁבוּ וּלְכֹן אֱהִיָּה בְּהֵיכָן בְּגִ' מִקְוֵה
 וְאִם מִלְכוּשׁ וְכֹלִי לְשֶׁם הַהוּא שֶׁהִם שְׁבִמְקוֹרָה יִמִּים
 עֲנִין כִּי הוּא יֵשֶׁבֶה ד' מִינֵי מִלּוּאִים עַב־ סָג מֵה
 וְיֵשׁ בָּהֶם ט' יוֹדִין פִּמְנִין מִיִּם וְאִם הַמִּיִּם
 תּוֹךְ הַמִּקְוֵה וְלִפִּי שֶׁכֹּל ד' מִלּוּאִים לֹא שֶׁהִם
 ד' הַמִּיִּם כּוֹלֵם נִמְשָׁכִים מִשֶּׁם עַב־ הַרְאָשׁוֹן וְהוּא
 רֶשֶׁת כּוֹלֵם בְּחִפְמָה עֲשִׂית וְגַם כִּי עִיקָר הַמִּיִּם הֵם

בְּחִסְדֵּךְ

בחסד שהנא בגי' ע"ב ולכן הו' שיעור המים שבמקומו
מ' סאה בנגד ד' יודין של שם ע"ב ע"ב
כוונת הטבילה יאמר קודם שיכנס למקומו
כסוק ולמקומו המים קרא ימים ד"ת בגי' קכ"א
שהוא הו"ה ואל"ה יב"ק וט' אותיותיהם הרי קכ"א
א"כ יאמר ויקרא אל"הים ליבשה ארץ ויכוין פי
ויקרא בגי' עס הכולל בגי' אל"הים דיו"ה ויג
אותיות מילוזין וה' פשוטו יבשה ג"כ אל"הים במלואו
ואותיותיו כנזכר הרי ב' אל"הים ואל"הים שבכסוק עצמו
שהוא ויקרא אל"הים הרי ג"כ אל"הים רצופים יחד
כי ג' אל"הים בגי' חרן כנודע והם כל הדינים הקשים
וז' סוד ואברהם כן ע"ה שנה בצאתו מחרן הוציא
מספר ע"ה מחרן נשאר קכ"ג בגי' יעקב עס הכולל
שהם רחמים פשוטים שיוצא מן הדינים הקשים
ונכנס ברחמים וגם יעקב יצא מחרן כנזכר
בכסוק ונחזור למקומינו כי יש לנו ג' אל"הים
גם ארץ בגי' אל"הים דלפין הרי ה' אל"הים רצופים
ב"ה תיבות לו הם בגי' משה כמבואר אצלנו
ז' שימו קטורה באמ"ך ד"ת יב"ק קטורה
עס הכולל בגי' אלהיה ברחמים פי' שעל ידי
הקטורת היו מעורבים שם הו"ה שהוא רחמים
וחלומו מצפץ כמנין ברחמים והיו משתפלים
אותה עס הדין שהוא אלהיה דמניה דיני

מתערים

עריץ וכן עס שם לה'ם בסוד יבך הנזכר
 ונמתקים את ודינים ומבטלים אותה ע"י
 טורת ע"כ" ח עור ש
 שום בגי' קהל שהוא קהל ישראל המפטימים
 שמרים השכינה מהקליפות קטורת בחילוף
 ב' בא"ת ב'ש תר"ג עד שם בענין חלבנה שמש
 תקנת קליפת נוג'ה גם משם גירל אחשורוש
 ה' המן וחלבנה בגי' המן ע"כ" ט
 שמעתי כי שם בן מ"ב שם אחרון שקוצית
 ת' בלשון תרגום הוא שמיעה והכוונה כי
 ה' גורם שמיעת התפלה ולכן שמע קולינו
 ש' ושמעתי שטוב ג"כ להעביר הדמעות
 א' מצחו שם נבתיז העונות בענין והתוית
 ו' על מצחו ומסוד זה הם העונות מהנכתבו
 ד' כד בתיב וביד כל אדם וחתום ע"כ" י
 אב"ה ונתן בגי' תולע והוא החסד שהוא
 ו' וזהו ונתן לכהן שגם הוא בגי' ונתן ג'
 א' בגי' שור שעליו אמרו שור שחור בימי ניסן
 הוא פור שם בן מ"ב וזהו פור אל תיראי
 לעת יעקב וכנגד תולע בקליפה האוכל
 עד האדם שעליו נאמר הכסיל חובק ארץ
 יין ואוכל את בשרו וזהו סוד אס יאדימו
 תולע וכן צריך לכוון ב' הקרבנות ב' עולת

תמיד שהוא אותיות תולע שעל ידו מעבירה
כח הקליפה הנקרא תולע ע"כ
מזמורים שבתהלים הם כמעין קץ וסוף
כע"ס עולה קץ וכן מקוה עולה קנא וכן אהיה
בה"י עולה כזה א"ה ה"ה ווד ה"ה עולה קנא
לומר לך כי כל הטובל וקורא בתהלים ומכוון
בשם אהיה מבטל כעסו ע"כ
סוד האמר הפ"ה הם הגבורות שהם המנצח
שעולה מד ואחר שנשרפו הדינים ונעשו אנ
נתמתקו ולבן היו שורפין פרה אדומה ואנו
נותנין האמר במזה כי שמה התחלת יסוד
דאימא להתעורר א' הזוג כי הגבורות ה
נוקבין לעורר הזוג ע"כ
למי שחטא בביכור אב ואם יתענה מ"ה תעני
כמעין אב ואם ויכוין ווד ה"ה בשחרית ווד ה"ה
בערבית ווד ה"ה במנחה כי אותיות י"ה הם אב
ואימא במקום שמגם ולכך יתקן מ"ה שער
גם ג"ה הנזכר הם גימ' יאהדונהו כי בתקו
דאבא ואימא יאירו בבנין ז"ן שהם הו"ה ואו
ע"כ
בעיר כי אליהו עולה ב"ן והכלבים עזי נב
הם הבן שבקליפה כי כלב עולה ב"ן שגם ו
נהנין משום ב"ן שבקדושה דהיינו איהו ול
ה

משחקים ושמחים משום שנותן להם נבילה
 ווא האור שגובל מן הקדושה ע"כ טו
 ואמרץ הנה רחבת ידים דלת ל' חניכה בן
 ידיון ואמר שגלקח תוך הקליפה של שפס
 חמור לכך הוצרך ליהרג ולהתלבן וה' יאיר
 ינינו בתורתו ע"כ יו בירא
 שתית מיניה מיה היא המלכות שמימיה
 ושותים לא תשרי בה קלא שלא יגריו
 ידם בעונותיו שיתאחד בו סמל חו' שעולה
 א' ע"כ יז א שדי נראה לי בלוג
 ונרמזו בזה הפסוק משה ואהרן כי א שדי
 ו' משה ונראה הם אותיות אהרן ע"כ
 ויבא עד הר האלהים חורבה דע כי
 י"ט בריכושו בגי' ר' ועם ה' אותיותיהם הרי
 וזהו סוד הר האלהים ע"כ יט
 וירא מלאך ה' אין בלבת אש מתוך הסנה
 ו' מלאך זה הוא אלהים עם ה' אותיותיו
 ו' מלאך ולכן נקרא בלבת אש דינים ואמש
 ש הוא מילוי אלהים שאלמן ביו"ד ע"כ הכול
 הוא בגי' א"ש ע"כ כ פסוק
 אנו ה' רופאך יש בו ד' יודין של ע"ב וטוב
 וזו בו ולאמרן בכל יום להקיר הקליפור
 ידיו ד' יודין אן ע"כ כא ארץ

אשר אבניה ברזל סתם ארץ בנוקבא ואבניה
 סוד ד' אמהות בלהה דחל זלפה לאה ד'ת ברזל
 ע"כ"י כ"ב כענבים במדבר מצא
 יש מי' כי הנה במדבר רמח כמנין אברהם וה
 אברהם תיקון ענבים לו וע' זכו ישראל להלוק
 במדבר וזכו לכל וזהו כענבים במדבר מצא
 ושרל וזהו יעקב שהוא ב' אלהים עם י' אותיות
 כמנין ענבים ע"כ"י כ"ג ג' מציאות
 מצא הק"ב אברהם דכ' ומצאת את לבבו נחמ
 לפניך ישראל דכ' כענבים במדבר מצאתי ישר
 דוד דכ' מצאתי דוד עבדי והיכן מצא את דוד
 מצא אותו בסרוס ע"כ"י כ"ד ג' צועקים
 ואינן נענים מי ששאתו עליו ומלוה מעותין ב
 עדים והקונה אדון לעצמו ש' ומשמע ודומה
 ומשא ומשמע נטרי' ו' מי ששאתו מושלת עליו
 ומשא נטרי' ומלוה מעותין שלא אמן ודומה
 הקונה אדון לעצמו יושב ורומס ע"כ"י כ"ה
 מאי דכ' אשר שם הזהב ר"ת אשה לומר
 לפעמים אשה טובה ממלא בית בעלה זהב וכן
 שמן המאור ר"ת אשה לומר לך שאשה טובה מ
 בבית בעלה וכן את שני המאורות ר"ת אשה
 כ"ו האדם ואשתו כנגד י"ה של ה'יה יוד
 באיש ה' באשה ובש"ש לו ב' י' לו ו' הרי אותיות
 י"ה ובש"ש לו בת היא כנגד הא' אחרונה הרי ש
 ה'יה בשלימות לכן חייב האדם להשתדל במרי'

מדבית עד שיהיה לו בן ובת וזהו דרכו בנים ארצם
 אה' אהיבם עכ"ל כ"ז אמר הקדש למדע
 של נעליך לשון רבים וליהושע אמ' של נעליך לשון
 חיד הוא שמה קיים מצות כדירה ודבית אב
 יהושע היה כיר' וכו' עכ"ל כ"ח התהלך
 לפני והיה תמים רמז מכאן שלא ילך האיש אחר
 האשה לא לפניו וכך אחזל וילך מנוח אחרי אשתו
 מכאן שמנוח עם ארץ היה דהיה לו לילך לפניו
 ולא לאחריה וי' אומרים הלך אחר עצתה עכ"ל
 ב"ט מיני זונגים לארס אחד מצד
 תולדות הנשמות בזונג יעקב עם רחל ועל זיווג
 זה נאמר עזרי מעם ה' כמ"ד אעשה לו עזר
 בנבדיו ואחד שלא מצד התולדות לא ברחמים
 בזיווג של לאה ליעקב כ"ד מאין יבא עזרי פי
 מהכלא העליון שהוא כתר הנקרא אין לפי שכולל
 גלת א' כתר ו' חכמה ק' בינה וזהו מצד רחמי
 שם והדוגמא בדרכי הקבלה שהצדיק הוא יסוד
 וזמר אשא עיני שהם נצח והור' אשא אותם אל
 יהרים שהם ג"ת מאין הם כה"ב יבא עזרי הוא
 זונג העליון והאומר מזמור זה בכוונה בסוף כל
 בלה קודם עקירת דגליו מזמנין לו בת זוגו הוגע
 אם בתולדות אם ברחמים כי המבקש על זיווג
 עליון והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחלה
 כ"י ל' ג' נשים נשא אברהם שרה
 תו של שם הגר בת חם קטורה בת יפת עכ"ל

לֹא בַמַּעֲרֵבָה כִּי נָמִיב אֵינִי אֶתְהַמְמוּ
 מוֹצֵא אוֹ מוֹצֵא שֶׁנִּי מוֹצֵא אֵשֶׁה מוֹצֵא טוֹב וּמוֹצֵא
 אֲנִי מִרְמָמוֹת רָאוּ לְדִקְדֵק וְאֲמַאי לֹא אִמֵּר בְּעֵדָה
 טוֹב כִּשֶׁ מוֹצֵא אֲנִי מִרְמָמוֹת וְלֹא אִמֵּר מוֹצֵא רָאוּ
 אֲנִי שֶׁאֵשֶׁ שִׁוּבָן עַל מָה שֶׁאִמְרוּ דָּלָל שֶׁהִנֵּשְׁמָה הַגֵּם
 שֶׁהִיָּתָה נִהְיָת מִזִּיחַ שְׂכִינָה בָּאת לִכְךָ כְּדִי לֵאבֹל
 מִדִּילָה דְמֵאֵן דְּאֵכִיל דְּלֹא מִדִּילָה בְּהִיל לֹאסְתָּכֹן
 בְּאֵמִיָּה וְאֵכֵל לֹא מוֹצֵא אֵשֶׁה הַטּוֹבָה וְהִרְאוּ
 שֶׁהִיא עֲזָרוֹ מוֹצֵא הַטּוֹב שֶׁהִיל מִקְדָּם קוֹדֵם בּוֹאוֹ לִכְתּוֹ
 וְשֶׁלֹּא הַכְּסִידוֹ רַק שֶׁנִּטְלָו עֵתָה בְּשִׁכְרוֹ שֶׁאֵס הִיָּתָה
 דְּשַׁעָה הִיא בְּאִפְשָׁרוֹת לֵאבֹדוֹ כִּי הוּא חֲסִיד שֶׁאִמֵּר
 בְּמִרְמָמוֹת בְּחֲסִיד וְחֲסִידָה שֶׁלֹּא הִיָּה לֵהֵם בְּנִיָּם
 וְנִתְכַּרְדּוּ הַחֲסִיד לִקְחַ רְשָׁעָה אֶחָת וְהִטְתּוֹ לְרַעָה
 וְהַחֲסִידָה לִקְחָה רְשָׁעֵה אֶחָד וְהִטְתּוֹ לְטוֹבָה וְלֹא
 מוֹצֵא בְּרַעָה שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם מוֹצֵא מִחֲדָשׁ רְעָה
 עִמָּה וְהַטּוֹב שֶׁהִיָּה לֵה קוֹדֵם לִכְתּוֹ מִכְּסִידָתוֹ וְכִנְגּוֹ
 הַטּוֹב הַצָּכוֹן לַעֲהָבֵי אֵין מִרִּירוֹת הַמוֹת נִחְשָׁב לְכָל
 אֲבָל כִּשְׁמִכְסִידוֹ מִרְגִּישׁ בְּמִרִּירוֹת הַמוֹת וְלֹא מוֹצֵא
 אֲנִי מִרְמָמוֹת בְּעֵבֹר הָאֵשֶׁה וְזֶהָ שֶׁרומִזִּים בְּשִׁעַ
 בְּמֵשׁ מוֹצֵא אוֹ מוֹצֵא וּמֵשׁ וּיִפֵּק רִצּוֹן מִיָּן שֶׁמוֹצֵא
 רִצּוֹנוֹ שֶׁמִּבְּפוֹעַל שֶׁתֹּאכֵל מִדִּילָה שֶׁלִּכְךָ שֶׁלֹּחָה בִּיא
 וְעוֹד מִשּׁוֹם רִמְשֶׁה הַדְּרָשׁן זֵל בְּחֲשָׁבוֹן לְנִשְׁוֹאִין
 כְּשִׁיבּוֹא אֲדָם לִישָׁא אֵשֶׁה יִחְשׁוֹב שֶׁסִּי הָאִישׁ וְשִׁ
 הָאֵשֶׁה וְשֶׁסִּי אִמּוֹ וְשֶׁסִּי אִמָּה אֵס בָּאוֹ זִוְגוֹת וְשֶׁאֵנָה

ואם באו פרודות לא ישאנה וא"כ כשהיו שואים מוצן
 או כשהם ר"ל אם עשה זה החשבון עכ"ל ענין אחר
 חשוב מאד שם האיש ושם האשה לבד וא"כ
 נשאר לאיש זוגות ולאשה פרודות ישאנה כי טוב
 מאד לו והוא ימשול בה וכל שמבקש ממנה ימצא
 נשאר לאיש פרודות ולאשה זוגות לא ישאנה ואינה
 טובה לו ואם יצאו שם האיש ושם האשה זוגות אינו
 טוב ואינו רע כי כל אחר מהם סביר שהוא גדול
 מחברו ואם יצאו שניהם פרודות האהבה ביניהם
 אבל ינחם עליה עכ"ל ל"ב אם אחרת
 יקח לו שארה כמותה ועונתה לא יגרע ר"ת שכול
 כי אינו רשאי האדם ליקח אשה אחרת אם לא —
 והיה שכול מבנים עכ"ל ל"ג אמת
 מארץ תצמח זהו אשה מזרעת תחלה וולדת
 זכר וזהו אמת שהוא זכר זה הוא צומח מן הארץ
 ר"ל כשהארץ מקדמת אך כשהוא להפך אז הנקבה
 יקראת צדק משמים נשקף כשהזרע נשקפת מן
 שמים שהוא הזכר תחלה אז תהיה ההולדה צדק
 קבה עכ"ל ל"ד כשם שנותנין שער
 עזזאל כך האשה כשטובלת להיות מותרת לבעלה
 תן חלק למאדה יינו שתחתוך צפרניה ותמרוט —
 צת שערות ותכרוך השערות על הצפרנים ותצניע
 ותס במקום שאין בני אדם הולכים שם עכ"ל ל"ה
 אשה יולדת לרעה ימים או לרעב או לרעב ימים

ל' הראשונים לא שמשו מטתם ליל א' או ליל ב' או
 ע"כ" ל' כבר ידוע שמצד הדין כל מקום
 שאנשים ונשים יושבין יחד לא יתכן לברך שהשמות
 במעונו שהרי יש שם הרהורי עבירה ע"כ" ל'
 וקו"ה' יחליבו כח דע כי הו"ה בריבוע בגי' ע"ב ושם
 אה"ה בריבוע גימ' ר"ס והנה ע"ב ור"ס עולה ש"ו
 ל"ה הנותן שלג כצמר ג' לפיך ראשונות
 של מלוי אה"ה דיו"ד"ן ולפ"ן והה"ן הס' בגי' ש"ג
 ובאשר יחסר מהם השרש עצמו של ג' לפיך אז הס'
 של בגי' צמ"ר וזהו מור"ס יהיו חטאיכם כשנים
 כשלג ילבינו ואם יאדימו כתולע כצמר יהיו ע"כ
 ט"ל התשמיש הוא על ג' חלקים ד' מותרים
 וה' הוא אסור א' לקיוס ב' לקיים מצות עונה ג'
 לרמואה ד' להנצל מן ההרהור ה' הוא האסור וה'
 דרך תענוג" בחי' כ' אחרי מות"

פרק יט א' הטעם שאנו אומרים בכל
 מצוה ומצוה שאנו עושים אומ' אשר קדשנו במ
 לשון רבים היה לו לומר במצותו אבל הכוונה הי'
 לרמוז דכל מן דמקיים מצוה אחת כתיקנה כאל
 מקיים רמ"ח כקודין דעשה דלית לך מצוה דלא
 איהי כלולה מבולחו ונמצא העושה מצוה אחת
 כראוי עושה לנפשו מלבדו בצאתו מהע"ה ולז
 כוונה המשנה במסכת קדושין כל העושה מצות
 אחת מטיבין לו ומאריכין ימיו ונוחל את הארץ
 ע"כ" ב' ודע כי כל העושה מצוה אחת

בכוונה

בכוונה מכבד את הש"ת כי מצות אותיותיה ר"ל
הו"ה ממש למי שאותיות ו"ה באת ב"ש מתחלפות במ"ס
וצ"י י"ס ה"ן הרי מצוה שם ההו"ה ממש ע"כ
ודע כי שם פריטה בגי' שלש מאורצ
במנין שם מצפץ שהוא חלוק אותיות הו"ה באת ב"ש
ולשם זה טוב שיכוין הנותן פריטה לעני ע"כ
ד' אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך -
הדיוט בגי' ד"ל שהוא בו"ו וג"כ מלוי המלוי דא"ני
ר"ל כשמברך לה הזכר פניט בפנים ממה שמקבל
מבינה הנקראת ברכה אינה קלה לא ישרה דעת
שמאיר בה ע"כ ק"ל וע"כ קד"ס שהם בגי' תח"י נפשי
ואז נקראת חית הארץ ושם ב"ן וד' אותיות הו"ה
הרי דעת וכשמברך לה מאיר בה כל לו וזו אינה
קלה כי יש דעת שלש ע"כ
ה' ו' דברים
נוהגים בסעודה ולוהז א' תיקון השולחן ב' נטילת
ידיים ג' שיטול הימין מן השמאל ד' שיגביה ידיו -
כשמברך ע"י ה' ברכת נ"ו ו' שיתן מלחמו לדל
ז' ברכת המוציא ח' שיאכל לשבע נפשו ולא יהא
גררון ט' שישמק בדת על שולחנו ו' שיטור
מים אחרונים קודם שיברך ברכת המזון ע"כ
ו' מזמור לדוד יענך ה' ביום צרה ישלח
עזרך מקודש זה קידוש ידיים לסעודה ומציון -
יסעודך קאי על הסעודה יזכור כל מנחותיך לו
מים אחרונים ועולותיך ירשנה מלה זו ברכת
המזון בזימון ואם עושה כן יתן לך כלבבך וכל
עצתך ימלא זה בחול ובשבת נרמז מלת בקודש

על קידושא רבא ע"כ ז' בבל ג' סעודות
של שבת צריך לאכול דג כי שם מגולגלים גשמות
של צדיקים ר"כ בהם וידנו וכת' אם את כל דגי הים
יאסף להם זבת' ח כת' גבייהו אסיפה ע"כ
משה תיקן ברכת הזן ויהושע ברכת הארץ
דוד ושלמה ברכת בונה ירושלים כדאיתא במדרש
ג' שאכלו וסו' לארבע ברכות ש"ס ורחס נטריה
שלמה דוד והושוע משה ע"כ ט' ג' ברכות
בברכת המזון נגד ג' אבות ברכת הזן נגד אברהם
כי מצד הסד של אברהם יורד מזון לעולם שנ' נותן
לחס לכל בשר כי לא' ברכת הארץ נגד שכן יצחק
שכן יצחק לא זז מא' ברכת רחס נגד יעקב שהוא
בעל הרחמים ע"כ ו' ודע שאסור לברך
על שולחן ריקס פ' לברך ברכת מזון ולא השאיר
מאומה על שולחנו ממה שאכל וכנ' דרשו בגמרא
אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו מי' שאינו
משייר כלום ממה שאכל מהמת כדי לברך עליו
על כן לא יחיל טובו ר"ת ל"ט כי' שמביא ע"כ
לוטין מקום ברכאן לפי שאין הברכה שודה ע"כ
שולחן ריקס שכן מצינו באישע שאמר לאשר
עובדיה הנביא הנידי לימה יש לך בבית כדי שתשרה
עליו ברכה ותאמר כי אם אסוך שמן ועל אותו מעט
השמן שרתה ברכתו של אישע וזהו ויאכלו ויזנו
כדבר ה' וכן תמצא בשולחן שבבית המקדש שהיה
לחס הפנים עליו תמיד מי' מערב שבת לערב שבת
ואינם מסירין אותו עד שהבינו אחר לתת במקומו
כדי שתשרה הברכה על העולם כלו בשכע הלרס

שעל אותו שולחן נעשה נס שהיה חס כיוס א' ומחלק
 אותו לכהנים אפי' עד כזית ע"כ"י וא' מזמור
 לדוד ה' רועי לא אחסר טוב לאמרו אחר האכילה
 י' מספר תיבותיו ז' כמנין ז' ופזה לא יחסרו לו
 מזונותיו וגם קבלנו מהרב ז"ל טוב לאמרו קודם
 ה' המוטה כדי לפרות ולרבות ע"כ"י יב
 וכבר ידעת בענין המוציא לחם מן הארץ שיכון
 בתיבת לחם שעולה כמנין ג' הויות ובן מלח עולה
 ג' ולזה צריך לטבול כת במלח ג' רמז לג' הויות
 וכת' נמי על כל קרבן תקריב מלח רמז לזה ע"כ"י
 יג שולחן עולה בגי' שכינה יותר ג' ממולת שולחן
 רמז שאין מזמנין לא בשלשה ע"כ"י יד וצורה
 לי צידה הא יתירה לרמז שהזכירן שלא יאכילנו -
 דבר טמא רק מחיות ועומות הטהורים שהן צריכין
 ה' דברים שהן מכסידין את השחיטה והא של צידה
 רמז לזה הרי שתוספת ההא היתה לכסול דבר הטמא
 ולרמוז לרבות דבר הטהור ע"כ"י טו סוד
 אחר שכל א' מ' ישראל ישבו צד הטוב וצד הרע וכל
 עשו צד הטוב שבו שהיה בו ניצוצות קדושה והיו
 בראשו במקום הגה ולכך זכה ונקבר ראשו של עשו
 בקבר יעקב ואולי רמז לזה שר' בי ציד בפיו עולין
 כמנין יב"ה ע"כ"י יו ודע כי גמל הוא פמ"ל
 כמו שר' זל כשבא הנחש לפתות את חוה בא דוכב
 על הגמל ולכן אמרה רבקה בלבה כשראתה את
 יצחק והיא היתה רוכבת על הגמל יצחק כי הוא
 כח הדינין שהוא משה וזהו וישבע יעקב בכחד
 אביו יצחק והגמל כח הדינין אם יבא יצחק אצלי

ואני על הגמול יתערב דין בדין ולכן ותפול מעל
הגמול ע"כ י"ז סוד בשר בחלב הוא סוד
איסור שהיה רוצה נבוכדנצר הרשע להאכיל לדניאל
חנניה וחביריו וזה רמז בפסוק פת בב המלך ר"ת בשג
גבינה כי הבשר היא חיצונית ובשר בשדה טרפה
בסוד החלב אשר היא החכמה העליונה ע"כ י"ח
צריך האדם להתורות קורס הסעודה שגבילת
לחמי אנחת תבוא אבל בשבת וי"ט אומ' ומלה לדין
את לבבך וכו' ע"כ י"ט ודע כי העומד
בקדושה דמעומד צריך לרקוד ג' באחר יכוין
לבינה ואחד לחכמה ואחד לבתר עליון ע"כ כ
וטוב לומר פסוק והו' רחום יכפר עון כי יש בו יג' תיבות
כנגד תלת עשרה מכלל דרחמי דבתר העליון והוא
מבטל הדין ולכן תקנו אותו בערבית לבטל כח
הדין שבדין בלילה וטוב לכוון בו כיג' תיבות
דאשונות ד"ת ירו כמנין גבורה לבטל חוס הדין וגם
לככת ג' מיני דינים שהן משחית אף וחימה הרמוזים
בפסוק ולא ישחית הרי משחית אפו הרי אף חמתו
הרי חימה רחמנא ליצלק ע"כ כ"א כד
מתחברין סמל ולילית לא יכול עלמא למיק
והם גימ' ברית לכן צריך לברות ברית ולכן נקרא
המילה ברית כי בברית העולה שהיא הקליפה
נברתו ברית והם הקליפת וזה שכל מקום שאתה
מוצא זנות אנדר למוס'א בא לעולם הוא דבר
ונוקבא יחד סמל ולילית אנדר זכר למוס'א נוקבא
כמו אנדר וגי'נוס ע"כ כ"ב שם הויה עולה
כו' ובמלואו פ"ח ו"ג עולה ס' ואם תצרף המלוי פ' עס'כו
עולה

עולה ובה וכן ברית במילואו כזה בית ריש יור תיו עולה
 גף ושלש מאות וח' וז' אש"מ בה רמז שאין ~~למנוח~~
 שמחה ומעלה כמו הברית מילה כאשר הוא טהור
 מכני שהיא יור של שדי וכשלא כגמה אש"מ ע"כ
 ולה בין הענין הזרוע עם חדי הגוף הוא דמות דלת
 ואם ב' זרועותיו זקונים עם הראש הוא דמות השיין -
 הרי ש' ולכן לא יש שמחה כי אם ביו"ד שהיא העטרה
 ובה תשלוש שדי וכשכנס הי"ד הוא ש' לכן אין שמחה
 כי אם בעטרה שהיא טהורה ע"כ כ"ג למה
 נימול אברהם והוא בן מאה שנה כדי שלא לנעוק
 דלת בני הגרים ונימול ביום הכמורים למה דלמי
 שבכל שנה ושנה יהיה רואה דם הברית של אברהם
 אבינו ומכפר עונותינו ע"כ כ"ד ולאברים
 היטיב בעבורה סת מכה מכה בא"ת בש"ת מאור
 כמנין כשף וכשמת אברהם מסרן לבני הפילגשים
 ש' ולבני הפילגשים וכו' נתן אברהם מתנות זה שם
 של טומאה שכן תמצא שם טומאה ת ע"כ
 כ"ה לאחר כ' שנה נתגיירה רחב אמר
 לפניו רבשע ב"ג חטאתי בנדה ובחלה ובהדלקת
 הנר ובב' מחול לי בחבל בחלון ובחומה ומה שבר
 נטלה על כך זכתה ויצאו ממנה ח' נביאים ומהם
 כהנים גדולים ולו הן ירמיה חלקיה שריה מעשיה
 ברוך גריה חנמל שלום ויא אח חולדה הנביאה
 ע"כ כ"ו גדולה מילה שנברתו עליה יג
 בריתות ולו הן ואתנה בריתי אני הנה בריתי -
 והקיימות את בריתי וג' לברית עולם ואתה את
 בריתי תשמור זאת בריתי והיתה לאות בריתי -

והיתה

והיתה בריתי בבשרכם וב' לברית עולם ואת בריתי
 אקים את צחק ולמה נברתו עליה יג בריתות לפי
 שהיא תחלת כל המצות ד'א למה נבר' עליה יג ברית
 לפי שהתחלת מצוה זאת מאצל האבות כמנין שמות
 יג אות ד'א למה נברתו עליה יג בריתו לפי שניתנה
 לאברהם לפי ששמו במלואו יג והם אף בית ר"ש ה"א
 מ"ט שהיו תמצא מתחלה היה שמו אברם וכיון ש
 שנצטווה על המילה הוסיף לו הק"ה אות משמו והיא
 אות ה"א והיא אות ה"א שבשם והיא מדת כל והיא שאת
 עליה שהיא ה"א זעירא של אברהם והיא אף זעירא
 דויקרא וי"ד זעירא של משי ד'א כנגד יג מדות של
 רחמים ע"כ כ"ז אברהם זכה וניתנה
 על ידו מצות מילה מכני שהוא הדור המשלים לעשרו
 ואין העולם יכול להתקיים בלא מצות מילה יותר
 מ' דורות שהרי אדם מהול נברא וישבו דורות
 ונולד נח מהול שג' בו תמים היה בדורותיו וישבו
 דורות שניים ונולד אברהם והיה ערל ומה שלא
 נולד אברהם מהול כמו נח שהוא העשירי ונולד
 מהול כך היה ראוי אברהם שיוולד מהול ומה שלא
 נולד מהול כדי להודיע לכל מעשיו של אברהם
 א"ה שעמד ב' נסיונות האו ואמר בשערי אור
 כי מה שצוה הק"ה לאברהם על המילה ב' הש"ת
 רצה להשלים אברהם אבינו ע"ה בכל הספירות
 וא"ל התהלך לפני והיה תמים למען תהיה נחמד
 במרכבה שלי אני נותן רשם בבשרך ונקרא ברית
 בשר כאמרו ואתנה בריתי ביני וביניך ופתי והיתה
 בריתי בבשרכם לברית עולם זו ברית הלשון שהוא סוד

התורה

התורה שנמשכה מז הבינה בסוד ספירת חמשים ויום
של יובל ולאחל שקבלו ישראל את ברית בשר לעולם
לא היו זוכין לקבל התורה שהיא ברית הלשון וזה
בפ' יצירה בשבא אברהם א"ה והפיט וחרוהבין
וחקק וחשב ועלתה פידו ונגלה אליו ארון העולם
וקראו אוהבו וברת לו ברית בין ו אצבעותיו ידיו
וזהו ברית הלשון ובין ו אצבעות רגליו וזהו ברית
מילה ע"כ כח אברהם היה בן צ"ט —
דורשי רשומות אמרו צדיק ט"ת עולה תרי"ג כי
מילה שקולה כנגד כל התורה וכן ברית מילה היינו
ברית תרי"ג ובתוספת מצות מילה תרי"ג ע"כ
כ"ט טבי עבדו של רבן גמליאל היה גלגול
כורש וזה כשר היה הם אותיות כורש ע"כ כ"ז
מי הוא שמל את אברהם מל אותו שסבך נח
אתה מוצא הם ג' רועים היו לאברהם בשעה שאל
הקבה לאברהם למול הלך אצל ענר אל מה אל הקבה
אל אל הקבה אמול השיבו בשמו ענר עינו נמשך
הלך אצל אשכל השיבו לו בשמו אשכל אין שם כרח
לעשות הלך אצל ממרא השיבו לו בשמו ממרא מהר
מול רופאך א"הים אל אני ואתה כלך אצל שם בן נח
וימול אותנו הלכו ומל אותם לפ"כ זכה ממרא ושרתה
שכינה בחלקו וזהו וירא לו ה' בלני ממרא ע"כ ד"א
מי הוא שמל אותו מלאך ושמו קרדע אתה מוצא
שעה שאמר הקבה לאברהם אתה לך לפני והי
זמים נפל לקרדע רמז הקבה לקרדע ועקצו שהוא
ומלאך ד"א מי הוא שמל אותו בשעה שנפל לקרדע
ואה עקרב ועקצתו וזהו בעצם היום הזה נימול

אברהם בעצם נאמר בעקיצת עקרב צדיק מל ע"כ
לא מאי דכ' ואתה נותן להם את אכלם בעתו
נאמר על מזונא דעתיירי ומאי דכ' ומשבוע לכל חיד
רצון ו א מזוני דמסכני אשר משביעם מרצון טוב
ולא כימאכל דכ' ע"כ ל"ב לו דברים שצריך
אדם ליזהר בהם לתיקון נפשו א' להתפלל בכוונה
ובכרטי בדרכת שמע קולינו ב' לשוט מלח עד
השולחן ג' לכוון דגליו בשעת הקדושה ד' לומר
אחר עלינו לשבח על כל נקודה לך ה' לומר פסוק
והיה ה' למלך על כל הארץ עד סופו ע"כ

פרק ב א הא דאמרו חז"ל בטל רצונך
מפני רצונו מירושו מהא דכת' גבי משה וכאשר יניח
ידו וגו' ואמרו בספר הבהיר שאסור לעמוד בנשיאות
כפיים יותר מג' שעות שלא להטריח בלפי מעלה
אלא פדיו ג' ברכות יבדך יאמר ישא דהיינו ברפא
ושעה אחת כנגד אברהם צ' כנגד יצחק ג' כנגד
יעקב וזהו בטל רצונך שרצונך תמיד לישא כפיים
בטל אותן רצון והניח ירך מעט ולמה תבטל רצון
לזה אמר מפני רצונו שיהא לו פנאי להשמיע בדי
שיבטל רצון אחרים המבקשים להתגבר באותה
שעה על ה' ועל משיחו כטעם וגבר עמלק ויבטל
הקבה מפני רצונך מפני שבנתך ורצונך לשם שמים
ואז יהיה השם שלם והכסא שלם ע"כ ב' אמור
להם אמור בגי' רמז כנגד רמז איברים חסר סדר
משום דכל האיברים כלולים כאחד ע"כ ג'
בגדי כהנה נקראו בגדי שרד שאלמלא בגדי
כהונה לא נשאר משונאיהם של ישראל שריד ופליט
וזהו שרד מלשון שריד ע"כ ד' מה שנאמר

באדר

באהרן וירץ תפס מדרתו של מלאך המות שהוא רץ
 בשעת המגפה ואותיות מגפה פאת ב"ש וירץ ע"כ
 ה' מה שאומרים הכוהנים לכרך את עמוישראל
 באהבה מאי באהבה שכן תמצא מלת באהבה
 עולה י"ה כנגד י"ה תיבות שיש ב"ג פסוקים אלו
 וברך יארישם מפין באהבה וכשמחזירין פניהם
 מן העם אל ההיכל לאחר ברכה הם אומרים עשינו
 מה שבזרת עלינו ומה היא הגזירה שגזר עליהם
 הק"ה היא המיכת פניהם שהופכין פניהם מן ההיכל
 כלפי העם ואחוריהם כנגד ההיכל אין לך גזירה
 גדולה מזו ע"כ ויקח קרח מה לקח
 לקח מקח רע לעצמו היא האשה ד"א שהחליה
 על הו"א שבקש ליקרות בשם רבו שד"ו ופך ויקלמו
 לפני משה אף הם החליקו על הו"א ואיזהו הו"א
 שהחליה עליו קרח הוא הו"א של עפרון ביון שהבנים
 עין רעה בממונו של אברהם נחמר ממנו וו עמד
 קרח והחליה עליו ע"כ וילך איש מבית
 לוי ויקח את בת לוי מלמד שהחזיר ברושתו והיכן
 ייתה נשאה שיצגן בן פרנך והולידה אלדד ומיוד
 והם אחי משה ואהרן מן האם ולמיכ' נתנבאו
 במחנה ע"כ ח' למה נטלה כהונה
 משה וניתנה לאהרן לפי שהוא בן גרושה ע"כ
 ט' ודע שבתפסת ראשית הק"ז הוא רמז תרי"ג
 מצות כיצור דת וס' תרי"ב ואחד מהכולל הרי"ג
 ואותיות אמצעיות שבשני תיבות עולים בגי' ש"י
 עוד תמצא בתיבת ראשית שני לה"ס אחד מלא
 ביו"ד כזה ש"ה למד ה' יו"ד מש' שעולה ג' מאות ויש

תמצא ומין שכל אמצע עם ג' תיבות עולה תר"ב ע"ב ע"ב
 ש"י של הק"ב נקרא שלום שכן תמצא ניקוד
 שלום עולה ב"ו והש"עם פי' ניקוד שלום קמ"ץ וחול
 שהוא רקיע ושת"י נקודות שהן ב"ו ע"ב י"ץ אין
 שלום לא בכף שכן תמצא שלום ב"א ב"ש עולה נכ"ו
 ע"ב י"ח לא מצא הק"ב בלי מחזיק טונכ
 לישראל לא השלום ש"ה יברך את עמו בשלום
 צריך לדרקדק איך יכול על השלום לשון מחזיק בלי
 והוא מן הנמצא כי אינו נתפס בידיים להבניסו נתון
 בלי לא נ"ל ע"ד בלי נטרי כל לבבות יחד לרמוז על
 השלום כי זה הכלי מחזיק כל הכרכות ע"ב י"ט
 דוד ה"ע בקש החיים ש"ה גול על ה' דרכיה כיון
 לשם ע"ב שהוא יוצא מניקוד דרכיך שהוא נקודות
 ונ' דקיעים שהם ע"ב ביקש המזון ש"ה השלך על ה'
 יהבך כיון לשם ע"ב שהוא יוצא מניקוד יהבך שהוא
 נקודות ושני דקיעים שהם ע"ב חנה בקשה זרע
 אנשים כיונה על מה שהבטיח הק"ב לא"ה ע"ה ואמר
 לו כה יהיה זרעך כיונה לשם ע"ב היוצא מניקוד
 זרעך שהוא נקודות ונ' דקיעים שהם ע"ב חנה
 המלך ע"ה ביקש החיים כיון על השם המיוחד במלת
 יוסף שהוא רמז על היו"ד ע"ב פ' א"מ דה"ע
 לכ"ה הק"ב שפטני ה' ואח"כ אמר אל תביא במשפט
 את עבדיך לא אמר בשאתה דין את הרשעים שפטני
 וכשאתה דין את הצדיקים אל תביא במשפט את עבדיך
 ד"א א"מ בשאתה דין בעה שפטני וכשאתה דין בע"ה
 אל תביא במשפט את עבדיך ד"א ע"ד שלא נגמר
 שפטני ומשגמר אל תביא במשפט את עבדיך
 ע"ב

ע"פ פהצ באמת בש ובה בי יודי כ"א ענין
השפה והלשון והשניים כבר ביארנו כי סוד הה
מוצאות הנה הם ה' גבורות מנצחך והם סוד הגדול
גב ביארנו שהוא סוד ג' מוחין דקטנות והם ג' לה'ם
ואמנם הלשון גם הוא מבחינת לה'ים והו' לה'ים פשוט
בג' כו' ואלהים ביו"ד ין ש' הכל בגי' לשון גם השפתיים
הם מסוד לה'ים כי סוד ה' אותיות לה'ים הם גבורות
מנצחך והנה שפה גם הוא בגי' לשון שפה לה'ים ביו"ד ין
ופשוטן כלולות הכולל הם סוד שם אלהים והוא שורש
כל ולכן הנה שהוא כולל כל הה' מוצאות הוא לה'ים
ביארנו פשוט גי' פה ואמנם השניים כבר שהם דב"ק וקטן בגי'
שן ע"פ כ"ב ענין השחקים ששחקים מן
בשם לצדיקים הם סוד י' יודין שיש בהם ע"ב סג וה' תתין
יודין אחרים הרי ט' יודין כמנין מן והשחקים הם לב
שיניים השחקים וזה הא' של סג כי ב' יודין והוא
שבאמצע ה' יודין נחלקה לב' הרי י' ו' שהם לב
שיניים ששחקים ע"פ כ"ב ועסית מעקה לבגין
מעקה בגי' ר"ן עם המלה ובגין בגי' הו"ה והר"ן הנעש
מזה השם כנודע הוא מעקה על הגב ד"א ועשיר
מעקה לבגין מעקה נטרי הרהורי עבירה קשין
מעבירה ובגין זה הלב ע"פ כ"ב הנסתרות
לה' אלהינו יראה ואהבה שהם כלב והנבלות לבנו
ולבנינו הם תורה ומצות שהם נבלות לכל הה' גבורות
שבבינה מנצחך הם נסתרות וזהו הנסתרות
נסתרות ואמנם שבמלכות הם נבלות וזהו והנבלות
וה' נבלות ע"פ כ"ב באר חכמה שריב
כרוה ל"ת כחשך כי הנה בריית הבאר היא המלכות
בסוד נקודת ציון דחס דאתתא וכבר ביארנו לך מ"ש

באדרה כי שם הוא מקום ה' גבורות מנצ'כך והוא
 סוד החשך ונל'עד חיים בילכך נרמז בכז'באר חכמה
 שרים ברוה נדיבי העם כי הם ר'ת שפינה ע"כ
 פו עלי באר ענו לה כבר הודעתך איך ע"י ג'
 שמות מ"ב נתעלית המלכות והם מ"ב דיו"דין ומ"ב
 דסג ומ"ב דמ"ה וג' מ"ב לו בגי'ק'כ' כמנין שם אדני
 בריבוטו וזהו סוד עלי באר ענו לה כי על ידי ג'
 מ"ב לו שהם בגי'ענו עמהם תוכל הבאר לעלות
 וזהו עלי באר ענו לה ע"כ פ"ז חוקי
 האלהים דע כי שם אלהים אם תחליכנו באותיות
 האחרונות הסמוכות לו שהוא במו"כ הוא בגימ'
 חוקי והוא יוצא משם אלהים ושם זה הוא הנקרא
 חוקי האלהים ע"כ כ"ח ועושה חסד
 לאלפים הם אלפים בגולס שמתגלגלים הנשמות
 ואמנם זה הוא סוד משא בכוונת נוצר חסד
 לאלפים וע"ש בסוד מצולות ים שהם לו הנקראים
 לבי' אדני אלהים כשהם בקדושה אז הוא נוצר
 חסד לאלפים וכשהארץ רשע אז כתי' ביה ותרה
 בלמים ע"כ פ"ט יגדל נא כח ה' כי כו
 הידים ומי'ן ושמא הם כ"ח מרדן והם ה' אלהינו ה'
 וחלופם כו"ז במוכזז כו"ז ועי' מעשיו הטובים
 מגדיל ק"כ וזהו ש תשכח ת"ש כ"ח עי' מעשיו הרעים
 אז ת"ש כ"ח עי' מעשיו הטובים ע"כ כ"ה
 אמרי האזינה ה' בינה הביגי ר'ת כסוד ז'
 בלתי תיבת בינה הם אהיה ותיבת בינה הרי איך
 אהיה בבינה ע"כ כ"ה לא אחת שלתי מאת

ה' אחת נטרו' ארץ ישראל חיי העלם תורה עכ"ה
 ל"ב כי דגע באמו חיים ברצונו דעכ"ה לה"ם
 בגי' נחל ואם תוסיף אותיותיהם שהם ט"ו אותיות
 הרי דג"ע נמצא כי ג"פ אלהים הוי דג"ע וזה"ש כי דג"ע
 באמו חיים ברצונו עכ"ה ל"ג ארזל מנין
 שהשכינה במערב שב' רחל מבכה על בניה ר"ת מע"ה
 לרמוז שהשכינה במערב וכן מבכה הם אותיות
 מבכה כי היא מבכה דין ברחמים שלה עכ"ה

פרק כ"א א כל העושה מלכה בפורים הרי
הוא מקריב את השם וכל המקריב את השם הרי הוא
בכלל ארור האכיצר ארזל מגילה נקרא ~~ב' א"ב~~
ב"ב ב"ד בטו לא מחות ולא יותר הריס"ה שם אר"ג קח
מן המנץ י"א בתחלה וטו בסוף הריכוז שם הו"ה ונשתייר
לט שכן תרגום ארור ליטו ע"כ מ"ש ב' ורע
כי בזכות שרה אמינו שחיתה ק"כ שנה זכתה אסתר
המלכה למלוך על ק"כ מדינה וזהו שרמז דוד הע"ה
וכנה אשר נטעה נאמר על אסתר שנקראת הדסה
שעולה בגי' כנה ע"כ ג' ורע כי דין פעמי
המזן נזכר במגילה וכן יש דין אותיות בשמות י' בנין
והאבות התללן במכלתן של המזן ובנין אברהם יעקב
ודוד הע"ה אברהם נאמר לו במראה בין הבתרים שם
בירר שיעמוד מלכיות כנודע בדברי רז"ל וגם אר"ת
הבין אשר יעבודו דין אנכי יעקב אמר הצילני נא
מ"ד אחי מ"ד עשו מ"ד עולה דין הרי ב' פעמי' כנגד
המזן ובנין וגם כן דוד הע"ה אמר אזי חיים בלעונו
אזי חיים שטמונו אזי עבר על כפשינו הרי ג' א"ז
עולים דין ע"כ ד' במגילה קטו כסוקים קטו
תיבות ב' ויבא עמלק וכפרש' זכור את אשר עשה

לך עמלק קטן חיבות בהלל הגדול דבת ויפריקנו
 מצרינו זה המן איש צר ואויב וממך נותק לחס לבל
 בשר רמז לסעודת פורים עכ"ל קורין המבילה בשמה
 שיש בה קטן פסוקים כמנין יעלזו חסידים בכבוד עכ"ל
 ה' מנין להמן מן התורה שנ' המן העץ כלומר
 המן העץ העץ עס התיבה גי' קטן עכ"ל
 מאידבת חכמתם ובינתכם לעיני העמים דלת
 חולה לרמוז ביקמת חייב בנפשו מי שאינו עונה
 צריך הארס להיות כחולה לפני האומות ולפני עה
 לעבודת הש"ת עכ"ל ודע שסת אוטם
 אהנו מזעקת דל מות לרמוז כי מתחייב בנפשו -
 מי שאינו עונה לדל בקראו מצרתו או בצדקה או
 במינס דברים ואל יעשה עצמו כחרש לא ישמע -
 כי לא ידע כי בנפשו הוא עכ"ל ודע
 שמנין מילה כמנין אלהים עס המלה של מילה
 עולה כן לרמוז לך כי השומר המילה שלא יטמאנו
 הוא ניצול ממדת הדין שהוא אהים כבוד עכ"ל
 ט' ושב ה' אהיך את לבבך ואת לבב שרת לך
 וחזל היו מתענים מחודש אלול מ' יום והטעם כי -
 פסוק אני לרודי ורודי לוי דלת אלול וסת ד' יודין רמז
 למ' יום כן נראה לי עכ"ל ודע כי קב
 חרובין קב בגי' כנים וחרובין רמז על הרשעים
 שמחריבין את העולם והכוונה שר' חנינה ע"ה היר
 צדיק גמור והיה מתקן את הרשעים שדלקלו ומגמו
 ומנעו השפע והצדיק הזה מתקן העצמות להוריד
 השפע עכ"ל וד' קליפות שדאה יחזקאל
 נרמזו בפסוק יגמרה נא דע רשעים שכן תמצא

וְעַתָּה נִזְכָּר אֵשׁ רוּחַ עֲנַן עָבֹב יָבֹב וַיֵּאבֶק
 אֵשׁ עָמוֹ וַיֵּאבֶק עוֹלָה בְּגִי' הָיָה כַּמֶּנֶן כֶּסֶף הַכְּבוֹד
 שְׁעוֹלָה קִיָּח וְאַחֵר מֵהַכּוֹלָל לְרִמּוֹז שְׁעוֹלָה עֲפָרָה וְאַבְקָה
 עַד כֶּסֶף הַכְּבוֹד וַיֵּהָא כִּי לֹא יִכּוֹלֵל עָבֹב יָבֹב
 תַּמִּים תִּהְיֶה עִם ה' בְּגִי' תִּשְׁרִי לְרִמּוֹז לֶךְ שְׁצִירֵךְ הָאָדָם
 לִפְשָׁשׁ בַּמַּעֲשִׂי וְלִילָךְ בַּתְמוּמוֹת יוֹתֵר בִּימִים אֵלֶּיךָ
 מִשָּׁאֵר יָמֹת הַשָּׁנָה עָבֹב יָבֹב בַּמַּגְלַת רוֹת כֶּסֶף
 הַכְּסוּרִים מִתְחִילִין בּוֹ הוּא בְּזִכְרֵךְ הוֹלֵךְ אַחֵר הַנִּקְבָּה
 מִכִּי שֶׁאֵין לֹא הֵיוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל אֲבָל שִׁיר
 הַשִּׁירִים הַנִּקְבָּה אַחֵר הַזִּכָּר מִכִּי הֵיוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים
 לְיִשְׂרָאֵל עָבֹב טוֹב הַשְּׁעָם שֶׁנִּקְרָאת רוֹת מִכִּי
 שִׁיבָא מִמֶּנָּה דְּיוֹד הָעָה שְׂרוּהָ לְהַקְבָּה בַּשִּׁירֹת וְתוֹשָׁבוֹ
 וְרוֹת בְּהִימָךְ תּוֹר לֹמַר מַה תּוֹר מַשְׁנִיָּה נִקְלִיָּה מִכָּל
 שָׂאֵר קָלִין דְּשִׁבְחִין בַּעֲלָמָא וְדַע כִּשְׁנַת גִּיּוֹרָה רוֹת
 אֶשֶׁת מַחֲלוֹן הוּא נִיתְקַן וְהִיא נִיתְקְנָה וְזֶהוּ רוֹת אוֹתוֹת
 תּוֹר מַה תּוֹר כֶּסֶף לְקִרְבָּן אֶף רוֹת כֶּסֶדָה לְבֹא בְּקֶרֶן
 עָבֹב יָבֹב וְדַע הַשְּׁעָם שֶׁאֵין אוֹמְרִין נִפְּלִית
 אִמִּים בְּבֵית הָאֲבֵל לִפְיָ שְׁמָהּ מִתּוֹחָה כִּנְבֻדּוֹ וְאֵין
 רִאיוֹ לֹמַר אֵלֶיךָ ה' נִפְשִׁי אֶשָּׂא עָבֹב יָבֹב וְדַע
 כִּי רוֹת שֶׁל סְפִירוֹת כֹּחַ גְּבַת נְהִיָּם עוֹלָה תִּקְלָא
 כַּמֶּנֶן יִשְׂרָאֵל לְרִמּוֹז לֶךְ כִּי שְׁרָשָׁם וְעִיקָרָם הֵם מִיִּשְׂרָאֵל
 סָבָא עָבֹב יָבֹב וְדַע שֶׁאִכְלוּ עֲדִיקִים
 יוֹרְדִין גִּבֹּר לְגִיהֶנֶס לְהַעֲלוֹת עִמָּהֶם מִנִּשְׁמוֹת הַרְשָׁעִים
 אֲשֶׁר הִרְהוּ תְּשׁוּבָה קוֹדֵם שְׁמָתוֹ וְלֹא הִסְפִּיק
 לַעֲשׂוֹתָהּ עַד שְׁמָתוֹ זֹכִין לַעֲלוֹת עָבֹב יָבֹב
 גִּי' וְלִשְׁבוֹי כֶּסֶף רוֹת גִּי' בִּיעָקֵב נֶאֱמַר ה' וְאֵנִי רוֹת
 בְּגִי' דִּמָּן לְבִיאת מִשִּׁיחַ עַד שִׁכְלוּ נִשְׁמוֹת שְׁבָבוֹן

ורמז למשחית זרעו לבטלה שבזרע לבנו שימסנו
 לחיצונים ע"כ כ" הא דבת גבוי ציצית —
 לדתם חסר היו מלשון דירה ר"ל לצורך דירתם
 כי המדוזה היא שמירה ממלאך המות כמו שרמז
 מדוזה ז' מות והנה במדוזה ר"ב פרשיות לכך
 צוה הק"ה שילבש האדם ציצית לצורך שמירת
 הדירה שיהיו כל הג' פרשיות בדירתו ע"כ כ"א
 ותהר הם אותיות תורה כי ט' חדשים מן ט"ו
 אב עד ט"ו אייר מחוייב אדם ללמוד אף בלילה —
 וזה שותשכה אל מחולליך אשכח בניך גם אני ע"כ
 כ"ב אותיות אב"ג ה'ז' ח"ט' בגי' שכינה כיצד
 א"פ א' ב"ב ר' ג"ב ג' ט' ד' פ' ה' י' ה"ה כ"ה וכו' לו' ז"כ
 ז' מ"ט ח"ה ס"ד ט"פ ט' כ"א י"ב ק' נמצא א' ד' ט' י'
 כ"ה לו' מ"ט ס"ד כ"א ק' הם ביחד ש"ה בגי' שכינה
 וזהו סוד לא יכרה שכינה למטה מעשרה ע"כ.
 כג אמונה ברכה גזל דלות ופי' אב"ג לומר
 לך במקום שיש אמונה יש ברכה ובמקום שיש גזל
 יש דלות וזהו אב"ג נטרי' אמונה ברכה גזל דלות
 ע"כ כ"ד לא יסור שבט מיהודה זה משיח
 בן דוד ומחוקק זה משיח בן יוסף עד כי יבא שילה
 זה משה חושבנה דדא כדא ולא יק'הת עמיס אותו
 לאי וק'הת ד"א לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין
 רגליו עד כי יבא שילה ולא יק'הת עמיס דת' לא י'ש
 מו"ס דע כישו ע"כ כ"ה אסתר גי' תרע"א
 כחות י' והוא סוד הנקודה עצמה הכנימור —
 המסתדרת והוא סוד יו"ד של אדני כי אדני —
 במלוי כגי' תרע"א ע"כ כ"ו מאי דכתיב
 שדיס דדמוני חנס דת' ח"ש רמז לאומות שהם

כחרש הנשבר וסֹת מִיִּט רִמָּז לְנִיפּוֹךְ הַמַּיִם בַּחֲבֵר
 ע"כ" כ"ז ויעבר את מעבר יבֵּה נְטָרִיקוֹן
 מֶלֶךְ עֲלִיוֹן בְּרוּךְ רַחֲמֵינוּ וְעַנִּינוּ בְּיוֹם קִרְאֵינוּ ע"כ"
 כ"ח וְהִנֵּה קָמָה לְמַתִּי קִטּוֹנָתִי מִכָּל הַחֲסָדִים
 בְּשָׁבִיל שֶׁהִקְטַנְתִּי אֶת עֲצָמוֹ קָמָה לְוִמָתִי —
 לְרִבּוּתָא ע"כ" כ"ט וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ וַיֵּאָנֶן
 רִמָּז שֶׁעָבְרוּ עָלָיו שְׁמִיטוֹת וְעַל עֵשֶׂר הַדְּבָרוֹת
 שֶׁהֵם וְו' וַיֹּד נִשְׁאָר אֵבֶק נְטָרִיקוֹן אֶקְמִצָּא בֵּר
 קִמִּצָּא ע"כ" ל' וְהִשִּׁיב לָכֵס דִּישׁ אֶרֶץ
 בְּצִיר דִּישׁ אוֹתִיּוֹת שְׂדֵי אֶת בְּצִיר אוֹתִיּוֹת בִּיצֵר
 זֶה שֶׁוְהִיָּה שְׂדֵי בְצִירָךְ ע"כ" ל"א וַיִּבְרַח
 לִיהוּדָה מִיִּהְיֹד לֹו עַל שֶׁשָּׁלְחוּ לוֹ זִית תָּמָר
 כִּרְס רִת זָנְתָה תָּמָר כְּלָתִיךְ ע"כ" ל"ב מֵאִי
 דָּכַת כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְיֶךְ אֶת הַקּוֹל דָּא רִזִּיָּא לִ
 הַמִּלָּאךְ וּבַעַל הַכְּנָמִים יִגִּיד דְּבַר זֶה אִיהוּ דָּא כִי
 עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְיֶךְ אֶת הַקּוֹל דָּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 וּבַעַל הַכְּנָמִים יִגִּיד דְּבַר דָּא בְּשִׁכְמָלוֹ ע"כ"

פֶּרֶק כ"ב א' כְּתִיבָה אִמְרָה צוֹם הַרְבִּיעִי
 וְצוֹם יוֹכָן אֶרְזֵל תִּרְעֶלְךָ שְׁכַל הַנוֹבֵס בְּאַחַר מִדְּ
 לוֹ כִּלּוֹ כְּכַר בִּיחּוּד שְׁכָן אֶת מוֹצָא כִּי אֵין ד' צוֹמֹת
 כּוֹלֵס רְמוּזִים בְּאַחֲרֵי כִיצֵר אִחַ ט' זֶהוּ ט' בִּאֵב וּכְן
 אֲחֵר יִג' י' עֲשֶׂה ד' שְׁלֹשָׁה בְּתַשְׁרִי וּבְמוֹכֵן מִלֵּת אֲחֵר
 בְּקִי יִג' עֶס ג' אוֹתִיּוֹת וְהַמִּלָּה הִרִי יִז' זֶהוּ יִז' בְּתַמוּז
 ע"כ הוֹת יֵאֵד" ב' וְדַע שֶׁעֵיקָר הַתַּעֲנִית
 הוּא לִתַּת צָדָקָה לְעַנִּיִּים בְּיוֹם הַצּוֹם וְהוּא רְמוּז
 בְּמִלֵּת תַּעֲנִית אוֹתִיּוֹתֵינוּ תָּת ע"כ וְהֵיכֵן דָּא מִדְּ
 בְּמִרָא אֲגִירָא דְּתַעֲנִיתָא צָדָקָתָא ע"כ יִג' וְדַע

שְׁמִיטָה

שאר"הר התענה כל ימיו שהיו תתקל שנה כמנין
 תענית ולא היה אוכל לא חרוב בלילה ממני שהחריב
 את העולם והורירם לשאול ע"כ" ה' ודעה טעם
 שקוראים בכ' אחרי מות ביום הכפורים מתני שישמעו
 העם ויצטערו וידאבו על אבדן הצדיקים שבר
 המצטר אבדן הצדיקים ובוכה ומתאבל עליהם עליו
 בתו' וסר עוניך וחטאתך תכופר ולא עוד לא דל
 ימותון בנוי בחייהו ועליה כתי' יראה זרע ואריך ימים
 ע"כ" ה' במגילה ובשיר השירים לא נמצא
 השם במירוש לפי שספרים הללו נאמרו ברמיזה
 ומדברים בגשים דרך חידה לכך לא הוזכר השם בהם
 במירוש ע"כ" ו' בשנת היוכל הזאת רמז
 לתחית המתים אחר ה' לפי ונתן לך השוי כמנין
 הזאת ה' רמז ללמים זאת הוא תח' גם בני חת ע"כ
 וכתב בספר לבנת הספיר כ' צו כילכ יצרים
 לה רמז הכתוב באמרו זובח תורה יכבדני בשני
 נזנין לרמוז לשני יצרים יט' ויצר שהם נרמזי
 בקרבן תורה כי התורה היתה באה עשרים עשרונים
 עשרה עשרונים חמץ ועשרה עשרונים מצה עשרה
 עשרונים של חמץ היו עושים עשר חלות סולת ומי
 עשרונים של מצה היו עושים ל' חלות עשרה מאפה
 תנור וי' מעשה מרחשת וי' מורבבת החמץ כנגד
 יצ"הר והמצה כנגד יצ"הט והלחמים של מצה היו
 ל' להורות כי כל ה' כינויין של חסד המבוארים
 בספר האורה כולם מליצים עליו טובה כיוון שחשלי
 יצ"הר עם יצ"הט וזובח תורה על דרך זבחי אהים
 רוח גשברה ע"כ ע"ה' ה' מתחר' מינחם
 ואמר מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון

ופי לית מעין לא הוא מן בניס והא כמה מעינות שבין
 ויקירין אית בעלמא לא לית כל הנאות שויז אית מסין
 דנכיק במדברא באתר יבישא הנאה איה למאן דיתיב
 ושתי אבל מעין דבניס כמה איהו טוב ויקירא ההוא
 מעין עביר טבין לעשבין ואיבין מאן דקריב עליה
 אתהני בכולא אתהני במיית אתהני בעשבין אתהני
 ההוא מעין מתעטרא בכולא כמה ורדין כמה עשבין
 דריחא פחרניה כמה יאות ההוא מעין משאר מעינין
 באר מים חיים הא אוקימנא כולא בכנסת ישראל
 קאמר איהי מעין בניס מאן בניס ה' בניס אית ליה
 לקבה דקא משתעשעא בהו ומעיונא ~~הוא~~ חדא עלייהו
 דקא אשקי לון וריו לון שמיר וגניז וכולהו עברי
 כירין ואיבין עיינא חדא אית לתתא מנייהו והיא
 גנתא נטור פחרא מכל סטרין דעלמא תחות הא
 גנתא אית גני אחריני עבריין איבין לזניניהו והא
 גינתא איתהפך והו מעיין דאשקי לון באר מים
 חיים כד איצטריך הו מעין וכד איצטריך הו באר
 מה בין האוי להאוי לא דמי כד יתמשכון מיא ממולייהו
 לכד שאבין מיא לאשקיא ונוזלים מן לבנון מאי נוזלים
 אלו נוזלים אהדרו למעיין כל נבעין מיין ונוזלים
 טבין לעילא אלן בתר אלן מיין מתיקין ~~הוא~~
 דפשא אזלא אבתייהו כך אינון ממש מקורין דנכיק
 מן לבנון לעילא אתעבירו נוזלים בהאוי מעין כך
 קבה רחיש לון ניסא באתר דא קרינא על מעיונא
 דא קרא דא עכ"ה ~~ט~~ חו כתח ואמר
 כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפסה
 לא תשחית את עצה לנדוח עליו גרזן כי ממנו
 תאכל ואתו לא תכרות כיהאדס עץ השדה לבוא

מכניך במצור כי תצור אל עיר כמה שבין אינון -
אורחין ושבילין דאוריתא דהא בכל מלה ומלה אית
כמה עיטין כמה שבין לבני נשא כמה מרגלאן דקא
מנהרין לכל סטר ולית לך מלה באורו דלית בה כמה
בוצינן מנהרין לכל סטר הא"י קרא איהן כמס משטו
ואית ביה כמס מדרשיה ואית ביה חכמתא עילארה
לאזדהרא למאן דאצטריך זכאה חולקיה מא דאשתדל
באורית תדיר מאן דאשתדל בה מה כתי' כי אם בתור
ה' חפצו ובתורתו יהגה וימס ולילה והיה כעץ שתול
על פלגי אמאי דא סמיך לדא לא מאן דאשתדל -
באוריתא נמס ולילה לא הוו כהנא ובישא אלא כמאן
כעץ שתול על פלגי מים מה אילן אית ביה שרשיך
ואית ביה קליפין ואית ביה מוחא ואית ענכין ואת
טרפין ואית כרחין ואית ביה איבא שבעה זינן אין
סלקן לעשר עשר לשבעין אום מלין דאורית אורת
בהו כשטיה דקרא דרש רמז דקארמיז חכמתא -
בימטריאות רזין טמירין רזין פתימין אלין על אין
כסול וכשר טמא וטהור איסור והתיר כוכאן ולהלאה
מתבשטן ענמין לכל סטר והיה כעץ ודאי ואילא
לא איהו חכס בחכמתא ע"כ"ל תא חזי כמה
חביבין אינון דמשתדלי באורית קמו קבא דאפילו -
בזמנא דינא קאתליא בעלמא ואיתיהיב רשו למחבל
לחבלא קבא מקיד עליהו על אינון דמשתדלי באורית
והכי אמר ליה קבא כיתצור אל עיר ימים רבים בגין
חוביהו סביאין דחטאן לקמאי ואתחייבו בדינא -
ימים רבים מאן רביס תלתא יומין דא בתר דא -
דאשתמודיע דבר במאתא מנהלן דימים רביס תלתא
יומין אינון דכ' ואשה כ' יזוב זוב דמה ימים רביס

וְכִי יָבוֹאוּ רַבִּים אֵינֶנּוּ לֹא תִלְתָּא יוֹמִין דָּא בִּתְרָא אֵינֶנּוּ
יָמִים רַבִּים אַחֶרְהֶם כּוּ תַּצֹּר אֶל עֵיר יָמִים רַבִּים —
תִּלְתָּא יוֹמִין דָּא בִּתְרָא דְאַשְׁתַּמוּדֵּשׁ דְּבַר בְּמַתָּה תָּא
וְאַכְקִיד לָךְ עַל כִּנְיָתִי לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָה דָּא תִּלְמוּד
חֲכָם דָּא יְהוּ בְּמַתָּה דָּא אֵיִהּ אִילָנָה דְּחַיִּי אִילָנָה —
דִּיהִיב אִיבִין אֶת עֵצָה הָהּ הוּא דָּא יְהוּ עֵיטָא דְּמַאדְנָה
וְיִהִיב עֵיטָא לְמַתָּה לִישְׁתַּבַּח מִן דִּינָה וְאוּלִיף לִין —
אוּרְחָא דִּיהִכּוֹן בֵּה וְעַל דָּא לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָה לְגִדּוּחַ
עַלִּין בְּרִזֵּן לְנִרְחָא עֲלִיהִ דִּינָה וְלֹא לְאוּשְׁטָא עֲלִיהִ חֲרַבָּה
מִלְּהִטָּא חֲרַבָּה מִשְׁנָנָה הוּא דִּקְטָלָה לְשֹׁאֵר אִינְשֵׁי —
דְּעִלְמָא כִּי מִמְּנוּ תֹאכַל וְכִי הוּא מִחְבֵּלָה אֲכֹל מִנֶּה
לֹא אֶל כִּי מִמְּנוּ תֹאכַל הֵיאָה טִינְרָא דְּקִיפָא הֵיאָה דְּכָל
רוּחִין תְּקִימִין וְקִדִּישִׁין בְּכִדִּין מִנֶּה וְלִית הִנָּה וְתִימְנוּת
לְרוּחַ קְדִישָׁא בְּהֵאֵי עִלְמָא אֵלָּא פְּאוּרִיתָא דֵּה הוּא זְכָא
בְּכִיכּוֹל אֵיִהּ מִפְּדִינִים לֵה וְיִהִיב לֵה מִזֹּנָה בְּהֵאֵי עִלְמָא
יְתִיר מְכַל קֹרְבָנִין דְּעִלְמָא בְּקִרְבָּה מֵה כֵּת אֲכַלְתִּי יַעֲרִי
עַם דְּבָשׁוּ אֲכָלוּ רַעִים וְיִימָא דְּאַחֲרָב כִּי מִקְדָּשָׁא וּכְטָלוּ
קֹרְבָנִין לִית לְקָבָה אֵלָּא אֵינֶנּוּ מִלִּין דְּאוּרִית וְאוּרִית דְּאַתְחָוֵשׁ
בְּזִמְנָה בְּגִין כִּךְ כִּי מִמְּנוּ תֹאכַל וְלִית מִזֹּנָה בְּהֵאֵי עִלְמָא
אֵלָּא מִמְּנוּ וְאֵינֶנּוּ רַבּוּתִיהּ וְכִיּוֹן דְּמִמְּנוּ תֹאכַל וְאֵיִהּ זֶן
לִיה אֹתוּלָה תְּכָרוֹת הוּי טְמִיר לִיה דִּלָּא תְּקִרְבָּה בֵּיה עֲבָ"ה
עֲבָ"ה יֵאָה מַדְיָנוּ לְרַזֵּל שְׁאֲמָרוּ בְּסִמְרָה בְּהִיר
לֵךְ וְשִׁמְעֵל שְׁבַע צוּרוֹת קְדוּשׁוֹת וְשָׁלוּ לְהִקָּבָה וְכוּ' —
כְּנָגֵד בְּאַדָּם שֶׁנִּבְצַלְס אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה
בְּרָא אוֹתָם וְאֵל הֵן שׁוֹק הַיָּמִין וְשִׁמְלָה יָד יְמִין וְשִׁמְלָה גֹּחַס
וּבְרִית הָרִי שֶׁשׁ וְהֵא שְׁאֲמָרִיז שְׁבַע הוּא בְּאַשְׁתּוֹ דִּכְ וְדִבְרָה
בְּאַשְׁתּוֹ וְהֵן לְבָשָׁר אַחֵר מִלְּהָד לְמֶלֶךְ שְׁעֵלָה בִּלְבָן —
לִיטֵעַ בְּגִנּוּ תִשְׁעָה אִילָנוֹת זְכָרִים וְכוּ' הִרְקָנְטָט —
בְּפִרְשֵׁת בְּרִשִׁית עַל מִסּוֹק נִעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ כְּדִמּוּתֵינוּ

וְלִירְמוּזֵי הָאָדָם כְּלוּל מִן הָעֲלִיּוֹנִים יָדִיד וְחֵדוֹת לְזִוְעוֹ
עוֹלָם הַלְשׁוֹן וְהַבְּרִית כְּגֵד הַמְכַרְיָעִים גַּם חוֹט הַשְׂדֵּרָה
לְמַכְרֵי רָאשׁוֹן הַשִּׁיקִים כְּגֵד הַנְּצָחִים הַלֵּב כְּגֵד הַיִּסְהַדּוֹ
אוֹ בִּתְזוּבוֹי אֱלֹהֵי הַסִּימָנִין עֲשׂוּן לְדִמּוֹת הָעֲלִיּוֹנִים כֹּאֲשֶׁר
נִפְרַשׁ בְּפִי שְׂרָה וִיחִי עַל זְרוּעוֹת עוֹלָם שֶׁהַזְכִּיר
הַסִּסְרָ וּפְחָר וְהַמְכַרְיָעִים הֵם תֵּת וִיסוֹד וּמַכְרֵי רָאשׁוֹן
הוּא תֵּת וְהַנְּצָחִים הֵם נִצָּח וְהוֹד וְהֵם הַגְּדוֹל הוּא מַלְבוּת
עַל עַל... ^{לֵב} סֶפֶר הַזֹּהָר הַמּוֹפְלָא תֵּת מִיָּקוֹדִי
אוֹרִית עֲלֵאִין אֵינִין לְעֵלְמָא אֲתִי בִרְנֵשׁ וְעִבִיד כְּקִידָא
חֲדָא הֵוָּא כְּקִידָא קִיּוּמָא קִמִּיקָבָה וּמִתַּעֲטָרָא קִמִּירָה
וְאִמְרָא כְּלָנִיָּא עֲבָד לִי אֲנָא מִן מִלְנָא אֲנָא קִנִּין דְּאִיהוּ
אִיעֲטָר לִיהִי לְעִילָא כְּבוֹנָא דְּאִיהוּ אִיעֲטָר לִיהִי לְתַתָּא
אִיעֲטָר לְעִילָא וְעִבִיד שְׁלֵמָא לְעִילָא וְתַתָּא כְּמָא דְּאִתָּא
אוֹיְחִזִּיק בְּמַעֲוָדִי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי שְׁלוֹם
יַעֲשֶׂה לִי לְעִילָא שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי לְתַתָּא עוֹד בְּמִלְוִי
מִסֶּפֶר הַזֹּהָר מִצְאָתִי בְּכִי רִיצְחָה וְרִיחְדָה הוּא אֲזִל
מֵאוּשָׁא לְלוֹד אֶרֶץ וְהוֹרָה נִימָא מִלִּין דְּאוֹרִיתָא כְּמָח
יִצְחָק וְאִמְרָא כִּיּוֹמִתָּח אִישׁ אוֹ כִּי יִכְרֶה אוֹשׁ בּוֹר וְכוּ' מֵרָח
כְּתִיב בְּתַרְיָה בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם וְכֵן עַל דָּא בְּכִי מֵאֵין
דְּגָרִים לֹאבָאֵשׁא שְׁלֵמָא בְּחוּבוֹי עַל אַחַת כְּמָה וְכִמְהָ
אַ אֲמַטְכִּי דְּאֲבָאִישׁ עַלְמָא אוֹת לִיהִי תְּשׁוּבָה הַכָּא כְּתִי
אוֹשׁ אוֹ אִשָּׁה פִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטָּאת הָאָדָם וְכֵן וְהַתּוֹדוֹ
אֵת עוֹנָם אֵל וְדָאִי הֵא מֵהַנִּיָּא לִיהִי בְּגִין דְּעִבִיד תְּשׁוּבָה
כְּבִיכּוֹל הוּא עִבִיד לִיהִי מִמֶּשׁ דִּהֵא מִן דְּכָבִים לְעִילָא
אֲתִקִּין וְכִמְהָ בְּתִשׁוּבָה וְתִשׁוּבָה אֲתִקִּין כּוֹלָא אֲתִקִּין לְעוֹלָא
אֲתִקִּין לְתַתָּא אֲתִקִּין לְגַרְמִיָּה אֲתִקִּין לְכָל עַלְמָא וְכָל
מֵאֵין דְּעִבִיד עַל מִיָּקוֹדִי אוֹרִיתָא כְּבִיכּוֹל כְּבִיכּוֹל לְעִילָא
כְּבִיכּוֹל לְתַתָּא כְּבִיכּוֹל לְגַרְמִיָּה כְּבִיכּוֹל לְכָל עַלְמָא עַל
וְכֵן הַמִּקְוִיָּים כִּי הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ יֵשׁ לוֹ יֵשׁ

צירופין והשיתוף עולמו בהם יב שעות דיוס ויב -
דלילה וצוה שלא יבכחוהו בשום שעה מהם ולא בחלקי
השעה שהם אף ושמונים חלקים וכן ה' עולה אף -
כיצד יוד עולה כ' וככ"כ עולה ת' וכן בגלגל ההא שעת
ו' וההא הסנית עולה ו' כ"כ הס' ר' ומ' ויון שעולה כ"כ כ"כ -
הס' ת' ומ' הרי סך הכל אף ו' כ' כגד חלקי השעה והו' ית'
אין מסד השגחתו אפי' בחלק אחד מהם יחדב העולם
כן בס' אנחנו ישראל בחירו ועבדין ובנין צונו שלא -
בשכחו חלק אחד מהשעה אלא לבנין נעמוד כדכתי'
חיה אשר עמדתי הרי זו מצוה אחת ע"כ מה שראיתי -
בספר חדרים פ"ל יד כי האדם עץ -
השדה אמאי האדם עץ כיצד שכן תמצא שהם עולה
אדם כיצד יוד הא' ואו' הא' עולה אדם וכן עולה ק"ס מצד
אלא בהכחא יב' עולה ג' ה' עולה ג' ו' עולה ג'
ה' עולה ל' הרי סך הכל עולה ק"ס גי' עץ וזהו כי האדם
עץ השדה ע"כ קיצור שני לחות הברית" ^{טו}
אמהתא דביר' ביהוה משתעין בלשון חכמה -
אמרן הכי עלת נפקת בכד ידאון נשרין להיניהון או יעדי
כתר חברתה מינה ביהוה נחא לה ליזלק אמ' להון ידאון
נשרין לקיניהון כי בעידלית ביהוה אמ' להון יעדי כתל
חברתה מינה ותתק' עלת בכד דאילכא דאזלא בימא
ר' יוס' בר' אסיין ביהוה משתעי בלשון חכמה אמר עשו
לי שור משכב בטור מסכך וכד' הוא שאיל באושפיזא -
אמ' הכי ש' גבר מוס' דין חי מהזן טובה יש כ' נק' פ' ר'
בכד טענת בחבית כלומר בכר בלה הייז' ידאון נשרין
לקיניהון ולכונהת למידי' לבתייהם כלומר יבסקון -
סעודתן שאין פגד יין או יעדי כתל חברתה מינה
או בקור לבנות החבית האחרת וכמזוג עוד יתק'

עלת

עלתכבר תהא צמת שלתברוח בשלח ביהא באנייה
 בים תתקצי כמו קמו תהא שור משכית דין שור
 תור דין משכט בטוב מסכך הדיל הרדל גבר פוס
 דין חי אושפיזא חי הוא כמו צידין כמו זה מה זוטובל
 יש כלום עומד הוא בטוב עם פכית יחוד קאסכר דין
 ערובין מעין שקרן עור פניו של משה מהלוחות שני
 קרנים מידו לון ושם הבין עוזיהו מלוח שני
 ון כמה אין מלינין את המית ואת התלוי בלח
 קבורה מנני כי יש רוחות טמאות נבראו בין השמש
 וקדש היום ועדין לא נבראו להם גומות ולכס להם
 נשלמה בריאתי והאדם התחתון כשהוא תלוי הם
 לן בלא קבורה וכנסו בו מאותן הרוחות שלא נשלמה
 בריאתי לבאות מצד פמל כי הנחש היה ערום
 ורצונם וכוננתם תמיד להשלים גופם ואם וכנסו
 באותו תלוי או המית גורמין שהנחש הקדמוני וכנס
 שם בכרדס ונסתלקה כבודה בת מלך פנימה כי אדם
 התחתון כנגד ארץ העליונה וכשנטמה אדם למטה
 מעורר כנגדו למעלה ע"כ יח"י יץ מלאך
 המות כל שמנתה את האדם אין כונתו שימור
 האדם ותצא נשמתו לא כונתו לשלוט על רוח
 קדישא היא הנשמה (יוצאת) אבל לא עלתה ביעו
 לא הקדושה עליו להמית האדם והנשמה יוצאת
 והאדם נשאר למלאך המות לשלוט בו ורוח הטומאה
 שולט עליו וזה הפסיל שהוא השטן חובק את
 ידיו ואוכל את בשרו אינו שולט על רוח קדישא
 לא הבשר שהוא הרוח הנשמה ופשוט הקבה
 עליו להמית את האדם הוא עצב לא שמראה עצמו

שמח להראות ששמה לעשות רצון מריה אפילו עמו
 לשמוע ההספד שהנשים עושות ע"כ יח"י
 מנהג כנעניים שחוקקים באילן צורת שזרחה
 ומתגדלת ועובדים ומשתחווים לה ועל כן שפיר
 דמו רז"ל זה למעמור דין שאינו הבין ומגדלו והוא
 דומיא לאשרה שאינה עושה פירות וזתו דמדאשרה
 במוק דייק מצבה עם המלה פמ"ק פר"ס אשרה דייק
 זה יבש ואין לו צל ~~ממנו~~ מצבה פר"ס זה חבן בלא
 הרגשה ע"כ מ"ש ^{וט} א"ל זירא פער פין
 אותו רשע בגמל כי הבא על אשה איש מתגלגל
 בגמל כד"ש שידע שהגמל טוב ממנו כי הוא צנוע
 בתשמיש ועשו אותו היום צד נשים כידוע ולזה אמר
 הנבי הולך למות ויהיגמל על כן הלעיטני נח כמו
 לגמל ועל כן דוד כשידע שמחל לו הקבה אותו ע"ן
 אמר אשירה לה כי גמל עליו ע"כ מ"ש ^כ
 מוכרח רש"י ע"ה לפרש איך היה יצחק בן מ' שנה
 שנשא אשה ולמה עבר על דבהי רז"ל שמי שהגיע לב'
 שנה ולא נשא אשה אומ' הקבה תפח עצמותיו האיש
 והשיב רש"י כי לא היתה בת זוגו מעצבת לו ואמר
 תפח עצמותיו כיהאשה היא עצם מעצמות האיש
 ואינו מתוקן עד שנושא אשה והיו לבשר אחד ואם
 לאו הוא חסר עצם וג"כ נקרא איש יוצא צבא
 ע"כ מ"ש ^{כא} חכמת המוסר שהיור
 בדבקה פינסארו מים בכד ששתה ליעזר ולא
 ידעה דבקה מה לעשות אסדתק לו המי
 חזותרים לגמלים אז היה צראה פאילו הוא
 משה הבהמה לאדם להשקותם מכלי אחד

ואם תשכחם יהיה העדר כבוד ליהיות המים
 הנמדיים משתייתו נדונים בשומכים בתחבמר
 ותדל לה שקות ומכח הריצה נשפכו המים ובזה
 נסארה יצא בכבודו על מים כב ספר
 הזוהר פ' תרומ' וז'ל פתח דה עה ואמר אודה ה
 בכל ליפב פוצר הטוב וביצר הרע דאיהו שוי —
 בגויי דהא על כולא אית לאודאה ליה לקב' ביצר
 הטוב וביצר הרע דהא מסטרא ~~מסטרא~~ דיוצ'הרע
 אתי טוב לכר נש מסטרא דא ומסטרא דא נפוד
 ישרים ועדה דא ינון דא ינון דא דקב' —
 הו דא כל דין דקב' אינון ידעי ואינון דא —
 דיליה ועל דא בסוד ישרים ועדה אין אינון ישראל
 כד מתכנשי עשרה לאודי ליה לקב' ובגין כך אית
 לאודאה לקב' על טב ועל ביש ולפרסמא כולא —
 דא תימא הא איהו ידע אמאי איצטריך לפרסמא
 לא בדא איתיר קב' בעלמא לפרסמא ניסא וער
 דא קב' כתיב' והתגדלתי ותתקדשתי ונודעת
 וגו' עכ"ה הרי סוד ה' הנודע לישרים ועדה זה טוב
 הנמשך מהם שהוא קידוש השם וגדלו מבואר —
 במאמר הנזכר על כב ובכרשת וישלח
 מבואר סוד ישרים ועדה וז'ל פתח ד' לעזר ואמר
 הללויה אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה הא
 דא חוקמיה מבלית' דור מלכא כל יומיו חזר
 ושתדל בפולחנא דקב' והוה קאים בכלגו דלילין
 משבח ומודי בשירין ובתושבחין בגין לאתקנא
 דוכתיה במלכו עילאה דהא אתער רוח צפוניר
 בכלגו דליליא הוה ידע דהוה שעתא קב' אתער
 בגינתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא ואיהו
 ב' בהי' שעתא ואתגבר בשירין ותושבחין עד

דסליה צמרא בגין דכד קבה את ערה בגינתא דערד
הא אוקימנא דאיתו נבל צדיקיא דבגינתא כולחון
צויתין לקליה כשהדאמר היושבת בגנים חסדים
מקשיבים לקולך השמיעני ולא עודהא דאמא
דחסד משיך עליה ביממא שני יומס וצוה ה' חסדו
ובלילה שירו עמו ולא עודהא דאיתון מליך דאורית
דאיתו אמר להן סלקין ומתעטדין סמי קבה ובגין
בך כד מלכא הוה משתדל בליליא ככולחנא
דמריה עב ע"ה כד יהוה הוא האלהים
ה' שם מלא יוד ה' וי' ה' עולה עב האותיות הם ו' הרי
כב וד אותיות הפשוטות הרי כו' וכן עולה להם כו' זה
הוא ה' הוא האלהים וכן השם מספרו הפשוט כו' כשתבוא
כף ואו יהיה הנעלם כו' כמעין אלהים ולכן אנחנו מליים
ה' הוא האלהים ב' פעמים לרמוז לב' המספרים וכתב
פי סוד השם הוא האלהים הוא סוד ה' אחד ושמו אחד
פירוש ה' רמז לתפארת ישראל ואלהים רמז לספירת
מלכות זהו השם אחד ספירת תפארת ושמו אחד
ספירת מלכות הנקראת שם ואומר כי סוד שמי
ישראל וברוך שם הוא סוד ב' יהודים ואחר שבע שו
ב' יהודים כתי' ה' הוא האלהים הוא סוד תורה
שבכתב ותורה שבעל פה זכור ושמו יודע יחוד
זה ומכוון בו הוא יקרא אוהב אוהב למקום אוהב
לבריות וזהו עיקר אהבת הבורא ית' ועליו נאמר
כי מכבדי אכבד ובזוי יקלו ע"ה כה
המצות הנוהגות בכל מקום ובכל זמן הם כמעין
ע"י וזהו אני ישנה ולבי ע"י כשאנו בגלות אנחנו
ושנים מן המצות אע"פ ולבי ע"י בע"י מצות ועם
ז' מצות דרבנן הסרעז ופי' זע"ר שם אפי' בגלות ע"י
כו' תנו

כֹּה יִתְנוּ רֵבֶכְךָ תַּחֲנוּת תִּיקֵן עוֹרָא שִׁיחַ קוֹרִין
בְּחֻמָּה בִּשְׁבַת וַיְהִי קוֹרִין בִּשְׁבַת וּפְחִי שִׁיחַ וַיְהִי
בִּשְׁבַת וּבְחֻמָּה שִׁיחַ וַיְהִי בִּשְׁבַת וַיְהִי בִּשְׁבַת וַיְהִי
אֵשׁ בְּעַד שְׁבַת וַיְהִי אֵשׁ בִּשְׁבַת וַיְהִי אֵשׁ בִּשְׁבַת וַיְהִי
אֵשׁ חֻמָּה בִּשְׁבַת וַיְהִי אֵשׁ חֻמָּה בִּשְׁבַת וַיְהִי אֵשׁ חֻמָּה
וַיְהִי אֵשׁ חֻמָּה בִּשְׁבַת וַיְהִי אֵשׁ חֻמָּה בִּשְׁבַת וַיְהִי אֵשׁ חֻמָּה
קִרְאִין עִבְרִית כֹּה לֹהֵץ יָגֵא אֲבוֹת הַטּוֹמָאָה
א' טוֹמָאָה עֲבִילָה ב' טוֹמָאָה שְׂרִיטָה ג' טוֹמָאָה
אֹכְלִין וּמִשְׁקִין ד' טוֹמָאָה נִדָּה ה' טוֹמָאָה
יֹלְדֵי ו' טוֹמָאָה מִצּוּרֵי ז' טוֹמָאָה בְּגָד מְנוּגֵעַ
ח' טוֹמָאָה בֵּית מְנוּגֵעַ ט' טוֹמָאָה זֶבֶךְ י' טוֹמָאָה
זֶבֶךְ יא' טוֹמָאָה שְׂבַת זֶרַע יב' טוֹמָאָה מִרְיָ
יג' טוֹמָאָה מִיֵּנָה ע"ב כ"ה אִיסוּר
הֵנָּה ט' וְאִין ע"ז וּמִשְׁמִיחָה וְתַקְרִיבָה שְׁלֵחָה
וַיֵּין שְׁכֵת נִסְךְ לֵה וּבֶשֶׁר בַּחֲלָב וְהַעֲרֵלָה וּכְלָאִי
הַכֶּרֶס וְשׁוֹר הַכֶּסֶל וְעֵגְלָה עֲרוּפָה וְחֹלִין שְׁנֵשֶׁחַט
בַּעֲזָרָה וְחֵמֶץ בִּכְסֻחַ ע"ב כ"ט ד' דְּבָרִים
אֵין צָרִיךְ לִכְבֹּד בֵּהָן סִימָן דְּגִיט דְּהָךְ גֶּשֶׁר יִרְיָה
יִדִּים מְזוֹהָבוֹת וַיֵּא יֵם מִדְּבָר ע"ב
בְּכָל שְׁלוֹחַן שֶׁל אֲדָמָה כְּמוֹתוֹ מוֹץ מִדְּבָר
זִמָּה רֶסֶס רִיעָה סְמִיכָה הַפֶּתַח נִדְרִים בֵּית
זִכְרוֹנָה ע"ב ל"א ד' צְרִיכִים חוֹת
תּוֹךְ חוֹתָם וְסִי חֲבִית חֲתִיכָה דָּג בֶּשֶׁר יֵין תְּכֵלֶת
ז"ב וְהַתְּקַדְּשָׁתָם וְהִיטָם קְרוֹשִׁים
הַתְּקַדְּשָׁתָם אֵין מִיִּם דְּאֶשׁוּנִים וְהִיטָם קְרוֹשִׁים
אֵין מִיִּם אַחֲרוֹנִים כִּי מִדּוּשׁ אֵין הִזָּה שְׁמִין עֲרֵב
מִשְׁקִין וְסִי מִשְׁט חֲדָיִד מִיִּם שֶׁן הַשְׁקִינִי נָא

מַעַט מִיַּם מִבְּרֶךְ יָם שֶׁמֶן שֶׁבֶּ מִשְׁתֵּה שְׁמֵנִים מִשְׁתֵּה
שְׁמֵנִים ט' ט' שֶׁנֶּ וְיִמָּץ ט' לִמֶּן הַבִּזָּה מִרְאֵה
הַסֶּפֶל מִיַּם ח' חֶלֶב שֶׁנֶּ וְתַתַּח אֶת נֶדֶח־חֶלֶב
וְתַשְׁקֶהוּ ד' דָּבָשׁ שֶׁנֶּ וְיִנְיָקוּ דָּבָשׁ מִסֵּלֶעַ י' יִיָּץ
שֶׁנֶּ וְדָם עֵינֵב תִּשְׁתֶּה חֲמֹר ד' דָּם שֶׁנֶּ וְדָם חֲלָלִים
יִשְׁתֶּה עֲבִי לֵב אֲמִר' חֲזַל גְּדוּלָה יִרְדֶּרֶת
בְּשָׁמִים כְּבָרִיָּאת שָׁמִים וְאָרֶץ וְדִבְרֵיהֶ כְּתוּב
בְּתוֹרָה שְׁנֵי בְּנֵי־אִים מִשׁוּלָּשׁ בְּכַתּוּבִים כְּתוּב
בְּתוֹ מִנֶּן שֶׁנֶּ וְלֹא תוֹלֵךְ הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ וְסִמִּיךְ לִיהֶ
וְאִיר יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ בְּנֵי־אִים מִנֶּן שֶׁנֶּ עוֹשֶׂה
אָרֶץ בְּכֹחוֹ וְסִמִּיךְ לִיהֶ לְקוֹל תְּתוֹ הַמּוֹן מִיַּם —
בְּשָׁמִים בְּכַתּוּבִים שֶׁנֶּ עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת עַד אֵין —
חֲקֹר וְסִמִּיךְ לִיהֶ הַנּוֹתֵן מִיַּם עַל פְּנֵי אֶרֶץ עֲבִי
לֵב אֲחֲזַל עֲשָׂרִים בְּעֲשָׂרִים מַעֲשָׂרִים עַל עֲשָׂרִים
בְּעֲמִידָה עֲשָׂר בְּעֲשָׂר מַעֲשָׂר עַל עֲשָׂר בִּישִׁיבָה
תְּשׁוּבָה עֲשָׂרִים בְּעֲשָׂרִים דָּל בְּרִכַּת סֵת רֵאשׁוֹנָה
וְשִׁנִּיָּה מַעֲשָׂרִים עַל עֲשָׂרִים דָּל אֲצַבְעוֹת יְדֵי־
וְרַבְלִין עֲשָׂרִים וּמִנִּיֶּן וְעַתָּה בְּתָבֹן לִבִּם אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת וְכֹכָב מִלֵּה עֲשָׂר בְּעֲשָׂר דָּל בְּרִכַּת הַמּוֹצֵא
מִנֶּנָּה יְמָלוֹת וְאֲצַבְעוֹת יְדֵי־וְכִסּוֹק אֶרֶץ חֲטָה
י' וְכֵן נִסּוֹק מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה וְשֶׁכֶּ לְעַבְדוֹ
וְכֹכָב מִלֵּוֹת עֲבִי לֵב אֲחֲזַל ד' דְּבָרִים
י' מַעֲיֵד עֲלֵיהֶם וּבְכֹלֶן כְּתִיב חוֹקָה וְלֹא הִן אֲשֶׁר
אֲחִי וְכֵלֵּאִים וְשַׁעֲרֵי הַמִּשְׁתַּלַּח וְכִרָה אֲדוֹמֶר
אֶשֶׁת אֲחִי מִנֶּן שֶׁנֶּ עֲרוֹת אֲחִיךָ לֹא תִגְלֶה מִתְּאֲחִי
בְּלֹא בְנִים יִבְמָה יִבּוֹא עֲלֶיהָ וּכְתִיב בְּהַ חוֹקָה שֶׁנֶּ
וְשִׁמְרָתָם אֶת כָּל חֻקֹּתֵי כִלְאִים מִנֶּן שֶׁנֶּ

שעטנז פדיץ בציצית מותר וכת' בה חוקה שב
 את חוקותי שמורו בהמתך וכו' ששיר המשתל
 שב המשתל אתה ששיר לעזאז' כבס וכו' וכת'
 בה חוקה שב והיתה זאת לכם לחקת עולם ופרה
 חנוך דב' תנינך כל העוסקין בפרה מתחלה ועד
 סוף מטמאין בגדים והיא עצמה מטהרת טמא
 וכת' בה חוקה שב זאת חוקת התורה עכ"ל
 שש מצות נתחדשו אחר מתן תורה ולא הן
 הלל' חנוכה נר שבת נטילת ידים שירובין
 מבלה סימ' החש טעם עכ"ל לז' ארזל
 קרוב אדם אצל עצמו תחלה ודבר זה כת' בתור
 שני בנביאים ומשולש בכתו' בתו' דבת' וכפר
 בעדן ובער ציתו שני בנביאי' שב' ולי אני עבדו
 משולש בכתו' שב' תנתן לי נפשי בשלתי ועמי
 בבקשתי עכ"ל לז' ר' שמעון בר' לעזר
 אומ' ג' מדות בת"ח אבן גזית ואבן פינה ואבן
 פסיפס אבן גזית כיצד זה ת"ח שאין בידו לא
 משנה בלבד אבן פינה כיצד זה ת"ח שיש בידו
 משנה ומדרש בזמן שת"ח נכנס אצלו שאלו במשנה
 אומר לו במדרש אומר לו זה היא אבן פינה שיש
 לה ב' פיות אבן פסיפס כיצד זה ת"ח שיש
 בידו מדרש משנה הלכות ואגדות בזמן שת"ח
 נכנס אצלו שאלו במשנה אומר לו במדרש אומר לו
 בהלכות אומר לו בהגדות אומר לו זה היא אבן
 פסיפס שיש לה ד' פנים לד' רוחותיה עכ"ל טל
 תניא ר' יצחק ב"ר' מנחם אומר כל שיש בידו
 מדרש ואין בידו הלכות לא טעם טעמה ש

טענה של חכמה וכל שיש בידו הלכות ואין בידו
מדרש לא טעם טעמה של יראת חטא הו"ל
היה אומדן כל שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש
זהו גבור ואינו מזויז וכל שיש בידו מדרש ואין
בידו הלכות זהו מזויז ואינו גבור וכל שיש בידו
זהו זה הוא גבור ומזויז ע"כ

פרק כ"ג א' אדם רמוז מכל שיטור קומה
ושיטור קומה של שכינה עילאה
ותתאה עולה ב"פ רמ"ח כמנין מלכות ואדם כלול
מרמ"ח איברים ואברהם לו היה לו השיטור קומה
של רמ"ח עד שנקרא אברהם שהוא בקימ"ר רמ"ח
כי קודם לכן נקרא אברם ויצחק לא תיקון השיטור
קומה עד שנשא רבקה כי אזה"ב בן מ' שנה
בקחתו את רבקה תצרך יצחק יהיה רמ"ח יעקב
לא היה לו השיטור קומה עד שירד למצרים שם
הנפש הבאה ליעקב מצרימה ס' ו' נפש תצרך
ס' יעקב יעלה רמ"ח נשם הו"ה הוא רמ"ח בי
כלואי הו"ה ועלה רמ"ח שהם ע"כ סג"מ בן בגי
ר"ל ו' אותיות של ד' שמות הו"ה יעלה רמ"ח
ומלכות הוא בגי' ב"פ רמ"ח שכינה עילאה היא רמ"ח
איברים ושכינה תתאה היא ב"פ רמ"ח איברים שם
שם הו"ה שהם ע"כ שכינה ב"פ היא ב"פ מלכות
עם הכולל ע"כ ב' אדם כלול מתריס
מצות ושם גידים שהם נגד שם מצות רמ"ח
תעשה ורמ"ח איברים נגד מצות עשה שהם
יחד כמנין תריסר כלל א' וא' מישלש יס אור

אחת בתורה נמצא שהנשמה של כל איש ישראל היא
 בדמות לאות א' של תורה ומדה הטעם נראה מתורה
 מפני הנשמה של כל איש ישראל דקיימא לן בקוה
 נפשות דוקה שבת מטעם זה לנו שהנשמה של כל
 א' וא' מושגל הוא והתורה היא בדמות נקבה וירוע
 שהנקבה משועבדת לזכר ומחוייבת לעשות רצון
 בעלך גם התורה מחוייבת לעשות רצון כל נשמה
 של ישראל .. א מות וחיים ביד
 לשון לשון דייקא גי' שכינה א' הלשון שכינה ה'
 של מלכות לכך מכיון הפסוק החיים והמות ביד
 בינה ומלכות שגרימזים בתיבת הלשון שגי' שפוע
 אה' ובנמצא אה' לטובה כמש הפסוק אה' את בריתי
 יצחק שכן אה' הגדול במילוי כזה אה' פא ומלוי מן
 המלוי שם גדול גי' שגא מספר שכינה אה' בסוף
 שומר פיו ולשונו שומר מצות נפש דת שומר פיו
 ולשונו גי' שכינה א' שומר מצות נפש גי' שכינה
 ה' ועל זה כת' מי האיש החפץ החיים לצור לשונך
 סור מרע ע"כ .. ד מות וחיים ביד לשון
 ר"ל ביוד במילואה ומילוי המלוי כמוזה יוד ו' ר"ל
 השלך את המצוי שהוא החיים וקח את הנעלם שהוא
 המות וזה צירופי ו' ו' ל"ת סך הכל גי' מות ע"כ
 ה' וצדקה תציל ממות לא די ממותה משונה
 לא אפי' ממותה עצמה וכן ארזל שצט מעין הרע

ואחד ממינתו וזהו שהצדקה לא די שפניל ומינות
משונה דהיינו מעין הרע שעין הרע גימ' מנה שימות
ע"י שטן נחש לא אפי' ממיתה עצמה כמו בתו של
חיה שנגזרה גזירה עליה ובשביל שקדמה ריפתה לע
נתבסלה הגזירה וזהו מדה כנגד מדה כמו שהיא —
ריחמה על העני כך ע"י מלאך מיכל ריחם וכן הוא —
ירחם על כל ישראל העושים חסד ואמת עם כל אדם
ברזל כל המקיים נפש א' מישראל בלוקיים עולם מלא
ואתם קרואים אדם אתם אותיות אמת והוא יבן —
עלינו אמן ומי שאינו מרחם על עני נקרא חוטא —
שכן אותיות האמצעיות של נחש שטן הם חט שהחט
ממית אותו וראיה האותיות הקודמים לנחש שטן
שהם מזר חרס מזר לשון עצבון ש' ישימו מזר —
תחתיו שאם נתן הצדקה בעין רעה זהו חרס —
ומגדלתו כנפש אדם גימ' מזר חרס ואם זוכה —
הצדקה עושה לו עזר כנגדו ויהיה רחם ורבוה —
לשון לא זורו ולא חובשו ע"כ צריך לעשות המצוה
בסבר פנים יפות ש' ותפק לרעב נפשיך ר"ל לש' ש'
שכן שם הו"ה במילוי אפי' עם נפשך גימ' רחם זמור
ר"ל שמי שנותן צדקה הצדקה צריך שיתנה בזמרה
וברנה כדי שירחמוהו מן השמים וזהו מדה כנגד
מדה ע"כ —
למה התפלה נקראת
צעקה שכן צעקה נפריקון צדקתך על קדושך —
השם וכו' פסוק בבית אהים נהלך ברגש נטרי ב"ר
רוח גשם שלג אפי' שיש ברג ורוח וגשם ושלג יכ"ך

לבית הכנסת מהרה ע"כ... אל יפטר
 אדם מחברו לא מתוך דבר הלכה שמתוך כך זוכרו
 ודמיו מתוך דב"ה ל כי בתוך אותיות הלכה הוא לך
 ואתיא בזה כי ענין גלגול הנפש רמז במסוק
 כי רוח עברה בו ואינו כי הק"ה למי שאוהב אתו
 מו"צא בגלגול ועושה עמו כמו לאברהם אבינו
 ע"ה שינוי מקום שינוי מעשה שינוי השם ומביא
 ראיה מפסוק לך לך ע"ש לך דייקא והו"ב ל"ס א"ת
 שהמזים ליצר הטוב כי אותיות המוקדמים לא"ת
 הם ש"א כי קודם הא"ת אינו כלום והא"ת בעצמה —
 מרמז לשם הו"ה שמספרו הקטן טוב וקודם לת"ה הוא
 ש' גימ' יצר ועס הו"ה שהוא כמנין טוב נעשה —
 יצר הטוב הנרמז בתוך דבר הלכה וזהו א' ופטר
 אדם מע"ה מחברו שהוא יצר הטוב לא מתוך —
 דבר הלכה תוך דבר הלכה דייקא שנרמז בו יצר
 הטוב שמתוך כך זכרו לטובה ולין לפניו ויקדים
 כלום לו עס כ"ת מלאכי רחמים להוליכו למקום
 העדן להצריך נשמתו בצרור החיים וכן איפטר —
 אדם מחברו לא מתוך דבר הלכה תוך דבר
 הלכה נמצא בל"ך ר"ל ב"ך לך שצריך לעשות לו
 הוא בעצמו שכן עיקר הלכה הוא הליכה אם יש כח
 ואם לאו אל תקרא הליכות לא הליכות שצריך —
 לעסוק בתורה שמתוך כך זוכרו ואם מלוה את
 חברו ומכונן את דרכו המצוה נעשית מלאך ושומר
 אותו בדרך וזהו מתוך כך זוכריהו ר"ל כי מלאכיו יצוה
 לך לשמרך בכל דרכיך וזוכריהו על הצלתו אונאמר

שצריך לנהוג את חברו כבד דברים שהם המורה
היוצאת מתוך דבר הלכה כזה כלל נטוריהו בהכח
לויה כבוד בהכח שנ' בריך אתה בבואריך לויה חן
לה שיעור אבל בעל הטורים פי' על מסוק נישקצו
על פני מדין סת' מיל ואברהם הולך עמם לשלחם
לשלום שהוא דרך ארץ יכרי להזכירהו לטוב
ויש אומ' שהלויה מיל שנ' כי מלאכיו וצוה לך דת' מיל
כבוד שנ' כי מכבדי מכבד שמתוך כך זוכריהו חן
כך דייקא רל' כה תברכו את בני ישראל אמור להם
יברכך ה' וישמרך ע"כ
ל' פעמים יאמר האיש הנותן לדרך פעמיו מסוק לה'
ואח' על זה הסדר לה' לוי' ויה' קול קלוי' ופעמים
יאמרו האנשים הנלוים אליו מסוק זה ויעקב ה'
לדרכו וכן ויאמר יעקב כאשר ראם עס' ופ' יאמר
עוד מסוקים יברך יארי ישא ה' יאמרו עוד כול'
מסוק הנה אנכי שולח מלאך לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום אשר הכינתי לך ופ' יפ' דה' רת'
לויה וכן ד' מסוקים לו הנזכרים רת' לויה אל תאחר
אותי וה' הצליח דרכי סת' לויה ע"כ
אדם שלא ישן אמר קדן דהיינו פניו למעלה כמון
שרזל במערבא לייטי על מאן דגני אמר קדן וכן לע
ישכב על בטנו אח' שכב על צדו דהיינו בתחלת
הלילה על צד השמאל ואח' על צד ימין ועל צד
מקיים מה שאמרו חכמים ז"ל בכל דרכיך דעהו ואם
ח' מראים לו בחלומו איזה דבר רע יכוון בשם הויה
גה'ים שהוא שם יב' היוצא ממסוק יענך ה' ביום צרה
ועם אר' גי' קעז רת' זכרונ' על קדי' אתכס ש' אמרו

לומר
לך

כלבכם על משכבכם ועל מיטתכם מעון זה יורש
 וְשֵׁי עוֹלָמוֹת שֶׁהֵן בֵּין עֵדֶן גֵּימ' הַשְּׁמוֹת הַטְּלוֹמֹת חו'
 לְהִזְכֹּךְ עָלֵינוּ נֶאֱמַר וְדַעְתָּם לְרִיק גֵּימ' וְשֵׁי וּמֵאֲבָר
 וְשֵׁי עוֹלָמוֹת וַיִּבֶעַ לְרִיק וַיִּלָּךְ לְבַהֲלָה עֵבֶר
 אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶךְ יִלְבִּינוּ
 וְאָמַר ה' גֵּימ' זָרַע וְזֶה סוֹר גְּדוֹל בַּפְסוֹק לֹא תִתְעַב
 אֲדוֹמִי כִי אֲחִיד הוּא לֹל לֹא תִתְעַב אֲדוֹמִי לֹל
 הַזֶּרַע הַקָּדָשׁ שֶׁהוּא אֲדוֹם בְּמוֹת ל' חֲטָאֵי מִלְהוּזָע
 זָרַע לְבַטְלָה כִּי אֲחִיד הוּא לֹל אִם וְהִיוּ חֲטָאֵיכֶם
 כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶךְ וְלִבִּינוּ לְכַךְ הַמְכִּיִּשׁ אֶת סְבִירוֹ אִם
 בִּינוּ לְבִין עֲצָמוֹ כֵּשׁ בְּרָבִים מִשּׁוֹם דֹּאזִיל סוּמְקָא
 וְאֵתִי חוֹרָא כְּמוֹזִיא זָרַע לְבַטְלָה בְּמִטָּה הוּא סוּמְקָא
 בְּנִי רִ"ז אִו אִוֹר וְאֵתִי חוֹרָא גֵימ' אֲרִךְ הוּא מִדְּרָה
 שֶׁל חֶסֶד וְנִשְׁאָר מִן מִסְמַר זָרַע נוֹ ל' הוּיָה עֵבֶר
 הַכּוֹלָל הוּא אֲוֹן מִלִּשׁוֹן רֵאשִׁית אֲוִי הַטֶּמֶת זָרַע
 קוֹדֶשׁ נִקְרָא אֲוֹן עֵבֶר יֹא
 הָאֵשׁ אֲמֵן אֲמֵן נִטְרִיקוֹן אֲרִבְעָה כּוֹסוֹת מִקְרָא
 מִבִּילָה נִרְחֻכָּה מִכָּאן שֶׁהַנְּשִׁים חַיִּיבוֹת בָּאֵלוֹ
 הַשְּׁלֹשָׁה עֵבֶר נְשִׁים נִטְרִיקוֹן נִרְחֻכָּה יִדְלִיקוֹ
 מִבְּעוֹד יוֹם חֲנוּכָּה נִטְרִיקוֹן חֲנֻכּוֹת וְהַלְכָה כְּבֵית
 הָלָל עֵבֶר יֹב סִימָן לְחֲנוּכָּה
 כֹּחַ נַעֲרָה שִׁירָה אִם הִיוּ מִרְחָשׁוֹן וּכְסָלוֹ כְּסָדֵר
 אִו חֲסָדִים סִימָן כֹּחַ תִּהְיֶה חֲנֻכָּה סִי נַעֲרָה פִּירוֹשׁ
 נִרְחֻכָּה עֲרֵב לֹאשׁ הַשָּׁנָה וְאִם הִיוּ מִרְחָשׁוֹן וּכְסָלוֹ
 שְׁלָמִים

שלמים והיא השין מן שירה תהיה החנוכה פי' ירה
פי' יום ראש השנה ע"כ " יג
חנוכת המזבח ביום המשח אותו מאת נשיאי ישראל
לשון נטריקון זרע אמונים תקנו חנכת שמנה
ברות כהלכה תבך המזבח הכתח משמל זמנו
בשקיעת חמה ביום בשיעור ידוע ולבמור מהלל
המשח המרליק מברך שמים חוזה אהו אחר
תרליק ותוסיף מאת מאורם אסור תשמיש נשיא
נשים שבינים ידליקו או ישתתבו ישראל ומוס שמנה
רצופים אותם לזכור ע"כ " יד

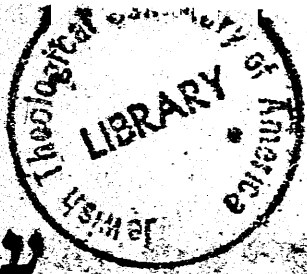
מהוא חותמך ופתיליך ומטך מלמד שתבעה מיהוד
שאר במות ועונה עונה זו חותם שג' חותם באור
ברית קודש ופתיליך זוכסות זו מודר שעושין על
ראשיהם ומטך זה שאר נאמר כאן מטך ונאמר
להלך בשברי לבס מטה לחם ע"כ " טו

ועשית מנורה זו תורה ירכה זו ברכה וקנה זו אב
ב"ד גביעים לו החכמים כפתוריה לו תלמיד
חכמים ופרחיה לו תינוקות של בית דין רבן ע"כ " ו
לא תחרוש בשור ובחמור יחדו —
שלא ילך צדיק ורשע ד"א שלא ילך תלמיד חכם
ובור " ד"א לפי שהשור מעלה גרה והחמור אינו
מעלה גרה וקם עליו והורגו והכתוב אומר אכל
תחרוש על ריעך רעה והוא יושב לבטח אתך ע"כ " ז

י"ז מעש צרי ומעט דבש ו' מינים
 הביאו לו מנחה כנגד ו' בני הגבירה כל אחד מין אחד
 דא' ו' מינים צרי דבש נכאת ולוט בטנים ושקדים
 סימן צנור לבש והם בגימטריא תשו לומר שכל
 מי שהוא בצורה וכוון בלו שבהן נענה יעקב אבינו
 ע"ה וז"ה ועת צרה היא ליעקב שמינין וע"ה
 ע"כ יח הולך רכיל מגלה
 מור ר"ת מר"ה ר"ל מרה תהיה באחריתו של הולך -
 רכיל ע"כ יט המבקר ארץ
 החולה נוטל חלק א' ממ' מחלין למדנו מיעקב
 אבינו ע"ה שאמר הכתוב ויאמר ליוסף הנה אבין -
 חלה ומיר כשבא יוסף וישב ישראל על ראש המטה
 בגי' נ"ט נמצא יוסף נוטל חלק א' ממ' וכתיב ויתחזק
 ישראל וישב על המטה נמצא שלא היה ב"כ חולה
 כמו מאז ע"כ כ שמעון ור' יו
 אחיט כלי חמס מכרותיהם חמס נטריקון חזנים
 מלמד תינוקות סופרים שאין לך חזנים ומלמדי
 תינוקות וסופרים לא משבט שמעון ולוי ע"כ
 כ"א גם כי אדעק ואשויע סתם
 תכלתי סתם נטריקון סידור מעות תינוק לומר
 לך שכל מי שיש בחיקו או בידו מעות או תינוק
 או ספר אסור להתפלל ע"כ כ"ב
 ותהי ראשית ממלכתו בכל וארך ואכד וכלנה
 אכד נטריקון אשה נאה כלים נאים דירה נאה

אם זכה אבד ואם לאו וכללנה נטריקון כללים
רעים לבוש רע נשים רעות הדירה רעה עכ"ל
כ"ב מי שרוצה לידע בחכמת האמר
צריך לנהוג עצמו בדרך חסידות בדברים שהם
מותרים מן הדין דע שיש פגם בארבעה עולמות
אביע והוא כי מי שאינו רוצה פשט המקרא מובן
בתפארת דעשייה ומי שאינו רוצה להביא ראיה
ורמז לדבר פוגם בתפארת דיצירה ומי שאינו
רוצה דרוש התורה פוגם בתפארת דברייתא
ומי שאינו רוצה סוד התורה פוגם בתפארת
דאצילות ומי שלא עסק באלו ארבעה דברים שר
שלהן פרד"ם יחזור בגלגול לקיים כולן שלא
להכחיש הפשט עכ"ל
כ"ג ששה
פסוקים אית בהון לא לו ואו הן וידע אונן כולל לו
יהיה הזרע שיחת לא לו הוי המרבה לא לו
לרשת משכנות לא לו עובר מתעבר על ריב לא
לו ולא לו תהיה אחזל וידע אונן כולל לו יהיה
הזרע באבס אשת אחיו מה עשה שחת לא לו שהיה
חורש השדה וזורה בגדות ולמה שירע שאין הזרע
נקרא על שמו ובא אחר לירשו ולקח את כל אשר
לא שאינו נקרא בנו במחשבתו וזהו לרשת משכנות
לא לו הוי המרבה לא לו מה עשה שיחת הזרע
ולכך אמר עובר מתעבר על ריב לא לו ומה שכתב
ולא לו תהיה כלומר גיהנם יהיה שכתב שירד בו ע"ל

כ"ה הכ ה במסו הכי אחי אתה הכי
 קרא שמו יעקב הכי עוד נותר לבית שאול מן
 השלשה הכי נכבד הכי אמרתי הבו לי פי אחזל
 כשיוכל אדם בארץ יצר רע שהרי כתוב לפתח
 חטאת רובץ ואמר הכי אחי אתה בא יצר הטוב
 וראה שכבר יצר הרע קדמו מיד אומר הכי קרא
 שמו יעקב וזהו ויעקבני זה פעמים מיד הולך יצר
 טוב אצל יצר הרע אמר לו הנח זה האיש אם כן
 מה יהיה מעשיו אל ימסוק בתורה ויהיה נכבד
 ולא ירד לשאול ולא עוד לא שיתנו לו שכר וזהו
 הכי עוד נותר לבית שאול מן השלשה הכי נכבד
 הכי אמרתי הבו לי ע"כ כו ששה
 פסוקים מן חמש חמש תבין ומן חרין חרין ארצין
 ולא הן ויולך נח שלשה בניס את שם את חס ואר
 וכת" אל תיראי כי גס זה לך בן כי יד על כס יה
 כי על כן לא בא אל שולחן המלך גס לי גס לך לא
 יהיה גזרו אין זה כי אם רוע לב אחזל בשעה
 שיוכל אדם בא יצר הרע ואומר אל גס י
 בן בא יצר הטוב ואומר לי דהר הו
 בעולם שנאמר ואלה הן שמות
 לך מיד

כז

רוע לב ע"פ

עשר נקודות

בתורה ולו הן ישמוט ה' ביני וביניך ויאמרו אליך
איה שרה אשתך ולא ידע בשכבה ובקומה לרעות
את צאן אביהם בשכס וישקהו ומשה ואהרן ועשר
בדרך רחוקה עד מירבא הנסתרות לה' להיננו כי
אמרו חכמים זכרונם לברכה בשעה שימות האדם
אומרת לו התורה ישמוט ה' ביני וביניך שלא
עסקת בי ואח"כ באים המלאכים אצלו ואומרים
לו איה שרה אשתך כלומר אומרים לו איה תוכך
שעסקת בה כלום מלכלת בתורה והוא לא ידע
בשכבה ובקומה ולמה שהיה עוסק בעריקמטיא
כדי לאכול ולשתות ולצבור הון כש לרעות אר
צאן אביהן שאמרו חכמים זכרונם לברכה שלא
הלכו לא לרעות עצמן במאכל ובמשתה מיר
באין עליו ב' מלאכי חבלה מיום שלא עסק בתורה
ונושכין אותו וזהו שאמרו במדרש א"ת קרא
וישקהו לא ישכחו מיד נושכין אותו ומוליכין
בדרך רחוקה ומכניסין אותו לגיהנם וזהו עד
בגימטריא זהו גיהנם ואם עסק
במלאכי חבלה של רחמים שהם ברמות
"אור"ו

חיים. 8/3 י"ז

5. ה. 8/4 י"ז.

HAGADA

(Passover Seder Service)

with English or Yiddish translations also with Hebrew
Commentaries, Passover Laws and Customs

by **J. D. EISENSTEIN**

Author and Compiler of

HEBREW REFERENCE BOOKS (חיצרות ספרותיים)

Illustrations in Colors by LOLA and DORE

These Hagadas are from every point of view the finest ever published. They combine Scholarship and art, with esthetic taste. They are very richly and beautifully executed, corresponding with the most interesting and happiest of all Jewish-Holidays-Passover.

The text is spaciouly, accurately and artistically set.

Issued in the following Editions:

1. HEBREW TEXT ONLY

with an INTRODUCTION

80 Pages

Bound in paper covers 30c

Bound in Cloth . . . 50c

2. HEBREW TEXT with

HEBREW COMMENTARY,
LAWS and CUSTOMS

160 Pages

Bound in Cloth . . . 75c

Leatherette gilt edged 1.00

3. HEBREW TEXT with

ENGLISH TRANSLATION

160 Pages

Bound in Cloth . . . 75c

Leatherette gilt edged 1.00

4. HEBREW TEXT with

YIDDISH TRANSLATION

160 Pages

Bound in Cloth . . . 75c

Leatherette gilt edged 1.00

At all Hebrew Book Dealers

Hebrew Publishing Co.

632-634 BROADWAY, NEW YORK

